

Euroopa Liidu Teataja

L 140

Eestikeelne väljaanne

Õigusaktid

52. aastakäik

5. juuni 2009

Sisukord

I EÜ asutamislepingu / Euratomi asutamislepingu kohaselt vastu võetud aktid, mille avaldamine on kohustuslik

MÄÄRUSED

- ★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 443/2009, 23. aprill 2009, millega kehtestatakse uute sõiduautode heitenormid väikesõidukite süsinikdioksiidiheite vähendamist käsitleva ühenduse tervikliku lähenemisviisi raames ⁽¹⁾ 1

DIREKTIIVID

- ★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2009/28/EÜ, 23. aprill 2009, taastuvatest energiaallikatest toodetud energia kasutamise edendamise kohta ning direktiivide 2001/77/EÜ ja 2003/30/EÜ muutmise ja hilisema kehtetuks tunnistamise kohta ⁽¹⁾ 16
- ★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2009/29/EÜ, 23. aprill 2009, millega muudetakse direktiivi 2003/87/EÜ, et täiustada ja laiendada ühenduse kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteemi ⁽¹⁾ 63
- ★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2009/30/EÜ, 23. aprill 2009, millega muudetakse direktiivi 98/70/EÜ seoses bensiini, diislikütuse ja gaasiõli spetsifikatsioonidega ja kehtestatakse kasvuhoonegaaside heitkoguste järelevalve ja vähendamise mehhanism ning millega muudetakse nõukogu direktiivi 1999/32/EÜ seoses siseveelaevades kasutatava kütuse spetsifikatsioonidega ning tunnistatakse kehtetuks direktiiv 93/12/EMÜ ⁽¹⁾ 88
- ★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2009/31/EÜ, 23. aprill 2009, milles käsitletakse süsinikdioksiidi geoloogilist säilitamist ning millega muudetakse nõukogu direktiivi 85/337/EMÜ ja direktiive 2000/60/EÜ, 2001/80/EÜ, 2004/35/EÜ, 2006/12/EÜ, 2008/1/EÜ ning määrust (EÜ) nr 1013/2006 ⁽¹⁾ 114

⁽¹⁾ EMPs kohaldatav tekst

Hind: 26 EUR

(Jätkub pöördel)

ET

Aktid, mille pealkiri on trükitud harilikus trükikirjas, käsitlevad põllumajandusküsimuste igapäevast korraldust ning nende kehtivusaeg on üldjuhul piiratud.

Kõigi ülejäänud aktide pealkirjad on trükitud poolpaksus kirjas ja nende ette on märgitud tärn.

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU ÜHISELT VASTU VÕETUD OTSUSED

- ★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsus nr 406/2009/EÜ, 23. aprill 2009, milles käsitletakse liikmesriikide jõupingutusi kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamiseks, et täita ühenduse kohustust vähendada kasvuhoonegaaside heitkoguseid aastaks 2020 136

I

(EÜ asutamislepingu / Euratomi asutamislepingu kohaselt vastu võetud aktid, mille avaldamine on kohustuslik)

MÄÄRUSED

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EÜ) nr 443/2009,**23. aprill 2009,****millega kehtestatakse uute sõiduautode heitenormid väikesõidukite süsinikdioksiidiheite vähendamist käsitleva ühenduse tervikliku lähenemisviisi raames****(EMPs kohaldatav tekst)**

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikli 175 lõiget 1,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,

olles konsulteerinud Regioonide Komiteega,

toimides asutamislepingu artiklis 251 sätestatud korras ⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Käesoleva määruse eesmärk on kehtestada osana ühenduse terviklikust lähenemisviisist väikesõidukite süsinikdioksiidiheite vähendamiseks ühenduses registreeritavate uute sõiduautode heitenormid, tagades samal ajal siseturu nõuetekohase toimimise.
- (2) Euroopa Ühenduse poolt nõukogu otsusega 94/69/EÜ ⁽³⁾ heaks kiidetud Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni kliimamuutuste raamkonventsiooni kohaselt tuleb kõigil osalistel sõnastada ja rakendada riiklikke ning vajaduse korral piirkondlikke programme, mis hõlmavad kliimamuutuste

leevendamise meetmeid. Sellega seoses tegi komisjon 2007. aasta jaanuaris ettepaneku, et Euroopa Liit püüaks rahvusvahelistel läbirääkimistel saavutada eesmärgi, et 2020. aastaks vähendataks arenenud riikide kasvuhoonegaaside heidet 30 % võrra (võrreldes 1990. aasta tasemega) ja et liit võtaks endale olenemata teiste arenenud riikide poolt saavutatud vähendamisest iseseisva kindla kohustuse vähendada 2020. aastaks kasvuhoonegaaside heitkoguseid vähemalt 20 % võrra (võrreldes 1990. aasta tasemega). Euroopa Parlament ja nõukogu toetasid seda eesmärki.

- (3) Kõnealused kohustused tähendavad muu hulgas, et kõik liikmesriigid peavad oluliselt vähendama sõiduautode süsinikdioksiidiheidet. Vajaliku märkimisväärse vähendamise saavutamiseks tuleks poliitikaid ja meetmeid rakendada liikmesriikide ja ühenduse tasandil kõigis ühenduse majandussektorites, mitte ainult tööstus- ja energiasektoris. Maanteetranspordisektor on suuruselt teine kasvuhoonegaase õhku paiskav sektor liidus ja selle heidete maht suureneb jätkuvalt. Kui maanteetranspordisektori kliimamõju kasv jätkub, õõnestab see oluliselt heidete vähendamise mõju, mida muud sektorid on kliimamuutuste vastu võitlemisel saavutanud.

- (4) Ühenduse sihttasemed uute sõiduautode puhul annavad tootjatele suurema plaanimiskindluse ja paindlikkuse süsinikdioksiidiheite vähendamise nõuete järgimiseks, kui oleks nõutud heitkoguste vähendamise erinevate riigisiseste eesmärkidega. Heitenormide kehtestamisel on tähtis arvesse võtta nende mõju turgudele ja tootjate konkurentsivõimele, ettevõtetele tekkivaid otseseid ja kaudseid kulusid ning kasu, mis tekib uuenduste stimuleerimise ja energia tarbimise vähenemise näol.

⁽¹⁾ ELT C 77, 31.3.2009, lk 1.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 17. detsembri 2008. aasta arvamus (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata) ja nõukogu 6. aprilli 2009. aasta otsus.

⁽³⁾ EÜT L 33, 7.2.1994, lk 11.

- (5) Käesolev määrus tugineb ühenduses registreeritud sõidukite süsinikdioksiidiheite mõõtmise ja seire hästi toimival skeemil vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. juuni 2000. aasta otsusele nr 1753/2000/EÜ (millega kehtestatakse uute sõiduautode keskmiste süsinikdioksiidi eriheitmete seire kava) ⁽¹⁾. On oluline, et süsinikdioksiidiheite vähendamise nõuete kehtestamine annaks ühenduse autotootjatele prognoositavuse ja plaanimiskindluse seoses nende uute autoparkidega kogu ühenduses.
- (6) Komisjon võttis autode süsinikdioksiidiheite vähendamist käsitleva ühenduse strateegia vastu 1995. aastal. Strateegia põhines kolmel sambal: autotööstuse vabatahtlikult võetud kohustused heidete vähendamiseks, tarbijate parem teavitamine ja kütusesäästlike autode müügi edendamine fisikaalmeetmete abil.
- (7) 1998. aastal võttis Euroopa Autotootjate Ühendus (ACEA) endale kohustuse vähendada müüdavate uute autode keskmist heitkogust taset 140 g-ni CO₂/km 2008. aastaks ja 1999. aastal võtsid Jaapani Autotootjate Ühendus (JAMA) ja Korea Autotootjate Ühendus (KAMA) endale kohustuse vähendada müüdavate uute autode keskmist heitkogust taset 140 g-ni CO₂/km 2009. aastaks. Komisjon tunnustas neid kohustusi oma 5. veebruari 1999. aasta soovitusena 1999/125/EÜ sõiduautode süsinikdioksiidiheite vähendamise kohta ⁽²⁾ (ACEA), 13. aprilli 2000. aasta soovitusena 2000/303/EÜ sõiduautode süsinikdioksiidiheite vähendamise kohta (KAMA) ⁽³⁾ ja komisjoni 13. aprilli 2000. aasta soovitusena 2000/304/EÜ sõiduautode süsinikdioksiidiheite vähendamise kohta (JAMA) ⁽⁴⁾.
- (8) 7. veebruaril 2007 võttis komisjon vastu kaks paralleelset teatist: „Sõiduautode ja väikeste tarbesõidukite süsinikdioksiidiheite vähendamist käsitleva ühenduse strateegia läbivaatamise tulemused” ning „21. sajandi konkurentsivõimelise mootorsõidukitööstuse reguleeriv raamistik” (CARS 21). Teatistes toonitati, et kuigi on tehtud edusamme teel 140 g-se CO₂/km sihttaseme saavutamisele 2008.–2009. aastaks, ei õnnestu saavutada ühenduse eesmärki, milleks on heitkoguste tase 120 g CO₂/km 2012. aastaks, ilma täiendavate meetmeteta.
- (9) Teatistes esitati terviklik lähenemisviis ühenduse sihttaseme (120 g CO₂/km) saavutamiseks 2012. aastaks ja teatiti, et komisjon esitab ettepaneku kõnealuse eesmärgi saavutamiseks vajaliku õigusraamistiku kohta, keskendudes kohustuslikule süsinikdioksiidiheidete vähendamisele, et saavutada sihttase – uue autopargi heitkoguste keskmine tase 130 g CO₂/km – sõidukite mootoritehnoloogia parandamise abil. Kooskõlas tootjate võetud vabatahtlike kohustustega hõlmab kõnealune lähenemisviis aspekte, mida on võetud arvesse sõiduautode süsinikdioksiidiheite mõõtmisel vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. juuni 2007. aasta määrusele (EÜ) nr 715/2007 (mis käsitleb mootorsõidukite tüübikinnitust seoses väikeste sõiduautode ja kommertsveokite (Euro 5 ja Euro 6) heitmetega ning sõidukite remondi- ja hooldusteabe kättesaadavust) ⁽⁵⁾. Süsinikdioksiidiheidet vähendatakse veel 10 g CO₂/km või samaväärse koguse võrra, kui see on tehniliselt vajalik, muude tehnoloogiliste täiustuste ja säästvate biokütuste suurenenud kasutamise abil.
- (10) Õigusraamistik, mida rakendatakse uue autopargi keskmiste heidete sihttasemete suhtes, peaks tagama konkurentsi seisukohast neutraalsed ning sotsiaalselt võrdsed ja jätku- suutlikud heitkoguste vähendamise sihttasemed, mis arvestavad erinevaid Euroopa autotootjaid ja millega välditakse nende vahel põhjendamatuid konkurentsimoonusi. Õigusraamistik peaks olema kooskõlas üldise eesmärgiga saavutada ühenduse Kyoto sihttasemed ja seda peaksid täiendama muud kasutamisega seotud meetmed, näiteks diferentseeritud auto- ja energiamaksud.
- (11) Euroopa Liidu üldeelarves tuleks tagada piisavad rahalised vahendid selleks, et edendada maantee sõidukite süsinikdioksiidiheidet radikaalselt vähendavate tehnoloogiate väljatöötamist.
- (12) Selleks et säilitada autoturu mitmekesisus ja võime rahuldada tarbijate erinevaid vajadusi, tuleks sõiduautode süsinikdioksiidiheite sihttasemed määratleda lineaarselt, sõltuvana auto nn kasulikkusest. Kasulikkuse kirjeldamiseks sobiv parameeter on sõiduki mass, mis on praeguste heitkogustega vastavuses ning annab sellest tulenevalt realistlikumad ja konkurentsi seisukohast neutraalsed sihttasemed. Pealegi on andmed sõidukite massi kohta kergesti kättesaadavad. Tuleks koguda andmeid teiste kasulikkust määravate parameetrite kohta, näiteks sõiduki jalajalg (rööbe korda teljevahe), et hõlbustada kasulikkusel põhineva lähenemisviisi pikemaajalist hindamist. Komisjon peaks andmete kättesaadavuse 2014. aastaks läbi vaatama ja vajaduse korral esitama Euroopa Parlamendile ja nõukogule ettepaneku kasulikkust määrava parameetri kohandamiseks.
- (13) Käesoleva määruse eesmärk on innustada autotööstust investeerima uutesse tehnoloogiatesse. Käesolevas määruses edendatakse aktiivselt ökoinnovatsiooni ja võetakse arvesse tulevast tehnoloogia arengut. Eelkõige tuleks edendada uuenduslike käivitustehnoloogiate väljatöötamist, kuna need tekitavad märkimisväärselt vähem heiteid kui tavapärased sõiduautod. Sel viisil edendatakse Euroopa tööstuse pikaajalist konkurentsivõimet ja luuakse rohkem kvaliteetseid töökohti. Komisjon peaks kaaluma ökoinnovatsiooni meetmete lisamist määruse (EÜ) nr 715/2007 artikli 14 lõike 3 kohaste katsemenetluste läbivaatamisel, võttes arvesse sellise lisamise tehnilist ja majanduslikku mõju.

⁽¹⁾ EÜT L 202, 10.8.2000, lk 1.

⁽²⁾ EÜT L 40, 13.2.1999, lk 49.

⁽³⁾ EÜT L 100, 20.4.2000, lk 55.

⁽⁴⁾ EÜT L 100, 20.4.2000, lk 57.

⁽⁵⁾ ELT L 171, 29.6.2007, lk 1.

- (14) Tunnistades pärast käesoleva määruse jõustumist turule viidavate väga madala süsinikdioksiidiheitega sõidukite tehnoloogiate varajaste põlvkondade väga kõrgeid teadus- ja arendustöö ning ühiku tootmise kulusid, püütakse käesolevas määruses ajutiselt kiirendada ja hõlbustada väga madala süsinikdioksiidiheitega sõidukite ühenduse turule viimist nende turustamise esialgsetes etappides.
- (15) Teatud alternatiivkütuste kasutamine võib võimaldada märkimisväärset süsinikdioksiidi vähendamist kogu olemusliku mõistes. Seepärast lisatakse käesolevasse määrusesse erisätted, mille eesmärk on edendada teatud alternatiivkütuseid kasutavate sõidukite edasiarendamist ühenduse turul.
- (16) Tagamaks kooskõla komisjoni autode süsinikdioksiidiheidet käsitleva strateegia raames vastu võetud lähenemisviisiga, eelkõige seoses autotootjate ühenduste võetud vabatahtlike kohustustega, tuleks sihttasemeid kohaldada ühenduses esmakordselt registreeritavate uute sõiduautode suhtes, mida ei ole varem, välja arvatud piiratud ajavahemikuks kuritarvituste vältimiseks, registreeritud väljaspool ühendust.
- (17) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. septembri 2007. aasta direktiiviga 2007/46/EÜ (millega kehtestatakse raamistik mootorsõidukite ja nende haagiste ning selliste sõidukite jaoks mõeldud süsteemide, osade ja eraldi seadmetike kinnituse kohta) ⁽¹⁾ on kehtestatud ühtlustatud raamistik, mis sisaldab haldusnorme ja üldisi tehnilisi nõudeid tüübikinnituse andmiseks kõigile selle reguleerimisalasse kuuluvatele uutele sõidukitele. Käesoleva määruse rakendamise eest vastutav asutus peaks olema sama asutus, kes vastutab kõnealuse direktiivi kohaselt kõigi tüübikinnitusprotsessi aspektide eest ning toodangu vastavuse tagamise eest.
- (18) Direktiivi 2007/46/EÜ II lisas määratletud eriotstarbelistele sõidukitele kohaldatakse seoses tüübikinnitusega erinõudeid, seetõttu tuleks need käesoleva määruse reguleerimisalast välja jätta. Sõidukid, mis liigitatakse enne käesoleva määruse jõustumist kategooria M₁ sõidukiteks ja mis on ehitatud spetsiaalselt kaubanduslikel eesmärkidel ja kohandatud ratastooli kasutamiseks sõidukis ning mis vastavad direktiivi 2007/46/EÜ II lisas sätestatud eriotstarbeliste sõidukite määratlusele, tuleks samuti käesoleva määruse reguleerimisalast vastavalt puuetega inimeste abistamise ühenduse poliitikale välja jätta.
- (19) Tootjal peaks olema võimalus otsustada, kuidas ta käesoleva määruse kohase sihttaseme saavutab, ja süsinikdioksiidiheite keskmine tase tuleks saavutada kogu tema uue autopargi arvestuses, mitte iga üksiku auto puhul. Seetõttu peaks tootja tagama, et kõigi selliste ühenduses registreeritavate uute autode eriheite keskmine tase, mille eest tootja vastutab, ei ületa selliste autode jaoks kehtestatud heite keskmist sihttaset. Ülemineku hõlbustamiseks tuleks see nõue kehtestada järk-järgult aastatel 2012–2015.
- (20) Sama meetodit ei ole asjakohane kasutada heite vähendamise sihttasemete määramisel suurtootjate ja käesolevas määruses sätestatud kriteeriumide alusel sõltumatuteks loetavate väiketootjate suhtes. Sellistel väiketootjatel peaksid olema alternatiivsed heite vähendamise sihttasemed, mis on seotud antud tootja sõidukite tehnoloogilise potentsiaaliga vähendada oma süsinikdioksiidi eriheidet ning oleks kooskõlas asjaomaste turusegmentide näitajatega. See erand tuleks kaasata I lisas sätestatud eriheite sihttasemete läbivaatamisse, mis tuleks lõpule viia hiljemalt 2013. aasta alguseks.
- (21) Nišitootjatel tuleks lubada kasutada alternatiivset sihttaset, mis on 25 % madalam kui nende süsinikdioksiidi eriheite keskmine tase 2007. aastal. Andmete puudumisel tootja eriheite keskmise taseme kohta 2007. aastal tuleks määrata võrdväärne sihttase. See erand tuleks kaasata I lisas sätestatud eriheite sihttasemete läbivaatamisse, mis tuleks lõpule viia hiljemalt 2013. aasta alguseks.
- (22) Kõigi selliste ühenduses registreeritavate uute autode süsinikdioksiidi eriheite keskmise taseme määramisel, mille eest tootja vastutab, tuleks arvesse võtta kõiki autosid, sõltumata nende massist või muudest omadustest. Kuigi määrus (EÜ) nr 715/2007 ei hõlma sõiduautosid, mille tuletatud mass on suurem kui 2 610 kg ja millele ei laiene tüübikinnitus määruse (EÜ) nr 715/2007 artikli 2 lõike 2 kohaselt, tuleks kõnealuste autode heitkoguseid mõõta vastavalt määruses (EÜ) nr 692/2008 ⁽²⁾ sätestatud sõiduautode mõõtmisprotseduurile. Saadud süsinikdioksiidi heite väärtused tuleks kanda sõiduauto vastavustunnistusse, et võimaldada nende lisamist seirekavasse.
- (23) Käesoleva määruse kohaste sihttasemete paindlikuks saavutamiseks võivad tootjad avatud, selgel ja mittediskrimineerival alusel kokku leppida autoparkide ühendamises. Autoparkide ühendamise lepingu kestus ei tohiks ületada viit aastat, kuid lepingut võib uuendada. Kui mitu tootjat ühendavad oma autopargid, loetakse kõnealused tootjad oma käesoleva määruse kohased sihttasemed saavutanuks, juhul kui kogu ühendatud autopargi heitkoguste keskmine tase ei ületa sellele ette nähtud heitkoguste sihttaset.

⁽¹⁾ ELT L 263, 9.10.2007, lk 1.

⁽²⁾ Komisjoni 18. juuli 2008. aasta määrus (EÜ) nr 692/2008, millega rakendatakse ja muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 715/2007, mis käsitleb mootorsõidukite tüübikinnitust seoses väikeste sõiduautode ja kommersveokite (Euro 5 ja Euro 6) heitmetega ning sõidukite remondi- ja hooldusteabe kättesaadavust (ELT L 199, 28.7.2008, lk 1).

- (24) Käesoleva määruse kohastest sihttasemetest kinnipidamise tagamiseks on vajalik tõhus vastavuse tagamise mehhanism.
- (25) Uute sõiduautode süsinikdioksiidi eriheiteid mõõdetakse ühenduses ühtlustatult vastavalt määruses (EÜ) nr 715/2007 sätestatud meetodikale. Käesolevast määrusest tuleneva halduskoormuse vähendamiseks tuleks nõuetele vastavust mõõta, tuginedes liikmesriikide kogutud ja komisjonile edastatud andmetele ühenduses registreeritud uute autode kohta. Vastavuse hindamiseks kasutatavate andmete järjekindluse tagamiseks tuleks võimaluste piires ühtlustada kõnealuste andmete kogumise ja esitamise eeskirjad.
- (26) Direktiivis 2007/46/EÜ on sätestatud, et tootjad peavad igale uuele sõiduautole väljastama vastavustunnistuse ja et liikmesriigid võivad uue sõiduauto registreerimist ja kasutuselevõttu lubada ainult sel juhul, kui sellel on kehtiv vastavustunnistus. Liikmesriikide kogutavad andmed peaksid vastama tootja poolt sõiduautole väljastatud vastavustunnistusele ja põhinema ainult sellel allikal. Kui liikmesriigid põhjendatud juhtudel ei kasuta uue sõiduauto registreerimiseks ja kasutuselevõtuks vastavustunnistust, peaksid nad võtma vajalikud meetmed järelevalvemenetluse piisava täpsuse tagamiseks. Vastavustunnistuste andmete jaoks tuleks luua ühenduse standardandmebaas. Seda tuleks kasutada ühtse allikana, mis võimaldab liikmesriikidel lihtsamalt hallata oma registreerimisandmeid uute sõidukite registreerimisel.
- (27) Tootjate kinnipidamist käesoleva määruse kohastest sihttasemetest tuleks hinnata ühenduse tasandil. Tootja, kelle süsinikdioksiidi eriheite keskmine tase ületab käesoleva määruse kohaselt lubatud taset, peaks alates 2012. aastast iga kalendriaasta kohta tasuma ülemääraste heitkoguste maksu. Maksu summat peaks kohandama sõltuvalt sellest, mil määral tootja oma heitkoguste sihttaset ületas. Aja jooksul peaks see summa suurenema. Et innustada tootjaid võtma meetmeid sõiduautode süsinikdioksiidi eriheidete vähendamiseks, peaks ülemääraste heitkoguste maks peegeldama tehnoloogilisi kulutusi. Ülemääraste heitkoguste maksude summad peaksid Euroopa Liidu üldeelarves kajastuma tuludena.
- (28) Arvestades käesolevas määruses sätestatud eesmärki ja menetlusi, ei tohiks siseriiklikud meetmed, mida liikmesriigid võivad säilitada või kehtestada vastavalt asutamislepingu artiklile 176, kehtestada täiendavaid või rangemaid sanktsioone tootjatele, kes ei täida käesolevas määruses sätestatud sihttasemeid.
- (29) Käesolev määrus ei tohiks piirata ühenduse konkurentsi-eeskirjade täielikku kohaldamist.
- (30) Pikaajaliste eesmärkide saavutamiseks peaks komisjon kaaluma uusi meetodeid, eelkõige kõvera kallet, kasulikkuse parameetrit ja ülemääraste heitkoguste maksu kava.
- (31) Käesoleva määruse rakendamiseks vajalikud meetmed tuleks vastu võtta vastavalt nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsusele 1999/468/EÜ, millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlused ⁽¹⁾.
- (32) Komisjonile tuleks eelkõige anda volitus muuta seire ja aruandluse nõudeid, arvestades käesoleva määruse kohaldamisel saadud kogemusi, kehtestada meetodid ülemääraste heitkoguste maksu sissenõudmiseks, võtta vastu üksikasjalikud sätted teatavate tootjate suhtes kohaldatavate erandite kohta ning kohandada I lisa, et võtta arvesse ühenduses registreeritud uute sõiduautode massi arengut ja süsinikdioksiidi eriheite mõõtmist reguleeriva katsemenetluse muudatusi. Kuna need on üldmeetmed ja nende eesmärk on muuta käesoleva määruse vähem olulisi sätteid, muu hulgas täiendades seda uute vähem oluliste sätetega, tuleb need vastu võtta vastavalt otsuse 1999/468/EÜ artiklis 5a sätestatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.
- (33) Otsus nr 1753/2000/EÜ tuleks lihtsustamise ja õigusselguse huvides kehtetuks tunnistada.
- (34) Kuna käesoleva määruse eesmärki, nimelt uute sõiduautode süsinikdioksiidi heitenormide kehtestamine, et tagada siseturu nõuetekohane toimimine ja saavutada ühenduse üldeesmärk kasvuhoonegaaside vähendamiseks, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada ning kavandatud meetme ulatuse ja mõju tõttu on seda parem saavutada ühenduse tasandil, võib ühendus võtta meetmeid kooskõlas asutamislepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev määrus nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Sisu ja eesmärgid

Käesoleva määrusega kehtestatakse uute sõiduautode süsinikdioksiidi heitenormid, et tagada siseturu nõuetekohane toimimine ja

⁽¹⁾ EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23.

saavutada Euroopa Ühenduse üldeesmärk, milleks on uue autopargi keskmine heitkoguste tase 120 g CO₂/km. Käesoleva määrusega kehtestatakse uute sõiduautode keskmine süsinikdioksiidi heitkoguste tase 130 g CO₂/km (mis saavutatakse sõidukite mootoritehnoloogia parandamise abil), mida mõõdetakse kooskõlas määruse (EÜ) nr 715/2007 ja selle rakendusmeetmetega ning uuenduslike tehnoloogiatega.

Käesoleva määrusega kehtestatakse 2020. aastast uue autopargi keskmine heitkoguste sihttase 95 g CO₂/km vastavalt artikli 13 lõikele 5.

Ühenduse tervikliku lähenemisviisi osana täiendavad käesolevat määrust lisameetmed, mis vastavad vähendamisele 10 g CO₂/km võrra.

Artikkel 2

Reguleerimisala

1. Käesolevat määrust kohaldatakse direktiivi 2007/46/EÜ II lisas määratletud M₁ kategooria mootorsõidukitele (edaspidi „sõiduautod“), mis registreeritakse ühenduses esmakordselt ja mida ei ole varem registreeritud väljaspool ühendust (edaspidi „uued sõiduautod“).

2. Arvesse ei võeta eelnevat registreerimist väljaspool ühendust, mis on tehtud vähem kui kolm kuud enne ühenduses registreerimist.

3. Käesolevat määrust ei kohaldata direktiivi 2007/46/EÜ II lisa A osa punktis 5 määratletud eriotstarbelistele sõidukitele.

Artikkel 3

Mõisted

1. Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

- a) „süsinikdioksiidi eriheite keskmine tase” – tootja puhul kõigi tootja toodetud uute sõiduautode süsinikdioksiidi eriheidete keskmine tase;
- b) „vastavustunnistus” – direktiivi 2007/46/EÜ artiklis 18 nimetatud tunnistus;
- c) „tootja” – isik või asutus, kes kooskõlas direktiiviga 2007/46/EÜ vastutab tüübikinnitusasutuse ees kõigi tüübikinnitusprotsessi aspektide eest ning toodangu vastavuse tagamise eest;
- d) „mass” – vastavustunnistusel esitatud ning direktiivi 2007/46/EÜ I lisa punktis 2.6 määratletud töökorras auto mass koos kerega;
- e) „sõiduki jalajälg” – sõiduki rööbe korrutatuna teljevahelise vahetavalt vastavustunnistuses esitatule ning direktiivi 2007/46/EÜ I lisa punktide 2.1 ja 2.3 määratlustele;

f) „süsinikdioksiidi eriheite” – vastavalt määrusele (EÜ) nr 715/2007 mõõdetud ning vastavustunnistusel süsinikdioksiidi heitkogusena (kombineeritult) märgitud sõiduauto süsinikdioksiidi heitkogus. Sõiduautode osas, mille tüüp ei ole määruse (EÜ) nr 715/2007 kohaselt kinnitatud, tähendab „süsinikdioksiidi eriheite” süsinikdioksiidi heitkoguseid, mis on mõõdetud määruses (EÜ) nr 692/2008 määratletud mõõtmisprotseduuri kohaselt või selliste sõiduautode süsinikdioksiidi heitkoguse kindlaksmääramiseks vastu võetud komisjoni menetluste kohaselt;

g) „eriheite sihttase” – tootja puhul kõigi tootja toodetud uute sõiduautode I lisa kohaselt lubatud süsinikdioksiidi eriheidete keskmine või, kui tootja suhtes kohaldatakse artikli 11 kohast erandit, kõnealuse erandi kohaselt kindlaks määratud eriheite sihttase.

2. Käesoleva määruse kohaldamisel on „seotud tootjate rühm” tootja ja temaga seotud ettevõtjad. Tootjaid loetakse seotud ettevõtjateks järgmistel juhtudel:

- a) ettevõtjad, kelle puhul tootjal on otseselt või kaudselt
 - õigus kasutada üle poole häälest;
 - õigus määrata ametisse rohkem kui pooled nõukogu, juhatuse või ettevõtjat seadusejärgselt esindava organi liikmed või
 - õigus juhtida ettevõtte tegevust;
- b) ettevõtjad, kellel otseselt või kaudselt on tootja suhtes punktis a loetletud õigused või volitused;
- c) ettevõtjad, kelle suhtes punktis b osutatud ettevõtjal on otseselt või kaudselt punktis a loetletud õigused või volitused;
- d) ettevõtjad, kelle suhtes tootjal koos ühe või mitme punktis a, b või c osutatud ettevõtjaga või kahel või enamal kõnealustes punktides osutatud ettevõtjal ühiselt on punktis a loetletud õigused või volitused;
- e) ettevõtjad, kelle puhul punktis a loetletud õigused või volitused kuuluvad ühiselt tootjale või ühele või mitmele punktides a kuni d osutatud temaga seotud ettevõtjale ja ühele või enamale kolmandale isikule.

Artikkel 4

Eriheite sihttasemed

1. jaanuaril 2012 algaval kalendriaastal ja kõigil järgnevatel kalendriaastatel tagab iga sõiduautode tootja, et tema süsinikdioksiidi eriheite keskmine tase ei ületa tema eriheite sihttasest, mis on

kindlaks määratud vastavalt I lisale või, kui tootja suhtes kohaldatakse artikli 11 kohast erandit, vastavalt kõnealusele erandile.

Tootja süsinikdioksiidi eriheite keskmise taseme kindlaksmääramisel võetakse arvesse kõnealusel aastal tootja registreeritud uute sõiduautode osakaalu järgmiselt:

- 65 % 2012. aastal;
- 75 % 2013. aastal;
- 80 % 2014. aastal;
- 100 % alates 2015. aastast.

Artikkel 5

Üliühikud

Süsinikdioksiidi eriheite keskmise taseme arvutamisel vastab iga uus sõiduauto, mille süsinikdioksiidi eriheide on alla 50 g CO₂/km,

- 3,5 autole 2012. aastal;
- 3,5 autole 2013. aastal;
- 2,5 autole 2014. aastal;
- 1,5 autole 2015. aastal;
- 1 autole alates 2016. aastast.

Artikkel 6

Eriheite sihttase alternatiivkütuseid kasutavate sõidukite jaoks

Et saaks kindlaks teha, kas tootja peab kinni oma artiklis 4 nimetatud eriheite sihttasemest, vähendatakse kuni 31. detsembrini 2015 iga ühenduse asjakohastele õigusaktidele või Euroopa tehnilistele normidele vastava sõiduki osas, mis kasutab 85 % etanoolisaldusega bensiini („E85”), süsinikdioksiidi eriheidet 5 %, võttes arvesse biokütuste kasutamise seotud tehnilisi ja heitkoguseid vähendavaid võimalusi. Nimetatud vähendamist kohaldatakse ainult juhul, kui vähemalt 30 % bensiinijaamadest liikmesriigis, kus sõiduk on registreeritud, pakub sellist alternatiivkütust, mis vastab ühenduse asjakohastes õigusaktides biokütustele sätestatud säästvuse kriteeriumidele.

Artikkel 7

Autoparkide ühendamine

1. Tootjad, kelle suhtes ei kohaldata artikli 11 kohast erandit, võivad artikli 4 kohaste kohustuste täitmiseks oma autopargid ühendada.

2. Leping autoparkide ühendamiseks võib käsitleda ühte või mitut kalendriaastat, tingimusel et lepingu kogukestus ei ületa viit kalendriaastat ja et leping sõlmitakse hiljemalt 31. detsembril või enne seda esimesel sellisel kalendriaastal, mil heitkogused ühendatakse. Tootjad, kes soovivad oma autopargid ühendada, esitavad komisjonile järgmise teabe:

- a) tootjad, kes oma autopargid ühendavad;
- b) ühendatud autopargi haldajaks määratud tootja, kes on ühendatud autopargi kontaktpunkt ja kes vastutab ühendatud autopargi suhtes artikli 9 kohaselt kohaldatava ülemääraste heitkoguste maksu maksmise eest, ning
- c) tõendid selle kohta, et ühendatud autopargi haldaja on suuteline täitma punktis b nimetatud kohustusi.

3. Kui autopargi haldaja ei täida kohustust maksta ühendatud autopargi suhtes artikli 9 kohaselt kohaldatavat ülemääraste heitkoguste maksu, teavitab komisjon sellest tootjaid.

4. Autopargid ühendanud tootjad teavitavad komisjoni ühiselt ühendatud autopargi haldaja või tema finantsseisundi muutusest niivõrd, kui võrd see võib mõjutada tema võimet maksta ühendatud autopargi suhtes artikli 9 kohaselt kohaldatavat ülemääraste heitkoguste maksu, ning selle liikmete muutusest või ühendatud autopargi likvideerimisest.

5. Tootjad võivad oma autopargid ühendada, tingimusel et nende lepingud on kooskõlas asutamislepingu artiklitega 81 ja 82 ning et nad võimaldavad igal tootjal, kes soovib saada ühendatud autopargi liikmeks, osaleda avatud, selgel ja mittediskrimineerival alusel majanduslikult mõistlikel tingimustel. Ilma et see piiraks ühenduse konkurentsieeskirjade üldist kohaldamist selliste ühendatud autoparkide suhtes, peavad kõik ühendatud autopargi liikmed välistama mis tahes andme- ja teabevahetuse autoparkide ühendamise raames, välja arvatud kui see puudutab järgmist teavet:

- a) süsinikdioksiidi eriheite keskmine tase;
- b) süsinikdioksiidi eriheite sihttase;
- c) registreeritud sõidukite koguarv.

6. Lõiget 5 ei kohaldata, kui kõik ühendatud autopargi tootjad moodustavad osa samast seotud tootjate rühmast.

7. Välja arvatud lõike 3 kohase teate puhul, käsitatakse tootjaid, kes osalevad ühendatud autopargis, mille kohta on komisjonile esitatud teavet, artikli 4 kohaste kohustuste täitmisel ühe tootjana. Seire ja aruandluse andmed üksikute tootjate ja ühendatud autoparkide kohta salvestatakse, neist teavitatakse ning need tehakse kättesaadavaks artikli 8 lõikes 4 osutatud keskregistris.

Artikkel 8

Keskliste heitkoguste seire ja aruandlus

1. Alates 1. jaanuarist 2010 ja igal järgneval kalendriaastal registreerivad liikmesriigid andmed iga oma territooriumil registreeritud uue sõiduauto kohta vastavalt II lisa A osale. Nimetatud andmed tehakse kättesaadavaks tootjatele ja nende poolt määratud importijatele või esindajatele liikmesriikides. Liikmesriigid teevad kõik endast oleneva, et tagada andmebüroode läbipaistev tegutsemine. Iga liikmesriik tagab, et sõiduautode, mille tüüp ei ole kinnitatud määruse (EÜ) nr 715/2007 kohaselt, süsinikdioksiidi eriheide mõõdetakse ja kantakse vastavustunnistusele.

2. Alates 2011. aastast iga aasta 28. veebruariks määravad liikmesriigid eelneva kalendriaasta kohta kindlaks II lisa B osas loetletud andmed ja esitavad need komisjonile. Andmed edastatakse II lisa C osas esitatud vormi kohaselt.

3. Komisjoni taotluse korral edastavad liikmesriigid lisaks kõik lõike 1 kohaselt kogutud andmed.

4. Komisjon peab liikmesriikide poolt käesoleva artikli kohaselt edastatud andmete keskregistrit ning alates 2011. aastast iga aasta 30. juuniks arvutab iga tootja kohta esialgu välja

- a) süsinikdioksiidi eriheite keskmise taseme eelneval kalendriaastal;
- b) tootja eriheite sihttaseme eelneval kalendriaastal ning
- c) erinevuse tootja eelneva kalendriaasta süsinikdioksiidi eriheite keskmise taseme ja kõnealuse aasta eriheite sihttaseme vahel.

Komisjon teavitab iga tootjat oma esialgsetest arvutustest selle tootja kohta. Teade sisaldab andmeid uute registreeritud sõiduautode kohta liikmesriikide kaupa ja nende süsinikdioksiidi eriheide kohta.

Register on avalik.

5. Kolme kuu jooksul pärast seda, kui tootjat on lõike 4 kohaselt teavitatud esialgsetest arvutustest, võib tootja teavitada komisjoni andmetes esinenud vigadest, märkides ära, millist liikmesriiki käsitlevates andmetes viga tootja arvates esineb.

Komisjon vaatab tootjalt saadud teated läbi ning hiljemalt 31. oktoobriks kas kinnitab lõike 4 kohaste esialgsete arvutuste tulemused või muudab neid.

6. Kui komisjon leiab lõike 5 kohaste arvutuste alusel 2010. või 2011. kalendriaasta kohta, et tootja süsinikdioksiidi eriheite keskmine tase kõnealusel aastal ületab tootja eriheite sihttasest kõnealusel aastal, teavitab komisjon sellest tootjat.

7. Liikmesriigid nimetavad seireandmete kogumiseks ja edastamiseks vastavalt käesolevale määrusele pädeva asutuse ning teatavad sellest komisjonile hiljemalt 8. detsember 2009. Seejärel teavitab komisjon sellest Euroopa Parlamenti ja nõukogu.

8. Liikmesriigid esitavad komisjonile iga artikli 6 kohaldamise kalendriaasta kohta andmed selles artiklis osutatud E85 müüivate bensiinijaamade osakaalu ja säästvuse kriteeriumide täitmise kohta.

9. Komisjon võib võtta vastu käesoleva artikli kohase seire ja andmete esitamise üksikasjalikud eeskirjad ning II lisa rakenduseeskirjad vastavalt artikli 14 lõikes 2 osutatud regulatiivkomitee menetlusele.

Komisjon võib muuta II lisa, et võtta arvesse käesoleva määruse kohaldamisel saadud kogemusi. Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva määruse vähem olulisi sätteid, võetakse vastu vastavalt artikli 14 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

Artikkel 9

Ülemääraste heitkoguste maks

1. Alates 2012. aastast, kui tootja süsinikdioksiidi eriheite keskmine tase ületab igal kalendriaastal tootja eriheite sihttasest kõnealusel aastal, kohaldab komisjon tootja suhtes või ühendatud autopargi puhul autopargi haldaja suhtes ülemääraste heitkoguste maksu.

2. Lõikes 1 sätestatud ülemääraste heitkoguste maksu summa arvutatakse järgmiste valemite abil:

a) aastatel 2012 kuni 2018:

- i) kui tootja süsinikdioksiidi eriheite keskmine tase ületab eriheite sihttasest rohkem kui 3 g CO₂/km:

$$((\text{ülemäärane heitkogus} - 3 \text{ g CO}_2/\text{km}) \times 95 \text{ EUR/g CO}_2/\text{km} + 1 \text{ g CO}_2/\text{km} \times 25 \text{ EUR/g CO}_2/\text{km} + 1 \text{ g CO}_2/\text{km} \times 15 \text{ EUR/g CO}_2/\text{km} + 1 \text{ g CO}_2/\text{km} \times 5 \text{ EUR/g CO}_2/\text{km}) \times \text{uute sõiduautode arv};$$

- ii) kui tootja süsinikdioksiidi eriheite keskmine tase ületab eriheite sihttasest rohkem kui 2 g CO₂/km, kuid alla 3 g CO₂/km:

$$((\text{ülemäärane heitkogus} - 2 \text{ g CO}_2/\text{km}) \times 25 \text{ EUR/g CO}_2/\text{km} + 1 \text{ g CO}_2/\text{km} \times 15 \text{ EUR/g CO}_2/\text{km} + 1 \text{ g CO}_2/\text{km} \times 5 \text{ EUR/g CO}_2/\text{km}) \times \text{uute sõiduautode arv};$$

- iii) kui tootja süsinikdioksiidi eriheite keskmine tase ületab eriheite sihttasest rohkem kui 1 g CO₂/km, kuid alla 2 g CO₂/km:

$$((\text{ülemäärane heitkogus} - 1 \text{ g CO}_2/\text{km}) \times 15 \text{ EUR/g CO}_2/\text{km} + 1 \text{ g CO}_2/\text{km} \times 5 \text{ EUR/g CO}_2/\text{km}) \times \text{uute sõiduautode arv};$$

- iv) kui tootja süsinikdioksiidi eriheite keskmine tase ületab eriheite sihttasest mitte rohkem kui 1 g CO₂/km:

$$(\text{ülemäärane heitkogus} \times 5 \text{ EUR/g CO}_2/\text{km}) \times \text{uute sõiduautode arv};$$

- b) alates 2019. aastast:

$$(\text{ülemäärane heitkogus} \times 95 \text{ EUR/g CO}_2/\text{km}) \times \text{uute sõiduautode arv}.$$

Käesoleva artikli tähenduses on „ülemäärane heitkogus”, määratletuna artikli 4 kohaselt, grammide positiivne arv kilomeetri kohta, mille võrra tootja eriheite keskmine tase – võttes arvesse heakskiidetud uuenduslike tehnoloogiate tõttu saavutatud süsinikdioksiidiheite vähenemist – ületas tootja eriheite sihttasest kalendriaastal, ümardatuna lähima kolme kümnendkohani; ning „uute sõiduautode arv” on tootja toodetud uute sõiduautode arv, mis kõnealusel aastal registreeriti vastavalt artiklis 4 sätestatud järkjärgulise kasutuselevõtu kriteeriumidele.

3. Komisjon kehtestab meetodid ülemääraste heitkoguste maksu sissenõudmiseks vastavalt lõikele 1.

Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva määru- se vähemolulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 14 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

4. Ülemääraste heitkoguste maksude summad kajastatakse Euroopa Liidu üldeelarves tuludena.

Artikkel 10

Tootjaid käsitleva teabe avaldamine

1. Alates 2011. aastast iga aasta 31. oktoobriks avaldab komisjon nimekirja, milles esitatakse iga tootja kohta järgmised andmed:

- a) tootja eriheite sihttase eelnevals kalendriaastaks;

- b) tootja süsinikdioksiidi eriheite keskmine tase eelneval kalendriaastal;

- c) erinevus tootja eelneva kalendriaasta süsinikdioksiidi eriheite keskmise taseme ja kõnealusel aasta eriheite sihttaseme vahel;

- d) uute sõiduautode süsinikdioksiidi eriheite keskmine tase ühenduses eelneval kalendriaastal ning

- e) kõigi uute sõiduautode keskmine mass ühenduses eelneval kalendriaastal.

2. Alates 31. oktoobrist 2013 sisaldab lõike 1 kohaselt avaldatud nimekirja teavet ka selle kohta, kas tootja on eelneval kalendriaastal järginud artikli 4 nõudeid.

Artikkel 11

Teatavate tootjate suhtes kohaldatavad erandid

1. Tootja võib esitada I lisa kohaselt arvatud eriheite sihttasemest tehtava erandi kohaldamise taotluse, kui tootja valmistatud uusi sõiduaautosid on ühenduses registreeritud vähem kui 10 000 iga kalendriaasta kohta ning

- a) tootja ei kuulu seotud tootjate rühma või

- b) tootja kuulub seotud tootjate rühma, kelle poolt kokku valmistatud uusi sõiduaautosid on ühenduses registreeritud vähem kui 10 000 iga kalendriaasta kohta, või

- c) tootja kuulub seotud tootjate rühma, kuid tal on oma tootmisüksused ja projekteerimiskeskus.

2. Lõike 1 kohaselt taotletud erandi võib teha kuni viieks kalendriaastaks. Taotlus esitatakse komisjonile koos järgmiste andmetega:

- a) tootja nimi ja kontaktisik;

- b) tõendid selle kohta, et tootja vastab lõike 1 kohase erandi tegemise tingimustele;

- c) üksikasjalik teave tootja valmistatavate sõiduautode kohta, sealhulgas mass ja kõnealuste sõiduautode süsinikdioksiidi eriheidete tasemed, ning

- d) eriheite sihttase, mis on kooskõlas tootja heite vähendamise potentsiaaliga, sealhulgas majandusliku ja tehnoloogilise potentsiaaliga vähendada oma süsinikdioksiidi eriheidet ja võttes arvesse toodetava autotüübi turu eripära.

3. Kui komisjon leiab, et tootja vastab lõike 1 kohaselt taotletud erandi tegemise tingimustele ja et tootja esitatud süsinikdioksiidi eriheite sihttase on kooskõlas tootja heite vähendamise potentsiaaliga, sealhulgas majandusliku ja tehnoloogilise potentsiaaliga vähendada oma süsinikdioksiidi eriheidet, ja võttes arvesse toodetava autotüübi turu eripära, teeb komisjon tootja suhtes erandi. Erandit kohaldatakse alates erandi tegemise kuupäevale järgneva aasta 1. jaanuarist.

4. Tootja, kes valmistab koos oma seotud ettevõtjatega ühendes igal kalendriaastal registreeritud uutest sõiduautodest 10 000 kuni 300 000 sõiduautot, võib esitada I lisa kohaselt arvutatud eriheite sihttasemest tehtava erandi kohaldamise taotluse.

Tootja võib sellise taotluse esitada enda või enda ja temaga seotud ettevõtjate kohta. Taotlus esitatakse komisjonile koos järgmistest andmetega:

- a) kogu lõike 2 punktides a ja c osutatud teave ja vajaduse korral teave seotud ettevõtjate kohta;
- b) sihttase, milleks on 25 % võrra vähendamine süsinikdioksiidi eriheite keskmisest tasemest 2007. aastal või kui mitu seotud ettevõtjat esitavad ühe avalduse, 25 % võrra vähendamine nende ettevõtjate süsinikdioksiidi eriheite keskmisest tasemest 2007. aastal.

Kui andmed tootja süsinikdioksiidi eriheite keskmise taseme kohta 2007. aastal puuduvad, määrab komisjon samaväärse vähendamise sihttaseme, mis põhineb parimal kättesaadaval süsinikdioksiidiheite vähendamise tehnoloogial, mida kasutatakse massilt võrreldavates sõiduautodes ja milles on võetud arvesse toodetud autotüübi turu eripära. Taotleja kasutab nimetatud sihttasest punkti b kohaldamisel.

Komisjon teeb tootja suhtes erandi, kui on tõendatud, et käesolevas lõikes osutatud erandi tegemise kriteeriumid on täidetud.

5. Tootja, kelle suhtes kohaldatakse erandit kooskõlas käesoleva artikliga, teatab komisjonile viivitamata kõigist muudatustest, mis mõjutavad või võivad mõjutada tootja vastavust erandi tegemise tingimustele.

6. Kui komisjon leiab kas lõike 5 kohase teate alusel või muul põhjusel, et tootja ei vasta enam erandi tegemise tingimustele, tühistab komisjon erandi alates järgmise kalendriaasta 1. jaanuarist ja teatab sellest tootjale.

7. Kui tootja ei saavuta oma eriheite sihttasest, määrab komisjon tootjale artiklis 9 sätestatud ülemääraste heitkoguste maksu.

8. Komisjon võib vastu võtta lõigete 1 kuni 7 üksikasjalikud rakendussätted, milles käsitletakse muu hulgas erandi tegemise kriteeriumide tõlgendamist, taotluste sisu ning süsinikdioksiidi eriheite keskmise taseme vähendamise kava sisu ja hinnangut.

Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva määruse vähem olulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 14 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

9. Erandi kohaldamise taotlused koos seda toetavate andmetega, lõike 5 kohased teated, lõike 6 kohased tühistamisotsused ja lõike 7 kohased ülemääraste heitkoguste maksude määramised ning kõik lõike 8 kohaselt vastu võetud meetmed tehakse avalikusele kättesaadavaks Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2001. aasta määruse (EÜ) nr 1049/2001 (üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele) ⁽¹⁾ kohaselt.

Artikkel 12

Keskkonnasäästlik uuendustegevus

1. Uuenduslike tehnoloogiate kasutamisega saavutatud süsinikdioksiidisäästust vaadatakse läbi tarnija või tootja taotluse alusel. Nende tehnoloogiate kogupanus tootja süsinikdioksiidi eriheite sihttaseme vähendamisse võib olla kuni 7 g CO₂/km.

2. 2010. aastaks võtab komisjon vastu selliste uuenduslike tehnoloogiate heakskiitmise menetluse üksikasjalikud sätted vastavalt artikli 14 lõikes 2 osutatud regulatiivkomitee menetlusele. Need üksikasjalikud sätted põhinevad järgmistel uuendusliku tehnoloogia kriteeriumidel:

- a) tarnija või tootja peab olema vastutav uuenduslike tehnoloogiate kasutamisega saavutatud süsinikdioksiidisäästu eest;
- b) uuenduslikud tehnoloogiad peavad tõestatult vähendama süsinikdioksiidiheidet;
- c) uuenduslikud tehnoloogiad ei või kuuluda süsinikdioksiidi mõõtmise standarditesse katsetsüklisse või kohustuslike sätete alla, mis tulenevad artiklis 1 nimetatud täiendavatest meetmetest, mis vastavad vähendamisele 10 g CO₂/km võrra, ega saa olla kohustuslikud muude ühenduse õigusaktide alusel.

3. Tarnija või tootja, kes taotleb meetme heakskiitmist uuendusliku tehnoloogiana, esitab komisjonile aruande, millele on lisatud sõltumatu ja sertifitseeritud asutuse kontrollaruanne. Kui nimetatud meede ja muu heakskiidetud uuenduslik tehnoloogia võivad teineteist mõjutada, tehakse aruandesse sellise vastastikuse mõju kohta märge ja kontrollaruandes hinnatakse, millisel määral see vastastikune mõju muudab mõlema meetme abil saavutatud vähendamist.

⁽¹⁾ EÜT L 145, 31.5.2001, lk 43.

4. Komisjon kinnitab saavutatud vähendamise lõikes 2 sätestatud kriteeriumite alusel.

Artikkel 13

Läbivaatamine ja aruandlus

1. Komisjon esitab 2010. aastal Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande ühenduse tervikliku lähenemisviisi rakendamisel tehtud edusammudest väikesõidukite süsinikdioksiidi heitkoguste vähendamiseks.

2. Hiljemalt 31. oktoobriks 2014. aastal ja seejärel iga kolme aasta järel võetakse vastu meetmed I lisa muutmiseks, et kohan-dada selles osutatud arvu M_0 uute sõidautode keskmise massi eelmise kolme kalendriaasta keskmisega.

Kõnealused meetmed jõustuvad esimest korda 1. jaanuaril 2016 ja seejärel iga kolme aasta järel.

Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva määruse vähem olulisi sätteid, võetakse vastu vastavalt artikli 14 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

3. Alates 2012. aastast viib komisjon läbi mõju hindamise, et 2014. aastaks läbi vaadata määruse (EÜ) nr 715/2007 artikli 14 lõikes 3 sätestatud korras süsinikdioksiidi heitkoguste mõõtemenetlused vastavalt kõnealuses määruses sätestatule. Komisjon teeb eelkõige asjakohased ettepanekud nende menetluste kohandamiseks, et arvestada autode süsinikdioksiidi heitkoguste tegelikku arengut ja lisada nendesse heakskiidetud uuenduslikud tehnoloogiad, mis on määratletud artiklis 12, mida võiks arvesse võtta katsetsükliks. Komisjon tagab, et need menetlused vaadatakse seejärel korrapäraselt läbi.

Süsinikdioksiidi heitkoguste läbivaadatud mõõtemenetluse kohaldamise kuupäevast alates ei kiideta uuenduslikke tehnoloogiaid enam artiklis 12 sätestatud korras heaks.

4. Komisjon vaatab 2010. aastaks läbi direktiivi 2007/46/EÜ, et iga tüüp/variant/version vastaks ainulaadsele uuenduslike tehnoloogiate kogumile.

5. Hiljemalt 1. jaanuariks 2013 lõpetab komisjon I lisa sätestatud süsinikdioksiidi eriheite sihttaseme ja artiklis 11 sätestatud erandite läbivaatamise, mille eesmärk on määratleda

— viisid, kuidas saavutada 2020. aastaks pikaajaline eesmärgiks olev 95 g CO₂/km kulusäästlikult, ning

— nimetatud sihttaseme rakendamise aspektid, sealhulgas üle-määraste heitkoguste maks.

Sellise läbivaatamise ja mõjuhindangu, sealhulgas autotööstusele ja sellest sõltuvatele tööstustele, alusel esitab komisjon vajaduse korral käesoleva määruse muutmise ettepaneku viisil, mis on konkurentsi seisukohast võimalikult neutraalne ning mis on sotsiaalselt õiglane ja säästev.

6. Pärast mõju hindamist avaldab komisjon 2014. aastaks aruande sõiduki jalajälje andmete kättesaadavuse ja selle kasutamise kohta kasulikkuse parameetrina, et määrata kindlaks eriheite sihttasemed, ja vajaduse korral esitab Euroopa Parlamendile ja nõukogule ettepaneku I lisa muutmiseks.

7. Võetakse vastu meetmed I lisa esitatud valemite vajalike kohanduste tegemiseks, et võtta arvesse süsinikdioksiidi eriheite mõõtmist reguleeriva katsemenetluse muudatusi.

Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva määruse vähem olulisi sätteid, võetakse vastu vastavalt artikli 14 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

Artikkel 14

Komiteemenetlus

1. Komisjoni abistab otsuse nr 280/2004/EÜ ⁽¹⁾ artikli 9 alusel asutatud komitee.

2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikleid 5 ja 7, võttes arvesse selle otsuse artikli 8 sätteid.

Tähtjaks otsuse 1999/468/EÜ artikli 5 lõike 6 tähenduses kehtestatakse kolm kuud.

3. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikli 5a lõikeid 1 kuni 4 ja artiklit 7, võttes arvesse selle otsuse artikli 8 sätteid.

Artikkel 15

Kehtetuks tunnistamine

Otsus nr 1753/2000/EÜ tunnistatakse kehtetuks alates 1. jaanuarist 2010.

Kõnealuse otsuse artiklid 4, 9 ja 10 jäävad jõusse, kuni komisjon on esitanud Euroopa Parlamendile aruande 2009. kalendriaasta seireandmete kohta.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta otsus nr 280/2004/EÜ ühenduse kasvuhooonegaaside heitmete järelevalve ja Kyoto protokolli rakendamise süsteemi kohta (ELT L 49, 19.2.2004, lk 1).

*Artikkel 16***Jõustumine**

Käesolev määrus jõustub kolmandal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Strasbourg, 23. aprill 2009

Euroopa Parlamendi nimel
president
H.-G. PÖTTERING

Nõukogu nimel
eesistuja
P. NEČAS

I LISA

ERIHEITE SIHTTASEMED

1. Iga uue sõiduauto puhul määratakse kindlaks süsinikdioksiidi eriheite tase, käesolevas lisas ette nähtud arvutuste jaoks, väljendatuna grammides kilomeetri kohta, järgmise valemi alusel:

- a) aastatel 2012 kuni 2015:

$$\text{süsinikdioksiidi eriheite tase} = 130 + a \times (M - M_0),$$

kus:

M = sõiduki mass kilogrammides (kg)

M_0 = 1 372,0

a = 0,0457;

- b) alates 2016. aastast:

$$\text{süsinikdioksiidi eriheite tase} = 130 + a \times (M - M_0),$$

kus:

M = sõiduki mass kilogrammides (kg)

M_0 = artikli 13 lõike 2 kohaselt vastu võetud väärtus

a = 0,0457.

2. Tootja eriheite sihttase kalendriaastal arvutatakse kõigi kõnealusel kalendriaastal registreeritud selle tootja poolt toodetud uute sõiduautode süsinikdioksiidi eriheidete keskmise tasemenä.

II LISA

HEITKOGUSTE SEIRE JA ARUANLUS

A OSA – Andmete kogumine uute sõiduautode kohta ja süsinikdioksiidi seireandmete kindlaksmääramine

1. Alates 1. jaanuarist 2010 ja igal järgneval kalendriaastal registreerivad liikmesriigid iga oma territooriumil registreeritud uue sõiduauto kohta järgmised andmed:
 - a) tootja;
 - b) sõiduki tüüp, variant ja versioon;
 - c) süsinikdioksiidi eriheite tase (g/km);
 - d) mass (kg);
 - e) teljevahe (mm) ning
 - f) rööbe (mm).
2. Punktis 1 osutatud andmed võetakse asjaomase sõiduauto vastavustunnistusest. Kui vastavustunnistusel on määratud kindlaks nii sõiduauto väikseim kui ka suurim mass, kasutavad liikmesriigid käesoleva määruse kohaldamisel ainult suurimat massi näitavaid andmeid. Kahte kütust (bensiin/gaas) kasutavate sõidukite puhul, mille vastavustunnistustele on märgitud mõlema kütuseliigi süsinikdioksiidi eriheite arvandmed, kasutavad liikmesriigid ainult gaasi osas mõõdetud arvvaartust.
3. 1. jaanuariks 2010 ja igal järgneval kalendriaastal määrab iga liikmesriik vastavalt B osas kirjeldatud meetoditele iga tootja kohta kindlaks järgmised andmed:
 - a) tema territooriumil registreeritud uute sõiduautode koguarv;
 - b) süsinikdioksiidi eriheite keskmine tase vastavalt käesoleva lisa B osa punktile 2;
 - c) keskmine mass vastavalt käesoleva lisa B osa punktile 3;
 - d) uue sõiduauto iga tüübi iga variandi iga versiooni kohta:
 - i) tema territooriumil registreeritud uute sõiduautode koguarv vastavalt käesoleva lisa B osa punktile 1;
 - ii) süsinikdioksiidi eriheite tase ja kooskõlas artikliga 12 uuenduslike tehnoloogiate või kooskõlas artikliga 6 alternatiivkütuseid kasutavate sõidukite abil heite vähendamise osakaal;
 - iii) mass;
 - iv) sõiduki jalajälg vastavalt käesoleva lisa B osa punktile 5.

B OSA – Uute sõiduautode süsinikdioksiidiheite seireandmete kindlaksmääramise meetod

Seireandmed, mida liikmesriigid peavad A osa punkti 3 kohaselt kindlaks määrama, määratakse kindlaks vastavalt käesolevas osas esitatud meetodile.

1. Registreeritud uute sõiduautode arv (N)

Liikmesriigid määravad kindlaks nende territooriumil registreeritud uute sõiduautode arvu asjaomasel seireaastal (N).

2. Uute sõiduautode süsinikdioksiidi eriheite keskmine tase (S_{ave})

Liikmesriigi territooriumil seireaastal registreeritud uute sõiduautode süsinikdioksiidi eriheite keskmise taseme (S_{ave}) arvutamiseks jagatakse üksikute sõiduautode süsinikdioksiidi eriheidete summa (S) uute sõiduautode arvuga (N).

$$S_{ave} = (1/N) \times \Sigma S$$

3. Uute sõiduautode keskmine mass

Liikmesriigi territooriumil seireaastal registreeritud uute sõiduautode keskmise massi (M_{ave}) arvutamiseks jagatakse üksikute sõiduautode masside summa (M) uute sõiduautode arvuga (N).

$$M_{ave} = (1/N) \times \Sigma M$$

4. Uute sõiduautode jaotus versioonide alusel

Uue sõiduauto iga tüübi iga variandi iga versiooni kohta tuleb märkida registreeritud uute sõiduautode arv, sõiduki mass, süsinikdioksiidi eriheite ja sõiduki jalajälg.

5. Sõiduki jalajälg

Sõiduki jalajälje arvutamiseks korrutatakse sõiduki teljevahe sõiduki rööpmega.

C OSA – Andmete edastamise vorm

Liikmesriigid esitavad A osa punktis 3 kirjeldatud andmed iga tootja ja iga aasta kohta järgmisel kujul.

Koondandmed

Aasta:				
Tootja	Registreeritud uute sõiduautode koguarv	Süsinikdioksiidi eriheite keskmine tase (g/km)	Keskmine mass (kg)	Keskmine jalajälg (m ²)
(Tootja 1)	...	...	...	...
(Tootja 2)	...	...	...	...
...	...	...	...	...
Kõik tootjad kokku	...	...	...	...

Üksikasjalikud andmed tootja kohta

Aasta	Tootja	Sõiduki tüüp	Variant	Versioon	Uuenduslik tehnoloogia (*) või uuenduslike tehnoloogiate rühm või alternatiivkütust kasutav sõiduk (**)	Mark	Kaubanimi	Uued registreerimised kokku	Süsinikdioksiidi eriheite tase (g/km)	Mass (kg)	Jalajälg (m ²)	Uuenduslike tehnoloogiate (*) või alternatiivkütuse abil saavutatud heite vähendamine (**)
Aasta 1	(Tootja nimi 1)	(tüübi nimi 1)	(variandi nimi 1)	(versiooni nimi 1)		...	...	...	...	...	...	...
Aasta 1	(Tootja nimi 1)	(tüübi nimi 1)	(variandi nimi 1)	(versiooni nimi 2)		...	...	...	...	...	...	...
Aasta 1	(Tootja nimi 1)	(tüübi nimi 1)	(variandi nimi 2)	(versiooni nimi 1)		...	...	...	...	...	...	...
Aasta 1	(Tootja nimi 1)	(tüübi nimi 1)	(variandi nimi 2)	(versiooni nimi 2)		...	...	...	...	...	...	...
Aasta 1	(Tootja nimi 1)	(tüübi nimi 2)	(variandi nimi 1)	(versiooni nimi 1)		...	...	...	...	...	...	...
Aasta 1	(Tootja nimi 1)	(tüübi nimi 2)	(variandi nimi 1)	(versiooni nimi 2)		...	...	...	...	...	...	...
Aasta 1	(Tootja nimi 1)	(tüübi nimi 2)	(variandi nimi 2)	(versiooni nimi 1)		...	...	...	...	...	...	...
Aasta 1	(Tootja nimi 1)	(tüübi nimi 2)	(variandi nimi 2)	(versiooni nimi 2)		...	...	...	...	...	...	...
Aasta 1	(Tootja nimi 1)	...	...	...		...	...	...	...	...	...	...
Aasta 1	(Tootja nimi 1)			...		...	...	...	...	...	...	...
Aasta 1	(Tootja nimi 1)		...	...		...	...	...	...	...	...	...
Aasta 1	(Tootja nimi 1)			...		...	...	...	...	...	...	...
Aasta 1	(Tootja nimi 1)	...	...	...		...	...	...	...	...	...	...

(*) Kooskõlas artikliga 12.

(**) Kooskõlas artikliga 6.

DIREKTIIVID

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV 2009/28/EÜ,

23. aprill 2009,

taastuvatest energiaallikatest toodetud energia kasutamise edendamise kohta ning direktiivide 2001/77/EÜ ja 2003/30/EÜ muutmise ja hilisema kehtetuks tunnistamise kohta

(EMP's kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikli 175 lõiget 1 ja artiklit 95 seoses käesoleva direktiivi artiklitega 17, 18 ja 19,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,

võttes arvesse Regioonide Komitee arvamust ⁽²⁾,

toimides asutamislepingu artiklis 251 sätestatud korras ⁽³⁾

ning arvestades järgmist:

(1) Euroopa energiatarbimise kontrollimine ja taastuvatest energiaallikatest saadud energia ulatuslikum kasutamine moodustavad koos energiasäästu ja suurema energiatõhususega tähtsa osa meetmepaketist, mis on ette nähtud kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamiseks ning Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni kliimamuutuste raamkonventsiooni Kyoto protokolli täitmiseks ja pärast 2012. aastat võetavate edasiste ühenduse ja rahvusvaheliste kohustuste täitmiseks. Nendel faktoritel on oluline osa ka energiavarustuse kindluse tugevdamisel, tehnoloogilise arengu ja uuendustegevuse edendamisel ning tööhõivevõimaluste loomisel ja regionaalarengus, eriti maapiirkondades ja eraldatud piirkondades.

(2) Eelkõige on ulatuslikumad tehnoloogilised täiustused, stiimulid ühistranspordi laiendamiseks ja kasutamiseks, energiatõhusate tehnoloogiate ning taastuvatest energiaallikatest toodetud energia kasutamine transpordis ühed mõjusamad vahendid, mille abil ühendus saab vähendada

transpordisektoris sõltuvust imporditud naftast, mille puhul on energia varustuskindluse probleemid kõige teravamad, ja mõjutada transpordisektori kütuseturgu.

(3) Majanduskasvu saavutamise võimalused innovatsiooni ja säästva konkurentsivõimelise energiapoliitika kaudu on leidnud tunnustamist. Taastuvatest energiaallikatest energia tootmine sõltub sageli kohalikest või piirkondlikest väikestest ja keskmise suurusega ettevõtjatest (VKEd). Olulised on majanduskasvu ja tööhõive võimalused, mille piirkondlikud ja kohalikud investeeringud taastuenergiasse liikmesriikides ja piirkondades kaasa toovad. Komisjon ja liikmesriigid peaksid seetõttu toetama riiklikke ja piirkondlikke arengumeetmeid kõnealustes valdkondades, julgustama taastuvatest energiaallikatest energia tootmise heade tavade vahetamist kohalike ja piirkondlike arengualgatuste vahel ning edendama struktuurifondide vahendite kasutamist selles valdkonnas.

(4) Taastuvate energiaallikate turu arengut soodustades tuleb arvesse võtta selle positiivset mõju piirkondliku ja kohaliku arengu võimalustele, ekspordiväljavaadetele ning tööhõive- ja sotsiaalse ühtsuse saavutamise võimalustele VKEdes ja sõltumatute energiatootjate jaoks.

(5) Kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamiseks ühenduses ja ühenduse sõltuvuse vähendamiseks energiaimpordist peaksid taastuvatest energiaallikatest toodetava energia arendamine ja energiatõhususe suurendamine olema omavahel tihedalt seotud.

(6) On vaja toetada detsentraliseeritud taastuenergia tehnoloogiate tutvustamis- ja turustamisetappi. Liikumisel detsentraliseeritud energiatootmise suunas on mitu eelist, näiteks kohalike energiaallikate kasutamine, suurem kohalik energiavarustuse kindlus, lühemad transpordivahemaad ning vähenenud energia ülekandekaod. Samuti tugevdab selline detsentraliseerimine koha peal sissetulekuallikate ja töökohtade loomise abil ühiskonna arengut ja ühtekuuluvust.

⁽¹⁾ ELT C 77, 31.3.2009, lk 43.

⁽²⁾ ELT C 325, 19.12.2008, lk 12.

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi 17. detsembri 2008. aasta arvamus (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata) ja nõukogu 6. aprilli 2009. aasta otsus.

- (7) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. septembri 2001. aasta direktiivis 2001/77/EÜ taastuvatest energiaallikatest toodetud elektrienergia kasutamise edendamise kohta elektrienergia siseturul ⁽¹⁾ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. mai 2003. aasta direktiivis 2003/30/EÜ, millega edendatakse biokütuste ja muude taastuvkütuste kasutamist transpordisektoris, ⁽²⁾ on kehtestatud eri liiki taastuvatest energiaallikatest toodetud energia määratlused. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2003. aasta direktiivis 2003/54/EÜ (mis käsitleb elektrienergia siseturu ühiseeskirju) ⁽³⁾ on kehtestatud määratlused elektrisektori jaoks üldiselt. Õiguskindluse ja selguse huvides on asjakohane kasutada samu või sarnaseid määratlusi ka käesolevas direktiivis.
- (8) Komisjoni 10. jaanuari 2007. aasta teatis pealkirjaga „Taastuvenergia tegevuskava. Taastuvenergia 21. sajandil: jätkusuutlikuma tuleviku rajamine” on näidanud, et eesmärk suurendada taastuvatest energiaallikatest toodetud energia osakaalu üldises energiatarbimises 20 %ni ja transpordisektoris 10 %ni on asjakohane ja saavutatav ning et kohustuslikke eesmarke sisaldava raamistikuga tuleks äri- ja ringkondadele tagada pikas perspektiivis stabiilsus, mida nad vajavad selliste säästvate investeringute tegemiseks taastuvenergiasektoris, mis suudavad vähendada sõltuvust imporditavatest fossiilkütustest ning ergutada uute energia- tehnoloogiate kasutamist. Kõnealused eesmärgid on püstitatud seoses energiatõhususe tõstmisega 20 % võrra aastaks 2020, nagu see on kehtestatud komisjoni 19. oktoobri 2006. aasta teatises „Energiatõhususe tegevuskava: potentsiaali realiseerimine”, mille kiitis heaks Euroopa Ülemkogu 2007. aasta märtsis ning Euroopa Parlament oma 31. jaanuari 2008. aasta kõnealust tegevuskava käsitlevas resolutsioonis.
- (9) 2007. aasta märtsis kokkutulnud Euroopa Ülemkogu kinnitas ühenduse pühendumust taastuvatest energiaallikatest toodetava energia arendamisele kogu ühenduses ka pärast 2010. aastat. Ülemkogu kinnitas kohustusliku eesmärgi suurendada taastuvatest energiaallikatest toodetava energia osakaalu ühendusesiseses energia kogutarbimises 2020. aastaks 20 %ni ja kohustusliku miinimumeesmärgi 10 %, mille kõik liikmesriigid peavad saavutama aastaks 2020 seoses biokütuste osakaaluga transpordis kasutatava bensiini ja diislikütuse tarbimisest, tehes seda kulutõhusal viisil. Ülemkogu märkis, et biokütusealase eesmärgi siduv olemus on asjakohane eeldusel, et tootmine on säästlik, müügilolevad teise põlvkonna biokütused ning tehakse muudatused Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. oktoobri 1998. aasta direktiivis 98/70/EÜ (bensini ja diislikütuse kvaliteedi kohta), ⁽⁴⁾ et lubada kütusesegude sobivaid tasemeid. 2008. aasta märtsis toimunud Euroopa Ülemkogu kohtumisel korraldi, et oluline on töötada välja ja täita teise põlvkonna biokütuste säästlikkuse kriteeriumeid ning tagada teise põlvkonna biokütuste kättesaadavus kaubanduses. 2008. aasta juunis toimunud Euroopa Ülemkogu kohtumisel nimetati taas säästlikkuse kriteeriumeid ja teise põlvkonna biokütuste väljaarendamist ning rõhutati vajadust hinnata biokütuste tootmise võimalikku mõju toidu- ja põllumajandussaadustele ja võtta vajaduse korral meetmeid puuduste kõrvaldamiseks. Lisaks sellele märgiti, et täiendavalt tuleks hinnata biokütuste tootmise ja tarbimise mõju keskkonnale ja selle sotsiaalseid tagajärgi.
- (10) Euroopa Parlament kutsus oma 25. septembri 2007. aasta resolutsioonis Euroopa taastuvenergia tegevuskava kohta ⁽⁵⁾ komisjoni üles esitama 2007. aasta lõpuks ettepaneku taastuvatest energiaallikatest toodetud energia õigusliku raamistiku kohta, osutades sellele, kui oluline on seada eesmärgid taastuvatest energiaallikatest toodetud energia osakaalu jaoks ühenduse ja liikmesriikide tasandil.
- (11) Tuleb sätestada läbipaistvad ja üheselt mõistetavad reeglid taastuvatest energiaallikatest toodetud energia osakaalu arvutamiseks ja selliste allikate määramiseks. Seoses sellega tuleb hõlmata ookeanides ja muudes veekogudes lainete, hoovuste, loodete ja ookeani temperatuuri või soolsuse vahe vormis sisalduvat energia.
- (12) Põllumajandusliku tooraine, näiteks sõnniku, läga ja teiste loomset ning taimset päritolu jäätmete kasutamine biogaasi tootmiseks pakub tänu suurele kasvuhoonegaaside heitkoguste säästvuspotentsiaalile märkimisväärsed keskkonnamõjusid nii soojus- kui muu energia kui ka biokütuste tootmisel. Biogaasi tootmisrajatised võivad tänu oma decentraliseeritud olemusele ja piirkondlikule investimisstruktuurile anda märkimisväärselt panuse maapiirkondade säästvasse arengusse ning pakkuda põllumajandusettevõtjatele uusi sissetulekuallikaid.
- (13) Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni võetud seisukohti silmas pidades on asjakohane seada kohustuslikud siseriiklikud eesmärgid, mis on kooskõlas eesmärgiga suurendada taastuvatest energiaallikatest toodetud energia osakaalu 20 %ni ja transpordisektoris 10 %ni ühenduse energiatarbimises aastaks 2020.
- (14) Kohustuslike riiklike eesmärkide peamine eesmärk on tagada investoritele kindlustunne ja julgustada neid jätkuvalt arendama tehnoloogiaid, mis toodavad energiat igat liiki taastuvatest energiaallikatest. Seega ei ole asjakohane lükata kohustuslikku otsust edasi kuni teatava tulevikus toimuva sündmuseni.

⁽¹⁾ EÜT L 283, 27.10.2001, lk 33.

⁽²⁾ ELT L 123, 17.5.2003, lk 42.

⁽³⁾ ELT L 176, 15.7.2003, lk 37.

⁽⁴⁾ EÜT L 350, 28.12.1998, lk 58.

⁽⁵⁾ ELT C 219 E, 28.8.2008, lk 82.

- (15) Liikmesriikide lähtekohad, taastuvenergia võimalused ja energiakasutus on erinevad. Seepärast on vaja muuta ühenduse eesmärk – 20 % – iga liikmesriigi individuaalseks eesmärgiks, pidades nõuetekohaselt silmas õiglast ja adekvaatset jaotamist ning võttes arvesse liikmesriikide erinevaid lähtekohti ja võimalusi, sealhulgas taastuvate energiaallikate ja energiakasutuse struktuuri olemasolevat taset. Seda on asjakohane teha nii, et taastuvatest energiaallikatest toodetud energia kasutamise nõutav kogukasv jagatakse liikmesriikide vahel ära, võttes aluseks iga liikmesriigi osa võrdse suurenemise, mida on kaalutud nende sisemajanduse kogutoodanguga (SKT) ja kohandatud nende lähtekohtade kajastamiseks, kasutades arvutamisel summaarset energia lõpptarbimist, võttes arvesse liikmesriikide seniseid jõupingutusi taastuvatest energiaallikatest toodetud energia kasutamise osas.
- (16) Samas on asjakohane, et eesmärk suurendada taastuvatest energiaallikatest toodetud energia osakaalu transpordisektoris 10 %ni tuleks seada kõikide liikmesriikide puhul samale tasemele, et tagada transpordikütuste spetsifikaatide vastavus ja kättesaadavus. Kuna transpordikütustega kauplemine on lihtne, saavad liikmesriigid, kelle kasutuses on piiratud määral ressursse, biokütuseid mujalt. Kui tehniliselt oleks ühendusel võimalik saavutada transpordisektoris taastuvatest energiaallikatest toodetud energia kasutamise alane eesmärk üksnes ühendusesisese tootmise abil, on siiski tõenäoline ja soovitatav, et eesmärk saavutatakse tegelikult ühendusesisese tootmise ja impordi ühendamisel. Selleks peaks komisjon jälgima biokütuste tarnimist ühenduse turule ja vajaduse korral tegema asjakohaste meetmete ettepanekuid, et saavutada tasakaalustatud lähenemisviisi ühendusesisese tootmise ja impordi vahel, võttes muu hulgas arvesse mitme- ja kahepoolseid kaubanduslääbirääkimisi, keskkonnavalaseid, sotsiaalseid ja majanduslikke aspekte ning energiavarustuse kindlust.
- (17) Energiatõhususe parandamine on ühenduse üks peamisi eesmärke, mille sihiks on saavutada aastaks 2020 energiatõhususe parandamine 20 % võrra. Nimetatud eesmärk koos kehtivate ja tulevaste õigusaktidega, sealhulgas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2002. aasta direktiiv 2002/91/EÜ ehitiste energiatõhususe kohta, ⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. juuli 2005. aasta direktiiv 2005/32/EÜ, mis käsitleb raamistiku kehtestamist energiat tarbivate toodete ökodisaini nõuete sätestamiseks, ⁽²⁾ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. aprilli 2006. aasta direktiiv 2006/32/EÜ, mis käsitleb energia lõpptarbimise tõhusust ja energiateenuseid, ⁽³⁾ on kõige olulisem kliima- ja energiaeesmärkide saavutamiseks vähimate kuludega ja see võib pakkuda ka uusi võimalusi
- Euroopa Liidu majandusele. Energiatõhususe ja energiasäästu poliitika on liikmesriikide jaoks ühed kõige tõhusamad meetodid taastuvatest energiaallikatest toodetud energia osakaalu suurendamiseks ja seetõttu saavutavad liikmesriigid kergemini käesolevas direktiivis sätestatud taastuvatest energiaallikatest toodetud energiat käsitleva riikliku üldeesmärgi ja transpordivaldkonna eesmärgi.
- (18) Taastuvatest energiaallikatest toodetud energiaga seotud eesmärkide, mida väljendatakse protsendina summaarsest energia lõpptarbimisest, hõlpsamaks saavutamiseks peavad liikmesriigid energiatõhusust kõigis sektorites märkimisväärselt parandama. Transpordisektoris on energiatõhusus ülimalt vajalik, kuna taastuvatest energiaallikatest toodetud energia kohustuslikku eesmärki on säästval moel tõenäoliselt järjest raskem püsivalt saavutada, kui transpordi üldine energianõudlus jätkuvalt kasvab. Kõigile liikmesriikidele kohustuslik transpordivaldkonna eesmärk 10 % tuleks seetõttu määratleda mitte ainult biokütuste, vaid taastuvatest energiaallikatest toodetud energia osakaaluna energia lõpptarbimisest transpordisektoris.
- (19) Kohustuslike riiklike üldeesmärkide saavutamise tagamiseks peaksid liikmesriigid püüdma välja töötada kohustuslike minimaalsed vahe-eesmärgid oma kohustuslike lõppeesmärkide saavutamiseks. Samuti peaksid nad kehtestama taastuvenergia riikliku tegevuskava, mis sisaldab teavet valdkondlike eesmärkide kohta, võttes arvesse, et biomassi kasutatakse eri otstarbel ja seepärast on oluline võtta kasutusele uued biomassiressursid. Lisaks peaksid liikmesriigid võtma meetmeid nimetatud eesmärkide saavutamiseks. Iga liikmesriik peaks oma riiklikus taastuvenergia tegevuskavas esitatud eeldatava summaarse energia lõpptarbimise hindamisel hindama energiatõhususe ja energiasäästumeetmete võimalikku panust oma riiklike eesmärkide saavutamisse. Liikmesriigid peaksid võtma arvesse energiatõhusust suurendavate ja taastuvatest energiaallikatest toodetud energia tehnoloogiate optimaalset kombineerimist.
- (20) Selleks et saada kasu tehnoloogia arengust ja mastaabisäästust, tuleks soovitusliku kujunemiskõvera puhul arvesse võtta võimalust, et tulevikus kasvab taastuvatest energiaallikatest toodetud energia kasutamine kiiresti. Nii saab eritählepanu pöörata valdkondadele, kus puudub tehnoloogiline areng ja mastaabisääst ning mida seetõttu piisavalt ei arendata, kuid mis tulevikus annaksid märkimisväärse panuse aastaks 2020 seatud eesmärkide saavutamisse.
- (21) 2005. aasta tuleks võtta soovitusliku kujunemiskõvera lähtepunktiks, kuna see on hilisem aasta, mille kohta on olemas usaldusväärsed andmed riikide taastuvatest energiaallikatest toodetud energia osakaalu kohta.

⁽¹⁾ EÜT L 1, 4.1.2003, lk 65.

⁽²⁾ ELT L 191, 22.7.2005, lk 29.

⁽³⁾ ELT L 114, 27.4.2006, lk 64.

- (22) Käesoleva direktiivi eesmärkide saavutamine nõuab, et ühendus ja liikmesriigid eraldaksid arvestaval hulgal rahalisi vahendeid taastuvenergia tehnoloogiatega seotud teadus- ja arendustegevuseks. Euroopa Innovatsiooni- ja Tehnoloogiainstituut eelkõige peaks pidama taastuvenergia tehnoloogiate uurimist ja arendamist esmatähtsaks.
- (23) Liikmesriigid võivad julgustada kohalikke ja piirkondlikke asutusi seadma riiklikest eesmärkidest rangemaid eesmärke ning kaasata kohalikke ja piirkondlikke asutusi taastuvenergia riiklike tegevuskavade koostamisse ja teadlikkuse tõstmisse taastuvatest energiaallikatest toodetud energia kasulikkusest.
- (24) Biomassi potentsiaali täielikuks ärakasutamiseks peaksid ühendus ja liikmesriigid edendama olemasoleva puiduvaru suuremat kasutuselevõtmist ja uute metsandussüsteemide väljatöötamist.
- (25) Liikmesriikidel on erinevad taastuvenergia võimalused ja nad rakendavad riigi tasandil erinevaid kavasid taastuvatest energiaallikatest toodetud energia toetamiseks. Enamus liikmesriike rakendab selliseid toetusmehhanisme, mis soodustavad vaid taastuvatest energiaallikatest nende territooriumil toodetud energiat. Siseriiklike toetuskavade nõuetekohaseks toimimiseks on väga oluline, et liikmesriigid saaksid juhtida oma siseriiklike toetusmehhanismide mõju ja kulusid vastavalt oma erinevatele võimalustele. Üks tähtsaid vahendeid käesolevas direktiivis ette nähtud eesmärgi saavutamisel on kindlustada siseriiklike toetuskavade nõuetekohane toimimine vastavalt direktiivile 2001/77/EÜ, et säiliks investori usaldus ja et võimaldada liikmesriikidel töötada välja tõhusad siseriiklikud meetmed eesmärkide saavutamiseks. Käesoleva direktiivi eesmärk on hõlbustada taastuvatest energiaallikatest toodetud energia piiriülest toetamist ilma, et see mõjutaks siseriiklikke toetusmehhanisme. See näeb ette liikmesriikide vahelise koostöö vabatahtlikud mehhanismid, mis võimaldavad neil kokku leppida, millises ulatuses toetab üks liikmesriik energiatootmist teises liikmesriigis ja millises ulatuses tuleks taastuvatest energiaallikatest toodetud energiat käsitleda ühe või teise liikmesriigi eesmärkide arvestuses. Et tagada eesmärkide saavutamiseks võetud mõlema meetme tõhusus, st siseriiklike toetuskavade ja koostöömehhanismide tõhusus, on oluline, et liikmesriigid saaksid määrata kindlaks, kas ja millises ulatuses rakendatakse nende siseriiklikku toetuskava teistes liikmesriikides taastuvatest energiaallikatest toodetud energiale ning et neil oleks võimalus selles kokku leppida, kohaldades käesolevas direktiivis ette nähtud koostöömehhanisme.
- (26) On soovitatav, et energia hind kajastaks energia tootmise ja tarbimise väliskulusid, sealhulgas asjakohaseid keskkonna-, sotsiaal- ja tervishoiukulusid.
- (27) Avaliku sektori toetus on vajalik, et täita ühenduse eesmärgi taastuvatest energiaallikatest toodetud elektri kasutamise laiendamiseks, eriti seni, kui siseturu elektrienergia hinnad ei kajasta täielikult kasutatud energiaallikate keskkonna- ja sotsiaalkulusid ning -tuluseid.
- (28) Ühendus ja liikmesriigid peaksid püüdma vähendada energiatarbimist ja suurendada energiatõhusust transpordisektoris. Peamised vahendid energiatarbimise vähendamiseks transpordisektoris hõlmavad transpordi planeerimist, ühis- transpordi toetamist, elektriautode osakaalu suurendamist tootangus ning energiatõhusamate, väiksemate mõõtmete ja väiksema mootorivõimsusega autode tootmist.
- (29) Liikmesriigid peaksid püüdma mitmekesistada taastuvatest energiaallikatest toodetud energia kasutuse struktuuri kõikides transpordisektorites. Komisjon peaks 1. juuniks 2015 esitama Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande, milles kirjeldatakse kõigi transpordisektorite potentsiaali taastuvatest energiaallikatest toodetud energia ulatuslikumaks kasutamiseks.
- (30) Hüdroenergia ja tuuleenergia osatähtsuse arvutamisel käesoleva direktiivi eesmärkidel tuleks ilmastikutingimuste mõju tasakaalustamiseks kasutada normaliseerimisvalemist. Samuti ei tohiks elektrit, mis on toodetud eelnevalt mäe otsa pumbatud vett kasutavates pumpelektrijaamades, käsitleda taastuvatest energiaallikatest toodetud elektrina.
- (31) Soojuspumbad, mis võimaldavad aerotermilise, geotermilise või hüdrotermilise soojuse kasutamist kasulikul temperatuuril, vajavad toimimiseks elektrit või muud tavapärast energiat. Seetõttu tuleks soojuspumpade kasutamiseks kasutatav energia maha arvestada kogu kasutatavast soojusest. Arvesse tuleks võtta ainult soojuspumpasid, mille tulemus ületab oluliselt nende kasutamiseks vajalikku tavapärast energiat.
- (32) Passiivsete energiasüsteemide puhul kasutatakse energia rakendamiseks ehituskonstruktioone. Seda käsitletakse kui säästetud energiat. Selliselt rakendatud energiat ei tuleks käesoleva direktiivi kohaldamisel arvesse võtta, et vältida topeltarvestust.
- (33) Mõnes liikmesriigis on lennundusel nende summaarse energia lõpptarbimises suur osakaal. Arvestades praeguseid tehnoloogilisi ja regulatiivseid piiranguid, mis takistavad biokütuste kasutamist lennunduses kaubanduslikul eesmärgil, on asjakohane sätestada niisuguste liikmesriikide puhul osaline erand, jättes siseriikliku õhutranspordi osas nende summaarse energia lõpptarbimise arvutamisest välja koguse, mille võrra nad poolteist korda ületavad ühenduse summaarse energia lõpptarbimise keskmist taset lennunduses 2005. aastal, nagu seda hindas Eurostat, s.t 6,18 %. Küpros ja Malta sõltuvad oma saarelise ja äärealase asukoha tõttu lennundusest kui transpordiliigist, millel

on oluline tähtsus nende kodanikele ja majandusele. Seetõttu on riikliku lennunduse osakaal Küprose ja Malta summaarses energia lõpptarbimises ebaproportsionaalselt kõrge, st üle kolme korra suurem kui ühenduse 2005. aasta keskmine ja nad on seetõttu praegustest tehnoloogilistest ja regulatiivsetest piirangutest ebaproportsionaalselt mõjutatud. Nende liikmesriikide puhul on seetõttu asjakohane sätestada, et see erand kataks kogust, mille võrra nad ületavad ühenduse summaarse energia lõpptarbimise keskmist taset lennunduses 2005. aastal, nagu seda hindas Eurostat, s.t 4,12 %.

- (34) Taastuvatest energiaallikatest toodetud energiat toetava energiamudeli saavutamiseks on vaja ergutada strateegilist koostööd liikmesriikide vahel, kaasates vajaduse korral piirkondi ja kohalikke asutusi.
- (35) Võttes nõuetekohaselt arvesse käesoleva direktiivi sätteid, tuleks julgustada liikmesriike rakendama kõiki käesolevas direktiivis sätestatud eesmärkidega seotud asjakohaseid koostöövorme. Selline koostöö võib toimuda kõigil tasanditel kahe- või mitmepoolselt. Lisaks ainult käesoleva direktiiviga ette nähtud mehhanismidele, mis mõjutavad eesmärkide arvutamist ja saavutamist, nimelt liikmesriikidevahelised statistilised ülekanded, ühisprojektid ja ühised toetuskavad, võib koostöö toimuda ka näiteks teabe ja parimate tavade vahetamise, nagu on eelkõige ette nähtud käesolevas direktiivis sätestatud läbipaistvusplatvormis, ja igat liiki toetuskavade kooskõlastamise vormis.
- (36) Selleks et luua võimalusi käesolevas direktiivis sätestatud eesmärkide saavutamise kulude vähendamiseks, on asjakohane hõlbustada teistes liikmesriikides taastuvatest energiaallikatest toodetud energia tarbimist ning võimaldada liikmesriikidel võtta oma riiklike eesmärkide puhul arvesse teistes liikmesriikides tarbitud taastuvatest energiaallikatest toodetud energiat. Selleks on vaja paindlikke meetmeid, kuid need jäävad liikmesriikide järelevalve alla, et mitte mõjutada nende võimet saavutada oma riiklikke eesmärgi. Neid paindlikke meetmeid rakendatakse statistiliste ülekannete, liikmesriikide vaheliste ühisprojektide või ühiste toetuskavade vormis.
- (37) Taastuvatest energiaallikatest väljaspool ühendust toodetud imporditud elektrit peaks olema võimalik arvesse võtta liikmesriikide eesmärkide saavutamisel. Selleks et vältida kasvuhoonegaasi heitkoguste netokasvu olemasolevate taastuvate energiaallikate varieerimise tõttu või nende täielikku või osalist asendamist tavapäraste energiaallikatega, tuleks siiski arvesse võtta üksnes nendes taastuvenergiat tootvates käitistes toodetud elektrit, mis käivitatakse pärast käesoleva direktiivi jõustumist või pärast seda kuupäeva renoveeritud käitistes suurendatud võimsuse läbi toodetud elektrit. Et tagada nii ühenduses kui kolmandates riikides tavapärase energia taastuvatest energiaallikatest toodetud energiaga asendamise piisav mõju, on asjakohane tagada,

et sellist importi saaks usaldusväärsel viisil jälgida ja arvestada. Kaaluda tuleb kolmandate riikidega sõlmitavaid lepinguid, milles käsitletakse sellise taastuvatest energiaallikatest toodetud elektriga kauplemise korraldust. Kui energiatühinduse asutamislepingu ⁽¹⁾ alusel tehtud sellekohase otsuse kohaselt kohustuvad nimetatud lepingu osalised järgima käesoleva direktiivi asjakohaseid sätteid, kohaldatakse nende suhtes käesolevas direktiivis ette nähtud liikmesriikidevahelise koostöö meetmeid.

- (38) Kui liikmesriik algatab ühe või mitme kolmanda riigiga ühisprojekte, mis on seotud taastuvatest energiaallikatest elektrenergia tootmisega, peaksid nimetatud ühisprojektid olema seotud ainult käitistega, mis on asja ehitatud või mille võimsust on asja suurendatud. See aitab tagada, et taastuvatest energiaallikatest toodetud energia osakaal kolmanda riigi energia kogutarbimises ei väheneks taastuvatest energiaallikatest toodetud energia ühendusse importimise arvel. Asjaomased liikmesriigid peaksid lisaks hõlbustama asjaomasel kolmandal riigil ühisprojektiga hõlmatud käitiste elektrenergia toodangu osalist sisemaist kasutamist. Lisaks sellele peaksid komisjon ja liikmesriigid ühisprojektidesse kaasatud kolmandaid riike julgustama arendama taastuvenergiapolitikat, sealhulgas ambitsioonikaid eesmärgi.
- (39) Kuna suurt üleeuroopalist huvi pakkuvad projektid kolmandates riikides, näiteks Vahemere päikeseenergia kava, võivad vajada pikka käivitusaega enne nende täielikku ühendamist ühenduse territooriumiga, on asjakohane hõlbustada nende arendamist seeläbi, et liikmesriikidel võimaldatakse nende riiklikes eesmärkides arvesse võtta niisuguse elektrenergia piiratud kogust, mis on toodetud selliste projektide raames ühenduse rajamise ajal.
- (40) Menetlus, mida taastuvenergiajaamade lubade väljastamise, sertifitseerimise ja litsentseerimise kontrollimise eest vastutav asutus kasutab eeskirjade kohaldamiseks konkreetsete projektide suhtes, peaks olema objektiivne, läbipaistev, mittediskrimineeriv ja proportsionaalne. Eelkõige on asjakohane vältida igasuguseid lisakohustusi, mis võiksid tuleneda taastuvenergiaprojektide liigitamisest käitistena, mis kujutavad endast suurt ohtu tervisele.
- (41) Läbipaistvate eeskirjade ja kooskõla puudumine erinevate lube andvate asutuste vahel takistab teatavasti taastuvatest energiaallikatest toodetud energia kasutamist. Seepärast tuleks taastuvenergiasectori erilist struktuuri arvesse võtta, kui riiklikud, piirkondlikud ja kohalikud ametiasutused vaatavad läbi oma haldusmenetlusi, et anda luba ehitada ja käitada ettevõtteid, kus toodetakse taastuvatest energiaallikatest elektri-, soojus- ja jahutusenergiat või transpordikütuseid, ning nendega seotud edastamise ja jagamise

⁽¹⁾ ELT L 198, 20.7.2006, lk 18.

- infrastruktuuride võrgustikku. Heakskiitmisega seotud haldusmenetlusi tuleks tõhustada, seades taastuvenergiat kasutavatele käitistele selged tähtajad. Planeerimiseeskirju ja juhiseid tuleks kohandada, et võtta arvesse kulutõhusaid ja keskkonnasõbralikke taastuvenergiat kasutavaid soojus-, jahutus- ja elektriseadmeid.
- (42) Taastuvatest energiaallikatest toodetud energia kiireks kasutuselevõtuks ning pidades silmas selle üldist kõrget säästvat ja keskkonnavalast kasulikku kvaliteeti peaksid liikmesriigid niisuguste halduseeskirjade, kavandamisstruktuuride ja õigusaktide kohaldamisel, mis näevad ette käitistele loa andmist lähtudes saaste vähendamisest tööstusettevõtetes ja nende kontrollimisest, õhusaaste vastu võitlemist ning ohtlike ainete keskkonda paiskamise vältimist ja minimeerimist, võtma arvesse taastuvate energiaallikate panust keskkonna- ja kliimaeesmärkide täitmisel, eriti võrreldes mittetaastuvaid energiaallikaid kasutavate käitistega.
- (43) Et edendada kodanike panust käesolevas direktiivis sätestatud eesmärkide täitmisesse, peaksid asjaomased asutused kaaluma väikeste detsentraliseeritud taastuvatest energiaallikatest energiat tootvate seadmete paigaldamise suhtes loa andmise asemel lihtsat teatamist pädevale asutusele.
- (44) Tuleks tagada käesoleva direktiivi eesmärkide ja ühenduse teiste keskkonnavalaste õigusaktide ühtsus. Eelkõige taastuvenergiat tootvate käitiste hindamis-, kavandamis- või litsentsimismenetluste täitmisel peaksid liikmesriigid võtma arvesse kõiki ühenduse keskkonnavalaste õigusakte ning taastuvate energiaallikate panust keskkonna- ja kliimaeesmärkide täitmisesse, eriti võrreldes mittetaastuvaid energiaallikaid kasutavate käitistega.
- (45) Riiklikud tehnilised kirjeldused ja muud nõuded, mis jäävad Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. juuni 1998. aasta direktiivi 98/34/EÜ (millega nähakse ette tehnilistest standarditest ja eeskirjadest ning infoühiskonna teenuste eeskirjadest teatamise kord) ⁽¹⁾ reguleerimisalasse ning mis on seotud näiteks kvaliteedi, katsemeetodite või kasutustingimustega, ei tohiks tõkestada taastuvenergia kasutamise seotud seadmete ja süsteemidega kauplemist. Seepärast ei tohiks taastuvatest energiaallikatest toodetud energia tootuskavadega ette näha riiklikke tehnilisi kirjeldusi, mis erinevad olemasolevatest ühenduse standarditest, või nõuda toetatavate seadmete ja süsteemide sertifitseerimist või katsetamist kindlas kohas või kindla asutuse poolt.
- (46) Liikmesriikidel on asjakohane kaaluda taastuvatest energiaallikatest toodetud kaugkütte ja -jahutuse edendamise mehhanisme.
- (47) Riiklikul ja piirkondlikul tasandil on uutes ja renoveeritud ehitistes taastuvatest energiaallikatest toodetud energia kasutamise miinimumnõudeid käsitlevad eeskirjad ja kohustused suurendanud märkimisväärselt taastuvatest energiaallikatest toodetud energia kasutamist. Neid meetmeid tuleks ühenduses rohkem soodustada, toetades taastuvatest energiaallikatest toodetud energia tõhusamat rakendust ehitusalaste õigusaktide ja eeskirjade kaudu.
- (48) Ehitiste puhul taastuvatest energiaallikatest toodetud energia kasutamise miinimumtasemete kehtestamise hõlbustamiseks ja kiirendamiseks võib liikmesriikide jaoks olla asjakohane sätestada selliste tasemete saavutamine direktiivi 2002/91/EÜ kohaste energiatõhususe miinimumnõuete täitmise taastuvenergia teguri kaasamise abil, mis on seotud kuluoptimaalse süsinikuheitmete vähendamise ehitiste puhul.
- (49) Tuleks kõrvaldada teabe- ja koolituslüngad, eelkõige soojus- ja jahutussektoris, et julgustada taastuvatest energiaallikatest toodetud energia kasutamist.
- (50) Kuna paigaldaja kutsealal tegutsema asumine või tegutsemine on reguleeritud kutseala, on kutsekvalifikatsioonide tunnustamise eeltingimused sätestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. septembri 2005. aasta direktiivis 2005/36/EÜ (kutsekvalifikatsioonide tunnustamise kohta) ⁽²⁾. Seetõttu ei tohiks käesoleva direktiivi kohaldamine piirata direktiivi 2005/36/EÜ kohaldamist.
- (51) Kuigi direktiiviga 2005/36/EÜ on kehtestatud kutsekvalifikatsioonide, sealhulgas arhitektide kutsekvalifikatsioonide vastastikuse tunnustamise nõuded, tuleb lisaks tagada, et arhitektid ja planeerijad võtavad oma plaanides ja projektides nõuetekohaselt arvesse taastuvate energiaallikate ja kõrge kasuteguriga tehnoloogiate optimaalset kombinatsiooni. Liikmesriigid peaksid seepärast selles valdkonnas andma selgeid juhiseid. Seda tuleks teha piiramata direktiivi 2005/36/EÜ sätteid ning eelkõige selle artikleid 46 ja 49.
- (52) Käesoleva direktiivi kohaldamisel välja antud päritolutagatiste ainus ülesanne on tõendada lõpptarbijale, et asjaomane energia osakaal või energiakogus on toodetud taastuvatest energiaallikatest. Päritolutagatist võib anda sellega seotud energiast sõltumatult edasi ühelt valdajalt teisele. Kuid tagamaks, et taastuvatest energiaallikatest toodetud elektrienergia ühikut saaks tarbijale esitada vaid ühel korral, tuleks vältida päritolutagatiste topeltarvestust ja topeltesitamist. Taastuvenergiat, mille juurde kuuluva päritolutagatise müüs tootja eraldi, ei tohiks esitada või müüa lõpptarbijale taastuvatest energiaallikast toodetud energiana. Oluline on teha vahet tootuskavade jaoks kasutatavate rohelistest sertifikaatide ja päritolutagatiste vahel.

⁽¹⁾ EÜT L 204, 21.7.1998, lk 37.⁽²⁾ ELT L 255, 30.9.2005, lk 22.

- (53) Asjakohane on lubada kiirelt areneval taastuvatest energiaallikatest toodetud elektrienergia tarbijaturul panustada uute taastuvatest energiaallikatest toodetud energia käitiste ehitamisse. Seetõttu peaks liikmesriikidel olema võimalik nõuda, et elektritarbijad avaldaksid lõpptarbijatele oma energiakasutuse struktuuri vastavalt direktiivi 2003/54/EÜ artikli 3 lõikele 6, lisaksid hiljuti ehitatud käitistes taastuvatest energiaallikatest toodetud energia päritolutagatiste miinimumprotsendimäära, tingimusel et see nõue on kooskõlas ühenduse õigusega.
- (54) Oluline on esitada teave, mis käsitleb toetust saanud elektrijaotust lõpptarbijate vahel vastavalt direktiivi 2003/54/EÜ artikli 3 lõikele 6. Kõnealuse tarbijatele antava teabe, eelkõige uutes käitistes taastuvatest allikatest toodetud energia kogust käsitleva teabe kvaliteedi parandamiseks peaks komisjon hindama liikmesriikide võetud meetmete tõhusust.
- (55) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta direktiiviga 2004/8/EÜ (soojus- ja elektrienergia koostootmise stimuleerimiseks siseturu kasuliku soojuse nõudluse alusel) ⁽¹⁾ kehtestatakse elektri päritolutagatise koostootmisjaamade suure tõhususe tõendamiseks. Selliseid päritolutagatise ei tohiks kasutada taastuvatest energiaallikatest toodetud energia kasutamise esitamiseks vastavalt direktiivi 2003/54/EÜ artikli 3 lõikele 6, kuna sellega seoses võiks tekkida topeltarvestuse ja topeltesitamise oht.
- (56) Päritolutagatise ei anna iseenesest õigust saada kasu riiklikest toetuskavadest.
- (57) On vaja toetada taastuvatest energiaallikatest toodetud energia edastamise ja jaotamise võrkude integratsiooni ning energia salvestussüsteemide kasutamist integreeritud katkendlikul taastuvatest energiaallikatest energia tootmisel.
- (58) Tuleks kiirendada taastuenergiaalaste projektide, sealhulgas üleeuroopaliste energiavõrkude (TEN-E) programmi raames Euroopa huvides taastuenergiaalaste projektide arendamist. Selleks peaks komisjon samuti analüüsima, kuidas saaks selliste projektide rahastamist parandada. Eri-ist tähelepanu tuleks pöörata neile taastuenergiaalastele projektidele, mis aitavad märkimisväärselt suurendada ühenduse ja naaberriikide energiavarustuse kindlust.
- (59) Riikidevahelised ühendused lihtsustavad taastuvatest energiaallikatest toodetud elektri integreerimist. Lisaks mitmekesistamise hõlbustamisele saab kõnealuste ühenduste abil vähendada tasakaalustamiskulusid, soodustada tõelist konkurentsi, mis toob kaasa madalamad hinnad, ja toetada võrkude arendamist. Samuti aitaks ülekandevõimsuse jagamine ja optimaalne kasutamine vältida üleliigset vajadust täiendava võimsuse järele.
- (60) Taastuvatest energiaallikatest toodetud elektrienergia eelistatud juurdepääs ja tagatud juurdepääs on oluline taastuvate energiaallikate integreerimiseks elektrienergia siseturu kooskõlas direktiivi 2003/54/EÜ artikli 11 lõikega 2 ja arendades edasi selle artikli 11 lõiget 3. Võrgusüsteemi usaldusväärsuse ja ohutuse säilitamise ja dispetšjuhtimise nõuded võivad erineda vastavalt riigi elektrivõrgu ja selle ohutu toimimise omadustele. Eelistatud juurdepääs elektrivõrku tagab, et taastuvatest energiaallikatest toodetud elektrienergia tootjad saavad müüa ja edastada taastuvatest energiaallikatest toodetud elektrienergiat vastavalt ühenduse eeskirjadele alati, kui allikas on kättesaadav. Juhul, kui taastuvatest energiaallikatest toodetud elektrienergia on ühendatud kiirtehingute turuga, garanteerib tagatud juurdepääs, et kogu müüdud ja toetatud elektrienergia on juurdepääs võrgule, mis võimaldab võrguga ühendatud käitistel taastuvatest energiaallikatest toodetud maksimaalse hulga elektrienergia kasutamist. Kuid sellega ei kohustata liikmesriike ühelgi viisil toetama või kehtestama taastuvatest energiaallikatest toodetud energia ostukohustusi. Teistes süsteemides on taastuvatest energiaallikatest toodetud elektrienergiale määratud kinnitatud hinnad, tavaliselt koos süsteemihaldurile pandud ostukohustusega. Sellisel juhul on eelistatud juurdepääs juba antud.
- (61) Teatavatel asjaoludel ei ole võimalik täielikult tagada taastuvatest energiaallikatest toodetud elektrienergia edastamist ja jaotamist, ilma et see mõjutaks võrgusüsteemi usaldusväärsust või ohutust. Sel juhul võib olla asjakohane maksta nendele tootjatele rahalist hüvitist. Käesoleva direktiivi eesmärgid nõuavad siiski taastuvatest energiaallikatest toodetud elektrienergia ülekande ja jaotamise pidevat suurenemist, ilma et see mõjutaks võrgusüsteemi usaldusväärsust või ohutust. Liikmesriigid peaksid selleks võtma asjakohased meetmed taastuvatest allikatest toodetud elektrienergia turuosa suurendamiseks, võttes muu hulgas arvesse muutuvate ressursside ja veel mitte salvestatavate ressursside iseärasusi. Uute taastuenergiat tootvate käitiste liitmist tuleks lubada nii kiirelt kui võimalik ulatuses, mis on vajalik käesolevas direktiivis sätestatud eesmärkide täitmiseks. Et selleks võrguga liitumise menetlust kiirendada, võivad liikmesriigid taastuvatest energiaallikatest elektrit tootvatele uutele käitistele tagada eelisjärjekorras liitumise või reserveeritud ühendusvõimsuse.
- (62) Taastuvatest energiaallikatest toodetud elektri- ja gaasienergia uute tootjate elektri- ja gaasivõrkudega liitumise kulud peaksid olema objektiivsed, läbipaistvad ja mittediskrimineerivad ning nõuetekohaselt tuleks arvesse võtta tulu, mida elektri- ja gaasivõrkude tekitavad taastuvatest energiaallikatest elektrienergia tootjad ja taastuvatest energiaallikatest kohapeal gaasi tootjad, kes on võrguga liitunud.

⁽¹⁾ ELT L 52, 21.2.2004, lk 50.

- (63) Elektritootjatele, kes soovivad ära kasutada taastuvatest energiaallikatest toodetud energia potentsiaali ühenduse äärealadel, eelkõige saartel ning madala rahvastikutihedusega piirkondades, tuleks võimaluse korral alati võimaldada mõistlikud liitumiskulud tagamaks, et nad ei oleks ebasoodsamas olukorras võrreldes tootjatega keskmatel, tööstuslikumatel ja tihedama asustusega aladel.
- (64) Direktiivis 2001/77/EÜ on sätestatud raamistik taastuvatest energiaallikatest toodetud elektri integreerimiseks võrku. Tegelik integreerumise tase on aga liikmesriigiti väga erinev. Seepärast on vaja raamistikku tugevdada ja vaadata selle kohaldamine riigi tasandil korrapäraselt läbi.
- (65) Biokütuse tootmine peaks olema säästev. Seepärast tuleks nõuda, et biokütused, mida kasutatakse käesolevas direktiivis sätestatud eesmärkide saavutamiseks, ja biokütused, mis saavad kasu riiklikest toetuskavadest, vastaksid säästlikkuse kriteeriumidele.
- (66) Ühendus peaks käesoleva direktiivi raames võtma asjakohaseid samme, edendades sealhulgas biokütuste säästlikkuse kriteeriume ning teise ja kolmanda põlvkonna biokütuste arengut nii ühenduses kui ka kogu maailmas ning tugevdades põllumajanduslike teadusuuringuid ja teadmiste pagasi loomist nimetatud valdkondades.
- (67) Säästlikkuse kriteeriumide kehtestamine biokütustele ei täida oma eesmärki, kui need tooted ei vasta kriteeriumidele ja kui neid oleks muidu kasutatud biokütustena, kuid kasutatakse hoopis soojus- ja elektrisektoris vedelate biokütustena. Sel põhjusel tuleks säästlikkuse kriteeriume kohaldada ka kõigi vedelate biokütuste puhul.
- (68) 2007. aasta märtsis kokkutulnud Euroopa Ülemkogu kutus komisjoni üles esitama ettepanekut ülddirektiivi kohta, milles käsitletakse kõigi taastuvate energiaallikate kasutamist ning mis sisaldaks kriteeriume ja sätteid bioenergia jätkusuutliku pakkumise ja kasutamise tagamiseks. Need säästlikkuse kriteeriumid peaksid moodustama ühtse osa ulatuslikumast kavast, hõlmates mitte üksnes biokütuseid, vaid ka kõiki vedelaid biokütuseid. Seepärast tuleks sellised säästlikkuse kriteeriumid lisada käesolevasse direktiivi. Selleks et tagada energia- ja keskkonnapoliitikas ühtne lähenemine ning et vältida täiendavaid ärikulusid ja keskkonnalaseid vastuolusid, mis võivad kaasnedä ebajärjekindla lähenemisviisiga, on oluline, et ühelt poolt käesolevas direktiivis sätestatud biokütustega seotud säästlikkuse kriteeriumid oleksid vastavuses teiselt poolt direktiivis 98/70/EÜ sätestatutega. Samadel põhjustel tuleks selles kontekstis vältida topeltaruandlust. Peale selle peaksid komisjon ja pädevad riiklikud asutused koordineerima oma tegevust spetsiaalselt jätkusuutlikkuse aspektide eest vastutava komitee raames. Komisjon peaks lisaks sellele 2009. aastal kontrollima vajadust biomassi muude kasutusviiside võimaliku lisamise järele ja sellekohast korda.
- (69) Käesolevas direktiivis biokütuste ja vedelate biokütuste jaoks sätestatud soodustused ning kasvav ülemaailmne nõudlus biokütuste ja muude vedelate biokütuste järele ei tohiks anda tõuget bioloogiliselt mitmekesise maa hävitamiseks. Selliseid taastumatuid ressursse, mis on mitmes rahvusvahelises dokumendis tunnistatud inimkonnale väärtuslikuks, tuleks säilitada. Ühenduse tarbijatele oleks lisaks sellele moraalselt vastuvõetamatu, et nende poolne suurenev biokütuste ja vedelate biokütuste kasutamine tooks kaasa bioloogiliselt mitmekesise maa hävitamise. Seepärast on vaja sätestada säästlikkuse kriteeriumid, millega tagatakse, et biokütuste ja vedelate biokütuste suhtes saab kohaldada soodustusi üksnes juhul, kui on tagatud, et need ei pärine bioloogiliselt mitmekesiselt maa-aladelt või kui looduskaitsealadeks või haruldaste, ohustatud või väljasuremisohus ökosüsteemide või liikide kaitsmiseks määratud maa-alade puhul on asjakohane pädev asutus tõendanud, et asjaomase tooraine tootmine ei ole looduskaitse eesmärgiga vastuolus. Valitud säästlikkuse kriteeriumide puhul tuleks käsitada metsa bioloogiliselt mitmekesisena, kui tegemist on looduslikult tekkinud metsaga, järgides määratlust, mida ÜRO Toidu- ja Põllumajandusorganisatsioon (FAO) kasutab oma ülemaailmse metsaressursside hindamise (Global Forest Resource Assessment) puhul, mille alusel maailma riigid esitavad andmeid oma looduslikult tekkinud metsade ulatuse kohta, või kui see on siseriiklike õigusaktide alusel looduskaitse all. Siia hulka peaksid kuuluma ka maa-alad, kus leiab aset mittepuiduliste metsasaaduste korjamine, tingimisel et inimtegevuse mõju on väike. Teisi FAO määratletud metsaliike, nagu inimtegevusest mõjutatud looduslikud metsad, poollooduslikud metsaistandused ja istandikud, ei tuleks käsitada looduslikult tekkinud metsana. Lisaks sellele on teatavate parasvöötme ja troopiliste rohumaade, sealhulgas suure bioloogilise mitmekesisusega savannide, steppide, võsastike ja preeriade suurt bioloogilist mitmekesisust arvestades asjakohane, et sellistelt maa-aladelt pärit toorainest saadud biokütuste suhtes ei tohiks kohaldada käesolevas direktiivis sätestatud soodustusi. Komisjon peaks kehtestama asjakohased kriteeriumid ja geograafilise ulatuse, et määratleda sellised bioloogiliselt mitmekesised rohumaad vastavalt parimatele kättesaadavatele teaduslikele tõenditele ja asjakohastele rahvusvahelistele standarditele.
- (70) Kui pinnases või taimedes leiduva suure süsinikuaruga maa-ala võetakse kasutusele biokütuste või vedelate biokütuste tooraine viljeluseks, eraldub teatav osa talletatud süsinikust atmosfääri, mis toob kaasa süsinikdioksiidi moodustumise. Selle tulemuseks olev kasvuhoonegaaside negatiivne mõju võib vähendada biokütuste ja vedelate biokütuste kasvuhoonegaaside positiivset mõju ja seda mõnel juhul oluliselt. Seepärast tuleks sellisest maakasutuse muutusest tingitud täielikku süsinikumõju võtta arvesse

biokütustest ja vedelatest biokütustest tuleneva kasvuhoonegaasi vähenemise arvutamisel. See on oluline tagamaks, et kasvuhoonegaasi vähenemise arvutamisel võetakse arvesse biokütuste ja vedelate biokütuste kasutamise seotud süsinikumõju tervikuna.

(71) Maakasutuse muutmise tulenevate kasvuhoonegaaside mõju arvutamisel peaks ettevõtjatel olema võimalik kasutada tegelikke andmeid süsinikuvarude kohta, mis on seotud maa võrdluskasutusega ja maakasutusega pärast maakasutuse muutmist. Neil peaks olema võimalik kasutada ka standardväärtuseid. Valitsustevahelise kliimamuutuste rühma töö on nende standardväärtustele asjakohaseks aluseks. Kõnealusel tööl puudub praegu selline väljendusviis, mis oleks ettevõtjatele viivitamatult kasutatav. Komisjon peaks seega koostama juhendi, mis tugineb kõnealusele tööle ning moodustaks aluse süsinikuvaru muudatuste arvutamisele käesoleva direktiivi tähenduses, sealhulgas seoses 10–30 % ulatuses võrastikuga kaetud metsaaladega, savannidega, võsaga kaetud maadega ja preeriatega.

(72) Komisjonil on asjakohane töötada välja meetodid, et hinnata kuivendamata turbarabade mõju kasvuhoonegaaside heitkogustele.

(73) Maad ei tohiks biokütuste tootmiseks kasutusele võtta, kui maakasutuse muutmise käigus toimuvat süsinikuvaru vähenemist ei saa kliimamuutustega võitlemise kiireloomulisust arvesse võttes mõistliku ajavahemiku jooksul kompenseerida biokütuste ja vedelate biokütuste tootmisest tuleneva kasvuhoonegaasi vähenemisega. Sellega väldiksid ettevõtjad tarbetuid ja koormavaid uuringuid ning sellist suure süsinikusisaldusega maa kasutuse muutmist, mis osutuks biokütuste ja vedelate biokütuste tooraine viljelemiseks ebasobivaks. Ülemaailmse süsinikuvaru ülevaated osutavad, et sellesse kategooriasse tuleks lisada märgalad ja püsivalt metsaga kaetud alad, mille võrade liitus on üle 30 %. Lisada tuleks ka metsaga kaetud alad, mille võrade liitus on 10–30 %, välja arvatud juhul, kui on tõendatud, et nende süsinikuvaru on piisavalt madal, et õigustada nende alade maakasutuse muutmist vastavalt käesolevas direktiivis sätestatud eeskirjadele. Märgaladele osutamise puhul tuleks võtta arvesse 2. veebruaril 1971. aastal Ramsaris vastu võetud rahvusvahelise tähtsusega märgalade, eriti veelindude elupaikade konventsioonis esitatud määratlust.

(74) Käesolevas direktiivis sätestatud soodustused edendavad biokütuste ja vedelate biokütuste suurenenud tootmist kogu maailmas. Kui biokütused ja vedelad biokütused valmistatakse ühenduses toodetud toorainest, peaksid need vastama ka ühenduse põllumajandusalastele keskkonnanouetele, sealhulgas põhjavee kaitse ja pinnavee kvaliteedi

tagamiseks kehtestatud nõuetele, ning sotsiaalsetele nõuetele. Samas tekitab muret asjaolu, et teatud kolmandates riikides võib biokütuste ja vedelate biokütuste tootmine mitte vastata minimaalsetele keskkonna- ja sotsiaalsetele nõuetele. Seetõttu on asjakohane julgustada olulisi keskkonna- ja sotsiaalseid kaalutlusi arvessevõtvate mitme- ja kahepoolsete kokkulepete ja vabatahtlike rahvusvaheliste või riiklike kavade väljatöötamist, et edendada biokütuste ja vedelate biokütuste säästvat tootmist kogu maailmas. Selliste kokkulepete või kavade puudumisel peaksid liikmesriigid ettevõtjatelt nõudma aruandeid nimetatud küsimuste kohta.

(75) Komisjon peaks 2009. aastal analüüsima biomassi energiaalase kasutusega (välja arvatud biokütused ja vedelad biokütused) seotud säästlikkuskava nõudeid, võttes arvesse vajadust kasutada biomassiressursse säästlikult.

(76) Säästlikkuse kriteeriumid on tõhusad üksnes siis, kui tänu neile muutub turuosaliste käitumine. Need muutused leiavad aset ainult juhul, kui kriteeriumidele vastavaid biokütuseid ja vedelaid biokütuseid müüakse kõrgema hinnaga kui kriteeriumidele mittevastavaid kütuseid. Kriteeriumidele vastavuse kontrollimisel kasutatava massibilansimeetodi kohaselt on olemas konkreetne seos säästlikkuse kriteeriumidele vastavate biokütuste ja vedelate biokütuste tootmise ning biokütuste ja vedelate biokütuste tarbimise vahel ühenduses, mis tagab asjakohase pakkumise ja nõudluse tasakaalu ning kõrgema hinna, kui see on süsteemides, kus selline seos puudub. Selleks et säästlikkuse kriteeriumidele vastavaid biokütuseid ja vedelaid biokütuseid saaks müüa kõrgema hinnaga, tuleks kriteeriumidele vastavuse kontrollimiseks kasutada massibilansi meetodit. See peaks säilitama süsteemi terviklikkuse ja vältima samal ajal tarbetut koormust tööstusele. Tuleks läbi vaadata ka muud kontrollimeetodid.

(77) Vajaduse korral peaks komisjon võtma nõuetekohaselt arvesse aastatuhande ökosüsteemi hinnangut, mis sisaldab kasulikke andmeid vähemalt niisuguste alade säilitamiseks, mis pakuvad kriitilistes olukordades peamisi ökosüsteemi teenuseid, näiteks valgalade kaitse ja kaitse erosiooni eest.

(78) Asjakohane on kontrollida biomassi viljeluse mõju, mis avaldub näiteks maakasutuse muutuste, sealhulgas maa-alade põllumaaks muutmise kaudu, invasiivsete võõrliikide sissetoomise ja muude bioloogilist mitmekesisust mõjutavate tegurite mõju ning toiduainete tootmisele ja kohalikule jõukusele avalduvat mõju. Komisjon peaks seejuures arvesse võtma kõiki asjakohaseid teabeallikaid, sealhulgas FAO koostatud kaarti nälgahäda leviku kohta maailmas. Biokütuseid tuleks edendada viisil, mis ergutab põllumajanduse tootlikkuse suurendamist ja rikutud maa kasutamist.

- (79) Ühenduse huvides on soodustada mitme- ja kahepoolsete lepingute ning selliste vabatahtlike rahvusvaheliste või riiklike kavade väljatöötamist, millega kehtestatakse standardid säästlike biokütuste ja vedelate biokütuste tootmisele ning millega kinnitatakse, et biokütuste ja vedelate biokütuste tootmine vastab nendele standarditele. Sel põhjusel tuleks ette näha kõnealuste lepingute või kavade tunnustamine usaldusväärsete tõendite ja andmete tagajatena, tingimusel et need vastavad asjakohastele usaldusväärse, läbipaistva ja sõltumatu auditi standarditele.
- (80) On vaja sätestada selged eeskirjad biokütustest ja vedelatest biokütustest ning nendega võrreldavatest fossiilkütustest tulenevate kasvuhoonegaaside heitkoguste arvutamiseks.
- (81) Kasvuhoonegaaside heitkoguste arvutamisel tuleks arvesse võtta kütuste tootmise ja kasutamise kaassaaduseid. Poliitika analüüsimisel on kohane kasutada asendusmeetodit, kuid üksikute ettevõtjate ja üksikute transpordikütuse saatetiste reguleerimisel ei ole asendusmeetodi kasutus kohane. Sellisel juhul on kõige asjakohasem energia jaotamise meetod, kuna seda on lihtne kohaldada, see on ajaliselt prognoositav ja see vähendab vastupidise mõjuga soodustusi ning annab tulemusi, mis on üldiselt võrreldavad asendusmeetodi abil saadud tulemustega. Poliitika analüüsimisel peaks komisjon esitama oma aruandes asendusmeetodi abil saadud tulemused.
- (82) Selleks et vältida ebaproportsionaalset halduskoormust, tuleks levinud biokütuse tootmisviiside jaoks sätestada vaikeväärtuste loetelu, mida tuleks täiendavate usaldusväärsete andmete kättesaadavaks muutumisel ajakohastada ja laiendada. Ettevõtjatel peaks alati olema õigus kasutada nimetatud loetelus kehtestatud biokütuste ja vedelate biokütuste kasvuhoonegaasi heitkoguse vähendamise taset. Kui tootmisviisidest tuleneva kasvuhoonegaasi vähenemise vaikeväärtus on väiksem kui kasvuhoonegaasi vähendamise nõutav miinimumtase, peaksid tootjad, kes soovivad tõendada, et nad järgivad nimetatud miinimumtaset, näitama, et nende tootmisprotsessist tulenevad tegelikud heitkogused on vaikeväärtuste arvutustes eeldatustest väiksemad.
- (83) Nimetatud vaikeväärtused tuleb arvutada sõltumatutest teaduslikest ekspertallikatest pärinevate andmete alusel ja vajadusel tuleb neid andmeid ajakohastada, kui nimetatud allikad teevad oma töös edusamme. Komisjon peaks kutsuma neid allikaid üles, et nad ajakohastamisel käsitleksid viljelusest tulenevaid heitkoguseid, piirkondlike ja kliimatingimuste mõju, säästva põllumajanduse ja mahepõllumajanduslike meetoditega viljeluse mõju ning ühenduse ja kolmandate riikide tootjate ning kodanikuühiskonna teaduslikku panust.
- (84) Selleks et mitte soodustada biokütuste ja vedelate biokütuste jaoks vajaliku tooraine viljelust kohtades, kus see tooks kaasa suure kasvuhoonegaasi heitkoguse, tuleks viljelusega seotud vaikeväärtusi kohaldada üksnes nende piirkondade suhtes, kus sellise mõju saab täielikult välistada. Ebaproportsionaalse halduskoormuse vältimiseks peaksid liikmesriigid siiski kehtestama viljelusest, sealhulgas väetiste kasutamisest tulenevate heitkoguste keskmised riiklikud või piirkondlikud tasemed.
- (85) Nõudlus põllumajandusliku tooraine järele kasvab kogu maailmas. Osaliselt rahuldatakse seda nõudlust põllumajandusmaa pindala suurendamise abil. Sellise tõsiselt rikutud või tugevalt saastunud maa taastamine, mida ei ole praeguses seisus võimalik põllumajanduse tarvis kasutada, oleks üks võimalus viljelusmaa pindala suurendamiseks. Kuna biokütuste ja vedelate biokütuste edendamine suurendab nõudlust põllumajandusliku tooraine järele, tuleks säästlikkuskavaga edendada taastatud rikutud maa kasutamist. Isegi kui biokütused ise on valmistatud toorainest, mis on kasvatatud juba põllumajanduslikult kasutataval maal, võib biokütuste edendamisest tingitud teravilja nõudluse netosuurenemine põhjustada haritava maa netosuurenemise. See võib toimuda suure süsinikuvahetuse maa-alal, misjuhul toimuks kahjulik süsinikuvahetuse vähenemine. Nimetatud ohu leevendamiseks on asjakohane kehtestada kaasnevad meetmed, et julgustada juba põllumajanduslikult kasutatava maa tootlikkuse suurendamist, rikutud maa kasutamist, ning selliste säästvusnõuete kehtestamist, mis oleksid võrreldavad käesolevas direktiivis ühenduse biokütuse kasutamise kohta sätestatud nõuetega, muudes biokütuseid tarbivates piirkondades. Komisjon peaks välja töötama konkreetsed meetodid, et vähendada miinimumini maakasutuse kaudsetest muutustest tingitud kasvuhoonegaaside heitkoguseid. Seda tehes peaks komisjon analüüsima parimate olemasolevate teaduslike tõendite põhjal muu hulgas eelkõige maakasutuse kaudsete muutuste teguri lisamist kasvuhoonegaaside heitkoguste arvutamisse ning vajadust stimuleerida säästlikke biokütuseid, mis vähendavad miinimumini maakasutuse muutuse mõju ja parandavad biokütuste säästlikkust seoses maakasutuse kaudse muutusega. Meetodite väljatöötamisel peaks komisjon muu hulgas käsitleda selliste biokütuste tootmisest tingitud maakasutuse kaudse muutuse võimalikku mõju, mis on toodetud toiduks mittekasutatavatest tselluloosmaterjalidest ja lignotselluloosist.
- (86) Biokütuste piisava turuosa saavutamiseks on vaja tagada, et turule tuuakse diislikütus, milles on biodiislit rohkem kui standardiga EN590/2004 ette nähtud.
- (87) Selleks et kasutatavaid lähteaineid mitmekesistavad biokütused muutuksid kaubanduslikult elujõuliseks, tuleks anda neile eriline kaalukus riiklikes biokütuse alastes kohustustes.

- (88) On vaja regulaarset aruandlust, et keskenduda jätkuvalt edusammudele taastuvatest energiaallikatest toodetud energia arendamisel riiklikul ja ühenduse tasandil. Liikmesriikide esitatavate riiklike taastuvenergia tegevuskavade jaoks on asjakohane nõuda ühtlustatud näidisvormi kasutamist. Nimetatud kavad võiksid sisaldada kavandatud meetmete hinnangulisi kulusid ja tulusid, olemasoleva võrgusüsteemi infrastruktuuri vajaliku laiendamise või tugevdamisega seotud meetmeid, soovitusliku kujunemiskõveraga nõutavast kõrgema taastuvatest energiaallikatest toodetud energia taseme väljaarendamise hinnangulisi kulusid ja tulusid, teavet siseriiklike toetuskavade kohta ja teavet taastuvatest energiaallikatest toodetud energia kasutamise kohta uutes või renoveeritud hoonetes.
- (89) Toetussüsteemide kavandamisel võivad liikmesriigid soodustada selliste biokütuste kasutamist, mis annavad lisaksu – sealhulgas mitmekesistamisega seotud kasu, mida saadakse biokütuste tootmisel jäätmetest, jääkidest, toiduks mittekasutatavatest tselluloosmaterjalidest, lignotselluloosist ja vetikatest ning kuivade piirkondade kõrbestumise tõkestamiseks kasvatatavatest taimedest, mis ei vaja niisutamist –, võttes nõuetekohaselt arvesse ühelt poolt traditsioonilistest biokütustest toodetud energiaga ja teiselt poolt lisakasu andvate biokütustega seotud erinevaid kulusid. Liikmesriigid võivad soodustada investeerimist kõnealuste ja selliste muude taastuvenergiatehnoloogiate uurimisse ja arendamisse, mis vajavad konkurentsivõime saavutamiseks aega.
- (90) Käesoleva direktiivi rakendamisel tuleks vajaduse korral arvesse võtta keskkonnainfo kättesaadavuse ja keskkonnanägemise otsustamises üldsuse osalemise ning neis asjus kohtu poole pöördumise konventsiooni sätteid, eelkõige Euroopa Parlamendi ja nõukogu 28. jaanuari 2003. aasta direktiiviga 2003/4/EÜ keskkonnateabele avaliku juurdepääsu kohta ⁽¹⁾ rakendatud sätteid.
- (91) Käesoleva direktiivi rakendamiseks vajalikud meetmed tuleks vastu võtta vastavalt nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsusele 1999/468/EÜ, millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlused ⁽²⁾.
- (92) Komisjonile tuleks anda eelkõige volitus kohandada meetodilisi põhimõtteid ja väärtusi, mis on vajalikud hindamiseks, kas säästlikkuse kriteeriumid on biokütuste ja vedelate biokütuste puhul täidetud, kohandada transpordikütuste energiasisaldust tehnika ja teaduse arenguga, kehtestada suure bioloogilise mitmekesisusega rohumaa määramise kriteeriumid ja geograafilised alad ning kehtestada tõsiselt rikutud või saastatud maa-ala üksikasjalikud määratlused. Kuna need on üldmeetmed ja nende eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähemolulisi sätteid, muu hulgas täiendades seda uute vähemoluliste sätetega, tuleb need vastu võtta vastavalt otsuse 1999/468/EÜ artiklis 5a sätestatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.
- (93) Direktiivi 2001/77/EÜ ja direktiivi 2003/30/EÜ sätteid, mis kattuvad käesoleva direktiivi sätetega, tuleks välja jätta enne käesoleva direktiivi kõige hilisemat võimalikku siseriiklikusse õigusesse ülevõtmise aega. Sätteid, milles käsitletakse eesmärgi ja aruandlust 2010. aastal, peaksid jääma jõusse kuni 2011. aasta lõpuni. Seepärast on vaja direktiivi 2001/77/EÜ ja direktiivi 2003/30/EÜ vastavalt muuta.
- (94) Kuna artiklites 17–19 sätestatud meetmed mõjutavad ka siseturu toimimist, ühtlustades säästlikkuse kriteeriume, millele biokütused ja vedelad biokütused peavad käesolevas direktiivis sätestatud eesmärkide kohaselt vastama, ja hõlbustades sellega artikli 17 lõike 8 kohaselt liikmesriikidevahelist kaubandust kõnealustele tingimustele vastavate biokütuste ja vedelate biokütustega, põhinevad need asutamislepingu artiklil 95.
- (95) Säästlikkuskava ei tohiks takistada liikmesriikidel oma toetussüsteemide puhul arvesse võtta kavas kehtestatud miinimumtasemetest suuremat kasu toovate biokütuste ja vedelate biokütuste suuremaid tootmiskulusid.
- (96) Kuna käesoleva direktiivi üldeesmärgi, nimelt saavutada taastuvatest energiaallikatest toodetud energia 20 % osakaal ühenduse summaarsest energia lõpptarbimisest ja kõikides liikmesriikides 10 % taastuvenergia osakaal transpordis kasutava energia tarbimisest aastaks 2020, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada ning meetme ulatuse tõttu on seda parem saavutada ühenduse tasandil, võib ühendus võtta meetmeid kooskõlas asutamislepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (97) Kooskõlas paremat õigusloomet käsitleva institutsioonidevahelise kokkuleppe ⁽³⁾ punktiga 34 julgustatakse liikmesriike koostama nende endi jaoks ja ühenduse huvides vastavustabeleid, kus on võimalikult põhjalikult esitatud käesoleva direktiivi ja ülevõtmismenetmete vastavus, ning tegema need üldsusele kättesaadavaks,

⁽¹⁾ ELT L 41, 14.2.2003, lk 26.

⁽²⁾ EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23.

⁽³⁾ ELT C 321, 31.12.2003, lk 1.

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Sisu ja reguleerimisala

Käesoleva direktiiviga kehtestatakse üldine raamistik taastuvatest energiaallikatest toodetava energia kasutamise edendamiseks. Sellega seatakse kohustuslikud riiklikud eesmärgid seoses taastuvatest energiaallikatest toodetud energia osakaaluga summaarses eeskirjad liikmesriikide vaheliste statistiliste ülekannete, liikmesriikide ja kolmandate riikide vaheliste ühisprojektide, päritolutagatiste, haldusmenetluste, teabe ja koolituse kohta ning taastuvatest energiaallikatest toodetud energia juurdepääsu kohta elektrijaotusvõrgule. Sellega kehtestatakse biokütuste ja vedelate biokütuste säästlikkuse kriteeriumid.

Artikkel 2

Mõisted

Käesolevas direktiivis kasutatakse direktiivi 2003/54/EÜ mõisteid.

Kasutatakse ka järgmisi mõisteid:

- a) „taastuvatest energiaallikatest toodetud energia” – taastuvatest mittefossiilsetest allikatest pärit energia, nimelt tuuleenergia, päikeseenergia, aerotermiline energia, geotermiline energia, hüdrotermiline energia, ookeanienergia, hüdroenergia, biomass, prügilagaas, reoveepuhasti gaas ja biogaasid;
- b) „aerotermiline energia” – õhusoojusena salvestunud energia;
- c) „geotermiline energia” – soojusenergiana maapinna all salvestunud energia;
- d) „hüdrotermiline energia” – pinnavees soojusena salvestunud energia;
- e) „biomass” – põllumajandusest (kaasa arvatud taimsed ja loomsed ained), metsatööstusest ja sellega seotud tootmisest, sealhulgas kalandusest ja vesiviljelusest pärit bioloogilisel päritoluga toodete, jäätmete ja jääkide bioloogiliselt lagunev fraktsioon ning tööstus- ja olmejäätmete bioloogiliselt lagunev fraktsioon;
- f) „summaarne energia lõpptarbimine” – energiatooted, mida tarnitakse energia saamise eesmärgil tööstusele, transpordisektorile, majapidamistele, teenuste-, sealhulgas avalike teenuste sektorile, põllumajandus-, metsandus- ja kalandussektorile, sealhulgas elektri ja soojuse tarbimine energiasektoris elektri ja soojuse tootmiseks ning elektri- ja soojuskaod jaotamisel ja edastamisel;

- g) „kaugküte” või „kaugjahutus” – soojusenergia jaotamine võrgu kaudu auru, kuuma vee või jahutatud vedelikena kesksest tootmisallikast mitmesse hoonesse või kohta, et kasutada seda kütteks või jahutamiseks ruumis või protsessides;
- h) „vedelad biokütused” – energia, sealhulgas elektri-, soojus- ja jahutusenergia (välja arvatud transpordi jaoks kasutatava energia) saamiseks kasutatav vedelkütus, mis on toodetud biomassist;
- i) „biokütused” – transpordis kasutatav vedel- ja gaaskütus, mis on toodetud biomassist;
- j) „päritolutagatis” – elektrooniline dokument, mille ainus eesmärk on tõendada lõpptarbijale, et teatav osakaal energiast või energiakogus toodeti taastuvatest energiaallikatest, nagu on nõutud direktiivi 2003/54/EÜ artikli 3 lõikes 6;
- k) „toetuskava” – liikmesriigi või liikmesriikide rühma rakendatav vahend, kava või mehhanism, mille abil edendatakse taastuvatest energiaallikatest toodetud energia kasutamist, vähendades nimetatud energiaga seotud kulusid, tõstes selle võimalikku müügihinda või suurendades taastuvenergiaalase kohustuse abil või muul viisil sellise energia ostumahtu. See hõlmab investeeringutoetust, maksuvabastusi või maksuvähendusi, maksutagastusi, toetuskavasid taastuvenergia kasutamise kohustuse täitmiseks, sealhulgas toetuskavasid, milles kasutatakse rohelisi sertifikaate, ja otseseid hinnatoetuskavasid, sealhulgas soodustariifimakseid ja lisamakseid, kuid ei pea nendega piirduma;
- l) „kohustus kasutada taastuvenergiat” – riiklik toetuskava, millega nõutakse, et energiatootjad võtaksid oma tootmisesse teatava osa taastuvatest energiaallikatest toodetavat energiat, et energiatarnijad võtaksid oma tarnimisse teatava osa taastuvatest energiaallikatest toodetud energiat ja energiatarbijad võtaksid oma tarbimisse teatava osa taastuvatest energiaallikatest toodetud energiat. See hõlmab kavasid, mille alusel võidakse nimetatud nõudeid täita roheliste sertifikaatide kasutamise teel;
- m) „tegelik väärtus” – V lisa C osas sätestatud metoodika kohaselt arvutatud kasvuhoonegaaside heitkoguste vähenemine konkreetse biokütuse tootmisprotsessi mõnes etapis või kõikides etappides;
- n) „tüüpiline väärtus” – kasvuhoonegaaside heitkoguste vähenemise hinnanguline väärtus konkreetse biokütuse tootmisviisi puhul;
- o) „vaikeväärtus” – tüüpilisest väärtusest eelnevalt kindlaksmääratud tegurite abil tuletatud väärtus, mida võib käesolevas direktiivis kindlaks määratud tingimustel kasutada tegeliku väärtuse asemel.

Artikkel 3

Taastuvatest energiaallikatest toodetud energia kasutamise kohustuslikud riiklikud üldeesmärgid ja meetmed

1. Iga liikmesriik tagab, et artiklite 5–11 kohaselt arvatud taastuvatest energiaallikatest toodetud energia osakaal energia lõpptarbimises 2020. aastal on vähemalt sama suur kui tema riiklik üldeesmärk seoses taastuvatest energiaallikatest toodetud energia osakaaluga nimetatud aastal, nagu on sätestatud I lisa A osas esitatud tabeli kolmandas veerus. Sellised kohustuslikud riiklikud üldeesmärgid vastavad eesmärgile saavutada aastaks 2020 taastuvatest energiaallikatest toodetud energia vähemalt 20 % osakaal ühenduse summaarsest energia lõpptarbimisest. Selles artiklis sätestatud eesmärkide hõlpsamaks saavutamiseks edendab ja ergutab iga liikmesriik energiatõhusust ja energiasäästu.

2. Liikmesriigid võtavad tõhusalt kavandatud meetmeid, tagamaks et taastuvatest energiaallikatest toodetud energia osakaal on vähemalt sama suur või suurem, kui on ette nähtud I lisa B osas esitatud soovitusliku kujunemiskõvera.

3. Käesoleva artikli lõigetes 1 ja 2 sätestatud eesmärkide saavutamiseks võivad liikmesriigid muu hulgas võtta järgmisi meetmeid:

- a) toetuskavad;
- b) meetmed erinevate liikmesriikide vaheliseks koostööks ja koostööks kolmandate riikidega, et saavutada oma riiklikud üldeesmärgid kooskõlas artiklitega 5–11.

Ilma et see piiraks asutamislepingu artiklite 87 ja 88 kohaldamist, on liikmesriikidel õigus kooskõlas käesoleva direktiivi artiklitega 5–11 otsustada, millises ulatuses nad toetavad eri liikmesriikides taastuvatest energiaallikatest toodetud energiat.

4. Liikmesriik tagab, et taastuvatest energiaallikatest toodetud energia osakaal kõikides transpordiliikides on 2020. aastal vähemalt 10 % energia lõpptarbimisest transpordisektoris selles liikmesriigis.

Järgmisi sätteid kohaldatakse käesoleva lõike suhtes:

- a) nimetaja, see tähendab esimese lõigu kohaldamisel transpordisektoris tarbitud koguenergia arvutamiseks võetakse arvesse ainult bensiini, diislikütust, maantee- ja raudteetranspordis tarbitud biokütust ja elektrienergiat;
- b) numeraatori, see tähendab esimese lõigu kohaldamisel transpordisektoris tarbitud taastuvatest energiaallikatest toodetud energia koguse arvutamiseks võetakse arvesse kõikides transpordiliikides tarbitud igat liiki taastuvatest energiaallikatest toodetud energiat;
- c) punktide a ja b kohaldamisel taastuvatest energiaallikatest toodetud ja kõikides elektrisõidukite liikides tarbitud elektrienergia panuse arvutamiseks võivad liikmesriigid kasutada valikuliselt kas taastuvatest energiaallikatest toodetud elektrienergia keskmist osakaalu ühenduses või taastuvatest energiaallikatest toodetud elektrienergia osakaalu oma riigis, nagu

seda on mõõdetud kaks aastat enne kõnesolevat aastat. Taastuvatest energiaallikatest toodetud ja elektriliste maanteeõidukite tarbitud elektrienergia arvutamiseks arvestatakse seda tarbimist 2,5 korda suuremana taastuvatest energiaallikatest toodetud elektrienergia sisendkogusest.

Komisjon esitab vajaduse korral hiljemalt 31. detsembriks 2011 ettepaneku, milles lubatakse teatud tingimustel taastuvatest energiaallikatest toodetud kogu elektrienergiat kasutada kõikide elektrisõidukite käitamiseks.

Komisjon esitab ühtlasi vajaduse korral hiljemalt 31. detsembriks 2011 ettepaneku, mis näeb ette meetodika taastuvatest allikatest pärit vesiniku panuse arvutamiseks kogu kütuste struktuuris.

Artikkel 4

Riiklikud taastuvenergia tegevuskavad

1. Liikmesriik võtab vastu riikliku taastuvenergia tegevuskava. Riiklikes taastuvenergia tegevuskavades sätestatakse liikmesriikide eesmärgid seoses taastuvatest energiaallikatest toodetud tarbitud energia osakaaluga transpordi-, elektri-, soojus- ja jahutussektoris 2020. aastal, võttes arvesse teiste energiatõhususega seotud poliitikameetmete mõju energia lõpptarbimisele, ning nende riiklike üldeesmärkide saavutamiseks vajalikud meetmed, sealhulgas kohalike, piirkondlike ja riiklike ametiasutuste vahelist koostööd, kavandatavaid statistilisi ülekandeid või ühisprojekte käsitlevad meetmed, riiklik poliitika olemasolevate biomassiresursside arendamiseks ja uute biomassiresursside erinevaks kasutuseks, ning artiklite 13–19 nõuete täitmiseks võetavad meetmed.

Komisjon võtab hiljemalt 30. juuniks 2009 vastu riiklike taastuvenergia tegevuskavade näidisvormi. Nimetatud näidisvorm sisaldab VI lisas sätestatud miinimumnõudeid. Liikmesriigid järgivad nimetatud näidisvormi riiklike taastuvenergia tegevuskavade esitamisel.

2. Liikmesriigid esitavad oma riikliku taastuvenergia tegevuskava komisjonile hiljemalt 30. juuniks 2010.

3. Liikmesriik avaldab kuus kuud enne riikliku taastuvenergia tegevuskava esitamise tähtpäeva prognoosidokumendi ja esitab selle komisjonile, näidates selles dokumendis:

- a) soovitusliku kujunemiskõvera võrreldes tema hinnanguline ülemäärane taastuvatest energiaallikatest toodetud energia kogus, mille võiks vastavalt artiklitele 6–11 teistele liikmesriikidele üle kanda, ning ühisprojektide võimalused kuni aastani 2020; ja
- b) tema hinnanguline nõudlus taastuvatest energiaallikatest toodetud energia järele kuni aastani 2020, mida ei rahuldata kodumaise toodanguga.

See teave võib sisaldada üksikasju kulude ja tulude ning rahastamise kohta. Kõnealust hinnangut ajakohastatakse liikmesriikide aruannetes, nagu on sätestatud artikli 22 lõike 1 punktides l ja m.

4. Liikmesriik, kelle taastuvatest energiaallikatest toodetud energia osakaal on vahetult eelneva kahe aasta jooksul I lisa B osas sätestatud soovitusliku kujunemiskõvera ettenähtust väiksem, esitab komisjonile järgmise aasta 30. juuniks muudetud riikliku taastuvenergia tegevuskava, sätestades piisavad ja proportsionaalsed meetmed, et mõistliku ajakava raames järgida taas I lisa B osas esitatud soovituslikku kujunemiskõverat.

Kui liikmesriigil jääb soovitusliku kujunemiskõvera ettenähtu täitmisest piiratud kogus puudu, võib komisjon, võttes nõuetekohaselt arvesse liikmesriigi võetavaid praeguseid ja tulevaseid meetmeid, võtta vastu otsuse vabastada liikmesriik kohustusest esitada muudetud riikliku taastuvenergia tegevuskava.

5. Komisjon hindab riiklikke taastuvenergia tegevuskavasid, eelkõige liikmesriikide kavandatud meetmete vastavust artikli 3 lõikele 2. Komisjon võib anda riikliku taastuvenergia tegevuskava või muudetud riikliku taastuvenergia tegevuskava kohta soovitusi.

6. Komisjon saadab Euroopa Parlamendile riiklikud taastuvenergia tegevuskavad ja prognoosidokumendid sellisel kujul, nagu need on avalikustatud artikli 24 lõikes 2 nimetatud läbipaistvusplatvormil, samuti kõik käesoleva artikli lõikes 5 osutatud soovitusel.

Artikkel 5

Taastuvatest energiaallikatest toodetud energia osakaalu arvutamine

1. Taastuvatest energiaallikatest toodetud energia osakaal iga liikmesriigi summaarses energia lõpptarbimises arvutatakse järgmiste elementide liitmisel:

- taastuvatest energiaallikatest toodetud summaarne elektrienergia lõpptarbimine;
- taastuvatest energiaallikatest toodetud summaarne soojus- ja jahutusenergia lõpptarbimine ning
- taastuvatest energiaallikatest toodetud energia lõpptarbimine transpordisektoris.

Taastuvatest energiaallikatest toodetud gaasi, elektrit ja vesinikku võetakse taastuvatest energiaallikatest toodetud summaarse energia lõpptarbimise arvutamisel arvesse ainult üks kord esimese lõigu punktis a, b või c.

Artikli 17 lõike 1 teise lõigu kohaselt ei võeta arvesse biokütuseid ja vedelaid biokütuseid, mis ei vasta artikli 17 lõigetes 2–6 sätestatud säästlikkuse kriteeriumidele.

2. Kui liikmesriik leiab, et tal ei ole võimalik vääramatu jõu tõttu saavutada I lisas esitatud tabeli kolmandas veerus sätestatud taastuvatest energiaallikatest toodetud energia osakaalu summaarses energia lõpptarbimises aastal 2020, teatab ta sellest võimalikult kiiresti komisjonile. Komisjon võtab vastu otsuse, kas tegemist on vääramatu jõuga. Kui komisjon otsustab, et tegemist on vääramatu jõuga, võtab ta vastu otsuse selle kohta, milliseid kohandusi on vaja teha liikmesriigi summaarsesse taastuvatest energiaallikatest toodetud energia lõpptarbimisse aastaks 2020.

3. Lõike 1 punkti a kohaldamisel arvutatakse taastuvatest energiaallikatest toodetud summaarne elektrienergia lõpptarbimine liikmesriigis taastuvatest energiaallikatest toodetud elektrienergia kogusena, välja arvatud elektrienergia tootmine eelnevalt mäe otsa pumbatud vett kasutavates pumpelektrijaamades.

Nii taastuvaid kui ka tavapäraseid energiaallikaid kasutavate mitmel kiitusel töötavate elektrijaamade puhul võetakse arvesse üksnes seda osa elektrienergiast, mis on toodetud taastuvatest energiaallikatest. Kõnealuse arvutuse eesmärgil arvutatakse iga energiaallika osa selle energiasisalduse alusel.

Hüdro- ja tuuleenergia abil toodetud elektrienergiat võetakse arvesse vastavalt II lisas sätestatud normaliseerimisvalemile.

4. Lõike 1 punkti b kohaldamisel arvutatakse taastuvatest allikatest toodetud summaarset soojus- ja jahutusenergia lõpptarbimist sellise taastuvatest energiaallikatest liikmesriigis toodetud kaugkütte ja -jahutuse kogusena, millele on lisatud taastuvatest energiaallikatest pärineva muu energia tarbimine tööstuses, majapidamistes, teenuste-, põllumajandus-, metsandus- ja kalandussektoris kütteks, jahutuseks ja tootmisprotsessiks.

Nii taastuvaid kui ka tavapäraseid energiaallikaid kasutavate mitmel kiitusel töötavate elektrijaamade puhul võetakse arvesse üksnes seda osa küttest ja jahutusest, mis on toodetud taastuvatest energiaallikatest. Kõnealuse arvutuse eesmärgil arvutatakse iga energiaallika osa selle energiasisalduse alusel.

Soojuspumpade abil toodetud aerotermilist, geotermilist ja hüdrotermilist soojusenergiat võetakse lõike 1 punkti b kohaldamisel arvesse tingimusel, et lõplik saadav energiakogus ületab oluliselt soojuspumba käitamiseks kasutatud traditsioonilise energia koguse. Käesoleva direktiivi tähenduses taastuvatest energiaallikatest toodetud energiaks loetav soojuse kogus arvestatakse välja vastavalt VII lisas sätestatud meetodile.

Lõike 1 punkti b kohaldamisel ei võeta arvesse soojusenergiat, mis on toodetud passiivsete energiasüsteemide abil, mille puhul madalam energiatarbimine saavutatakse passiivselt ehituskonstruktsioonide abil või tänu taastutamatutest energiaallikatest toodetud soojusele.

5. III lisas loetletud transpordikütuste energiasisaldus sätestatakse kõnealuses lisas. III lisa võib kohandada tehnika ja teaduse arenguga. Meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähemolulisi sätteid, võetakse vastu vastavalt artikli 25 lõikes 4 sätestatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

6. Taastuvatest energiaallikatest toodetud energia osakaal arvutatakse taastuvatest energiaallikatest toodetud energia summaarse lõpptarbimisena, jagatuna kõikidest energiaallikatest toodetud energia summaarse lõpptarbimisega, ning seda väljendatakse protsendina.

Esimese lõigu kohaldamisel kohandatakse lõikes 1 osutatud summa vastavalt artiklitele 6, 8, 10 ja 11.

Liikmesriigi summaarse energia lõpptarbimise arvutamisel, et hinnata mil määral liikmesriik täidab käesolevas direktiivis sätestatud eesmärgid ja soovituslikku kujunemiskõverat, loetakse, et lennundussektoris tarbitud energia kogus ei moodusta protsentuaalselt selle liikmesriigi summaarsest energia lõpptarbimisest rohkem kui 6,18 %. Küprose ja Malta puhul loetakse, et lennundussektoris tarbitud energia kogus ei moodusta protsentuaalselt nende liikmesriikide summaarsest energia lõpptarbimisest rohkem kui 4,12 %.

7. Taastuvatest energiaallikatest toodetud energia osakaalu arvutamisel kasutatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. oktoobri 2008. aasta määruses (EÜ) nr 1099/2008 energiatatistika kohta ⁽¹⁾ sätestatud meetodeid ja mõisteid.

Liikmesriigid tagavad nimetatud valdkondlike ja üldiste osakaalude arvutamiseks kasutatud statistilise teabe ühtsuse ja määrase (EÜ) nr 1099/2008 alusel komisjonile esitatud statistilise teabe ühtsuse.

Artikkel 6

Liikmesriikidevahelised statistilised ülekanded

1. Liikmesriigid võivad kokku leppida teatud koguse taastuvatest energiaallikatest toodetud energia statistilise ülekande ühest liikmesriigist teise ja kehtestada sellele vastava korra. Ülekantud kogus:

- a) arvatakse maha taastuvatest energiaallikatest toodetud energia kogusest, mida võetakse arvesse ülekandva liikmesriigi artikli 3 lõigetes 1 ja 2 sätestatud nõuete järgimise hindamisel; ning
- b) lisatakse taastuvatest energiaallikatest toodetud energia kogusele, mida võetakse arvesse ülekannet vastuvõtva liikmesriigi artikli 3 lõigetes 1 ja 2 sätestatud nõuete järgimise hindamisel.

Statistiline ülekanne ei mõjuta ülekannet tegeva liikmesriigi riikliku eesmärgi saavutamist.

2. Lõikes 1 osutatud kokkuleppeid võib sõlmida üheks või mitmeks aastaks. Nendest teavitatakse komisjoni hiljemalt kolm kuud pärast iga aasta lõppu, mille jooksul need kehtivad. Komisjonile saadetakse teave sisaldab asjaomase energia kogust ja hinda.

3. Ülekanne jõustub alles siis, kui kõik ülekandesse kaasatud liikmesriigid on ülekandest komisjoni teavitanud.

⁽¹⁾ ELT L 304, 14.11.2008, lk 1.

Artikkel 7

Liikmesriikide ühisprojektid

1. Kaks või enam liikmesriiki võivad teha koostööd igat liiki ühisprojektides, mis on seotud taastuvatest energiaallikatest elektri-, soojus- või jahutusenergia tootmisega. Kõnealune koostöö võib hõlmata eraettevõtjaid.

2. Liikmesriigid teatavad komisjonile nende territooriumil pärast 25. juuni 2009 käivitatud ühisprojekti või suurendatud võimsuse abil käitises, mis on pärast seda kuupäeva renoveeritud, taastuvatest energiaallikatest toodetud elektri-, soojus- või jahutusenergia osatähtsuse või koguse, mida tuleb võtta arvesse teise liikmesriigi riiklike üldeesmärkide arvestamisel, et hinnata eesmärkide täitmist kooskõlas käesoleva direktiivi nõuetega.

3. Lõikes 2 osutatud teatises:

- a) kirjeldatakse kavandatavat käitist või nimetatakse renoveeritud käitist;
- b) täpsustatakse käitises toodetud elektri-, soojus- ja jahutusenergia osakaalu või kogust, mida tuleb võtta arvesse teise liikmesriigi üldeesmärkide arvestuses;
- c) nimetatakse liikmesriik, kelle kasuks teatis on tehtud; ja
- d) täpsustatakse tervetes kalendriaastates ajavahemikku, mille jooksul käitises taastuvatest energiaallikatest toodetud elektri-, soojus- või jahutusenergiat tuleb võtta arvesse teise liikmesriigi üldeesmärkide arvestuses.

4. Lõike 3 punktis d täpsustatud ajavahemik ei ulatu 2020. aastast kaugemale. Ühisprojekti kestus võib ulatuda 2020. aastast kaugemale.

5. Käesoleva artikli kohast teatist ei muudeta ega tühistata ilma teatist koostava liikmesriigi ja lõike 3 punkti c kohaselt nimetatud liikmesriigi ühise kokkuleppeta.

Artikkel 8

Liikmesriikide ühisprojektide tulemused

1. Kolme kuu jooksul alates artikli 7 lõike 3 punkti d kohaselt täpsustatud ajavahemikku kuuluva iga aasta lõpust esitab artikli 7 kohase teatise koostanud liikmesriik teatise, milles esitatakse:

- a) aasta jooksul taastuvatest energiaallikatest toodetud kogu elektri-, soojus- või jahutusenergia nende käitiste kaupa, mille kohta esitati artikli 7 kohane teatis; ning

b) aasta jooksul taastuvatest energiaallikatest toodetud elektri-, soojus- või jahutusenergia selliste käitiste kaupa, mida tuleb käsitleda teise liikmesriigi üldeesmärkide arvestuses vastavalt teatistes esitatud tingimustele.

2. Liikmesriik saadab teatise liikmesriigile, kelle kasuks see teatis on tehtud, ja komisjonile.

3. Selleks, et hinnata käesolevas direktiivis sätestatud riiklike üldeesmärkidega seotud nõuete järgimist, lõike 1 punkti b kohaselt teavitatud taastuvatest energiaallikatest toodetud elektri-, soojus- või jahutusenergia kogus:

a) lahutatakse sellest taastuvatest energiaallikatest toodetud elektri-, soojus- või jahutusenergia kogusest, mida võetakse arvesse, kui hinnatakse lõike 1 kohase teatise välja andnud liikmesriigi poolset nõuete järgimist; ning

b) liidetakse sellele taastuvatest energiaallikatest toodetud elektri-, soojus- või jahutusenergia kogusele, mida võetakse arvesse, kui hinnatakse lõike 2 kohaselt teatise saanud liikmesriigi poolset nõuete järgimist.

Artikkel 9

Liikmesriikide ja kolmandate riikide ühisprojektid

1. Liikmesriik võib (või mitu liikmesriiki võivad) teha koostööd ühe või mitme kolmanda riigiga igat liiki ühisprojektides, mis on seotud taastuvatest energiaallikatest elektrienergia tootmisega. Selles koostöös võivad osaleda ka eraettevõtjad.

2. Taastuvatest energiaallikatest kolmandas riigis toodetud elektrit võetakse käesolevas direktiivis sätestatud riiklike üldeesmärkidega seotud nõuete järgimise hindamise eesmärgil arvesse üksnes juhul, kui on täidetud järgmised tingimused:

a) elektrienergia on tarbitud ühenduses, kui on täidetud järgmine tingimus:

i) päritoluriigi, sihtriigi ja vajadusel iga kolmandast riigist transiitriigi kõik vastutavad põhivõrguettevõtjad on arvesse võetud elektrienergia ekvivalentsele elektrienergia kogusele määratud ühendusvõimsuse;

ii) riikidevahelise ühenduse ühendusepoolne vastutav põhivõrguettevõtja on arvesse võetud elektrienergia ekvivalentse elektrienergia koguse bilansigraafikus kindlalt registreerinud; ning

iii) nominaalvõimsus ja taastuvatest energiaallikatest toodetud elektrienergia tootmine lõike 2 punktis b osutatud käitises kehtivad sama ajavahemiku kohta;

b) elektrienergia on toodetud hiljuti ehitatud käitises, mis käivitati pärast 25. juuni 2009, või suurendatud võimsuse abil käitises, mis renoveeriti pärast seda kuupäeva lõikes 1 osutatud ühisprojekti raames; ning

c) toodetud ja eksporditud elektrienergia ei ole kolmanda riigi toetuskava kaudu saanud muud toetust, kui käitisele antud investeeringutoetus.

3. Liikmesriigid võivad taotleda komisjonilt luba võtta artikli 5 kohaldamisel arvesse kolmandas riigis toodetud ja tarbitud taastuvatest energiaallikatest toodetud elektrienergiat liikmesriigi ja kolmanda riigi vahelise sellise ühenduse ehitamise tõttu, millel on pikk käivitusaeg, ja seda järgmistel tingimustel:

a) ühenduse ehitamist alustatakse enne 31. detsembrist 2016;

b) ühendust ei ole võimalik käivitada enne 31. detsembrist 2020;

c) ühendust on võimalik käivitada enne 31. detsembrist 2022;

d) pärast ühenduse käivitamist toimub selle kaudu taastuvatest energiaallikatest toodetud elektrienergia eksport ühendusse vastavalt lõikele 2;

e) taotlus on seotud ühisprojektiga, mille puhul täidetakse lõike 2 punktides b ja c osutatud kriteeriume ning mille raames kasutatakse ühendust pärast selle käivitamist, ja elektrienergia kogusega, mis ei ületa pärast ühenduse käivitamist ühendusse eksporditavat kogust.

4. Komisjonile teatatakse kolmanda riigi territooriumil asuvas käitises toodetud elektrienergia osatähtsus või kogus, mida tuleb võtta arvesse artiklis 3 sätestatud ühe või mitme liikmesriigi riiklike üldeesmärkidega seotud nõuete järgimise hindamiseks. Kui kaasatud on rohkem kui üks liikmesriik, teatatakse komisjonile nimetatud osatähtsuse või koguse jaotus liikmesriikide vahel. Nimetatud osatähtsus või kogus ei tohi ületada ühenduses tegelikult eksporditud ja ühenduses tarbitud osatähtsust või kogust, mis vastab käesoleva artikli lõike 2 punkti a alapunktides i ja ii osutatud kogusele ja lõike 2 punktis a sätestatud tingimustele. Teatise esitavad kõik liikmesriigid, kelle riikliku üldeesmärgi kasuks elektrienergia osatähtsust või kogust tuleb arvestada.

5. Lõikes 4 osutatud teatistes:

a) kirjeldatakse kavandatavat käitist või nimetatakse renoveeritud käitist;

b) täpsustatakse käitises toodetud elektrienergia protsendimäär või kogust, mida tuleb võtta arvesse teise liikmesriigi eesmärkide arvestuses, ning ka sellele vastavad rahastamiskorrad, mille kohta kehtivad konfidentsiaalsusnõuded;

- c) täpsustatakse tervetes kalendriaastates ajavahemik, mille jooksul elektrienergiat tuleb võtta arvesse liikmesriigi üldeesmärkide arvestuses; ja
- d) lisatakse punktide b ja c kohta ning käitises toodetud ja siseturul kasutatava elektrienergia osakaalu või koguse kohta selle kolmanda riigi kirjalik tõend, kelle territooriumil käitis käivitatakse.
6. Lõike 5 punktis c täpsustatud ajavahemik ei ulatu 2020. aastast kaugemale. Ühisprojekti kestus võib ulatuda 2020. aastast kaugemale.
7. Käesoleva artikli kohast teatist ei saa muuta ega tühistada ilma teatist koostava liikmesriigi ja lõike 5 punkti d kohaselt ühisprojekti tõendanud kolmanda riigi ühise kokkuleppeta.
8. Liikmesriigid ja ühendus ergutavad energiaühenduse asutamislepingu asjaomaseid organeid võtma kooskõlas energiaühenduse asutamislepinguga meetmeid, mis on vajalikud selleks, et nimetatud asutamislepingu osalised saaksid kohaldada käesolevas direktiivis sätestatud liikmesriikide vahelist koostööd käsitlevaid sätteid.

Artikkel 10

Liikmesriikide ja kolmandate riikide ühisprojektide tulemused

1. Kolme kuu jooksul alates artikli 9 lõike 5 punkti c kohaselt täpsustatud ajavahemikku kuuluva iga aasta lõpust esitab artikli 9 kohase teatise koostanud liikmesriik teatise, milles esitatakse:
- a) kõnealuse aasta jooksul taastuvatest energiaallikatest toodetud kogu elektrienergia nende käitiste kaupa, mille suhtes esitati artikli 9 kohane teatis;
- b) aasta jooksul taastuvatest energiaallikatest toodetud elektrienergia selliste käitiste kaupa, mida tuleb käsitleda tema riiklike üldeesmärkide arvestuses vastavalt artiklis 9 osutatud teatises esitatud tingimustele; ning
- c) tõend artikli 9 lõikes 2 sätestatud tingimuste järgimise kohta.
2. Liikmesriik saadab teatise kolmandale riigile, kes on projekti tõendanud kooskõlas artikli 9 lõike 5 punktiga d, ning komisjonile.
3. Käesolevas direktiivis sätestatud riiklike üldeesmärkidega seotud nõuete järgimise hindamiseks liidetakse lõike 1 punkti b kohaselt teavitatud taastuvatest energiaallikatest toodetud elektrienergia kogus sellele taastuvatest energiaallikatest toodetud energia kogusele, mida võetakse arvesse, kui hinnatakse teatise välja andnud liikmesriigi poolset nõuete järgimist.

Artikkel 11

Ühised toetuskavad

1. Ilma et see piiraks artiklis 3 sätestatud liikmesriikide kohustuste täitmist, võivad kaks või enam liikmesriiki vabatahtlikult otsustada oma riiklikud toetuskavad ühendada või neid osaliselt koordineerida. Sellisel juhul võidakse ühe osaleva liikmesriigi territooriumil taastuvatest energiaallikatest toodetud energia teatud kogust käsitleda teise osaleva liikmesriigi riikliku üldeesmärgi saavutamise arvestuses, kui asjaomane liikmesriik:
- a) teeb ühes liikmesriigis taastuvatest energiaallikatest toodetud energia teatud koguse statistilise ülekande teise liikmesriiki kooskõlas artikliga 6; või
- b) kehtestab osalevate liikmesriikide vahel kokku lepitud jaotuseeskirja, millega eraldatakse taastuvatest energiaallikatest toodetud energia kogused osalevate liikmesriikide vahel. Sellisest eeskirjast tuleb teavitada komisjoni hiljemalt kolm kuud pärast selle jõustumise esimese aasta lõppu.
2. Kolme kuu jooksul alates iga aasta lõpust esitab iga lõike 1 punkti b kohase teatise koostanud liikmesriik teatise, milles esitatakse aasta jooksul taastuvatest energiaallikatest toodetud kogu elektri-, soojus- või jahutusenergia, mille kohta jaotuseeskirja rakendatakse.
3. Käesolevas direktiivis sätestatud riiklike üldeesmärkidega seotud nõuete järgimise hindamiseks jaotatakse kooskõlas lõikega 2 teavitatud taastuvatest energiaallikatest toodetud elektri-, soojus- või jahutusenergia ümber asjaomaste liikmesriikide vahel kooskõlas teavitatud jaotuseeskirjaga.

Artikkel 12

Võimsuse suurenemine

Artikli 7 lõike 2 ja artikli 9 lõike 2 punkti b kohaldamisel käsitatakse käitise võimsuse suurenemisest tingitud taastuvatest energiaallikatest toodetud energia ühikuid viisil, nagu need oleksid toodetud eraldi käitistes, mis käivitati hetkel, mil võimsuse suurenemine aset leidis.

Artikkel 13

Haldusmenetlused, õigusaktid ja eeskirjad

1. Liikmesriigid tagavad, et kõik loa-, sertifitseerimis- ja litsentseerimisprotsessid käsitlevad riiklikud eeskirjad, mida kohaldatakse taastuvatest energiaallikatest elektri-, soojus- või jahutusenergia tootmisega tegelevate ettevõtete ja nendega seotud ülekande- ja jaotusvõrgu infrastruktuuride suhtes ning protsesside suhtes, millega biomass muundatakse biokütuseks või muudeks energiatoodeteks, on proportsionaalsed ja vajalikud.

Liikmesriigid võtavad eelkõige asjakohased meetmed, et tagada järgmist:

- a) võttes arvesse liikmesriikide haldusstruktuuride ja organisatsiooni erinevust, on riiklike, piirkondlike ja kohalike haldusasutuste asjakohased kohustused loa-, sertifitseerimis- ja litsentsimismenetluste täitmisel selgelt kooskõlastatud ja määratletud, sealhulgas ruumilise planeerimise suhtes, ning planeerimis- ja ehitustootluste menetlemiseks on läbipaistvad tähtajad;
- b) sobival tasemel tehakse kättesaadavaks mitmekülgne teave taastuvenergiat tootvate käitiste loa-, sertifitseerimis- ja litsentsimistootluste menetlemise kohta ja taotlejatele kasutada oleva abi kohta;
- c) haldusmenetlusi on asjakohasel haldustasandil tõhustatud ja kiirendatud;
- d) lubade andmist, sertifitseerimist ja litsentsimist käsitlevad eeskirjad on objektiivsed, läbipaistvad, proportsionaalsed, need ei tee vahet taotlejate vahel, ning nende puhul võetakse täiel määral arvesse iga üksiku taastuvenergiatehnoloogia eripära;
- e) tarbijate, planeerijate, arhitektide, ehitajate ning seadmete ja süsteemide paigaldajate ja tarnijate makstavad haldustasud on läbipaistvad ja kulupõhised; ning
- f) väiksemate projektide ja taastuvatest energiaallikatest energia tootmise detsentraliseeritud seadmete jaoks kehtestatakse vajadusel lihtsustatud ja vähem koormavad loamenetlused, sh lihtne teatamine juhul, kui seda võimaldab kohaldatav õigus.

2. Liikmesriigid määratlevad selgelt kõik tehnilised kirjeldused, millele taastuvenergia seadmed ja süsteemid peavad vastama, et saada kasu toetuskavadest. Kui on olemas Euroopa standardid, sh ökomärgised, energiamärgised ja muud Euroopa standardiasutuste vastu võetud tehnilised võrdlussüsteemid, väljendatakse kõnealuseid tehnilisi kirjeldusi vastavalt kõnealustele standarditele. Selliste tehniliste kirjeldustega ei nähta ette seadmete ja süsteemide sertifitseerimise kohta ning need ei tohiks takistada siseturu toimimist.

3. Liikmesriigid soovivad kõigil osalistel (eelkõige kohalikel ja piirkondlikel haldusasutustel) tagada tööstus- ja elumupiirkondade planeerimisel, projekteerimisel, ehitamisel ja renoveerimisel selliste seadmete ja süsteemide paigaldamine, mis kasutaksid taastuvatest energiaallikatest toodetud elektrit, kütet ja jahutust ning kaugkütet ja -jahutust. Eelkõige ergutavad liikmesriigid kohalikke ja piirkondlikke haldusasutusi lisama taastuvatest energiaallikatest kütte ja jahutuse vajadusel linnade infrastruktuuri planeerimisse.

4. Liikmesriigid sätestavad oma ehitusalastes õigusaktides ja eeskirjades asjakohased meetmed igat liiki taastuvatest energiaallikatest toodetud energia osakaalu suurendamiseks ehitussektoris.

Nimetatud meetmete kehtestamisel või oma piirkondlikes toetus- kavades võivad liikmesriigid võtta arvesse siseriiklikke meetmeid, mis on seotud energiatõhususe ja koostootmisega ning passiivmajade või madal- või nullenergiamaajadega.

Vajaduse korral sätestavad liikmesriigid hiljemalt 31. detsembriks 2014 oma ehitusalastes õigusaktides ja eeskirjades või mõnel muul samaväärse mõjuga viisil taastuvatest energiaallikatest pärit energia kasutamise miinimumtaseme uute ja suuremahulisele renoveerimisele minevate olemasolevate ehitiste puhul. Liikmesriigid lubavad neid miinimumtasemeid muu hulgas saavutada üksnes olulises osakaalus taastuvatest energiaallikatest toodetud kaugkütte ja -jahutuse abil.

Esimese lõigu nõuded kehtivad relvajõudude suhtes vaid sellises ulatuses, mille puhul nende kohaldamine ei ole vastuolus relvajõudude tegevuse olemuse ja põhieesmärkidega ning erandina ei kohaldata neid üksnes sõjaliseks otstarbeks kasutatava materjali suhtes.

5. Liikmesriigid tagavad, et alates 1. jaanuarist 2012 annaksid riikliku, piirkondliku ja kohaliku tasandi avaliku sektori uued ja suuremahulisele renoveerimisele minevad olemasolevad hooned käesoleva direktiivi raames eeskujul. Muu hulgas võivad liikmesriigid lugeda selle kohustuse täidetuks nullenergiamaajade standardite järgimise korral või nähes ette, et avalike või era-/üldkasutatavate hoonete katuseid kasutavad kolmandad isikud taastuvatest energiaallikatest energiat tootvateks paigaldusteks.

6. Liikmesriigid soodustavad oma ehitusalaste õigusaktide ja eeskirjadega selliste kütte- ja jahutussüsteemide ja -seadmete kasutamist, mille puhul on energia saadud taastuvatest energiaallikatest ja mille abil saavutatakse märkimisväärne energiasääst. Liikmesriigid kasutavad selliste süsteemide ja seadmete kasutamise ergutamiseks energia- või ökomärgiseid või muid riigi või ühenduse tasandil koostatud asjakohaseid sertifikaate või standardeid, kui need on olemas.

Biomassi puhul soosivad liikmesriigid muundamistehnoloogiaid, millega saavutatav energia muundamise kasutegur on elamutes ja kaubanduses kasutamisel 85 % ning tööstusliku kasutuse puhul vähemalt 70 %.

Soojuspumpade puhul soosivad liikmesriigid selliseid soojuspumpasid, mis vastavad komisjoni 9. novembri 2007. aasta otsusega 2007/742/EÜ, millega kehtestatakse elektriga või gaasiga töötavatele soojuspumpadele või gaasiga töötavatele absorptsioon-soojuspumpadele ühenduse ökomärgise andmise ökoloogilised kriteeriumid,⁽¹⁾ kehtestatud ökomärgistamise miinimumnõuetele.

⁽¹⁾ ELT L 301, 20.11.2007, lk 14.

Kui on olemas vastavad Euroopa standardid, sh ökomärgised, energiamärgised ja muud Euroopa standardiasutuste vastu võetud tehnilised võrdlussüsteemid, edendavad liikmesriigid päikese soojusenergia puhul sertifitseeritud seadmeid ja süsteeme, mis põhinevad nimetatud standarditel.

Süsteemide ja seadmete energia muundamise kasuteguri ning sissendi ja väljundi vahelise suhte hindamisel kasutavad liikmesriigid ühenduse menetlusi või nende puudumisel rahvusvahelisi menetlusi, kui sellised menetlused on olemas.

Artikkel 14

Teavitamine ja koolitus

1. Liikmesriigid tagavad, et toetusmeetmeid käsitlev teave tehakse kättesaadavaks kõigile asjaomastele osalejatele, näiteks tarbijatele, ehitajatele, paigaldajatele, arhitektidele ning taastuvatest energiaallikatest toodetud energia kasutamiseks sobivate kütte-, jahutus- ja elektriseadmete ja -süsteemide ning sõidukite tarnijatele.

2. Liikmesriigid tagavad, et kas seadmete või süsteemide tarnija või riigi pädev asutus teeb kättesaadavaks teabe taastuvatest energiaallikatest toodetud soojust, jahutust ja elektrit kasutavate seadmete ja süsteemide netotulu, kulude ja energiatõhususe kohta.

3. Liikmesriigid tagavad, et sertifitseerimiskavad või samaväärsed kvalifitseerimiskavad on kättesaadavad hiljemalt 31. detsembril 2012 biomassil töötavate väikeste katelde ja ahjude, fotogalvaanilise päikeseenergia ja päikese soojusenergia süsteemide, maasoojusel põhinevate süsteemide ning soojuspumpade paigaldajate jaoks. Kõnealustes kavades võib vajaduse korral võtta arvesse olemasolevaid skeme ja struktuure ja need põhinevad IV lisas sätestatud kriteeriumidel. Iga liikmesriik tunnustab teistes liikmesriikides kõnealuste kriteeriumide kohaselt antud sertifikaate.

4. Liikmesriigid avalikustavad teabe lõikes 3 nimetatud sertifitseerimiskavade või samaväärsete kvalifitseerimiskavade kohta. Liikmesriigid võivad samuti avalikustada nende paigaldajate nimekirja, kes on kvalifitseeritud või sertifitseeritud vastavalt lõikele 3.

5. Liikmesriigid tagavad suuniste avalikustamise kõigile asjaomastele osalejatele, eelkõige planeerijatele ja arhitektidele, et neil oleks võimalik tööstus- ja elamupiirkondade kavandamisel, projekteerimisel, ehitamisel ja renoveerimisel nõuetekohaselt kaaluda taastuvate energiaallikate, suure tõhususega tehnoloogiate ning kaugkütte ja -jahutuse optimaalset kombinatsiooni.

6. Liikmesriigid töötavad kohalike ja piirkondlike ametiasutuste osalemisel välja sobivad teavitus-, teadlikkuse tõstmise, juhendamise- või koolitusprogrammid, et teavitada elanikke taastuvatest energiaallikatest toodetud energia kasutamise kasust ja praktilistest üksikasjadest.

Artikkel 15

Taastuvatest energiaallikatest toodetud elektri-, soojus- ja jahutusenergia päritolutagatised

1. Selleks, et esitada lõpptarbijatele andmed energiatarnija energiakasutuse struktuuris taastuvatest energiaallikatest toodetud energia osakaalu või koguse kohta kooskõlas direktiivi 2003/54/EÜ artikli 3 lõikega 6, tagavad liikmesriigid, et taastuvatest energiaallikatest toodetud elektrienergia päritolu on võimalik tagada sellisena, nagu see on sätestatud käesolevas direktiivis, vastavalt objektiivsetele, läbipaistvatele ja mittediskrimineerivatele kriteeriumidele.

2. Selleks tagavad liikmesriigid, et päritolutagatis antakse välja taastuvatest energiaallikatest toodetud elektrienergia tootja taotluse alusel. Liikmesriigid võivad korraldada päritolutagatise väljaandmise taastuvatest energiaallikatest soojus- ja jahutusenergia tootjate taotluse alusel. Sellise korra juures võib kohaldada minimaalset võimsuspiiri. Päritolutagatise standardühik on 1 MWh. Iga toodetud energiaühiku kohta antakse välja üks päritolutagatis.

Liikmesriigid tagavad, et taastuvatest energiaallikatest toodetud sama energiaühik võetakse arvesse ainult üks kord.

Liikmesriigid võivad sätestada, et toetust ei anta tootjale, kui kõnealune tootja saab päritolutagatise sama taastuvatest energiaallikatest toodetud energia kohta.

Päritolutagatist ei kasutata tõendamaks liikmesriigi poolt artikli 3 sätete järgimist. Päritolutagatise ülekandmine, kas eraldi või koos energia füüsilise ülekandmisega, ei mõjuta liikmesriikide otsust kasutada statistilisi ülekandeid, ühisprojekte või ühiseid toetuskasvade eesmärkide saavutamiseks, või taastuvatest energiaallikatest toodetud energia summaarse lõpptarbimise arvutamist vastavalt artiklile 5.

3. Päritolutagatist võib kasutada ainult 12 kuu jooksul pärast sellele vastava energiaühiku tootmist. Päritolutagatis tühistatakse pärast kasutamist.

4. Liikmesriigid või määratud pädevad asutused teostavad järelvalvet päritolutagatiste väljaandmise, ülekandmise ja tühistamise üle. Määratud pädevatel asutustel on eraldiseisvad piirkondlikud vastutusosalad ja nad on sõltumatud tootmise, kauplemise ja tarnimisega seotud tegevustest.

5. Liikmesriigid või määratud pädevad asutused seavad sisse asjakohased mehhanismid tagamaks, et päritolutagatis antakse välja, kantakse üle ja tühistatakse elektrooniliselt ja et need on täpsed, usaldusväärsed ja pettusekindlad.

6. Päritolutagatistes täpsustatakse vähemalt järgmine:

a) energiaallikas, mille abil energia toodeti, ning tootmise algus- ja lõppkuupäev;

b) kas see on seotud:

i) elektriga või

ii) soojus- või jahutusenergiaga;

c) selle käitise nimi, asukoht, liik ja võimsus, kus energia toodeti;

d) kas ja kui suures ulatuses oli käitis saanud investeeringutoetust, ning kas ja kui suures ulatuses oli energiaühik saanud muul viisil toetust riikliku toetuskava kaudu, ja toetuskava liik;

e) käitise käivitamise kuupäev; ja

f) väljaandmise kuupäev ja riik ning kordumatu identifitseerimisnumber.

7. Kui elektrienergia tarnija peab tõendama taastuvatest energiaallikatest toodetud energia osakaalu või kogust oma energiakasutuse struktuuris vastavalt direktiivi 2003/54/EÜ artikli 3 lõikele 6, võib ta selleks kasutada oma päritolutagatisi.

8. Päritolutagatistele vastav taastuvatest energiaallikatest toodetud energia kogus, mille energiatarnija on üle kandnud kolmandale osapoolele, arvatakse maha taastuvatest energiaallikatest toodetud energia osakaalust tema energiakasutuse struktuuris direktiivi 2003/54/EÜ artikli 3 lõikes 6 osutatud tähenduses.

9. Liikmesriigid tunnustavad teiste liikmesriikide poolt käesoleva direktiivi kohaselt välja antud päritolutagatise ainsa tõendina lõikes 1 ja lõike 6 punktides a–f nimetatud asjaolude tõendamiseks. Liikmesriik võib päritolutagatise tunnustamisest keelduda ainult juhul, kui tal on hästi põhjendatud kahtlused selle täpsuse, usaldusväärsuse või tõele vastavuse suhtes. Liikmesriik teatab komisjonile sellisest keeldumisest ja selle põhjendusest.

10. Kui komisjon leiab, et päritolutagatise tunnustamisest keeldumine ei ole põhjendatud, võib komisjon vastu võtta otsuse, millega nõutakse, et kõnealune liikmesriik seda tunnustaks.

11. Liikmesriik võib kooskõlas ühenduse õigusega kehtestada objektiivsed, läbipaistvad ja mittediskrimineerivad kriteeriumid päritolutagatise kasutamiseks, täites direktiivi 2003/54/EÜ artikli 3 lõikes 6 sätestatud kohustusi.

12. Kui energiatarnijad turustavad tarbijatele taastuvatest energiaallikatest toodetud energiat, viidates taastuvatest energiaallikatest toodetud energia keskkonnamärgile või muule kasule, võivad liikmesriigid nõuda, et energiatarnijad avaldaksid kokkuvõtlikult teabe, mis käsitleb taastuvatest energiaallikatest toodetud energia kogust või osatähtsust selliste käitiste või suurendatud võimsuste kohta, mis on käivitatud pärast 25. juuni 2009.

Artikkel 16

Juurdepääs võrkudele ja võrkude kasutamine

1. Liikmesriigid võtavad asjakohased meetmed elektrisüsteemi turvalist toimimist võimaldavate ülekande- ja jaotusvõrgu infrastruktuuri, arukate võrkude, hoidlate ja elektrisüsteemide väljaarendamiseks ning taastuvatest energiaallikatest pärit elektri tootmise edasise arengu võimaldamiseks, sh liikmesriikide vaheliste ning liikmesriikide ja kolmandate riikide vaheliste ühenduste väljaarendamiseks. Liikmesriigid võtavad samuti asjakohased meetmed, et kiirendada võrgusüsteemi infrastruktuuri loamenetlusi ja koordineerida võrgusüsteemi infrastruktuuri heakskiitmist haldamise ja planeerimisega seotud menetlustes.

2. Vastavalt nõuetele, mis on seotud võrgusüsteemi usaldusväärsuse ja ohutuse säilitamisega, pädevate riiklike asutuste poolt kindlaks määratud läbipaistvate ja mittediskrimineerivate kriteeriumide alusel liikmesriigid:

a) tagavad, et põhi- ja jaotusvõrguettevõtjad garanteerivad oma territooriumil taastuvatest energiaallikatest toodetud elektrienergia edastamise ja jaotamise;

b) sätestavad ka taastuvatest energiaallikatest toodetud elektrienergia kas eelistatud või tagatud juurdepääsu võrgusüsteemile;

c) tagavad, et elektri tootmiseseadmete dispetšjuhtimisel seavad põhivõrguettevõtjad esikohale taastuvaid energiaallikaid kasutavad tootmiseseadmed, niivõrd kui riigisisese elektrisüsteemi turvaline toimimine seda võimaldab ning tuginedes läbipaistvatele ja mittediskrimineerivatele kriteeriumidele. Liikmesriigid tagavad, et võetakse asjakohaseid võrgu ja turuga seotud operatiivmeetmeid, et minimeerida taastuvatest energiaallikatest toodetud elektrienergia piirangud. Kui võetakse olulisi meetmeid taastuvate energiaallikate piiramiseks, et tagada riigisisese elektrisüsteemi turvalisus ja varustuskindlus, tagavad liikmesriigid, et vastutav põhivõrguettevõtja annab pädevale reguleerivale asutusele kõnealuste meetmete kohta aru ning teatab, missuguseid parandusmeetmeid ta katvateb võtta, et hoida ära ebakohaseid piiranguid.

3. Liikmesriigid nõuavad, et põhi- ja jaotusvõrguettevõtjad koostaksid ja avalikustaksid standardeeskirjad, milles käsitletakse kulude kandmist ja jagamist seoses tehniliste kohandustega (näiteks võrguga liitumised ja võrgu arendustööd, võrgu toimimise parandamine ja võrgureeglite mittediskrimineeriva rakendamise eeskirjad), mida on vaja, et kaasata uusi tootjaid, kes varustavad ühendatud võrku taastuvatest energiaallikatest toodetud elektrienergiaga.

Kõnealused eeskirjad tuginevad objektiivsetel, läbipaistvatel ja mittediskrimineerivatel kriteeriumidel, mille kohaselt võetakse eelkõige arvesse kõiki kõnealuste tootjate võrku liitmise kulusid ja tulusid ning äärealadel ja madala rahvastikutihedusega piirkondades asuvate tootjate konkreetset olukorda. Eeskirjadega võidakse ette näha eri tüüpi liitumist.

4. Vajadusel võivad liikmesriigid põhi- ja jaotusvõrguettevõtjatelt nõuda lõikes 3 nimetatud kulude täielikku või osalist kandmist. Liikmesriigid vaatavad lõikes 3 osutatud kulude kandmist ja jagamist käsitlevad eeskirjad ja raamistiku üle ning võtavad nende parandamiseks vajalikud meetmed 30. juuniks 2011 ning seejärel iga kahe aasta järel, et tagada kõnealuses lõikes osutatud uute tootjate kaasamine.

5. Liikmesriigid nõuavad, et põhi- ja jaotusvõrguettevõtjad esitaksid uutele, süsteemiga liitumist soovivatele taastuvatest energiaallikatest energia tootjatele ammendava ja vajaliku nõutud teabe, sealhulgas:

- a) ammendava ja üksikasjaliku liitumiskulude kalkulatsiooni;
- b) võrguga liitumise taotluse vastuvõtmise ja menetlemise mõistliku ja täpse ajakava;
- c) kavandatava võrguga liitumise mõistliku soovitusliku ajakava.

Liikmesriigid võivad lubada võrguga liituda soovivatel taastuvatest energiaallikatest toodetud elektrienergia tootjatel välja kuulutada liitumistööde pakkumismenetluse.

6. Lõikes 3 osutatud kulude jaotamine toimub mehhanismi abil, mis tugineb objektiivsetel, läbipaistvatel ja mittediskrimineerivatel kriteeriumidel, mille kohaselt võetakse arvesse nii algselt ja hiljem liitunud tootjate kui ka põhi- ja jaotusvõrguettevõtjate liitumistest saadud kasu.

7. Liikmesriigid tagavad, et edastamis- ja jaotustariifide määramine ei ole diskrimineeriv taastuvatest energiaallikatest toodetud elektrienergia suhtes, eelkõige selle taastuvatest energiaallikatest toodetud elektrienergia suhtes, mida toodetakse äärealadel, sh näiteks saartel, ning madala rahvastikutihedusega piirkondades. Liikmesriigid tagavad, et ülekande- ja jaotustariifide määramine ei ole diskrimineeriv taastuvatest energiaallikatest toodetud gaasi suhtes.

8. Liikmesriigid tagavad, et põhi- ja jaotusvõrguettevõtjate määratavad, taastuvaid energiaallikaid kasutavate elektrijaamade toodetud elektrienergia edastamis- ja jaotustariifid kajastaksid tulukust, mis tuleneb elektrijaama liitumisest võrguga. Selline tuluks võib tekkida madalpingevõrgu otsesel kasutamisel.

9. Vajaduse korral hindavad liikmesriigid gaasivõrgu infrastruktuuri laiendamise vajadust, et hõlbustada taastuvatest energiaallikatest toodetud gaasi kaasamist.

10. Vajaduse korral nõuavad liikmesriigid, et nende territooriumil asuvad ülekande- ja jaotusvõrguettevõtjad avalikustaksid tehnilised eeskirjad kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2003. aasta direktiivi 2003/55/EÜ (maagaasi

siseturu ühiseeskirjade kohta) ⁽¹⁾ artikliga 6, eelkõige seoses võrguga ühendamise eeskirjadega, mis sisaldavad nõudeid gaasi kvaliteedi, lõhnastamise ja surve kohta. Liikmesriigid nõuavad samuti, et ülekande- ja jaotusvõrguettevõtjad avalikustaksid taastuvate gaasiallikate võrku ühendamise tariifid, mis põhineksid läbipaistvatel ja mittediskrimineerivatel standarditel.

11. Liikmesriigid hindavad oma riiklikes taastuenergia tegevuskavades vajadust rajada uus, taastuvaid energiaallikaid kasutav kaugkütte ja -jahutuse infrastruktuur, mida on vaja artikli 3 lõikes 1 osutatud 2020. aasta riikliku eesmärgi saavutamiseks. Nimetatud hindamise põhjal võtavad liikmesriigid vajaduse korral kaugkütte infrastruktuuri väljaarendamiseks vajalikud meetmed, et võimaldada biomassist, päikeseenergia- ja geotermilistest seadmetest pärit kütte ja jahutuse tootmise arengut.

Artikkel 17

Biokütuste ja vedelate biokütuste säästlikkuse kriteeriumid

1. Sõltumata sellest, kas tooraine on viljeletud ühenduse territooriumil või väljaspool seda, võetakse biokütustest ja vedelatest biokütustest toodetud energiat arvesse punktides a, b ja c osutatud eesmärkidel üksnes siis, kui need vastavad lõigetes 2–6 sätestatud säästlikkuse kriteeriumidele:

- a) käesolevas direktiivis sätestatud riiklike eesmärkide kohta sätestatud nõuete järgimise hindamine;
- b) taastuenergiaga seotud kohustuste täitmise hindamine;
- c) biokütuste ja vedelate biokütuste tarbimise eest rahalise toetuse saamise tingimustele vastamine.

Jäätmetest ja jääkidest (välja arvatud põllumajanduslikust tootmisest, vesiviljelusest, kalandusest ja metsatööstusest pärit jääkidest) toodetud biokütused ja vedelad biokütused peavad siiski selleks, et neid punktides a, b ja c osutatud eesmärkidel arvesse võetaks, vastama üksnes lõikes 2 sätestatud säästlikkuse kriteeriumidele.

2. Lõike 1 punktides a, b ja c osutatud eesmärkidel arvesse võetud kasvuhoonegaaside heitkoguste vähenemine tänu biokütuste ja vedelate biokütuste kasutamisele on vähemalt 35 %.

Alates 1. jaanuarist 2017 on lõike 1 punktides a, b ja c osutatud eesmärkidel arvesse võetud kasvuhoonegaaside heitkoguste vähenemine tänu biokütuste ja vedelate biokütuste kasutamisele vähemalt 50 %. Alates 1. jaanuarist 2018 on kasvuhoonegaaside heitkoguste vähenemine vähemalt 60 % biokütuste ja vedelate biokütuste osas, mis on toodetud käitistes, mis alustasid tootmist 1. jaanuaril 2017 või hiljem.

⁽¹⁾ ELT L 176, 15.7.2003, lk 57.

Biokütuste ja vedelate biokütuste kasutamisest tulenevat kasvuhoonegaaside heitkoguste vähenemist arvutatakse vastavalt artikli 19 lõikele 1.

23. jaanuaril 2008 tegutsevates käitistes toodetud biokütuste ja vedelate biokütuste puhul kohaldatakse esimest lõiku alates 1. aprillist 2013.

3. Lõike 1 punktides a, b ja c osutatud eesmärkidel arvesse võetud biokütuseid ja vedelaid biokütuseid ei valmistata toorainest, mis on saadud suure bioloogilise mitmekesisusega maa-alalt, see tähendab maa-alalt, mida jaanuaris 2008 või pärast seda iseloomustas üks järgmistest seisunditest, olenemata sellest, kas seda maatükki iseloomustab see seisund ka praegu:

- a) looduslikult tekkinud mets ja muu metsamaa, st looduslike liikidega mets ja muu metsamaa, kus ei ole selgeid märke inimtegevusest ja kus ökoloogilised protsessid ei ole olulisel määral häiritud;
- b) maa-alad, mis on määratud:
 - i) õigusaktide alusel või asjakohase pädeva asutuse poolt looduskaitsealadeks või
 - ii) haruldaste, ohustatud või väljasuremisohus ökosüsteemide või liikide kaitsealadeks, mida on tunnustatud rahvusvahelistes lepingutes või mis on kantud valitsusvaheliste organisatsioonide või Rahvusvahelise Loodusvarade ja Looduskaitse Ühingu koostatud loetlusesse, tingimusel et neid tunnustatakse vastavalt artikli 18 lõike 4 teisele lõigule;

kui ei esitata tõendeid, et asjaomase tooraine tootmine ei olnud nende looduskaitse-eesmärkidega vastuolus;

- c) suure bioloogilise mitmekesisusega rohumaa, mis on:
 - i) looduslik, st rohumaa, mis inimsekkumiseta jääks rohumaa ja mis säilitab loodusliku liigilise koostise ja ökoloogilised omadused ning protsessid; või
 - ii) mitterohumaa, st rohumaa, mis inimsekkumiseta ei jääks rohumaa ja mis on liigirikas ja rikkumata, välja arvatud juhul, kui on tõendatud, et tooraine kogumine on vajalik rohumaa seisundi säilimiseks.

Komisjon kehtestab kriteeriumid ja geograafilise ulatuse, et määrata kindlaks, milline rohumaa kuulub esimese lõigu punkti c alla. Meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähemolulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 25 lõikes 4 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

4. Lõike 1 punktides a, b ja c osutatud eesmärkidel arvesse võetud biokütuseid ja vedelaid biokütuseid ei valmistata toorainest, mis on saadud suure süsinikuvaruga maa-alalt, see tähendab maa-alalt, mida 1. jaanuaril 2008 iseloomustas üks järgmistest seisunditest, kuid mida see seisund enam ei iseloomusta:

- a) märgalad, see tähendab pidevalt või suurema osa aastast veega kaetud või veest küllastunud maa-alad;
- b) püsivalt metsastatud alad, see tähendab üle ühe hektari suurusel maa-alal, millel on üle viie meetri kõrgused puud, mille võrade liitus on üle 30 %, või mis suudavad *in situ* kõnealuste künnisteni jõuda;
- c) üle ühe hektari suurusel maa-alal, millel on üle viie meetri kõrgused puud võrade liitusega 10–30 %, või puud, mis suudavad *in situ* kõnealuste künnisteni jõuda, juhul kui ei esitata tõendeid selle kohta, et maa-ala süsivesinikuvaru enne ja pärast kasutuselevõttu on niisugune, et kui kasutada V liisa C osas sätestatud metoodikat, on käesoleva artikli lõikes 2 esitatud tingimused täidetud.

Käesoleva lõike sätteid ei kohaldata, kui tooraine hankimise ajal iseloomustas maa-ala sama seisund kui 2008. aasta jaanuaris.

5. Lõike 1 punktides a, b ja c osutatud eesmärkidel arvesse võetud biokütuseid ja vedelaid biokütuseid ei valmistata toorainest, mis on saadud maa-alalt, mis oli 2008. aasta jaanuaris turbaraba, juhul kui ei esitata tõendeid selle kohta, et selle tooraine viljelus ja kogumine ei too kaasa varem kuivendamata pinnase kuivendamist.

6. Ühenduses kasvatatud põllumajanduslik tooraine, mida kasutatakse lõike 1 punktides a, b ja c osutatud eesmärkidel arvesse võetud biokütuste ja vedelate biokütuste tootmiseks, saadakse vastavalt nõukogu 19. jaanuari 2009. aasta määruse (EÜ) nr 73/2009 (millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames põllumajandustootjate suhtes kohaldatavate otsetoetuskaavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks) (¹) II lisa punktis A pealkirja all „Keskkond” ja punktis 9 loetletud nõuetele ja standarditele ning vastavalt kõnealuse määruse artikli 6 lõike 1 kohaselt määratletud heade põllumajandus- ja keskkonnatingimuste miinimumnõuetele.

7. Komisjon esitab iga kahe aasta järel Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande nende kolmandate riikide ja liikmesriikide kohta, kes on ühenduses tarbitavate biokütuste või biokütuste tooraine oluliseks allikaks, ja lõigetes 2–5 sätestatud säästlikkuse kriteeriumide täitmise ning pinnase, vee ja õhu kaitseks võetud riiklike meetmete kohta. Esimene aruanne esitatakse 2012. aastal.

(¹) ELT L 30, 31.1.2009, lk 16.

Komisjon esitab iga kahe aasta järel Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande mõju kohta, mida kasvav nõudlus biokütuste järele avaldab sotsiaalsele jätkusuutlikkusele ühenduses ja kolmandates riikides, samuti ühenduse biokütusepoliitika mõju kohta toiduainete taskukohase hinnaga kättesaadavusele, eelkõige arengumaade elanikele, ning üldisemate arenguküsimuste kohta. Aruandes käsitletakse maakasutusõiguste järgimist. Aruandes esitatakse ühenduses tarbitava biokütuse tooraine oluliseks allikaks olevate nii kolmandate riikide kui ka liikmesriikide puhul andmed selle kohta, kas asjaomane riik on ratifitseerinud ja rakendanud kõik järgmised Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni (ILO) konventsioonid:

- sunniviisilise või kohustusliku töö konventsioon (nr 29);
- ühinemisvabaduse ja organiseerumisõiguse kaitse konventsioon (nr 87);
- organiseerumisõiguse ja kollektiivse läbirääkimisõiguse kaitse konventsioon (nr 98);
- konventsioon mees- ja naistöötajate võrdse tasustamise kohta võrdväärse töö eest (nr 100);
- sunniviisilise töö kaotamise konventsioon (nr 105);
- töö- ja kutsealast diskrimineerimist käsitlev konventsioon (nr 111);
- töölevõetava isiku vanuse alammäära konventsioon (nr 138);
- lapsele sobimatu töö ja muu talle sobimatu tegevuse viivitamatult keelustamise konventsioon (nr 182).

Aruandes esitatakse ühenduses tarbitava biokütuse tooraine oluliseks allikaks olevate nii kolmandate riikide kui ka liikmesriikide puhul andmed selle kohta, kas asjaomane riik on ratifitseerinud ja rakendanud:

- Cartagena bioohutuse protokoll;
- ohustatud looduslike looma- ja taimeliikidega rahvusvahelise kauplemise konventsiooni.

Esimene aruanne esitatakse 2012. aastal. Komisjon teeb vajadusel ettepanekuid parandusmeetmete kohta, eelkõige juhul, kui on olemas tõendid, et biokütuse tootmine avaldab olulist mõju toiduainete hindadele.

8. Liikmesriigid ei keeldu muudel säästlikkusega seotud põhjustel käesoleva artikli kohaselt saadud biokütuste ja vedelate biokütuste arvessevõtmisest lõike 1 punktides a, b ja c osutatud eesmärkidel.

9. Komisjon esitab hiljemalt 31. detsembriks 2009 aruande biomassi energiaalase kasutusega (välja arvatud biokütused ja vedelad biokütused) seotud säästlikkuskava nõuete kohta. Nimetatud aruandele lisatakse vajadusel Euroopa Parlamendi ja nõukogu jaoks ettepanekud biomassi muude energiaalaste kasutustega seotud säästlikkuskava kohta. Nimetatud aruanne ja selles sisalduvad ettepanekud põhinevad parimatel kättesaadavatel teaduslikel tõenditel, võttes arvesse uusi arenguid innovatsiooniprotsessis. Kui sellel eesmärgil tehtud analüüs näitab, et asjakohane oleks teha parandusi seoses metsa biomassiga, V lisas sätestatud arvesvõtmisega või biokütuste ja vedelate biokütuste suhtes rakendatud süsinikuvaru säästlikkuse kriteeriumidega, esitab komisjon vajaduse korral Euroopa Parlamendile ja nõukogule samaaegselt ettepanekud nende küsimuste käsitlemiseks.

Artikkel 18

Biokütuste ja vedelate biokütuste säästlikkuse kriteeriumide järgimise kontrollimine

1. Kui biokütuseid ja vedelaid biokütuseid tuleb arvesse võtta artikli 17 lõike 1 punktides a, b ja c osutatud eesmärkidel, nõuavad liikmesriigid ettevõtjatelt artikli 17 lõigetes 2–5 sätestatud säästlikkuse kriteeriumide täitmise tõestamist. Sel põhjusel nõuavad nad, et ettevõtjad kasutaksid massibilansisüsteemi, mis:

- a) võimaldab omavahel segada saadetisi, mis sisaldavad erinevate säästlikkuse näitajatega toorainet või biokütust;
- b) nõuab, et seguga oleks seotud teave punktis a osutatud saadetise säästlikkuse näitajate ja suuruste kohta; ning
- c) näitab, et segust eemaldatud kõigi saadetiste summat kirjeldatakse nii, nagu sellele oleks samad säästlikkuse näitajad ja samad kogused kui segule lisatud kõigi saadetiste summal.

2. Komisjon esitab Euroopa Parlamendile ja nõukogule aastatel 2010 ja 2012 aruanded lõikes 1 kirjeldatud massibilansi kontrollimeetodi toimimise kohta ja mõne või kõigi uut tüüpi tooraine, biokütuse või vedelate biokütustega seotud muu kontrollimeetodi kasutuselevõtmise võimaluste kohta. Oma hinnangus käsitleb komisjon selliseid kontrollimeetodeid, mille puhul ei pea teave säästlikkuse näitajate kohta olema füüsiliselt seotud konkreetse saadetise või seguga. Hinnangus võetakse arvesse vajadust säilitada kontrollisüsteemi terviklikkus ja tõhusus ning vältida samal ajal tarbetut koormust tööstusharule. Aruandele lisatakse vajaduse korral Euroopa Parlamendi ja nõukogu jaoks ettepanekud muude kontrollimeetodite kasutuselevõtmise kohta.

3. Liikmesriigid võtavad meetmeid, et tagada ettevõtjate poolt usaldusväärse teabe esitamine ning et teha liikmesriikide nõudmisel kättesaadavaks andmed, mida kasutati teabe koostamisel. Liikmesriigid nõuavad, et ettevõtjad tagaksid esitatava teabe asjakohasele standardile vastava sõltumatu auditeerimise ning esitaksid tõendid selle teostamise kohta. Auditi käigus kontrollitakse, kas ettevõtjate kasutatavad süsteemid on täpsed, usaldusväärsed ja pettusekindlad. Samuti hinnatakse selle käigus proovivõtu tiheidust ja meetoodikat ning andmete stabiilsust.

Esimeses lõigus nimetatud teave sisaldab eelkõige teavet vastavuse kohta artikli 17 lõigetes 2–5 sätestatud säästlikkuse kriteeriumidele, asjakohast ja piisavat teavet pinnase, vee ja õhu kaitseks, rikutud maa taastamiseks ja veepuuduse all kannatavates piirkondades liigse veetarbimise ärahoidmiseks võetud meetmete kohta ning asjakohast ja piisavat teavet artikli 17 lõike 7 teises lõigus osutatud küsimuste arvessevõtmiseks võetud meetmete kohta.

Vastavalt artikli 25 lõikes 3 osutatud nõuandemenetlusele koostab komisjon nimekirja esimeses kahes lõigus nimetatud asjakohase ja piisava teabe kohta. Komisjon tagab eelkõige, et nimetatud teabe esitamine ei tekitaks ülemäära halduskoormust ettevõtjatele üldiselt ja eelkõige väikemaapidajatele, tootjate organisatsioonidele ja kooperasiividele.

Käesolevas lõikes sätestatud kohustusi kohaldatakse nii ühenduses toodetud kui imporditud biokütuste ja vedelate biokütuste korral.

Liikmesriigid esitavad käesoleva lõike esimeses lõigus nimetatud teabe kokkuvõtlikul kujul komisjonile. Komisjon avaldab selle teabe kokkuvõtte artiklis 24 nimetatud läbipaistvusplatvormil, säilitades samal ajal tundliku äriteabe konfidentsiaalsuse.

4. Ühendus püüab sõlmida kolmandate riikidega kahe- või mitmepoolseid lepinguid, mis sisaldavad sätteid käesoleva direktiivi säästlikkuse kriteeriumidele vastavate säästlikkuse kriteeriumide kohta. Kui ühendus on sõlminud lepingud, mis sisaldavad sätteid artikli 17 lõigetes 2–5 sätestatud säästlikkuse kriteeriumide kohta, võib komisjon otsustada, et nimetatud lepingutega on tõestatud, et kõnealustes riikides kasvatatud toorainest toodetud biokütused ja vedelad biokütused vastavad kõnealustele säästlikkuse kriteeriumidele. Nimetatud lepingute sõlmimisel tuleb nõuetekohaselt arvesse võtta meetmeid niisuguste alade säilitamiseks, mis pakuvad kriitilistes olukordades peamisi ökosüsteemi teenuseid (näiteks valgalade kaitse ja kaitse erosiooni eest), meetmeid pinnase, vee ja õhu kaitseks, kaudseid maakasutuse muudatusi ja rikutud maa taastamist, veepuuduse all kannatavates piirkondades liigse veetarbimise ärahoidmist ning artikli 17 lõike 7 teises lõigus osutatud küsimusi.

Komisjon võib otsustada, et vabatahtlikud rahvusvahelised või riiklikud kavad, millega kehtestatakse standardid biomassist toodete tootmise kohta, sisaldavad täpseid andmeid artikli 17 lõike 2 kohaldamise eesmärgil või et kõnealuste kavadega tõestatakse, et biomassi saadetised vastavad artikli 17 lõigetes 3–5 sätestatud säästlikkuse kriteeriumidele. Komisjon võib otsustada, et nimetatud kavad sisaldavad täpseid andmeid, mis annavad teavet meetmete kohta, mida on võetud niisuguste alade säilitamiseks, mis pakuvad kriitilistes olukordades peamisi ökosüsteemi teenuseid (näiteks valgalade kaitse ja kaitse erosiooni eest), pinnase, vee ja õhu kaitseks, rikutud maa taastamiseks ning veepuuduse all kannatavates piirkondades liigse veetarbimise ärahoidmiseks ja artikli 17 lõike 7 teises lõigus osutatud küsimuste kohta. Komisjon võib samuti tunnustada maa-alasid selliste haruldaste, ohustatud või väljasuremisohus ökosüsteemide või liikide kaitsmiseks, mida on tunnustatud rahvusvahelistes lepingutes või mis on kantud valitsusvaheliste organisatsioonide või Rahvusvahelise Loodusvarade ja Looduskaitse Ühingu poolt koostatud loeteludesse artikli 17 lõike 3 punkti b alapunktis ii nimetatud eesmärkidel.

Komisjon võib otsustada, et vabatahtlikud riiklikud või rahvusvahelised kavad, millega mõõdetakse kasvuhooonegaaside vähenemist, sisaldavad täpseid andmeid artikli 17 lõike 2 kohaldamiseks.

Komisjon võib otsustada, et maa, mis on hõlmatud tõsiselt rikutud või tugevalt saastunud maa parandamise riikliku või piirkondliku taastamisprogrammiga, vastab V lisa C osa punktis 9 osutatud kriteeriumidele.

5. Komisjon võtab käesoleva artikli lõike 4 kohaseid otsuseid vastu üksnes siis, kui asjaomane leping või kava vastab asjakohastele usaldusväärsuse, läbipaistvuse ja sõltumatu auditi standarditele. Kasvuhooonegaaside vähenemise mõõtmise kavad peavad vastama ka V lisa metodoloogilistele nõuetele. Artikli 17 lõike 3 punkti b alapunktis ii nimetatud suure bioloogilise mitmekesisusega alade puhul peavad selliste alade nimekirjad vastama piisavatele objektiivsusstandarditele, olema kooskõlas rahvusvaheliselt tunnustatud standarditega ning nägema ette asjakohased edasikaebamismenetlused.

6. Lõike 4 kohased otsused võetakse vastu vastavalt artikli 25 lõikes 3 osutatud nõuandemenetlusele. Sellised otsused kehtivad kuni viis aastat.

7. Kui ettevõtja esitab tõendeid või andmeid, mis on saadud vastavalt lepingule või kavale, mille suhtes on tehtud lõike 4 kohane otsus (vastavalt kõnealuse otsuse ulatusele), ei nõua liikmesriik tarnijalt artikli 17 lõigetes 2–5 sätestatud säästlikkuse kriteeriumide järgimise tõendamiseks täiendavate tõendite ega käesoleva artikli lõike 3 teises lõigus nimetatud meetmete kohta teabe esitamist.

8. Komisjon uurib liikmesriigi taotlusel või omal algatusel artikli 17 kohaldamist seoses biokütuse või vedela biokütuse allikaga ning otsustab kuue kuu jooksul alates taotluse kättesaamisest vastavalt artikli 25 lõikes 3 osutatud nõuandemenetlusele, kas

asjaomane liikmesriik võib võtta kõnealusest allikast pärit biokütust või vedelat biokütust arvesse artikli 17 lõike 1 punktides a, b ja c osutatud eesmärkidel.

9. Hiljemalt 31. detsembriks 2012 esitab komisjon Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande, mis käsitleb järgmist:

- a) säästlikkuse kriteeriume käsitleva teabe esitamiseks loodud süsteemi tõhusust ning
- b) kas õhu, pinnase ja vee kaitseks on võimalik ja asjakohane kehtestada kohustuslikke nõudeid, võttes arvesse uusimaid teaduslikke tõendeid ja ühenduse rahvusvahelisi kohustusi.

Komisjon teeb vajaduse korral ettepanekuid parandusmeetmete kohta.

Artikkel 19

Biokütustest ja vedelatest biokütustest tulenevate kasvuhoonegaaside mõju arvutamine

1. Artikli 17 lõike 2 kohaldamisel arvutatakse biokütuste ja vedelate biokütuste kasutamisest tulenevat kasvuhoonegaaside heitkoguste vähenemist järgmiselt:

- a) kui tootmisviisidest tuleneva kasvuhoonegaaside heitkoguse vähenemise vaikeväärtus on sätestatud V lisa A või B osas ja kui kõnealuste biokütuste või vedelate biokütuste V lisa C osa punkti 7 kohaselt arvutatav e_i väärtus on võrdne nulliga või nullist väiksem, kasutades seda vaikeväärtust; või
- b) kasutades V lisa C osas sätestatud metoodika kohaselt arvutatud tegelikku väärtust või
- c) kasutades väärtust, mis on arvutatud V lisa C osa punktis 1 esitatud valemi tegurite summana, milles mõne teguri puhul võib kasutada V lisa D või E osa summeerimata vaikeväärtusi, ning kõigi teiste tegurite jaoks V lisa C osas sätestatud metoodika kohaselt arvutatud tegelikke väärtusi.

2. Liikmesriigid esitavad komisjonile hiljemalt 31. märtsiks 2010 aruande, mis sisaldab loetelu nende territooriumi alade kohta, mis Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. mai 2003. aasta määruse (EÜ) nr 1059/2003 (millega kehtestatakse ühine statistiliste territoriaalüksuste liigitus (NUTS))⁽¹⁾ kohaselt liigitatakse statistiliste territoriaalüksuste liigituse (NUTS) 2. või madalamale tasandile, kus põllumajandusliku tooraine viljelusest tekkivad tüüpilised kasvuhoonegaaside heitkogused on eelduste kohaselt käesoleva direktiivi V lisa D osas pealkirja all „Viljeluse summeerimata vaikeväärtused” esitatud heitkogustest väiksemad või nendega võrdsed, lisades aruandele meetodi kirjelduse ja kõnealuse loetelu koostamiseks kasutatud andmed. Nimetatud meetodi puhul võetakse arvesse pinnase omadusi, kliimat ning eeldatavat tooraine saagist.

3. Biokütuste jaoks V lisa A osas sätestatud vaikeväärtusi ning biokütuste ja vedelate biokütuste puhul V lisa D osas sätestatud viljeluse summeerimata vaikeväärtusi kohaldatakse üksnes siis, kui tooraine on:

- a) viljeletud väljaspool ühendust;
- b) viljeletud ühenduses aladel, mis on lisatud lõikes 2 osutatud loeteludesse või
- c) põllumajandusest, vesiviljelusest ja kalandusest pärit jääkidest erinevad jäätmed ja jäägid.

Biokütuste ja vedelate biokütuste puhul, mis ei kuulu punktide a, b ega c alla, kasutatakse viljeluse tegelikke väärtusi.

4. Komisjon esitab Euroopa Parlamendile ja nõukogule hiljemalt 31. märtsiks 2010 aruande selliste kolmandates riikides asuvate alade loetelu koostamise teostatavuse kohta, kus põllumajandusliku tooraine kasvatamisest tekkivad tüüpilised kasvuhoonegaaside heitkogused on eelduste kohaselt V lisa D osas pealkirja all „viljelus” registreeritud heitkogustest väiksemad või nendega võrdsed, ning lisab aruandele võimaluse korral sellise loetelu ning kõnealuse loetelu koostamiseks kasutatud meetodi kirjelduse ja andmed. Vajaduse korral lisatakse aruandele asjakohased ettepanekud.

5. Komisjon esitab hiljemalt 31. detsembriks 2012 ning pärast seda iga kahe aasta järel aruande V lisa B ja E osa prognoositavate tüüpiliste ja vaikeväärtuste kohta, pöörates erilist tähelepanu transpordist ja töötlemisest tulenevatele heitkogustele, ning võib vajaduse korral otsustada väärtusi korrigeerida. Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähemolulisi sätteid, võetakse vastu vastavalt artikli 25 lõikes 4 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

6. Komisjon esitab hiljemalt 31. detsembriks 2010 Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande, milles antakse ülevaade kaudsete maakasutuse muudatuste mõju kohta kasvuhoonegaasi heitkogustele ning käsitletakse nimetatud mõju vähendamise viise. Aruandele lisatakse vajaduse korral ettepanek, mis põhineb parimatel kättesaadavatel teaduslikel tõenditel, sisaldades konkreetseid meetodeid, et võtta arvesse kaudsetest maakasutuse muudatustest tingitud süsinikuvaru muudatustest tulenevaid heitkoguseid, tagades vastavuse käesoleva direktiiviga, eelkõige artikli 17 lõikega 2.

See ettepanek sisaldab vajalikke kaitsemeetmeid, et tagada kindlus enne kõnealuste meetodite kohaldamist tehtud investeeringutele. Nendele käitistele, mis tootsid biokütust enne 2013. aasta lõppu, ei too esimeses lõigus osutatud meetmete kohaldamine enne 31. detsembrit 2017 kaasa seda, et nendes käitistes toodetud biokütuseid ei peeta käesolevas direktiivis sätestatud säästlikkuse nõuetele vastavaks, kui neid muidu oleks nõuetele vastavaks peetud, eeldusel et nende biokütuste abil saavutatakse kasvuhoonegaaside heitkoguste vähemalt 45 % vähendamine. Seda kohaldatakse biokütuste käitiste mahtudele 2012. aasta lõpust.

Euroopa Parlament ja nõukogu püüavad hiljemalt 31. detsembriks 2012 võtta vastu otsused selliste komisjoni esitatud ettepanekute kohta.

⁽¹⁾ ELT L 154, 21.6.2003, lk 1.

7. V lisa võib kohandada tehnika ja teaduse arenguga, sealhulgas lisades sama või muu tooraine puhul täiendavate biokütuste tootmisviiside väärtused ning kohandades C osas sätestatud meetoodikat. Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähemolulisi sätteid, muu hulgas täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 25 lõikes 4 osutatud kontrollliga regulatiivmenetlusele.

Seoses V lisa sätestatud vaikeväärtuste ja meetoodikaga tuleks eriliselt tähelepanu pöörata järgmisele:

- jäätmete ja jääkide arvestamise meetodile;
- kaassaaduste arvestamise meetodile;
- koostootmise arvestamise meetodile ning
- põllumajanduskultuuride jääkidele antud kaassaaduste seisundile.

Loomsete või taimsete õlide jäätmetest toodetud biodiisli vaikeväärtused vaadatakse läbi nii kiirelt kui võimalik.

Kõigi V lisa vaikeväärtuste loetelus tehtavate kohanduste või muudatuste puhul peetakse kinni järgmisest:

- a) kui teguri panus üldisesse heitkogusesse on väike või kui muutus on piiratud või kui tegelike väärtuste kindlaksteegmine on väga kulukas või keerukas, on vaikeväärtused tavapäraste tootmisprotsesside tüüpilised väärtused;
- b) kõikidel muudel juhtudel on vaikeväärtused tavapäraste tootmisprotsessidega võrreldes konservatiivsed.

8. Koostatakse üksikasjalikud määratlused, sealhulgas V lisa C osa punktis 9 sätestatud kategooriate nõutavad tehnilised spetsifikatsioonid. Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähemolulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 25 lõikes 4 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

Artikkel 20

Rakendusmeetmed

Artikli 17 lõike 3 teises lõigus, artikli 18 lõike 3 kolmandas lõigus, artikli 18 lõikes 6, artikli 18 lõikes 8, artikli 19 lõikes 5, artikli 19 lõike 7 esimeses lõigus ja artikli 19 lõikes 8 osutatud rakendusmeetmetega võetakse samuti täielikult arvesse direktiivi 98/70/EÜ artikli 7a eesmärke.

Artikkel 21

Erisätted taastuvatest energiaallikatest toodetud energia kasutamise kohta transpordis

1. Liikmesriigid tagavad, et üldsusele antakse teavet kõigi erinevate transpordis kasutatavate taastuvate energiaallikate kättesaadavuse ja keskkonnatulu kohta. Kui mineraalõlide

derivaatidesse segatud biokütuste protsendimäär ületab 10 %, nõuavad liikmesriigid müügipunktides erimärgistuse kasutamist.

2. Ettevõtjatele seatud taastuvenergiaga seotud riiklike kohustuste täitmise ja artikli 3 lõikes 4 osutatud taastuvatest energiaallikatest toodetud energia kasutamist kõikides transpordiliikides käsitleva eesmärgi saavutamise tõestamisel käsitatakse jäätmetest, jääkidest, toiduks mittekasutatavatest tselluloosmaterjalidest ja lignotselluloosist toodetud biokütuste panust kaks korda suuremana muude biokütuste panusest.

Artikkel 22

Liikmesriikide aruandlus

1. Kõik liikmesriigid esitavad komisjonile aruande taastuvatest energiaallikatest toodetud energia kasutamise ja edendamise edusammude kohta hiljemalt 31. detsembriks 2011 ning seejärel iga kahe aasta järel. Viimane nõutav aruanne on hiljemalt 31. detsembriks 2021 esitatav kuues aruanne.

Aruandes esitatakse eelkõige järgmised üksikasjad:

- a) taastuvatest energiaallikatest toodetud energia valdkondlik (elektrienergia, soojus ja jahutus ning transport) ja üldine osakaal vastavalt artiklile 5 kahe eelneva kalendriaasta jooksul ning riigi tasandil võetud või kavandatud meetmed taastuvatest energiaallikatest toodetud energia suurendamise edendamiseks, pidades silmas I lisa B osas esitatud soovituslikku kujunemiskõverat;
- b) toetuskavade ja taastuvatest energiaallikatest toodetud energia edendamisega seotud muude meetmete kehtestamine ja toimimine ning liikmesriikide riiklikes taastuvenergia tegevuskavades sätestatud meetmetes toimunud arengud ning teave toetust saanud elektri jaotuse kohta lõpptarbijate vahel vastavalt direktiivi 2003/54/EÜ artikli 3 lõikele 6;
- c) kuidas liikmesriik on oma toetuskavad struktureerinud, et võtta arvesse taastuvenergiarakendusi, mis annavad muude sarnaste rakendustega võrreldes lisakasu, kuid millel võivad olla ka suuremad kulud, sealhulgas biokütuste tootmine jäätmetest, jääkidest, toiduks mittekasutatavatest tselluloosmaterjalidest ja lignotselluloosist;
- d) taastuvatest energiaallikatest toodetava elektri-, soojus- ja jahutusenergia päritolutagatiste süsteemi toimimine ning süsteemi usaldusväärsuse ja pettustevastase kaitse tagamiseks võetud meetmed;
- e) taastuvatest energiaallikatest toodetud energia arengut takistavate regulatiivsete ja muude tõkete eemaldamisega seotud haldusmenetluste hindamisel ja parandamisel tehtud edusammud;

- f) meetmed, mis on võetud taastuvatest energiaallikatest toodetud elektrienergia edastamise ja jaotuse tagamiseks ning artikli 16 lõikes 3 osutatud kulude kandmist ja jagamist käsitlevate raamistike ja eeskirjade parandamiseks;
- g) energia saamiseks vajalike biomassiressursside kättesaadavuse ja kasutusega seotud arengud;
- h) liikmesriigis toimunud tarbijahinna ja maakasutuse muudatused, mis on seotud biomassi ja muude taastuvatest energiaallikatest toodetud energiavormide suurenenud kasutusega;
- i) jäätmetest, jääkidest, toiduks mittekasutatavatest tselluloosmaterjalidest ja lignotselluloosist toodetud biokütuste areng ja osakaal;
- j) bioloogilise mitmekesisusele, veevarudele ning vee ja pinna kvaliteedile biokütuste ja vedelate biokütuste tootmisest tulenev hinnanguline mõju liikmesriigis;
- k) taastuvatest energiaallikatest toodetud energia kasutamisest tulenev kasvuhoonegaasi heitkoguste hinnanguline netovähene mine;
- l) liikmesriigi hinnanguline ülemäärane taastuvatest energiaallikatest toodetava energia kogus võrreldes soovitusliku kujunemiskõveraga, mille võiks teistesse liikmesriikidesse üle kanda, ning ühisprojektide hinnangulised võimalused kuni aastani 2020;
- m) liikmesriigi hinnanguline nõudlus taastuvatest energiaallikatest toodetud energia järele kuni aastani 2020, mida ei rahuldata kodumaise toodanguga; ning
- n) teave selle kohta, kuidas on prognoositud biolagunevate jäätmete osakaalu energia tootmiseks kasutatavates jäätmetes ning milliseid meetmeid on võetud selliste prognooside parandamiseks ja kontrollimiseks.

2. Biokütuste kasutamisest tulenevat kasvuhoonegaaside heitkoguste netovähene mist prognoosides võib liikmesriik lõikes 1 osutatud aruannete jaoks kasutada V lisa A ja B osas esitatud tüüpilisi väärtusi.

3. Oma esimeses aruandes kirjeldab liikmesriik, kas ta kavatab teha järgmist:

- a) luua ühe haldusasutuse, kes vastutaks taastuvenergiat tootvate käitiste loa-, sertifitseerimis- ja litsentsimistaotluste menetlemise eest ning osutaks taotlejatele abi;
- b) näha ette taastuvenergiat tootvate käitiste planeerimis- ja loa- taotluste automaatse heakskiitmise, kui lube andev asutus ei ole ettenähtud tähtaja jooksul vastanud; või

- c) osutada geograafilistele asukohtadele, mis sobivad taastuvatest energiaallikatest toodetud energia kasutamiseks maakasutuse planeerimise raames ning kaugkütte ja -jahutuse võrgustike loomiseks.

4. Liikmesriigil on igas aruandes võimalik parandada eelmiste aruannete andmeid.

Artikkel 23

Komisjoni teostatav kontroll ja esitatavad aruanded

1. Komisjon kontrollib ühenduses tarbitavate biokütuste ja vedelate biokütuste päritolu ning ühenduses ja peamistes kolmandates tarnijariikides nende tootmisest, sealhulgas põllumaaks muutmise, maakasutusele avalduvat mõju. Selline kontroll põhineb artikli 22 lõike 1 kohaselt liikmesriikide esitatud aruannetel ning asjakohaste kolmandate riikide ja valitsustevaheliste organisatsioonide aruannetel ning teadusuuringutel ja muudel asjakohastel andmetel. Komisjon kontrollib ka energia saamiseks biomassi kasutamisega seonduvaid tarbijahinna muudatusi ning toiduainetega kindlustatusele avalduvat positiivset ja negatiivset seonduvat mõju. Komisjon kontrollib ka kõiki käitisi, mille suhtes kohaldatakse artikli 19 lõiget 6.

2. Komisjon peab kolmandate riikide ning biokütuste tootja- ja tarbijaorganisatsioonidega ning kodanikuühiskonnaga dialoogi ning vahetab teavet seoses käesoleva direktiiviga hõlmatud biokütuseid ja vedelaid biokütuseid käsitlevate meetmete üldise rakendamise kohta. Komisjon pöörab sellega seoses erilist tähelepanu mõjule, mida biokütuste tootmine võib avaldada toiduainete hindadele.

3. Komisjon esitab iga kahe aasta tagant Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruanded, mis põhinevad liikmesriikide poolt artikli 22 lõike 1 kohaselt esitatud aruannetel ning käesoleva artikli lõikes 1 osutatud kontrollimistel ja analüüsidel. Esimene aruanne esitatakse 2012. aastal.

4. Biokütuste kasutamisest tuleneva kasvuhoonegaaside heitkoguste vähenemise kohta aruandeid esitades kasutab komisjon liikmesriikide teatatud väärtusi ning hindab, kas ja kuidas prognoos muutub, kui kaassaadusi võetak arvesse asendusmeetodi abil.

5. Oma aruannetes analüüsib komisjon eelkõige järgmist:

- a) erinevate biokütuste suhteline keskkonnatulu ja -kulu, ühenduse impordipoliitika mõju kõnealusele tulule ja kulule, mõju varustuskindlusele ning kodumaise toodangu ja impordi vahel tasakaalustatud lähenemisviisi saavutamise võimalused;
- b) biokütuste kasvava nõudluse mõju jätkusuutlikkusele ühenduses ja kolmandates riikides, võttes arvesse majanduslikku ja keskkonnamõju, sealhulgas mõju bioloogilisele mitmekesisusele;

- c) artikli 17 lõikega 3 hõlmamata suure bioloogilise mitmekesisusega geograafiliste alade teaduslikult objektiivne kindlaksmääramine;
- d) biomassi kasvava nõudluse mõju biomassi kasutavatele valdkondadele;
- e) jäätmetest, jääkidest, toiduks mittekasutatavatest tselluloosmaterjalidest ja lignotselluloosist toodetud biokütuste kättesaadavus ning
- f) kaudsed maakasutuse muudatused seoses kõikide tootmisviisidega.

Komisjon teeb vajadusel ettepanekuid parandusmeetmete kohta.

6. Liikmesriikide poolt artikli 22 lõike 3 kohaselt esitatud aruannete alusel analüüsib komisjon liikmesriikide võetud nende meetmete tõhusust, millega luuakse üks haldusasutus, kes vastutaks käitiste loa-, sertifitseerimis- ja litsentsimistaotluste menetlemise eest ning osutaks taotlejatele abi.

7. Et parandada rahastamist ja kooskõlastamist artikli 3 lõikes 1 osutatud 20 % eesmärgi saavutamiseks, esitab komisjon hiljemalt 31. detsembriks 2010 taastuvatest energiaallikatest toodetud energiat käsitleva analüüsi ja tegevuskava, mille eesmärk on eelkõige:

- a) struktuurifondide ja raamprogrammide parem kasutamine;
- b) Euroopa Investeerimispannga ja teiste avalike finantsinstitutsioonide vahendite parem ja suurem kasutamine;
- c) parem juurdepääs riskikapitalile, eelkõige analüüsides ühenduses taastuvatest energiaallikatest toodetud energiasse investeerimise riskijagamisrahastu teostatavust; selline riskijagamisrahastu sarnaneks ülemaailmse energiatõhususe ja taastuenergia fondi algatusega, mis on suunatud kolmandatele riikidele;
- d) ühenduse ja riikliku rahastamise ning muud liiki toetamise parem kooskõlastamine ning
- e) parem kooskõlastamine selliste taastuenergia algatuste toetamiseks, mille edu sõltub osaliste tegevusest mitmes liikmesriigis.

8. Hiljemalt 31. detsembriks 2014 esitab komisjon aruande, mis käsitleb eelkõige järgmist:

- a) artikli 17 lõike 2 teises lõigus osutatud kuupäevadest kohaldatava kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamise miinimumkünniste läbivaatamine, võttes aluseks mõjuhinnangu,

milles võetakse arvesse eelkõige tehnoloogilist arengut, olemasolevaid tehnoloogiaid ja suure kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamise võimega esimese ja teise põlvkonna biokütuste kättesaadavust;

- b) ülevaade seoses artikli 3 lõikes 4 nimetatud eesmärgiga, milles käsitletakse järgmisi aspekte:

- i) eesmärgi saavutamiseks rakendatavate meetmete kulutõhusus;

- ii) hinnang nimetatud eesmärgi saavutamise võimalusele, tagades samas biokütuste jätkusuutliku tootmise ühenduses ja kolmandates riikides ja võttes arvesse majanduslikke, keskkonnavalasid ja sotsiaalseid mõjusid, sealhulgas kaudset mõju bioloogilisele mitmekesisusele, ning teise põlvkonna biokütuste kaubanduslikku kättesaadavust;

- iii) eesmärgi rakendamise mõju taskukohase hinnaga toiduainete kättesaadavusele;

- iv) elektri-, hübriid- ja vesinikmootoriga sõidukite kaubanduslik kättesaadavus ning transpordisektoris kasutatava taastuvatest energiaallikatest toodetud energia osakaalu arvutamiseks valitud meetodika;

- v) spetsiifiliste turutingimuste hindamine, võttes arvesse eelkõige turge, millel transpordis kasutatavad kütused moodustavad üle poole kogu energia lõpptarbimisest, ning turge, mis on täielikult sõltuvad biokütuste impordist;

- c) hinnang käesoleva direktiivi rakendamisele, eelkõige seoses koostöömehhanismidega, tagamaks, et koos liikmesriikide võimalusega jätkata artikli 3 lõikes 3 osutatud riiklike toetuskavade kasutamist, võimaldaksid need mehhanismid liikmesriikidel saavutada I lisas kindlaks määratud tehnoloogilise arengu riiklikud eesmärgid parima kulude ja tulude suhtega, ning järeldused taastuvatest energiaallikatest toodetud energia 20 % osakaalu eesmärgi saavutamiseks ühenduse tasandil.

Nimetatud aruande alusel esitab komisjon vajaduse korral ettepanekud Euroopa Parlamendile ja nõukogule, milles käsitletakse eespool loetletud elemente, eelkõige:

- punkti a elemendi osas kõnealuses punktis viidatud kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamise miinimumtaseme muutmist; ja

- punkti c elemendi osas käesolevas direktiivis sätestatud koostöömeetmete asjakohaseid kohandusi, et parandada nende tõhusust 20 % eesmärgi saavutamisel. Need ettepanekud ei mõjuta 20 % eesmärki ega liikmesriikide kontrolli riiklike toetuskavade ja koostöömeetmete üle.

9. Komisjon esitab 2018. aastal Euroopa taastuvenergia tegevuskava 2020. aasta järgseks perioodiks.

Tegevuskavale lisatakse vajaduse korral Euroopa Parlamendi ja nõukogu jaoks 2020. aasta järgset perioodi käsitlevad ettepanekud. Tegevuskavas võetakse arvesse käesoleva direktiivi rakendamisel saadud kogemusi ja taastuvatest energiaallikatest toodetud energiaga seotud tehnoloogilist arengut.

10. Komisjon esitab 2021. aastal aruande käesoleva direktiivi kohaldamise läbivaatamise kohta. Selles aruandes käsitletakse eelkõige järgmisi elemente, mis on võimaldanud liikmesriikidel saavutada I lisas kindlaks määratud riiklikud eesmärgid parima kulude ja tulude suhtega:

- a) prognooside ja riiklike taastuvenergia tegevuskavade ettevalmistamise protsess;
- b) koostöömehhanismide tõhusus;
- c) taastuvatest energiaallikatest toodetud energiaga seotud tehnoloogiline areng, sealhulgas biokütuste kasutamise arendamine kaubanduslikus lennunduses;
- d) riiklike toetuskavade tõhusus ja
- e) komisjoni lõigetes 8 ja 9 osutatud aruannete järelused.

Artikkel 24

Läbipaistvusplatvorm

1. Komisjon loob internetis avaliku läbipaistvusplatvormi. Kõnealune platvorm aitab kaasa läbipaistvuse suurendamisele ning hõlbustab ja edendab liikmesriikide koostööd, eelkõige artiklis 6 nimetatud statistiliste ülekannete ning artiklites 7 ja 9 nimetatud ühisprojektide alal. Lisaks saab seda platvormi kasutada sellise asjakohase teabe avalikustamiseks, mida komisjon ja liikmesriik peavad esmatähtsaks käesolevast direktiivist ja selle eesmärkidest lähtudes.

2. Komisjon avalikustab läbipaistvusplatvormil järgmise teabe, vajaduse korral kokkuvõtlikul kujul, tagades tundliku äriteabe konfidentsiaalsuse:

- a) liikmesriikide taastuvenergia tegevuskavad;
- b) artikli 4 lõikes 3 nimetatud liikmesriikide prognoosidokumendid, mida täiendatakse nii kiiresti kui võimalik komisjoni kokkuvõttega ülemäärase toodangu ja hinnangulise impordinõudluse kohta;
- c) liikmesriikide koostööpakumised statistiliste ülekannete või ühisprojektide kohta vastavalt asjaomase liikmesriigi taotlusele;

d) artikli 6 lõikes 2 osutatud teave liikmesriikidevaheliste statistiliste ülekannete kohta;

e) artikli 7 lõigetes 2 ja 3 ning artikli 9 lõigetes 4 ja 5 osutatud teave ühisprojektide kohta;

f) artiklis 22 osutatud liikmesriikide riiklikud aruanded;

g) artikli 23 lõikes 3 osutatud komisjoni aruanded.

Teabe esitanud liikmesriigi taotluse korral komisjon siiski ei avalikusta artikli 4 lõikes 3 osutatud liikmesriikide prognoosidokumente või artikli 22 lõike 1 punktide l ja m kohaselt liikmesriikide koostatud aruannetes sisalduvat teavet.

Artikkel 25

Komiteed

1. Komisjoni abistab taastuvate energiaallikate komitee, välja arvatud lõikes 2 osutatud juhtudel.

2. Komisjoni abistab biokütuste ja vedelate biokütuste jätkusuutlikkuse komitee biokütuste ja vedelate biokütuste jätkusuutlikkusega seotud küsimustes.

3. Käesolevale lõikele viitamise korral kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikleid 3 ja 7, võttes arvesse selle otsuse artikli 8 sätteid.

4. Käesolevale lõikele viitamise korral kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikli 5a lõikeid 1–4 ja artiklit 7, võttes arvesse selle otsuse artikli 8 sätteid.

Artikkel 26

Muutmine ja kehtetuks tunnistamine

1. Direktiivi 2001/77/EÜ artikkel 2, artikli 3 lõige 2 ja artiklid 4–8 jäetakse välja alates 1. aprillist 2010.

2. Direktiivi 2003/30/EÜ artikkel 2, artikli 3 lõiked 2, 3 ja 5 ning artiklid 5 ja 6 jäetakse välja alates 1. aprillist 2010.

3. Direktiivid 2001/77/EÜ ja 2003/30/EÜ tunnistatakse kehtetuks alates 1. jaanuarist 2012.

Artikkel 27

Ülevõtmine

1. Ilma et see piiraks artikli 4 lõigete 1, 2 ja 3 kohaldamist, jõustavad liikmesriigid käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt 25. detsember 2009.

Kui liikmesriigid need sätted vastu võtavad, lisavad nad nendesse või nende ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

*Artikkel 29***Adressaadid**

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas vastuvõetud põhiliste riigisiseste õigusnormide teksti.

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Artikkel 28

Strasbourg, 23. aprill 2009

Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Euroopa Parlamendi nimel
president
H.-G. PÖTTERING

Nõukogu nimel
eesistuja
P. NEČAS

I LISA

Riiklikud üldeesmärgid seoses taastuvatest energiaallikatest toodetud energia osakaaluga lõpptarbimises aastal 2020 ⁽¹⁾

A. Riiklikud üldeesmärgid

	Taastuvatest energiaallikatest toodetud energia osakaal energia lõpptarbimises, 2005 (S_{2005})	Taastuvatest energiaallikatest toodetud energia osakaal energia lõpptarbimises – eesmärk aastaks 2020 (S_{2020})
Belgia	2,2 %	13 %
Bulgaaria	9,4 %	16 %
Tšehhi Vabariik	6,1 %	13 %
Taani	17,0 %	30 %
Saksamaa	5,8 %	18 %
Eesti	18,0 %	25 %
Iirimaa	3,1 %	16 %
Kreeka	6,9 %	18 %
Hispaania	8,7 %	20 %
Prantsusmaa	10,3 %	23 %
Itaalia	5,2 %	17 %
Küpros	2,9 %	13 %
Läti	32,6 %	40 %
Leedu	15,0 %	23 %
Luksemburg	0,9 %	11 %
Ungari	4,3 %	13 %
Malta	0,0 %	10 %
Madalmaad	2,4 %	14 %
Austria	23,3 %	34 %
Poola	7,2 %	15 %
Portugal	20,5 %	31 %
Rumeenia	17,8 %	24 %
Sloveenia	16,0 %	25 %
Slovaki Vabariik	6,7 %	14 %
Soome	28,5 %	38 %
Rootsi	39,8 %	49 %
Ühendkuningriik	1,3 %	15 %

B. Soovituslik kujunemiskõver

Artikli 3 lõikes 2 osutatud soovituslikul kujunemiskõveral esinevad järgmised taastuvatest energiaallikatest toodetud energia osakaalud:

$S_{2005} + 0,20 (S_{2020} - S_{2005})$ – kaheaastase perioodi (2011–2012) keskmine;

$S_{2005} + 0,30 (S_{2020} - S_{2005})$ – kaheaastase perioodi (2013–2014) keskmine;

⁽¹⁾ Käesolevas lisas sätestatud riiklike eesmärkide saavutamiseks rõhutatakse, et keskkonnakaitse eesmärgil antavat riigiabi käsitlevates suunistes tunnustatakse jätkuvalt, et riiklikud mehhanismid peavad toetama taastuvatest energiaallikatest toodetud energia kasutamise edendamist.

$S_{2005} + 0,45 (S_{2020} - S_{2005})$ – kaheaastase perioodi (2015–2016) keskmine; ning

$S_{2005} + 0,65 (S_{2020} - S_{2005})$ – kaheaastase perioodi (2017–2018) keskmine,

kus:

S_{2005} = asjaomase liikmesriigi osakaal aastal 2005, nagu on osutatud A osa tabelis,

ning

S_{2020} = asjaomase liikmesriigi osakaal aastal 2020, nagu on osutatud A osa tabelis.

II LISA

Normaliseerimisvalem hüdro- ja tuuleenergiast toodetud elektri arvessevõtmiseks

Hüdroenergiast toodetud elektri arvessevõtmiseks kohaldatakse järgmist valemit:

$$Q_{N(norm)} = C_N \times \left[\sum_{i=N-14}^N \frac{Q_i}{C_i} \right] / 15$$

kus:

N = võrdlusaasta;

$Q_{N(norm)}$ = liikmesriigi hüdroelektrijaamades aastal N toodetud elektri kogus, normaliseerituna arvestuste tegemiseks;

Q_i = kõigis liikmesriigi hüdroelektrijaamades aastal i tegelikult toodetud elektri kogus, mõõdetuna gigavatt-tundides, välja arvatud elektri tootmine hüdroakumulatsiooni üksuste baasil;

C_i = kõigi liikmesriigi hüdroelektrijaamade aasta i lõpus installeeritud koguvõimsus, välja arvatud hüdroakumulatsiooni üksuste võimsus, mõõdetuna megavattides.

Asjaomases liikmesriigis tuuleenergiast saadava elektri arvessevõtmiseks kohaldatakse järgmist valemit:

$$Q_{N(norm)} = \frac{C_N + C_{N-1}}{2} \times \frac{\sum_{i=N-n}^N Q_i}{\sum_{j=N-n}^N \left(\frac{C_j + C_{j-1}}{2} \right)}$$

kus:

N = võrdlusaasta;

$Q_{N(norm)}$ = liikmesriigi tuuleelektrijaamades aastal N toodetud elektri kogus, normaliseerituna arvestuste tegemiseks;

Q_i = kõigis liikmesriigi tuuleelektrijaamades aastal i tegelikult toodetud elektri kogus, mõõdetuna gigavatt-tundides;

C_j = kõigi liikmesriigi tuuleelektrijaamade aasta j lõpus installeeritud koguvõimsus, mõõdetuna megavattides;

n = 4 või aastale N eelnev aastate arv, mille kohta on asjaomase liikmesriigi puhul kättesaadavad andmed tootmise ja tootmisvõimsuse kohta, olenevalt sellest, kumb on väiksem.

III LISA

Transpordikütuste energiasisaldus

Kütus	Energiasisaldus massi kohta (väiksem kütteväärtus, MJ/kg)	Energiasisaldus mahu kohta (väiksem kütteväärtus, MJ/l)
Bioetanool (biomassist toodetud etanool)	27	21
Bio-ETBE (bioetanooli põhjal toodetud etüül- <i>tert</i> -butüüleeter)	36 (sellest 37 % taastu- test energiaallikatest)	27 (sellest 37 % taastu- test energiaallikatest)
Biometanool (biomassist toodetud metanool, mis on ette nähtud kasutamiseks biokütusena)	20	16
Bio-MTBE (biometanooli põhjal toodetud metüül- <i>tert</i> -butüüleeter)	35 (sellest 22 % taastu- test energiaallikatest)	26 (sellest 22 % taastu- test energiaallikatest)
Bio-DME (biomassist toodetud dimetüüleeter, mis on ette nähtud kasutamiseks biokütusena)	28	19
Bio-TAEE (bioetanooli põhjal toodetud <i>tert</i> -amüül-etüüleeter)	38 (sellest 29 % taastu- test energiaallikatest)	29 (sellest 29 % taastu- test energiaallikatest)
Biobutanool (biomassist toodetud butanool, mis on ette nähtud kasutamiseks biokütusena)	33	27
Biodiisel (taimsetest või loomsetest õlidest toodetud, diislikütuse omadustega metüülester, mis on ette nähtud kasutamiseks biokütusena)	37	33
Fischer-Tropschi diisel (biomassist toodetud sünteetiline süsivesinik või sünteetiliste süsivesinike segu)	44	34
Hüdrogeenitud taimeõli (vesinikuga hüdrokeemiliselt töödeldud taimeõli)	44	34
Puhas taimeõli (pressimise, ekstraheerimise või samalaadsete menetluste abil õlitaimedest toodetud, töötlemata või puhastatud, kuid keemiliselt modifitseerimata õli, kui see sobib kasutatava mootoritüübiga ning vastab heitega seotud nõuetele)	37	34
Biogaas (biomassist ja/või jäätmete bioloogiliselt lagunevast fraktsioonist toodetud kütusegaas, mida on võimalik puhastada maa-gaasile vastavate omadusteni ning mis on ette nähtud kasutamiseks biokütuse või puugaasina)	50	—
Bensiin	43	32
Diislikütus	43	36

IV LISA

Paigaldajate sertifitseerimine

Artikli 14 lõikes 3 osutatud sertifitseerimiskavad ja muud samaväärsed kvalifitseerimiskavad põhinevad järgmistel kriteeriumidel.

1. Sertifitseerimis- ja kvalifitseerimisprotsess on läbipaistvad ning liikmesriik või tema määratud haldusasutus on need selgelt määratlenud.
2. Biomassi, soojuspumba, maasoojusenergia, fotogalvaanilise päikeseenergia ja päikese soojusenergiaga seotud süsteemide paigaldajad saavad sertifikaadi akrediteeritud koolitusprogrammi või koolitaja kaudu.
3. Koolitusprogrammi või koolitajat akrediteerivad liikmesriigid või nende määratud haldusasutused. Akrediteerimisasutused tagavad, et koolitaja pakutav koolitusprogramm on järjepidev ning et see on piirkondliku või riikliku ulatusega. Koolitajal on praktilise koolituse pakkumiseks asjakohased tehnilised vahendid, sealhulgas mõned laboriseadmed või muud vahendid. Koolitaja pakub baasväljaõppele lisaks lühemaid täiendõppekursusi päevakajalistel teemadel, sealhulgas uute tehnoloogiate kohta, et võimaldada käitistes elukestvat õpet. Koolitaja võib olla seadme või süsteemi tootja, instituut või ühing.
4. Paigaldaja tunnistuse saamise või kvalifitseerimisega lõppev koolitus hõlmab nii teoreetilist kui ka praktilist osa. Koolituse lõpus peavad paigaldajal olema oskused, mis on vajalikud toimivuse ja töökindlusega seotud tarbija vajaduste täitmise jaoks asjakohaste seadmete ja süsteemide paigaldamiseks, kvaliteedikindluse tagamiseks ning kohaldatavate eeskirjade ja standardite, sealhulgas energia- ja ökomärgise järgimiseks.
5. Koolitus lõpeb eksamiga, mille sooritamise korral antakse sertifikaat või kvalifikatsioon. Eksam hõlmab biomassil töötavate katelde või ahjude, soojuspumpade, maasoojusenergia, fotogalvaaniliste päikeseenergia või päikese soojusenergia käitiste eduka paigaldamise praktilist hindamist.
6. Artikli 14 lõikes 3 nimetatud sertifitseerimiskavade ja muude samaväärsete kvalifitseerimiskavade juures võetakse nõuetekohaselt arvesse järgmisi suuniseid:
 - a) akrediteeritud koolitusprogramme tuleks pakkuda töökogemustega paigaldajatele, kes on läbinud järgmist tüüpi koolitused (või läbivad neid praegu):
 - i) biomassil töötavate katelde ja ahjude paigaldajad: eeldatakse veevärgitöölise, torulukksepa, küttesisenergi või sanitaar- ja kütte- või jahutusseadmete tehnika koolituse läbimist;
 - ii) soojuspumba paigaldajad: eeldatakse veevärgitöölise või külmutusseadmete inseneri koolituse läbimist ning elektri- ja veevarustusseadmetega seonduvate põhioskuste (torude lõikamine, toruliidete jootmine, toruliidete liimimine, soojusisolasiooniga katmine, toruliitmike tihendamine, lekete testimine ning kütte- või jahutussüsteemide paigaldamine) olemasolu;
 - iii) fotogalvaanilise päikeseenergia ja päikese soojusenergia süsteemide paigaldajad: eeldatakse veevärgitöölise või elektriku koolituse läbimist ning veevarustus- ja elektriseadmetega ning katuseehitusega seonduvate oskuste (sealhulgas toruliidete jootmine, toruliidete liimimine, toruliitmike tihendamine, torulekete testimine, juhtmete ühendamine, põhiliste katusematerjalide, hüdroisoleerimis- ja tihendusmeetodite tundmine) olemasolu; või
 - iv) kutseõpe, mille käigus õpetatakse paigaldajatele sobivaid oskusi ja mis vastab kolmeaastasele koolitusele punktides a, b või c osutatud oskuste omandamiseks ning sisaldab nii teoreetilisi kui ka praktilisi õppetunde;
 - b) biomassil töötavate ahjude ja katelde paigaldaja koolituse teoreetiline osa peaks andma ülevaate olukorrast biomassi turul ja hõlmama järgmist: ökoloogilised aspektid, biomassikütused, logistika, tulekaitse, valdkonnaga seotud toetused, põletamistehnikad, süütesüsteemid, optimaalsed hüdraulilised lahendused, kulude ja tasuvuse võrdlused ning biomassil töötavate katelde ja ahjude projekteerimine, paigaldamine ja hooldus. Koolituse käigus tuleks anda samuti head teadmised tehnoloogiat ja biokütust (sealhulgas puidugraanuleid) käsitlevate Euroopa standardite ning biomassi käsitlevate riigi ja ühenduse õigusaktide kohta;

- c) soojuspumba paigaldaja koolituse teoreetiline osa peaks andma ülevaate olukorrast soojuspumpade turul ja hõlmama järgmist: erinevate piirkondade geotermilised ressursid ja maapõue temperatuurid, pinnase ja kivimite soojusjuhtivusomaduste määratlemine, maasoojuse kasutamist käsitlevad õigusaktid, soojuspumpade kasutamine hoonetes ning kõige sobivamate soojuspumbasüsteemide valimine ning teadmised nende süsteemide tehniliste nõuete, ohutuse, õhupuhasüsteemide, soojusallikaga ühendamise ja süsteemi skeemi kohta. Koolitusel tuleks anda head teadmised soojuspumpade Euroopa standarditest ning asjaomastest riiklikest ja ühenduse õigusaktidest. Paigaldaja peaks olema võimeline tõendama järgmisi põhipädevusi:
- i) põhiteadmised soojuspumba füüsilistest ja toimimise põhimõtetest, sealhulgas soojuspumba tsükli omadused: jahutusradiaatori madalate temperatuuride, soojusallika kõrgete temperatuuride, süsteemi tõhususe, kasutusteguri kindlaksmääramise ja hooajalise kasuteguri vaheline kontekst;
 - ii) soojuspumba tsükli komponentide (sh kompressor, paisumisventiil, aurusti, kondensaator, seadmed, määrdeõli, külmutusagens, ülekuumendamise, järeljahutamise ja jahutamise võimalused soojuspumpade puhul) ja nende funktsiooni mõistmine ning
 - iii) võime valida ja liigitada komponente tüüpilistes paigaldusega seotud olukordades, sh erinevate hoonete küttekoormuste ning energiatarbimise ajal kuuma vee tootmise tüüpiliste väärtuste kindlaksmääramine, soojuspumba võimsuse kindlaksmääramine kuuma vee tootmise küttekoormuse, hoone soojussalvesti massi ja kaitselahutatava voolutoite kohta, puhverpaagi komponendi ja mahu kindlaksmääramine ning teise küttesüsteemi integreerimine;
- d) fotogalvaanilise päikeseenergia ja päikese soojusenergia süsteemide paigaldajate koolituse teoreetiline osa peaks andma ülevaate olukorrast päikeseenergiatoodete turul ning kuludest ja tasuvuse võrdlustest ning hõlmama järgmist: ökoloogilised aspektid, päikeseenergiatsüsteemide komponendid, omadused ja dimensioneerimine, õige süsteemi valik ja selle komponentide dimensioneerimine, soojustarbe määramine, tulekaitse, valdkonnaga seotud toetused, fotogalvaanilise päikeseenergia ja päikese soojusenergia käitiste projekteerimine, paigaldamine ja hooldus. Koolituse käigus tuleks anda head teadmised tehnoloogiat käsitlevate Euroopa standardite, selliste sertifikaatide nagu Solar Keymark ning asjaomaste riiklike ja ühenduse õigusaktide kohta. Paigaldaja peaks olema võimeline tõendama järgmisi põhipädevusi:
- i) võime ohutult töötada, kasutades vajalikke tööriistu ja seadmeid ning rakendades ohutustehnika eeskirju ja standardeid, ning identifitseerida veevarustuse ja elektriga seonduvaid ning muid päikeseenergiakäitistega seotud ohuallikaid;
 - ii) võime identifitseerida süsteeme ja komponente, mis on omased aktiivsetele ja passiivsetele süsteemidele, sealhulgas mehhaanika projekti, ning määrata kindlaks komponentide asukoht ning süsteemi skeem ja konfiguratsioon;
 - iii) võime määrata kindlaks vajalik paigaldamiskoht, fotogalvaanilise päikeseenergia ja päikese soojusenergia boilerite paigutus ja kalle, võttes arvesse varjukohti, päikesevalguse olemasolu, struktuurilist terviklikkust, käitise kohasust hoone või kliima seisukohalt; identifitseerida eri katusetüüpidele sobivaid erinevaid paigaldusviise ning paigaldamiseks vajalike süsteemiseadmete tasakaalu; ja
 - iv) eelkõige fotogalvaaniliste päikeseenergia süsteemide puhul – võime kohandada elektriprojekte, mis hõlmavad arvutusliku voolu kindlaksmääramist, asjakohaste elektrijuhi tüüpide ja iga vooluahela jaoks nimivõimsuse valimist, kõigi seonduvate seadmete ja allsüsteemide asjakohase suuruse, nimivõimsuse ja asukoha kindlaksmääramist ning sobiva ühenduspunkti valimist.
- e) Paigaldaja tunnistus peaks olema ajaliselt piiratud kestusega, see tähendab, et selle pikendamiseks on vaja osaleda täiendõppekursustel või -koolitusel.

V LISA

Biokütustest ja vedelatest biokütustest ning nendega võrreldavatest fossiilkütustest tulenevate kasvuhoonegaaside mõju arvutamise valemid

A. Biokütuste tüüpilised ja vaikeväärtused, kui nende tootmisel ei teki maakasutuse muutumise tõttu süsiniku netoheiteid

Biokütuse tootmisviis	Kasvuhoonegaaside heitkoguste vähenemise tüüpiline väärtus	Kasvuhoonegaaside heitkoguste vähenemise vaikeväärtus
Suhkrupeedist toodetud etanool	61 %	52 %
Nisuetanool (tootmisprotsessis kasutatav kütus täpsustamata)	32 %	16 %
Nisust toodetud etanool (tootmisel soojuse ja elektri koostootmise käitises kasutatakse kütusena ligniiti)	32 %	16 %
Nisust toodetud etanool (tootmisel tavalises põletuskatlas kasutatakse kütusena maagaasi)	45 %	34 %
Nisust toodetud etanool (tootmisel soojuse ja elektri koostootmise käitises kasutatakse kütusena maagaasi)	53 %	47 %
Nisust toodetud etanool (põhk soojuse ja elektri koostootmise käitises tootmisprotsessis kasutatava kütusena)	69 %	69 %
Ühenduses maisist toodetud etanool (tootmisel soojuse ja elektri koostootmise käitises kasutatakse kütusena maagaasi)	56 %	49 %
Suhkruroost toodetud etanool	71 %	71 %
ETBE (etüül- <i>tert</i> -butüüleeter) taastuvatest energiaallikatest pärit osa	On võrdne etanooli puhul kasutatud tootmisviisi omaga	
TAAE (<i>tert</i> -amüül-etüüleeter) taastuvatest energiaallikatest pärit osa	On võrdne etanooli puhul kasutatud tootmisviisi omaga	
Rapsiseemnetest toodetud biodiisel	45 %	38 %
Päevalilleseemnetest toodetud biodiisel	58 %	51 %
Sojaubadest toodetud biodiisel	40 %	31 %
Palmiõlist toodetud biodiisel (tootmisprotsess täpsustamata)	36 %	19 %
Palmiõlist toodetud biodiisel (tootmisprotsess metaani kogumise ja õlipressimisettevõttes)	62 %	56 %
Taimse või loomse (*)õli jääkidest toodetud biodiisel	88 %	83 %
Rapsiseemnetest toodetud hüdrogeenitud taimeõli	51 %	47 %
Päevalilleseemnetest toodetud hüdrogeenitud taimeõli	65 %	62 %
Palmiõlist toodetud hüdrogeenitud taimeõli (tootmisprotsess täpsustamata)	40 %	26 %
Palmiõlist toodetud hüdrogeenitud taimeõli (tootmisprotsess metaani kogumise ja õlipressimisettevõttes)	68 %	65 %
Rapsiseemnetest toodetud puhas taimeõli	58 %	57 %
Orgaanilistest olmejäätmetest toodetud biogaas, mida kasutatakse kui surumaagaasi	80 %	73 %
Märjast sõnnikust toodetud biogaas, mida kasutatakse kui surumaagaasi	84 %	81 %
Kuivast sõnnikust toodetud biogaas, mida kasutatakse kui surumaagaasi	86 %	82 %

(*) Välja arvatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 3. oktoobri 2002. aasta määruses (EÜ) nr 1774/2002, milles sätestatakse muuks otstarbeks kui inimestideks ettenähtud loomsete kõrvalsaaduste sanitaareeskirjad, (1) 3. kategooria materjaliks liigitatud loomsetest kõrvalsaadustest toodetav õli.

(1) EÜT L 273, 10.10.2002, lk 1.

- B. 2008. aasta jaanuaris turul mitteleidunud või turul üksnes tühistes kogustes leidunud uute biokütuste prognoositavad tüüpilised ja vaikeväärtused, kui nende tootmisel ei teki maakasutuse muutumise tõttu süsiniku netoheiteid

Biokütuse tootmisviis	Kasvuhoonegaaside heitkoguste vähenemise tüüpiline väärtus	Kasvuhoonegaaside heitkoguste vähenemise vaikeväärtus
Nisuõlgedest toodetud etanool	87 %	85 %
Puidujäätmetest toodetud etanool	80 %	74 %
Energiametsast saadud puidust toodetud etanool	76 %	70 %
Puidujäätmetest toodetud Fischer-Tropschi diisel	95 %	95 %
Energiametsast saadud puidust toodetud Fischer-Tropschi diisel	93 %	93 %
Puidujäätmetest toodetud DME (dimetüüleeter)	95 %	95 %
Energiametsast saadud puidust toodetud DME (dimetüüleeter)	92 %	92 %
Puidujäätmetest toodetud metanool	94 %	94 %
Energiametsast saadud puidust toodetud metanool	91 %	91 %
MTBE (metüül- <i>tert</i> -butüüleeter) taastuvatest energiaallikatest pärit osa	On võrdne metanooli puhul kasutatud tootmisviisi omaga	

C. Metoodika

1. Transpordikütuste, biokütuste ja vedelate biokütuste tootmisest ja kasutamisest tulenev kasvuhoonegaaside heitkoguste vähenemine arvutatakse järgmiselt:

$$E = e_{ec} + e_l + e_p + e_{td} + e_u - e_{sca} - e_{ccs} - e_{ccr} - e_{ee},$$

kus:

- E = kütuse kasutamisest tulenev koguheide;
- e_{ec} = tooraine kaevandamisel või viljelusel tekkinud heitkogus;
- e_l = maakasutuse muudatusest tingitud süsinikuvaru muudatustest tulenev aastapõhine heitkogus;
- e_p = töötlemisel tekkinud heitkogus;
- e_{td} = jaotamise ja transpordi käigus tekkinud heitkogus;
- e_u = kasutatavast kütusest tulenev heitkogus;
- e_{sca} = põllumajanduse parema juhtimise abil süsiniku mulda kogunemisest tulenev heitkoguste vähenemine;
- e_{ccs} = süsiniku kogumisest ja geoloogilisest säilitamisest tulenev heitkoguste vähenemine;
- e_{ccr} = süsiniku kogumisest ja asendamisest tulenev heitkoguste vähenemine ning
- e_{ee} = koostootmisel tekkinud elektri ülejäägi kasutamisest tulenev heitkoguste vähenemine.

Masinate ja seadmete tootmisel tekkinud heitkoguseid arvesse ei võeta.

2. Kütuse kasutamisest tulenevate kasvuhoonegaaside heitkogust (E) väljendatakse CO₂-ekvivalendi grammides kütuse megadžauli kohta (gCO_{2eq}/MJ).
3. Erandina punktist 2 võib transpordikütuste puhul gCO_{2eq}/MJ arvutamisel väärtusi korrigeerida, et võtta arvesse kütuste erinevusi tehtud kasuliku töö ajal, väljendatuna km/MJ. Sellist korrigeerimist saab teha üksnes siis, kui tehtud kasuliku töö erinevused on tõestatud.

4. Biokütuste ja vedelate biokütuste kasutamisest tulenev kasvuhoonegaaside heitkoguste vähenemine arvutatakse järgmiselt:

$$VÄHENEMINE = (E_F - E_B)/E_F,$$

kus:

- E_B = biokütuse või vedela biokütuse koguheide ning
- E_F = võrreldavatest fossiilkütustest tulenev heitkogus

5. Punkti 1 kohaldamisel arvesse võetavad kasvuhoonegaasid on CO₂, N₂O and CH₄. CO₂-ga ekvivalentsuse arvutamiseks määratakse kõnealustele gaasidele järgmised väärtused:

CO₂: 1

N₂O: 296

CH₄: 23

6. Tooraine kaevandamisel või viljelusel tekkinud heide (e_{cc}) sisaldab heidet, mis on tekkinud kaevandamise või viljelemise protsessi käigus, tooraine kogumisel, jäätmetest ja leketest ning kaevandamisel või viljelemisel kasutatud toodete või kemikaalide tootmisel. CO₂ kogumist toormaterjali kasvatamise ajal ei võeta arvesse. Kõikjal maailmas õlitootmispaikades õli põletamisest tekkinud kasvuhoonegaaside heitkoguste sertifitseeritud vähenemine arvatakse maha. Viljelusest tuleneva heite prognoositava koguse võib tegelike andmete kasutamise alternatiivina tuletada sellistest keskmistest näitajatest, mida kasutati vaikeväärtuste arvutamiseks kasutatud geograafilistest aladest väiksemate alade puhul.

7. Maakasutuse muudatusest tingitud süsinikuvaru muudatustest tuleneva aastapõhise heitkoguse (e_l) arvutamiseks jagatakse koguheidet võrdselt 20 aasta peale. Kõnealuse heitkoguse arvutamiseks kasutatakse järgmist valemit:

$$e_l = (CS_R - CS_A) \times 3,664 \times 1/20 \times 1/P - e_B \text{ } ^{(1)},$$

kus:

e_l = maakasutuse muudatusest tingitud süsinikuvaru muudatustest tulenevate kasvuhoonegaaside aastapõhised heitkogused (mõõdetakse CO₂-ekvivalendi massina biokütuse energia ühiku kohta);

CS_R = süsinikuvaru ühiku pindala kohta seoses maa võrdluskasutusega (mõõdetakse süsiniku massina ühiku pindala kohta, sealhulgas pinnas ja taimestik). Maa võrdluskasutus on maakasutus, mis kehtis 2008. aasta jaanuaris või 20 aastat enne tooraine saamist, olenevalt sellest, kumb on hilisem;

CS_A = süsinikuvaru ühiku pindala kohta seoses tegeliku maakasutusega (mõõdetakse süsiniku massina ühiku pindala kohta, sealhulgas pinnas ja taimestik). Juhul kui süsinikuvaru koguneb rohkem kui ühe aasta jooksul, võrdub CS_A -le antav väärtus hinnatava varuga pindalaühiku kohta kahekümne aasta pärast või kultuuri koristusküpseks saamisel olenevalt sellest, kumb on varem;

P = põllukultuuri produktiivsus (mõõdetakse biokütuse või vedela biokütuse energiana maaühiku pindala kohta aastas); ja

e_B = toetus 29 gCO_{2eq}/MJ biokütuse või vedela biokütuse korral, kui biomass saadakse rikutud maalt, mis on taastatud, punktis 8 sätestatud tingimustel.

8. Toetust 29 gCO_{2eq}/MJ kohaldatakse, kui on esitatud tõendid, et asjaomane maa:

a) ei olnud 2008. aasta jaanuaris kasutuses põllumajanduslikul ega mingil muul eesmärgil ning

b) kuulub ühte järgmistest kategooriatest:

i) oluliselt rikutud maa, sealhulgas varem põllumajanduslikul eesmärgil kasutatud maa;

ii) tugevalt saastatud maa.

Toetust 29 gCO_{2eq}/MJ rakendatakse kuni kümme aastat alates maa kasutuselevõtust põllumajanduslikul otstarbel, tingimusel et kategooriasse i kuuluval maal tagatakse süsinikuvarude pidev kasv ja erosiooni märkimisväärne vähenemine ning et kategooriasse ii kuuluva maa saastust vähendatakse.

9. Punkti 8 alapunktis b osutatud kategooriad määratletakse järgmiselt:

a) „oluliselt rikutud maa” – maa, mis on pikemat aega olnud kas märkimisväärselt sooldunud või sisaldanud märkimisväärselt vähe orgaanilist ainet ja olnud tugevalt erodeerunud;

b) „tugevalt saastatud maa” – maa, mis ei ole pinnase saastuse tõttu sobiv toiduainete ega sööda kasvatamiseks.

Sellise maa hulka kuulub maa, mille puhul teeb komisjon artikli 18 lõike 4 neljanda lõigu kohase otsuse.

⁽¹⁾ Jagatis, mis on saadud CO₂ molekulmassi (44,010 g/mol) jagamisel süsiniku molekulmassiga (12,011 g/mol), on võrdne väärtusega 3,664.

10. Komisjon võtab 31. detsembriks 2009 vastu maa süsinikuvaru arvutamise juhendi, mis tugineb riiklike kasvuhoonegaaside andmekogude koostamise IPCC juhise 4. osal. Komisjoni juhendit kasutatakse käesoleva direktiivi kohaldamisel maa süsinikuvarude arvutamiseks.

11. Töötlemisel tekkinud heide (e_p) sisaldab heidet, mis on tekkinud töötlemisprotsessi käigus, jäätmetest ja leketest ning töötlemisel kasutatud toodete või kemikaalide tootmise käigus.

Kui võetakse arvesse sellise elektri tarbimist, mis ei ole toodetud kütuse tootmise ettevõttes, eeldatakse, et kõnealuse elektri tootmisest ja jaotamisest tulenevate kasvuhoonegaaside heitkoguste intensiivsus on võrdne määratud piirkonnas elektri tootmisest ja jaotamisest tuleneva heite keskmise intensiivsusega. Erandina kõnealusest eeskirjast võivad tootjad kasutada ühe elektrijaama keskmist väärtust kõnealuses elektrijaamas toodetud elektri puhul, kui see jaam ei ole elektrivõrguga ühendatud.

12. Transpordist ja jaotusest tulenev heide (e_{td}) sisaldab heidet, mis tuleneb tooraine ja pooltoodete transpordist ja ladustamisest ning valmistoodete ladustamisest ja jaotamisest. Käesolevat punkti ei kohaldata jaotamise ja transpordi käigus tekkinud heite suhtes, mida võetakse arvesse vastavalt punktile 6.

13. Kasutatavast kütusest tulenevat heidet (e_u) loetakse nulliks biokütuste ja vedelate biokütuste puhul.

14. Süsiniku kogumisest ja geoloogilisest säilitamisest tulenev heitkoguste vähenemine (e_{cs}), mida ei ole juba arvesse võetud e_p väärtuses, piirdub heitkogusega, mida välditakse kütuse kaevandamise, transpordi, töötlemise ja jaotusega otseselt seotud eraldunud CO₂ kogumise ja säilitamisega.

15. Süsiniku kogumisest ja asendamisest tulenev heitkoguste vähenemine (e_{ca}) piirdub CO₂ kogumise kaudu välditud heitkogusega, mille puhul süsinik pärineb biomassist ning seda kasutatakse kaubatoodes ja -teenustes kasutatava fossiilse päritoluga CO₂ asendamiseks.

16. Koostootmisel tekkinud elektri ülejäägi kasutamisest tulenevat heitkoguste vähenemist (e_{ee}) võetakse arvesse seoses elektri ülejäägiga, mille puhul elekter on toodetud koostootmist kasutavate kütuse tootmise süsteemidega, välja arvatud juhul, kui koostootmiseks kasutatav kütus on muu kaassaadus kui põllumajanduskultuuri jääk. Kõnealuse elektri ülejäägi arvessevõtmisel eeldatakse, et koostootmisüksuse suurus on väiksem, mis on koostootmisüksuse jaoks vajalik, et tekitada kütuse tootmiseks vajalik kogus soojust. Kõnealuse elektri ülejäägiga seotud kasvuhoonegaaside heitkoguste vähenemist käsitletakse võrdsena kasvuhoonegaaside kogusega, mis oleks eraldunud, kui sama kogus elektrit oleks toodetud elektrijaamas, milles kasutatakse sama kütust kui koostootmisüksuses.

17. Kui kütuse tootmise protsessi käigus toodetakse kombineerituna kütust, mille heitkogused arvutatakse välja, ning veel üht või mitut toodet lisaks („kaassaadused”), jagatakse kasvuhoonegaaside heitkogused kütuse või selle vahekoote ja kaassaaduste vahel proportsionaalselt nende energiasaldusega (mis määratakse kindlaks väiksema kütteväärtusega muude kaassaaduste puhul kui elekter).

18. Punktis 17 osutatud arvutuse tegemiseks on jagatavad heitkogused $e_{ec} + e_p$, + need fraktsioonid e_p , e_{td} ja e_{ee} -st, mis eralduvad kuni protsessi selle etapini (kaasa arvatud), mil kaassaadus toodetakse. Kui kaassaadustele jaotumine on leidnud aset olelustersükli varasemas protsessietapis, kasutatakse viimases sellises protsessietapis kütuse vahesaadusele omistatud heitkoguste fraktsiooni sel eesmärgil kõnealuste heitkoguste kogusumma asemel.

Biokütuste ja vedelate biokütuste puhul võetakse selle arvutuse eesmärgil arvesse kõik kaassaadused, sealhulgas elekter, mis ei kuulu punkti 16 reguleerimisalasse, välja arvatud põllumajanduskultuuride jäägid, sealhulgas õled, suhkruroo pressimisjäätmek, terakestad, maisitõlvikud ja pähklikoored. Negatiivse energiasaldusega kaassaaduste energiasalduse väärtus on arvutuse tegemise eesmärgil null.

Jäätmete, põllumajanduskultuuride jääkide, sealhulgas õlgede, suhkruroo pressimisjäätmek, terakestad, maisitõlvikute ja pähklikoorte ning töötlemisjääkide, sealhulgas toorglütseriini (rafineerimata glütseriin) olelustersükli kasvuhoonegaaside heitkogused võrduvad nulliga kuni kõnealuste materjalide kogumise protsessini.

Rafineerimistehastes toodetud kütuste puhul on rafineerimistehas punktis 17 osutatud arvutuse tegemise eesmärgil kasutatav analüüsiüksus.

19. Biokütuste puhul on punktis 4 osutatud arvutuse tegemisel võrreldav fossiilkütus E_F kõige hilisem teadaolev tegelik keskmine heitkogus, mis tuleneb ühenduses tarbitud fossiilsest bensiinist ja diislist, ning millest on teada antud vastavalt direktiivile 98/70/EÜ. Kui sellised andmed ei ole kättesaadavad, kasutatakse väärtust 83,8 gCO_{2eq}/MJ.

Elektri tootmiseks kasutatavate vedelate biokütuste puhul on punktis 4 osutatud arvutuse tegemisel võrreldav fossiilkütus E_F 91 gCO_{2eq}/MJ.

Soojuse tootmiseks kasutatavate vedelate biokütuste puhul on punktis 4 osutatud arvutuse tegemisel võrreldav fossiilkütus E_F 77 gCO_{2eq}/MJ.

Koostootmiseks kasutatavate vedelate biokütuste puhul on punktis 4 osutatud arvutuse tegemisel võrreldav fossiilkütus E_F 85 gCO_{2eq}/MJ.

D. Biokütuste ja vedelate biokütuste summeerimata vaikeväärtused

Viljeluse summeerimata vaikeväärtused: „ e_{ec} ” vastavalt käesoleva lisa C osas esitatud määratlusele

Biokütuse ja vedela biokütuse tootmisviis	Kasvuhoonegaaside heitkoguste tüüpilised väärtused (gCO _{2eq} /MJ)	Kasvuhoonegaaside heitkoguste vaikeväärtused (gCO _{2eq} /MJ)
Suhkrupeedist toodetud etanool	12	12
Nisust toodetud etanool	23	23
Ühenduses maisist toodetud etanool	20	20
Suhkruroost toodetud etanool	14	14
ETBE taastuvatest energiaallikatest pärit osa	On võrdne etanooli puhul kasutatud tootmisviisi omaga	
TAAE taastuvatest energiaallikatest pärit osa	On võrdne etanooli puhul kasutatud tootmisviisi omaga	
Rapsiseemnetest toodetud biodiisel	29	29
Päevalilleseemnetest toodetud biodiisel	18	18
Sojaubadest toodetud biodiisel	19	19
Palmiõlist toodetud biodiisel	14	14
Taimse või loomse (*)õli jääkidest toodetud biodiisel	0	0
Rapsiseemnetest toodetud hüdrogeenitud taimeõli	30	30
Päevalilleseemnetest toodetud hüdrogeenitud taimeõli	18	18
Palmiõlist toodetud hüdrogeenitud taimeõli	15	15
Rapsiseemnetest toodetud puhas taimeõli	30	30
Orgaanilistest olmejäätmetest toodetud biogaas, mida kasutatakse kui surumaagaasi	0	0
Märjast sõnnikust toodetud biogaas, mida kasutatakse kui surumaagaasi	0	0
Kuivast sõnnikust toodetud biogaas, mida kasutatakse kui surumaagaasi	0	0

(*) Ei sisalda loomset õli, mis on toodetud loomadest toodetes, mis on klassifitseeritud kategooria 3 materjaliks vastavalt määrusele (EÜ) nr 1774/2002.

Töötlemise (sealhulgas elektri ülejääk) summeerimata vaikeväärtused: „ $e_p - e_{ee}$ ” vastavalt käesoleva lisa C osas esitatud määratlusele

Biokütuse ja vedela biokütuse tootmisviis	Kasvuhoonegaaside heitkoguste tüüpilised väärtused (gCO _{2eq} /MJ)	Kasvuhoonegaaside heitkoguste vaikeväärtused (gCO _{2eq} /MJ)
Suhkrupeedist toodetud etanool	19	26
Nisust toodetud etanool (tootmisprotsessis kasutatav kütus täpsustamata)	32	45
Nisust toodetud etanool (tootmisel soojuse ja elektri koostootmise käitises kasutatakse kütusena ligniiti)	32	45
Nisust toodetud etanool (tootmisel tavalises põletuskatlas kasutatakse kütusena maagaasi)	21	30
Nisust toodetud etanool (tootmisel soojuse ja elektri koostootmise käitises kasutatakse kütusena maagaasi)	14	19

Biokütuse ja vedela biokütuse tootmisviis	Kasvuhoonegaaside heitkoguste tüüpilised väärtused (gCO _{2eq} /MJ)	Kasvuhoonegaaside heitkoguste vaikeväärtused (gCO _{2eq} /MJ)
Nisust toodetud etanool (tootmisel soojust ja elektri koostootmise käitises kasutatakse kütusena põhku)	1	1
Ühenduses maisist toodetud etanool (tootmisel soojust ja elektri koostootmise käitises kasutatakse kütusena maagaasi)	15	21
Suhkruroost toodetud etanool	1	1
ETBE taastuvatest energiaallikatest pärit osa	On võrdne etanooli puhul kasutatud tootmisviisi omaga	
TAEK taastuvatest energiaallikatest pärit osa	On võrdne etanooli puhul kasutatud tootmisviisi omaga	
Rapsiseemnetest toodetud biodiisel	16	22
Päevalilleseemnetest toodetud biodiisel	16	22
Sojaubadest toodetud biodiisel	18	26
Palmiõlist toodetud biodiisel (tootmisprotsess täpsustamata)	35	49
Palmiõlist toodetud biodiisel (tootmisprotsess metaani kogumise ja õlipressimisettevõttes)	13	18
Taimse või loomse õli jääkidest toodetud biodiisel	9	13
Rapsiseemnetest toodetud hüdrogeenitud taimeõli	10	13
Päevalilleseemnetest toodetud hüdrogeenitud taimeõli	10	13
Palmiõlist toodetud hüdrogeenitud taimeõli (tootmisprotsess täpsustamata)	30	42
Palmiõlist toodetud hüdrogeenitud taimeõli (tootmisprotsess metaani kogumise ja õlipressimisettevõttes)	7	9
Rapsiseemnetest toodetud puhas taimeõli	4	5
Orgaanilistest olmejäätmetest toodetud biogaas, mida kasutatakse kui surumaagaasi	14	20
Märjast sõnnikust toodetud biogaas, mida kasutatakse kui surumaagaasi	8	11
Kuivast sõnnikust toodetud biogaas, mida kasutatakse kui surumaagaasi	8	11

Transpordi ja jaotamise summeerimata vaikeväärtused: „ e_{td} ” vastavalt käesoleva lisa C osas esitatud määratlusele

Biokütuse ja vedela biokütuse tootmisviis	Kasvuhoonegaaside heitkoguste tüüpilised väärtused (gCO _{2eq} /MJ)	Kasvuhoonegaaside heitkoguste vaikeväärtused (gCO _{2eq} /MJ)
Suhkrupreedist toodetud etanool	2	2
Nisust toodetud etanool	2	2
Ühenduses maisist toodetud etanool	2	2
Suhkruroost toodetud etanool	9	9
ETBE taastuvatest energiaallikatest pärit osa	On võrdne etanooli puhul kasutatud tootmisviisi omaga	
TAEK taastuvatest energiaallikatest pärit osa	On võrdne etanooli puhul kasutatud tootmisviisi omaga	
Rapsiseemnetest toodetud biodiisel	1	1
Päevalilleseemnetest toodetud biodiisel	1	1
Sojaubadest toodetud biodiisel	13	13
Palmiõlist toodetud biodiisel	5	5
Taimse või loomse õli jääkidest toodetud biodiisel	1	1
Rapsiseemnetest toodetud hüdrogeenitud taimeõli	1	1
Päevalilleseemnetest toodetud hüdrogeenitud taimeõli	1	1
Palmiõlist toodetud hüdrogeenitud taimeõli	5	5
Rapsiseemnetest toodetud puhas taimeõli	1	1
Orgaanilistest olmejäätmetest toodetud biogaas, mida kasutatakse kui surumaagaasi	3	3
Märjast sõnnikust toodetud biogaas, mida kasutatakse kui surumaagaasi	5	5
Kuivast sõnnikust toodetud biogaas, mida kasutatakse kui surumaagaasi	4	4

Viljelus, töötlemine, transport ja jaotamine kokku

Biokütuse ja vedela biokütuse tootmisviis	Kasvuhoonegaaside heitkoguste tüüpilised väärtused (gCO _{2eq} /MJ)	Kasvuhoonegaaside heitkoguste vaikeväärtused (gCO _{2eq} /MJ)
Suhkrupeedist toodetud etanool	33	40
Nisust toodetud etanool (tootmisprotsessis kasutatav kütus täpsustamata)	57	70
Nisust toodetud etanool (tootmisel soojuse ja elektri koostootmise käitises kasutatakse kütusena ligniiti)	57	70
Nisust toodetud etanool (tootmisel tavalises põletuskatlas kasutatakse kütusena maagaasi)	46	55
Nisust toodetud etanool (tootmisel soojuse ja elektri koostootmise käitises kasutatakse kütusena maagaasi)	39	44
Nisust toodetud etanool (tootmisel soojuse ja elektri koostootmise käitises kasutatakse kütusena põhku)	26	26
Ühenduses maisist toodetud etanool (tootmisel soojuse ja elektri koostootmise käitises kasutatakse kütusena maagaasi)	37	43
Suhkruroost toodetud etanool	24	24
ETBE taastuvatest energiaallikatest pärit osa	On võrdne etanooli puhul kasutatud tootmisviisi omaga	
TAAE taastuvatest energiaallikatest pärit osa	On võrdne etanooli puhul kasutatud tootmisviisi omaga	
Rapsiseemnetest toodetud biodiisel	46	52
Päevalilleseemnetest toodetud biodiisel	35	41
Sojaubadest toodetud biodiisel	50	58
Palmiõlist toodetud biodiisel (tootmisprotsess täpsustamata)	54	68
Palmiõlist toodetud biodiisel (tootmisprotsess metaani kogumise ja õlipressimisettevõttes)	32	37
Taimse või loomse õli jääkidest toodetud biodiisel	10	14
Rapsiseemnetest toodetud hüdrogeenitud taimeõli	41	44
Päevalilleseemnetest toodetud hüdrogeenitud taimeõli	29	32
Palmiõlist toodetud hüdrogeenitud taimeõli (tootmisprotsess täpsustamata)	50	62
Palmiõlist toodetud hüdrogeenitud taimeõli (tootmisprotsess metaani kogumise ja õlipressimisettevõttes)	27	29
Rapsiseemnetest toodetud puhas taimeõli	35	36
Orgaanilistest olmejäätmetest toodetud biogaas, mida kasutatakse kui surumaagaasi	17	23
Märjast sõnnikust toodetud biogaas, mida kasutatakse kui surumaagaasi	13	16
Kuivast sõnnikust toodetud biogaas, mida kasutatakse kui surumaagaasi	12	15

- E. 2008. aasta jaanuaris turul mitteleiduvate või turul üksnes tühistes kogustes leiduvate uute biokütuste ja vedelate biokütuste prognoositavad summeerimata vaikeväärtused

Viljelusega seotud summeerimata vaikeväärtused: „e_{ec}” vastavalt käesoleva lisa C osas esitatud määratlusele

Biokütuse ja vedela biokütuse tootmisviis	Kasvuhoonegaaside heitkoguste tüüpilised väärtused (gCO _{2eq} /MJ)	Kasvuhoonegaaside heitkoguste vaikeväärtused (gCO _{2eq} /MJ)
Nisuõlgedest toodetud etanool	3	3
Puidujäätmetest toodetud etanool	1	1
Energiametsast saadud puidust toodetud etanool	6	6
Puidujäätmetest toodetud Fischer-Tropschi diisel	1	1
Energiametsast saadud puidust toodetud Fischer-Tropschi diisel	4	4
Puidujäätmetest toodetud DME	1	1
Energiametsast saadud puidust toodetud DME	5	5
Puidujäätmetest toodetud metanool	1	1
Energiametsast saadud puidust toodetud metanool	5	5
MTBE taastuvatest energiaallikatest pärit osa	On võrdne metanooli puhul kasutatud tootmisviisi omaga	

Töötlemise (sealhulgas elektri ülejääk) summeerimata vaikeväärtused: „ $e_p - e_{ee}$ ” vastavalt käesoleva lisa C osas esitatud määratlusele

Biokütuse ja vedela biokütuse tootmisviis	Kasvuhoonegaaside heite tüüpiline väärtus (gCO _{2eq} /MJ)	Kasvuhoonegaaside heite vaikeväärtus (gCO _{2eq} /MJ)
Nisuõlgedest toodetud etanool	5	7
Puidust toodetud etanool	12	17
Puidust toodetud Fischer-Tropschi diisel	0	0
Puidust toodetud DME	0	0
Puidust toodetud metanool	0	0
MTBE taastuvatest energiaallikatest pärit osa	On võrdne metanooli puhul kasutatud tootmisviisi omaga	

Transportimise ja jaotamise summeerimata vaikeväärtused: „ e_{td} ” vastavalt käesoleva lisa C osas esitatud määratlusele

Biokütuse ja vedela biokütuse tootmisviis	Kasvuhoonegaaside heitkoguste tüüpilised väärtused (gCO _{2eq} /MJ)	Kasvuhoonegaaside heitkoguste vaikeväärtused (gCO _{2eq} /MJ)
Nisuõlgedest toodetud etanool	2	2
Puidujäätmetest toodetud etanool	4	4
Energiametsast saadud puidust toodetud etanool	2	2
Puidujäätmetest toodetud Fischer-Tropschi diisel	3	3
Energiametsast saadud puidust toodetud Fischer-Tropschi diisel	2	2
Puidujäätmetest toodetud DME	4	4
Energiametsast saadud puidust toodetud DME	2	2
Puidujäätmetest toodetud metanool	4	4
Energiametsast saadud puidust toodetud metanool	2	2
MTBE taastuvatest energiaallikatest pärit osa	On võrdne metanooli puhul kasutatud tootmisviisi omaga	

Viljelus, töötlemine, transport ja jaotamine kokku

Biokütuse ja vedela biokütuse tootmisviis	Kasvuhoonegaaside heitkoguste tüüpilised väärtused (gCO _{2eq} /MJ)	Kasvuhoonegaaside heitkoguste vaikeväärtused (gCO _{2eq} /MJ)
Nisuõlgedest toodetud etanool	11	13
Puidujäätmetest toodetud etanool	17	22
Energiametsast saadud puidust toodetud etanool	20	25
Puidujäätmetest toodetud Fischer-Tropschi diisel	4	4
Energiametsast saadud puidust toodetud Fischer-Tropschi diisel	6	6
Puidujäätmetest toodetud DME	5	5
Energiametsast saadud puidust toodetud DME	7	7
Puidujäätmetest toodetud metanool	5	5
Energiametsast saadud puidust toodetud metanool	7	7
MTBE taastuvatest energiaallikatest pärit osa	On võrdne metanooli puhul kasutatud tootmisviisi omaga	

VI LISA

Riiklike taastuvenergia tegevuskavade ühtlustatud tüüpvormide miinimumnõuded

1. Eeldatav energia lõpptarbimine

Summaarne energia lõpptarbimine elektrienergia, kütte ja jahutuse ning transpordi valdkonnas 2020. aastal, võttes arvesse energiatõhususega seotud poliitikameetmete mõju.

2. Riiklikud valdkondlikud eesmärgid aastaks 2020 ja hinnanguline taastuvatest energiaallikatest toodetud energia osakaal elektrienergia, kütte ja jahutuse ning transpordi valdkonnas:

- a) aastaks 2020 eesmärgiks seatud taastuvatest energiaallikatest toodetud energia osakaal elektrienergia valdkonnas;
- b) taastuvatest energiaallikatest toodetud energia osakaalu eeldatav kujunemiskõver elektrienergia valdkonnas;
- c) aastaks 2020 eesmärgiks seatud taastuvatest energiaallikatest toodetud energia osakaal kütte ja jahutuse valdkonnas;
- d) taastuvatest energiaallikatest toodetud energia osakaalu eeldatav kujunemiskõver kütte ja jahutuse valdkonnas;
- e) eeldatav kujunemiskõver taastuvatest energiaallikatest toodetud energia osakaalu puhul transpordi valdkonnas;
- f) riiklik soovituslik kujunemiskõver vastavalt artikli 3 lõikele 2 ja I lisa B osale.

3. Nimetatud eesmärkide saavutamise meetmed:

- a) ülevaade taastuvatest energiaallikatest toodetud energia kasutamise edendamise poliitikast ja meetmetest;
- b) erimeetmed artiklites 13, 14 ja 16 sätestatud nõuete täitmiseks, sealhulgas selleks, et laiendada või tugevdada infrastruktuuri 2020. aasta eesmärkide täitmiseks vajalike taastuvatest energiaallikatest toodetud energia koguste ühendamise võimaldamiseks, meetmed loamenetluste kiirendamiseks, meetmed tehnoloogiaväliste takistuste kõrvaldamiseks ning artiklites 17–21 nimetatud meetmed;
- c) liikmesriikide või liikmesriikide rühma rakendatavad toetuskavad taastuvatest energiaallikatest toodetud energia kasutamise edendamiseks elektrienergia valdkonnas;
- d) liikmesriikide või liikmesriikide rühma rakendatavad toetuskavad taastuvatest energiaallikatest toodetud energia kasutamise edendamiseks kütte ja jahutuse valdkonnas;
- e) liikmesriikide või liikmesriikide rühma rakendatavad toetuskavad taastuvatest energiaallikatest toodetud energia kasutamise edendamiseks transpordi valdkonnas;
- f) erimeetmed biomassist toodetud energia kasutamise edendamiseks, eelkõige uute biomassiressursside kasutuselevõtuks, võttes arvesse:
 - i) biomassiressursside kättesaadavust: nii siseriiklik potentsiaal kui ka import;
 - ii) meetmeid biomassiressursside kättesaadavuse parandamiseks, võttes arvesse teisi biomassikasutajaid (põllumajandus ja metsandus);
- g) kavandatav liikmesriikide vaheliste statistiliste ülekannete kasutamine ja kavandatav osalemine liikmesriikide ja kolmandate riikide ühisprojektides:
 - i) hinnanguline ülemäärane taastuvatest energiaallikatest toodetava sellise energia kogus võrreldes soovitusliku kujunemiskõveraga, mille saaks teistesse liikmesriikidesse üle kanda;
 - ii) ühisprojektide hinnangulised võimalused;
 - iii) hinnanguline taastuvatest energiaallikatest toodetud energia nõudlus, mida ei rahuldata kodumaise toodanguga.

4. Hinnangud:

- a) iga taastuenergia tehnoloogia tõenäoline kogupanus sellesse, et saavutada kohustuslikud 2020. aasta eesmärgid ja järgida soovituslikku vaheperioodi kujunemiskõverat, mis on kehtestatud taastuvatest energiaallikatest toodetud energia osakaalu suhtes elektri tootmisel, kütmisel, jahutamisel ja transpordis;
 - b) energiatõhususe ja energia kokkuhoiu tõenäoline kogupanus sellesse, et saavutada kohustuslikud 2020. aasta eesmärgid ja järgida soovituslikku vaheperioodi kujunemiskõverat, mis on kehtestatud taastuvatest energiaallikatest toodetud energia osakaalu suhtes elektri tootmisel, kütmisel, jahutamisel ja transpordis.
-

VII LISA

Soojuspumpade energia arvestamine

Soojuspumpade kasutatava aerotermilise, geotermilise või hüdrotermilise energia hulga arvestamiseks käesoleva direktiivi tähenduses taastuvatest energiaallikatest toodetud energiana, arvutatakse E_{RES} järgmise valemiga:

$$E_{RES} = Q_{usable} * (1 - 1/SPF)$$

kus

- Q_{usable} = eeldatav kogu artikli 5 lõikes 4 osutatud kriteeriumile vastavate soojuspumpade toodetav kasutatav soojus, mida rakendatakse järgmiselt: arvestatakse ainult soojuspumpasid, kus $SPF > 1,15 * 1/\eta$;
- SPF = nende soojuspumpade eeldatav keskmine hooajaline kasutegur;
- η on suhtarv kogu elektrienergia tootmise ja elektri tootmiseks tavapärase energia tarbimise vahel ning seda arvutatakse ELi keskmisena Eurostati andmete alusel.

Komisjon kehtestab hiljemalt 1. jaanuariks 2013 suunised selle kohta, kuidas liikmesriigid hindavad Q_{usable} ja SPF väärtuseid erinevate soojuspumpade tehnoloogiate ja kohaldamiste suhtes, võttes arvesse kliimatingimuste erinevusi, eriti väga külma kliimat

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV 2009/29/EÜ,

23. aprill 2009,

millega muudetakse direktiivi 2003/87/EÜ, et täiustada ja laiendada ühenduse kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteemi

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikli 175 lõiget 1,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,võttes arvesse Regioonide Komitee arvamust ⁽²⁾,toimides asutamislepingu artiklis 251 sätestatud korras ⁽³⁾,

ning arvestades järgmist:

- (1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2003/87/EÜ ⁽⁴⁾ kehtestati ühenduses kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteem (edaspidi „ühenduse süsteem“), et vähendada kasvuhoonegaaside heitkoguseid kulutõhusal ja majanduslikult tõhusal viisil.
- (2) Euroopa Ühenduse poolt nõukogu otsusega 94/69/EÜ ⁽⁵⁾ heaks kiidetud Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni kliimamuutuste raamkonventsiooni (ÜRO kliimamuutuste raamkonventsioon) lõppeesmärk on saavutada kasvuhoonegaaside kontsentratsiooni stabiliseerumine atmosfääris tasemeni, mis väldiks inimtegevusest tulenevaid ohtlikke häireid kliimasüsteemis. Kõnealuse eesmärgi saavutamiseks ei tohiks maailma maapinna keskmise temperatuuri tõus võrreldes industriaalse ajajärgu eelse temperatuuriga ületada 2 °C. Valitsustevahelise kliimamuutuste rühma viimasest aruandest nähtub, et kõnealuse eesmärgi saavutamiseks peavad ülemaailmsed kasvuhoonegaaside heitkogused saavutama oma kõrgeima taseme 2020. aastaks. See tähendab, et tuleb tugevdada ühenduse jõupingutusi ja kiirelt kaasata arenenud riigid ning samuti julgustada arengumaid osalema heitkoguste vähendamises.
- (3) Euroopa Ülemkogu võttis 2007. aasta märtsis kindla kohustuse vähendada 2020. aastaks ühenduse kasvuhoonegaaside heitkoguseid kokku vähemalt 20 % võrra võrreldes 1990. aasta tasemega, ja 30 % võrra tingimusel, et teised arenenud riigid võtavad endale võrreldavaid heitkoguste

vähendamise kohustusi ning majanduslikult enam arenenud arengumaid panustavad piisavalt vastavalt oma kohustustele ja võimalustele. Aastaks 2050 tuleks ülemaailmseid kasvuhoonegaaside heitkoguseid vähendada vähemalt 50 % võrra võrreldes 1990. aasta tasemega. Kõik majandusharud, kaasa arvatud rahvusvaheline mere-transport ja lennundus, peaksid heitkoguste vähendamisele kaasa aitama. Lennundus aitab kõnealusele heitkoguste vähendamisele kaasa, liitudes ühenduse süsteemiga. Kui 31. detsembriks 2011. aastaks ei ole liikmesriigid heaks kiitnud rahvusvahelist lepingut, mis kaasaks rahvusvahelisest meretranspordist tekkivad heitkogused lepingu heitkoguste vähendamise eesmärkidesse Rahvusvahelise Mereorganisatsiooni (IMO) raames, või kui ühendus ei ole ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni raames sellist lepingut heaks kiitnud, peaks komisjon tegema ettepaneku kaasata rahvusvahelisest meretranspordist tekkivad heitkogused ühtlustatud korra kohaselt ühenduse heitkoguste vähendamise kohustusse, et ettepanekus sisalduv õigusakt jõustuks 2013. aastaks. Selline ettepanek peaks piirama kahjulikku mõju ühenduse konkurentsivõimele, võttes arvesse võimalikku kasu keskkonnale.

- (4) Euroopa Parlament tuletas 31. jaanuari 2008. aasta resolutsioonis Bali kliimamuutuse konverentsi (COP 13 ja COP/MOP 3) tulemuste kohta ⁽⁶⁾ meelde oma seisukohta, et tööstusriigid peaksid vähendama oma kasvuhoonegaaside heitkoguseid vähemalt 30 % võrra aastaks 2020 ning 60–80 % võrra aastaks 2050, võrreldes 1990. aasta tasemega. ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni 2009. aastal Kopenhaagenis toimuva 15. osaliste konverentsi positiivseid tulemusi oodates peaks Euroopa Liit alustama rangemate heitkoguste vähendamise eesmärkide ettevalmistamist aastaks 2020 ja selle järgselt ning peaks püüdma tagada, et pärast 2013. aastat võimaldaks ühenduse süsteem ELi-poolse panusena tulevases rahvusvahelises kliimamuutuste lepingus (edaspidi „rahvusvaheline kliimamuutuste leping“) vajaduse korral rangemaid heitkoguste piirmäärasid.
- (5) Kõnealuste pikaajaliste eesmärkide saavutamisele kaasaaitamiseks on kohane näha ette prognoositav kava, millele vastavalt tuleks vähendada ühenduse süsteemiga hõlmatud käitiste tekitatavaid heitkoguseid. Selleks et saavutada kulutõhusalt ühenduse eesmärk vähendada kasvuhoonegaaside heitkoguseid vähemalt 20 % võrreldes 1990. aasta tasemega, peaksid kõnealustele käitistele eraldatud saastekvoodid olema 2020. aastaks 21 % võrra väiksemad nende 2005. aasta heitkoguste tasemest.

⁽¹⁾ ELT C 27, 3.2.2009, lk 66.⁽²⁾ ELT C 325, 19.12.2008, lk 19.⁽³⁾ Euroopa Parlamendi 17. detsembri 2008. aasta arvamus (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata) ja nõukogu 6. aprilli 2009. aasta otsus.⁽⁴⁾ ELT L 275, 25.10.2003, lk 32.⁽⁵⁾ EÜT L 33, 7.2.1994, lk 11.⁽⁶⁾ ELT C 68 E, 21.3.2009, lk 13.

- (6) Ühenduse süsteemi kindluse ja prognoositavuse parandamiseks tuleks ette näha sätted, millega suurendatakse ühenduse süsteemi raames ette nähtud panust, et saavutada üldine heitkoguste vähendamine rohkem kui 20 % võrra, pidades eelkõige silmas Euroopa Ülemkogu eesmärki saavutada 2020. aastaks heitkoguste vähendamine 30 % võrra, mida peetakse teaduslikult vajalikuks, et ära hoida tõsisid kliimamuutusi.
- (7) Pärast seda kui ühendus ja kolmandad riigid on sõlminud rahvusvahelise kliimamuutuste lepingu, mille kohaselt võetakse asjakohaseid üleilmseid meetmeid pärast 2012. aastat, tuleks märkimisväärselt toetada ühikute eraldamist kõnealustes riikides toimunud heitkoguste vähendamise eest. Kuni sellise lepingu sõlmimiseni tuleks siiski tagada suurem kindlus väljaspool ühendust omandatud ühikute jätkuval kasutamisele.
- (8) Kuigi esimesel kauplemisperioodil saadud kogemused annavad tunnistust ühenduse süsteemi võimalustest ja siseriiklike saastekvootide eraldamise kavade väljatöötamine teiseks kauplemisperioodiks toob kaasa heitkoguste märkimisväärse vähendamise 2012. aastaks, on süsteemi 2007. aastal toimunud läbivaatamine kinnitanud seda, et saastekvootidega kauplemise ühtlustatum süsteem on hädavajalik, et paremini ära kasutada saastekvootidega kauplemise eeliseid, vältida siseturu moonutusi ning hõlbustada saastekvootidega kauplemise süsteemide sidumist. Lisaks sellele tuleks tagada parem prognoositavus ja laiendada süsteemi ulatust, lisades sellesse uusi majandusharusid ja gaase, selleks et tugevdada süsinikuhinnaga antavat signaali, mis on vajalik investeeringute stimuleerimiseks, pakkudes samas uusi vähendamisvõimalusi, mis omakorda toovad kaasa heitkoguste vähendamise väiksemad kulud ja süsteemi suurema tõhususe.
- (9) Kasvuhoonegaaside määratlus tuleks viia kooskõlla ÜRO kliimamuutuste raamkonventsioonis sisalduva määratlusega ning üksikute kasvuhoonegaaside globaalset soojenemist põhjustava potentsiaali kindlaksmääramist ja ajakohastamist tuleks paremini selgitada.
- (10) Ühenduse süsteemi tuleks laiendada muudele käitistele, mille puhul on heitmeid võimalik jälgida, aruandeid esitada ja koguseid tõendada samaväärse täpsusega nagu praegu kohaldatavate seire-, aruandlus- ja tõendamisnõuete puhul.
- (11) Juhul kui väikeste käitiste suhtes, mille heitkogused ei ületa 25 000 tonni süsinikdioksiidi ekvivalendi piirmäära aastaks, kohaldatakse kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamiseks samaväärseid meetmeid, eelkõige maksustamist, tuleks ette näha kord, mille abil liikmesriigid saaksid kõnealused käitised saastekvootidega kauplemise süsteemist välja arvata seniks, kuni kõnealuseid meetmeid kohaldatakse. Välja võidakse arvata ka haiglad, kui nad võtavad samaväärseid meetmeid. Nimetatud piirmäär pakub tänu halduslikule lihtsusele suhteliselt suurimat säästu halduskulude vähendamisel iga süsteemist välja arvatud süsinikdioksiidi ekvivalendi tonni kohta. Viieaastaste heitkoguste eraldamisperioodide kaotamisest tulenevalt ja selleks, et suurendada kindlust ja prognoositavust, tuleks ette näha kasvuhoonegaaside heitmelubade läbivaatamise sagedust käsitlevad sätted. Liikmesriikide pädevuses on teha ettepanekuid väikeste käitiste suhtes kohaldatavate meetmete kohta, millega saavutatakse samaväärne panus heitkoguste vähendamisse kui ühenduse süsteemiga. Sellised meetmed võiksid hõlmata maksustamist, kokkuleppeid tööstusega ja reguleerimist. Võttes arvesse vajadust vähendada vähem heitkoguseid tekitavate käitiste halduskoormust, võivad liikmesriigid käesoleva direktiivi täitmiseks kohaldada lihtsustatud korda ja meetmeid.
- (12) Teave käesoleva direktiivi kohaldamise kohta peaks olema kergesti kättesaadav, eriti väikestele ja keskmise suurusega ettevõtjatele (VKEdele).
- (13) Ühenduse saastekvootide üldkogust tuleks vähendada lineaarselt, tehes arvutusi alates ajavahemiku 2008–2012 keskelt, millega tagatakse, et saastekvootidega kauplemise süsteemi abil vähendatakse heitkoguseid aja jooksul järkjärgult ja prognoositavalt. Saastekvootide iga-aastane vähendamine peaks võrduma 1,74 %-ga kvootidest, mille liikmesriigid on eraldanud vastavalt komisjoni otsustele liikmesriikide saastekvootide eraldamise kavade kohta ajavahemikuks 2008–2012, selleks et ühenduse süsteem aitaks kulutõhusalt täita ühenduse kohustust vähendada heitkoguseid 2020. aastaks vähemalt 20 % võrra.
- (14) See panus vastab heitkoguste vähendamisele ühenduse süsteemi raames 2020. aastaks 21 % võrra võrreldes 2005. aasta tasemega, hõlmates muu hulgas mõju, mis tuleneb süsteemi ulatuse laiendamisest ajavahemikuks 2008–2012 võrreldes ajavahemikuga 2005–2007, ning Bulgaaria ja Rumeenia siseriiklike saastekvootide eraldamise kavade hindamisel ajavahemikuks 2008–2012 kasutatud kauplemissektori 2005. aasta heitkoguste andmeid, mille tulemusel eraldatakse 2020. aastal maksimaalselt 1 720 miljonit saastekvooti. Täpsed heitkogused arvutatakse välja pärast seda, kui liikmesriigid on eraldanud saastekvoodid vastavalt komisjoni otsustele siseriiklike saastekvootide eraldamise kavade kohta ajavahemikuks 2008–2012, kuna mõnede käitiste saastekvootide heakskiitmine sõltus nende heitkoguste põhjendatusest ja tõendatusest. Kui saastekvoodid ajavahemikuks 2008–2012 on eraldatud, avaldab komisjon ühenduse saastekvootide üldkoguse. Ühenduse üldkogust tuleks kohandada, võttes arvesse käitisi, mis kuuluvad ühenduse süsteemi või on sellest välja arvatud ajavahemikul 2008–2012 või alates 2013. aastast.
- (15) Ühenduse majanduse täiendav jõupingutus eeldab muu hulgas, et läbivaadatud ühenduse süsteem toimib majanduslikult võimalikult tõhusalt ja põhineb ühenduses täielikult ühtlustatud saastekvootide eraldamise tingimustel. Seepärast peaks saastekvootide eraldamise peamiseks meetodiks olema enampakkumised, kuna kõnealune meetod

on lihtsaim ning seda peetakse üldiselt majanduslikult kõige tõhusamaks. Samuti peaks see kaotama juhusliku kasumi võimaluse ning looma uutele osalejatele ja keskmisest kiirema majanduskasvuga riikidele olemasolevate käitiste- ja võrdsed võimalused.

(16) Ühenduse süsteemi keskkonnavalase ja haldussuutlikkuse säilitamiseks ning konkurentsimoontuste ja uute osalejate reservi varase amendumise vältimiseks tuleks ühtlustada uusi osalejaid käsitlevad eeskirjad, tagamaks, et kõik liikmesriigid kasutaksid sama lähenemisviisi, eelkõige seoses käitiste märkimisväärse laiendamise mõistega. Seepärast tuleks lisada käesoleva direktiivi rakendamiseks vajalike ühtlustatud eeskirjade vastuvõtmist käsitlevad säted. Nendes eeskirjades tuleks märkimisväärset laiendamist vajaduse korral määratleda kui käitise olemasoleva tootmisvõimsuse vähemalt 10-protsendilist suurendamist või käitise heitkoguste olulist kasvu seoses tootmisvõimsuse suurenemisega. Uute osalejate reservist tuleks saastekvootide eraldada üksnes seoses käitise märkimisväärse laiendamisega.

(17) Kõik liikmesriigid peavad tegema märkimisväärsed investeeringuid, et vähendada oma majanduse süsinikuheitme määra 2020. aastaks, ning nendes liikmesriikides, kus sisetulek inimese kohta on jätkuvalt tunduvalt väiksem ühenduse keskmisest ja kus majandus on rikkamatele liikmesriikidele alles järele jõudmas, tuleb teha olulisi jõupingutusi energiatõhususe parandamiseks. Kuna eesmärgiks on ühendusesiseste konkurentsimoontuste kaotamine ja suurim võimalik majanduslik tõhusus ühenduse majanduse muutmisel turvaliseks ja jätkusuutlikuks vähem süsihappegaasiheitmeid tekitavaks majanduseks, ei ole kohane käsitleda üksikute liikmesriikide majandusharusid ühenduse süsteemi raames erinevalt. Seepärast on vaja töötada välja muud mehhanismid nende liikmesriikide jõupingutuste toetamiseks, kus sisetulek inimese kohta on suhteliselt madalam ja majanduskasv kiirem. 88 % enampakkumisel müüdavast saastekvootide üldkogusest tuleks jaotada liikmesriikide vahel vastavalt nende heitkoguste suhtelisele osatähtsusele ühenduse süsteemis 2005. aastal või vastavalt 2005.–2007. aasta keskmisele kogusele, lähtudes sellest, kumb on suurem. 10 % üldkogusest tuleks jaotada teatavate liikmesriikide vahel ühenduse solidaarsuse ja majanduskasvu eesmärgil ning seda tuleks kasutada heitkoguste vähendamiseks ja kliimamuutuste mõjudega kohanemiseks. Kõnealuse 10 % jaotamisel tuleks arvesse võtta liikmesriikide 2005. aasta sisetulekut inimese kohta ja majanduskasvu prognoosi ning eraldatav kogus peaks olema suurem liikmesriikide puhul, kus sisetulek inimese kohta on väike ja prognoositav majanduskasv kiire. Liikmesriigid, kus keskmine sisetulek inimese kohta on üle 20 % suurem ühenduse keskmisest, peaksid saastekvootide jaotamiseks neid loovutama, välja arvatud juhul, kui komisjoni mõjuhinnaangus (mis on lisatud ELi kliimamuutuste ja taastuvenergia 2020. aasta eesmärkide rakendusmeetmete paketi) märgitud kogu paketi otsesed kulud

ületavad 0,7 % SKPst. Täiendavad 2 % enampakkumisel müüdavast saastekvootide üldkogusest tuleks jaotada liikmesriikide vahel, kelle kasvuhooonegaaside heitkogused 2005. aastal olid vähemalt 20 % väiksemad sellest heitkogusest, mis kehtis neile Kyoto protokolli alusel.

(18) Kliimamuutustega võitlemiseks ja nende vältimatute mõjudega kohanemiseks tehtavaid jõupingutusi silmas pidades on asjakohane kasutada vähemalt 50 % saastekvootide enampakkumiste tuludest selleks, et vähendada kasvuhooonegaaside heitkoguseid; kohaneda kliimamuutuste mõjudega; rahastada heitkoguste vähendamise ja mõjudega kohanemise alast teadus- ja arendustegevust; arendada taastuvenergiaallikaid, et saavutada liidu eesmärk jõuda 2020. aastaks taastuvenergia 20-protsendilise osatähtsuseni; saavutada ühenduse eesmärk suurendada energiatõhusust 2020. aastaks 20 % võrra; rahastada keskkonnanohutut kasvuhooonegaaside kogumist ja geoloogilist säilitamist; toetada ülemaailmset energiatõhususe ja taastuvenergia fondi ja kohanemise fondi, mis võeti kasutusele ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni 14. osaliste konverentsi raames Poznanis (COP 14 ja COP/MOP 4); rahastada meetmeid raadamise ärarohimiseks ja kliimamuutustega kohanemise hõlbustamiseks arengumaades, ning lahendada sotsiaalprobleeme, nagu võimaliku elektrienergia tõusu mõju väiksema ja keskmise sissetulekuga leibkondadele. See protsendimäär on oluliselt madalam kui ametiasutuste eeldatav enampakkumiste netotulu, arvestades võimalikku väiksemat tulu ettevõtte tulumaksu laekumisest. Lisaks sellele tuleks saastekvootide enampakkumistel saadavat tulu kasutada ühenduse süsteemi juhtimise halduskulude katteks. Käesolev direktiiv peaks samuti sisaldama sätteid enampakkumisel saadava tulu kõnealustel eesmärkidel kasutamise järelevalveks. Teabe andmine tulu kasutamise kohta ei vabasta liikmesriike asutamislepingu artikli 88 lõikes 3 sätestatud kohustusest teatada teatavatest riiklikest meetmetest. Käesolev direktiiv ei piira asutamislepingu artiklite 87 ja 88 kohaselt tulevikus toimuvate riigiabiameetluste tulemusi.

(19) Seepärast peaksid enampakkumised olema energiasektoris reeglilik alates 2013. aastast, arvestades kõnealuse sektori võimalust süsinikdioksiidi suurenenud maksumus edasi suunata, ning süsinikdioksiidi kogumise ja säilitamise eest ei tohiks anda tasuta saastekvooti, kuna kõnealuse stiimuli puhul ei nõuta säilitatavate heitkoguste osas saastekvootide tagastamist. Selleks et vältida konkurentsimoontusi, võib elektritootjatele eraldada tasuta saastekvooti kaugkütte ja -jahutuse ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta direktiivis 2004/8/EÜ (soojus- ja elektrienergia koostootmise stimuleerimiseks siseturu kasuliku soojuse nõudluse alusel) ⁽¹⁾ määratletud suure tõhususega koostootmise käigus toodetud soojuse ja jahutuse eest, juhul kui muudes majandusharudes käitiste poolt toodetud samasuguse soojuse eest eraldatakse tasuta saastekvooti.

⁽¹⁾ ELT L 52, 21.2.2004, lk 50.

- (20) Peamine pikaajaline stiimul süsinikdioksiidi kogumiseks ja säilitamiseks ning uute taastuvenergia tehnoloogiate kasutuselevõtuks on see, et püsivalt säilitatud või ära hoitud süsinikdioksiidi heitkoguste eest ei tule saastekvoote tagastada. Et kiirendada esimeste ärilisel alusel toimivate rajatiste ja uuenduslike taastuvenergia tehnoloogiate näidisprojekte, tuleks uute osalejate reservist kõrvale panna saastekvoodid, millega tagatakse kindel hüvitus esimestele sellistele rajatistele liidus süsinikdioksiidi (tonnides) säilitamise või piisavas ulatuses ärahoitud eest, tingimusel et on olemas kokkulepe sellise tehnoloogia intellektuaalomandi õiguste jagamise kohta. Lisarahastamist tuleks rakendada piisava ulatusega projektide puhul, mis on oma olemuselt uuenduslikud ja mida oluliselt kaasrahastab käitaja, kes põhimõtteliselt katab üle poole asjakohastest investeringukuludest, ning võttes arvesse projekti elujõulisust.
- (21) Muude ühenduse süsteemiga hõlmatud majandusharude puhul tuleks ette näha üleminekusüsteem, mille puhul moodustavad 2013. aastal eraldatavad tasuta saastekvoodid 80 % kogusest, mis vastab kõnealuste käitiste poolt 2005.–2007. aastal tekitatud heitkoguste protsendimäärade ühenduse heidete üldkogusest, väljendatuna protsendimäärana ühenduse aastast saastekvootide üldkogusest. Pärast seda tuleks tasuta eraldatavaid saastekvootide igal aastal vähendada võrdsete koguste võrra, nii et 2020. aastal on tasuta saastekvoot 30 %, kuni 2027. aastal enam tasuta saastekvoot ei eraldata.
- (22) Süsiniku- ja elektrituru nõuetekohase toimimise tagamiseks peaks saastekvootide müümine enampakkumisel 2013. aastast kulgevaks ajavahemikuks algama hiljemalt 2011. aastal ning põhinema eelnevalt kindlaksmääratud selgetel ja objektiivsetel põhimõtetel.
- (23) Käitistele üleminekuperioodil tasuta kvootide eraldamine peaks toimuma ühenduse ühtlustatud eeskirjade alusel (edaspidi „eelnevad võrdlusalused”), et minimeerida konkurentsimoontonutusi ühenduse turul. Kõnealused eeskirjad peaksid arvesse võtma kasvuhooonegaaside ja energia seisukohast kõige tõhusamaid tehnoloogiaid, asendajaid, alternatiivseid tootmisviise, biomassi kasutamist, taastuvenergiaallikaid ning süsinikdioksiidi kogumist ja säilitamist. Sellised eeskirjad ei tohiks olla heitkoguste suurendamise ajendiks ning peaksid tagama, et üha suurem osa saastekvooti müüakse enampakkumisel. Eraldatavad saastekvoodid tuleks kindlaks määrata enne kauplemisperioodi, et tagada turu nõuetekohane toimimine. Ühtlustatud eeskirjades võib arvesse võtta ka põlevate heitgaaside kasutamisega seotud heitkoguseid, kui selliste heitgaaside teket ei ole tööstuslikus protsessis võimalik vältida. Sellega seoses võib eeskirjades ette näha tasuta saastekvootide eraldamise nende käitiste käitajatele, kus neid heitgaase põletatakse või kust need heitgaasid pärinevad. Eeskirjad peaksid samuti vältima põhjendamatuid konkurentsimoontonutusi tööstuskäitistele tarnitava elektri ning soojus- ja jahutusenergia turul. Lisaks sellele tuleks nendega vältida
- põhjendamatuid konkurentsimoontonutusi ühe käitaja poolt käitatavate käitiste tööstusliku tegevuse ja alltöövõtu korras toimivates käitistes tootmise vahel. Kõnealused eeskirjad tuleks kohaldada uute osalejate suhtes, kes teostavad samu tegevusi nagu olemasolevad käitised, millele eraldatakse üleminekuperioodil tasuta saastekvoot. Konkurentsimoontonutuste vältimiseks siseturul ei tohiks tasuta saastekvooti eraldada uute osalejate toodetava elektri puhul. Uute osalejate reservi saastekvoodid, mis on 2020. aastaks kasutamata jäänud, tuleks müüa enampakkumisel.
- (24) Ühendus jätkab läbirääkimiste juhtimist sellise ambitsioonika rahvusvahelise kliimamuutuste lepingu sõlmimiseks, millega saavutatakse eesmärk, et maapinna temperatuuri tõus maailmas ei ületaks 2 °C, ning leiab julgustust ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni 13. osaliste konverentsil ja Kyoto protokolli osaliste kolmandal koosolekul Indoneesias Bali saarel 3.–14. detsembrini 2007 kõnealuse eesmärgi saavutamiseks tehtud edusammudest. Juhul kui teised arenenud riigid ja muud peamised kasvuhooonegaaside tekitajad ei osale kõnealuses rahvusvahelises lepingus, võib see põhjustada kasvuhooonegaaside heitkoguste suurenemise kolmandates riikides, kus tööstusele ei kohaldata selliseid süsinikdioksiidi heitkoguste piiranguid (edaspidi „süsinikdioksiidi leke”) ja samal ajal luua majanduslikult ebasoodsa olukorra teatavates ühenduse energiamahukates sektorites ja allsektorites, mida mõjutab rahvusvaheline konkurents. See võib kahjustada ühenduse meetmete keskkonnaval terviklikkust ja kasu. Süsinikdioksiidi lekke ohtu lahendamiseks peaks ühendus eraldama 100 % ulatuses tasuta saastekvooti sektoritele ja allsektoritele, mis vastavad asjakohastele tingimustele. Kõnealuste sektorite ja allsektorite määratlus ja nõutavad meetmed tuleks uuesti läbi vaadata, et tagada meetmete võtmine vaid vajaduse korral ning vältida ülekompanseerimist. Nendes sektorites ja allsektorites, mille puhul saab nõuetekohaselt tõendada, et süsinikdioksiidi lekke ohtu ei ole võimalik muul viisil vältida, ja kus elekter moodustab suure osa tootmiskuludest ja seda toodetakse tõhusalt, võivad meetmed arvesse võtta tootmise käigus toimuvat elektritarbimist, ilma et muudetakse saastekvootide üldkogust. Esialgu tuleks süsinikdioksiidi lekke ohtu nendes sektorites ja allsektorites hinnata kolmekohalisel tasandil (NACE 3 kood) või vajaduse ja asjakohaste andmete olemasolu korral neljakohalisel tasandil (NACE 4 kood).
- (25) Komisjon peaks seepärast olukorra hiljemalt 30. juuniks 2010 läbi vaatama ja pidama nõu kõigi asjakohaste sotsiaalpartneritega ning rahvusvaheliste läbirääkimiste tulemusi silmas pidades esitama aruande koos võimalike asjakohaste ettepanekutega. Sellega seoses peaks komisjon hiljemalt 31. detsembriks 2009 kindlaks tegema, millistes energiamahukates sektorites või allsektorites esineb süsinikdioksiidi lekke oht. Analüüs peaks põhinema selle hindamisel, millises ulatuses on tööstusel võimalik nõutavate saastekvootide hinda edasi suunata tootehindadesse, ilma et see tooks kaasa märgatava turuosa loovutamise ühenduseväliste käitistele, kes ei võta võrreldavaid meetmeid oma heitkoguste vähendamiseks. Energiamahukate tööstusharudele, mille puhul on kindlaks tehtud, et seal esineb märkimisväärne süsinikdioksiidi lekke oht, võiks eraldada

rohkem tasuta saastekvoote või tuleks kehtestada tõhus süsinikdioksiidi tasakaalustamise süsteem, et pakkuda ühenduse käitistele, kus on märkimisväärne süsinikdioksiidi lekke oht, võrdseid võimalusi võrreldes kolmandate riikide käitistega. Sellise süsteemi raames võiks kohaldada importijate suhtes nõudeid, mis on vähemalt sama soodsad kui ühenduse käitiste suhtes kohaldatavad nõuded, näiteks nõue saastekvoodid tagastada. Mis tahes meetmed peavad olema kooskõlas ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni põhimõtetega, eelkõige ühise, kuid diferentseeritud vastutuse ning vastavate võimaluste põhimõttega, pidades silmas vähim arenenud riikide eriolukorda. Meetmed peaksid samuti olema kooskõlas ühenduse rahvusvaheliste kohustustega, sealhulgas WTO lepinguga võetud kohustustega.

- (26) Euroopa Ülemkogu toimuvad arutelud, milles käsitletakse nende sektorite või allsektorite kindlaksmääramist, mille puhul esineb märkimisväärne süsinikdioksiidi lekke oht, on oma olemuselt erakordsed ning ei mõjuta kuidagi asutamislepingu artikliga 202 komisjonile antud rakendusvoitluste kasutamise menetlusi.
- (27) Liikmesriigid võivad pidada vajalikuks ajutiselt hüvitise maksmist teatavatele käitistele, mille puhul on kindlaks tehtud, et seal esineb märkimisväärne süsinikdioksiidi lekke oht kasvuhoonegaaside heitkogustega seotud kulude elektrihindades kajastamise tõttu. Nimetatud toetust tuleks anda ainult juhul, kui see on vajalik ning proportsionaalne, ning sellega peaks tagatama, et säilivad ühenduse süsteemi stiimulid energia säästmiseks ja tavaenergia asemel rohelise elektri nõudluse suurenemise ergutamiseks.
- (28) Võrdsete konkurentsitingimuste tagamiseks ühenduses tuleks ühtlustada väljaspool ühendust omandatud ühikute kasutamine ühenduse süsteemiga hõlmatud käitajate poolt. Kyoto protokollis on ette nähtud kvantitatiivsed heitkoguste vähendamise eesmärgid arenenud riikide jaoks ajavahemikuks 2008–2012 ja on sätestatud puhta arengu mehhanismi tõendatud heitkoguste vähendamise ühikute (THV) ja ühisrakenduse projektide heitkoguste vähendamise ühikute (HVÜ) loomine ning nende kasutamine arenenud riikide poolt, et saavutada osa kõnealustest eesmärkidest. Kuigi Kyoto protokollis raamistik ei võimalda luua HVÜsid alates 2013. aastast ilma, et vastuvõtjariikides oleks kehtestatud uued kvantitatiivsed heitkoguste vähendamise eesmärgid, võib tõenäoliselt jätkata puhta arengu mehhanismi ühikute loomist. Tuleks sätestada, et pärast rahvusvahelise kliimamuutuste lepingu sõlmimist on võimalik täiendavalt kasutada kõnealuse lepingu ratifitseerinud riikides omandatud THVsid ja HVÜsid. THVde ja HVÜde edaspidise kasutamise sätestamine sellise lepingu puudumisel kahjustaks kõnealust algatust ja raskendaks ühenduse eesmärgi saavutamist taastuvenergia üha laiemas kasutamises. THVde ja HVÜde kasutamine peaks olema kooskõlas ühenduse eesmärgiga toota 2020. aastaks 20 % energiast taastuvenergiaallikatest ja edendada energiatõhusust, uuendustegevust ja tehnoloogia arengut. Kui see on

kõnealuste eesmärkide saavutamiseks kooskõlas, tuleks ette näha võimalus sõlmida lepinguid kolmandate riikidega, et luua kõnealustes riikides heitkoguste vähendamiseks stiimuleid, millega saavutatakse kasvuhoonegaaside heitkoguste täiendav tegelik vähendamine ja edendatakse samal ajal ühenduses asuvate äriühingute uuendustegevust ja tehnoloogia arengut kolmandates riikides. Sellised lepingud võib ratifitseerida rohkem kui üks riik. Pärast ühenduse poolt rahuldava rahvusvahelise kliimamuutuste lepingu heakskiitmist tuleks hõlbustada juurdepääsu kolmandates riikides läbi viidud projektide käigus omandatud ühikutele ja samal ajal suurendada ühenduse süsteemi raames saavutatava heitkoguste vähendamise taset.

- (29) Prognoositavuse tagamiseks tuleks käitajatele anda kindlust selles osas, kas nad võivad pärast 2012. aastat kasutada THVsid ja HVÜsid, mis on omandatud ühenduse süsteemis ajavahemikul 2008–2012 kasutatavate projektide käigus ning mis on neil kasutamata ajavahemikul 2008–2012 kasutada lubatud kogusest. Kuna liikmesriigid ei saa kauplemissperioodide vahel rahvusvaheliste lepingute alusel käitajate valduses olevaid THVsid ja HVÜsid (THVde ja HVÜde „hoiustamine“) üle kanda enne 2015. aastat ja sedagi üksnes juhul, kui liikmesriigid otsustavad lubada kõnealuste THVde ja HVÜde hoiustamist seoses selliste ühikute hoiustamise piiratud õigusega, tuleks kõnealuse kindluse andmiseks nõuda liikmesriikidelt, et nad lubaksid vahetada enne 2012. aastat toimunud heitkoguste vähendamise eest välja antud THVd ja HVÜd saastekvootide vastu, mis kehtivad alates 2013. aastast. Kuna aga liikmesriike ei tohiks kohustada vastu võtma THVsid ja HVÜsid, mille puhul ei ole kindel, et nad saavad neid kasutada kehtivate rahvusvaheliste kohustuste täitmiseks, peaks see nõue kehtima üksnes kuni 31. märtsini 2015. Käitajatele tuleks anda samaväärne kindlus seoses THVdega, mis on omandatud enne 2013. aastat käivitatud projektide käigus, pärast 2013. aastat toimuva heitkoguste vähendamise suhtes. On oluline, et käitajate rakendatud projektidest saadud heitkoguste vähendamise ühikud tähendaksid tegelikku, tõendatud, täiendavat ja püsivat heitkoguste vähendamist ning oleksid selgelt kasulikud säästva arengu mõttes ega omaks märkimisväärt kahjulikku keskkonnamoju või sotsiaalset mõju. Tuleks kehtestada kord, mis võimaldab teatavate projektitüüpide välistamist.
- (30) Kui rahvusvahelise kliimamuutuste lepingu sõlmimine viib, tuleks ette näha võimalus kasutada kõrgekvaliteedilisest projektidest saadud heitkoguste vähendamise ühikuid ühenduse süsteemi raames kolmandate riikidega sõlmitud lepingute kaudu. Sellised lepingud, mis võivad olla kahe- või mitmepoolsed, võiksid aidata kaasa nende projektide jätkuvalle tunnustamisele ühenduse süsteemis, mille käigus toodeti HVÜsid kuni 2012. aastani, kuid mille puhul ei ole see enam Kyoto protokollis raamistikus võimalik.

- (31) Vähi arenenud riigid on eriti tundlikud kliimamuutuste mõjude suhtes ning tekitavad üksnes väga väikese osa kasvahoonegaaside heitkogustest. Seetõttu tuleks enampakkumistel saadud tulu kasutamisel kliimamuutustega kohanemise hõlbustamiseks arengumaades esmajärjekorras käsitleda vähi arenenud riikide vajadusi. Kuna kõnealustes riikides on käivitatud väga vähe puhta arengu mehhanismi projekte, on asjakohane anda kindlust selles osas, et pärast 2012. aastat vähi arenenud riikides alustatud projektide raames omandatud ühikud on vastuvõetavad isegi rahvusvahelise kliimamuutuste lepingu puudumisel, kui need projektid on selgelt täiendavad ja aitavad kaasa säästvale arengule. See õigus peaks vähi arenenud riikide suhtes kehtima kuni 2020. aastani, tingimusel et nad on selleks ajaks ratifitseerinud rahvusvahelise kliimamuutuste lepingu või kahe- või mitmepoolse lepingu ühendusega.
- (32) Pärast rahvusvahelise kliimamuutuste lepingu sõlmimist võib kasutada lisaühikuid, mis moodustavad kuni poole ühenduse süsteemis täiendavalt vähendatud heitkogustest, samas tuleks kolmandatest riikidest pärit kõrgekvaliteedilisi puhta arengu mehhanismi ühikuid ühenduse süsteemi raames alates 2013. aastast tunnustada üksnes siis, kui kõnealused riigid on ratifitseerinud rahvusvahelise kliimamuutuste lepingu.
- (33) Ühendus ja selle liikmesriigid peaksid heaks kiitma üksnes projektitegevused, mille kõikide projektiosaliste peakontor asub riigis, mis on sõlminud selliseid projekte käsitleva rahvusvahelise lepingu, et vältida süsteemi ärakasutamist ettevõtjate poolt, kes asuvad riikides, mis ei ole rahvusvahelist lepingut sõlminud, välja arvatud juhul, kui kõnealused ettevõtjad asuvad kolmandates riikides või osariigi või piirkonna tasandi haldusüksustes, mis on seotud ühenduse süsteemiga.
- (34) Asjaolu, et mõningad käesoleva direktiivi sätteid viitavad rahvusvahelise kliimamuutuste lepingu heakskiitmisele ühenduse poolt, ei piira nimetatud lepingu sõlmimist ka liikmesriikide poolt.
- (35) Kogemusi silmas pidades tuleks heitkoguste seiret, aruandlust ja tõendamist käsitlevaid ühenduse süsteemi sätteid täiustada.
- (36) Liit peaks töötama selle nimel, et rajada rahvusvaheliselt tunnustatud süsteem raadamise vähendamiseks ning metsastamise ja metsauuendamise suurendamiseks, toetades ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni eesmärki luua olemasolevat korraldust arvesse võttes rahastamise mehhanismid, mis on osa tõhusast, tulemuslikust, õiglasest ja sidusast finantsstruktuurist Kopenhaageni kliimamuutuste konverentsil (COP 15 ja COP/MOP 5) sõlmitava rahvusvahelise kliimamuutuste lepingu raames.
- (37) Selleks et selgitada, et direktiiv 2003/87/EÜ hõlmab igat tüüpi katlaid, põleteid, turbiine, soojendeid, sulatusahje, jäätmepõletusahje, sardamisahje, ahje, kuivateid, mootoreid, kütuseelemente, keemilise silmuspõletamise seadmeid, pilupõleteid ning termilise ja katalüütilise järelopõletamise seadmeid, tuleks lisada põletamise määratlus.
- (38) Selleks et tagada, et saastekvoote saab ühenduse piires isikute vahel ilma igasuguste piiranguteta üle kanda ning et ühenduse süsteemi on võimalik siduda saastekvootidega kauplemise süsteemidega kolmandates riikides ning osariigi ja piirkonna tasandi haldusüksustes, tuleks kõigi saastekvootide kohta pidada alates 2012. aasta jaanuarist ühenduse registrit, mis on loodud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta otsuse nr 280/2004/EÜ (ühenduse kasvahoonegaaside heitmete järelevalve ja Kyoto protokollil rakendamise süsteemi kohta) (¹) alusel. See ei tohiks piirata ühenduse süsteemi väliste heitkoguste kohta riiklike registrite pidamist. Ühenduse register peaks pakuma samasuguse kvaliteediga teenuseid kui riiklikud registrid.
- (39) Alates 2013. aastast peaks ühenduse süsteem ühtlustatud viisil hõlmama süsinikdioksiidi keskkonnoahutut kogumist, transporti ja geoloogilist säilitamist.
- (40) Tuleks ette näha kord, mis võimaldaks vastastikku tunnustada ühenduse süsteemi saastekvoote ning saastekvoote muude kolmandates riikides või osariigi ja piirkonna tasandi haldusüksustes kehtestatud kasvahoonegaaside saastekvootidega kauplemise kohustuslike süsteemide raames, millega seatakse piirangud koguheitmele.
- (41) Liidu naaberriikidest kolmandate riikide ühinemist ühenduse süsteemiga tuleks soodustada juhul, kui nad järgivad käesolevat direktiivi. Komisjon peaks tegema kõnealuse eesmärgi edendamiseks kõik võimaliku, abistades rahaliselt ja tehniliselt kandidaatriike, potentsiaalseid kandidaatriike ja Euroopa naabruspoliitikaga hõlmatud riike ning pidades nendega läbirääkimisi. See hõlbustaks tehnoloogia ja teadmiste siiret kõnealustesse riikidesse, olles oluline vahend kõigile majandusliku, keskkonnavalase ja sotsiaalse kasu toomiseks.
- (42) Käesolevas direktiivis tuleks ette näha lepingud, mis võimaldaks vastastikku tunnustada ühenduse süsteemi saastekvoote ning saastekvoote muude kasvahoonegaaside saastekvootidega kauplemise kohustuslike süsteemide raames, millega seatakse piirangud koguheitmele, ning mis on kooskõlas ühenduse süsteemiga, võttes arvesse keskkonnavalaste eesmärkide ulatust ning tõhusat ja võrreldavat heitkoguste seire-, aruandlus- ja tõendamise mehhanismi ja nõuetele vastavuse süsteemi.

(¹) ELT L 49, 19.2.2004, lk 1.

- (43) Ühenduse süsteemi raames saadud kogemusi silmas pidades peaks olema võimalik eraldada saastekvootide projektidele, millega vähendatakse kasvuhoonegaaside heitkoguseid, tingimusel et kõnealused projektid viiakse ellu vastavalt ühenduse tasandil vastu võetud ühtlustatud eeskirjadele ning et kõnealuste projektide puhul ei toimu heitkoguste vähendamise topeltarvestust ega takistata ühenduse süsteemi ulatuse laiendamist ega muude poliitiliste meetmete võtmist selliste heitkoguste vähendamiseks, mis ei ole hõlmatud ühenduse süsteemiga.
- (44) Käesoleva direktiivi rakendamiseks vajalikud meetmed tuleks vastu võtta vastavalt nõukogu 28. juuni 1999. aasta direktiivile 1999/468/EÜ, millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlused ⁽¹⁾.
- (45) Komisjonile tuleks eelkõige anda volitus võtta vastu meetmeid, mis käsitlevad uute osalejate kindlaksmääramise eeskirja ühtlustamist, saastekvootide müüki enampakkumisel, saastekvootide eraldamist ühenduses üleminekuperioodil, teatavate näidisprojekti valiku suhtes kohaldatavate kriteeriumide ja üksikasjade kehtestamist, märkimisväärse süsinikdioksiidi lekke ohuga sektorite ja allsektorite loetelu koostamist, ühikute kasutamist, heitkoguste seiret, aruandlust ja tõendamist, tõendavate asutuste akrediteerimist, ühtlustatud projektieskirjade rakendamist ning teatavate lisade muutmist. Kuna need on üldmeetmed ja nende eesmärk on muuta direktiivi 2003/87/EÜ vähem olulisi sätteid, muu hulgas täiendades seda uute vähem oluliste sätetega, tuleb need vastu võtta vastavalt otsuse 1999/468/EÜ artiklis 5a sätestatud kontrollliga regulatiivmenetlusele.
- (46) Seetõttu tuleks direktiivi 2003/87/EÜ vastavalt muuta.
- (47) On asjakohane näha ette selliste sätete varane ülevõtmine, millega valmistatakse ette ühenduse süsteemi läbivaadatud toimimist alates 2013. aastast.
- (48) Selleks et viia kauplemissperiood 2008–2012 nõuetekohaselt lõpule, tuleks direktiivi 2003/87/EÜ (muudetud direktiividega 2004/101/EÜ ⁽²⁾ ja 2008/101/EÜ ⁽³⁾ ning
- määrusega (EÜ) nr 219/2009 ⁽⁴⁾ sätteid jätkuvalt kohaldada, ilma et see piiraks komisjoni võimalust võtta vastu meetmeid ühenduse süsteemi läbivaadatud toimimiseks alates 2013. aastast.
- (49) Käesoleva direktiivi kohaldamine ei piira asutamislepingu artiklite 87 ja 88 kohaldamist.
- (50) Käesolev direktiiv austab põhiõigusi ja järgib eelkõige Euroopa Liidu põhiõiguste hartas tunnustatud põhimõtteid.
- (51) Kuna käesoleva direktiivi eesmärke ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada ning käesoleva direktiivi ulatuse ja mõju tõttu on seda parem saavutada ühenduse tasandil, võib ühendus võtta meetmeid kooskõlas asutamislepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (52) Kooskõlas paremat õigusloomet käsitleva institutsioonidevahelise kokkuleppe ⁽⁵⁾ punktiga 34 julgustatakse liikmesriike koostama nende endi jaoks ja ühenduse huvides vastavustabeleid, kus on võimalikult suures ulatuses välja toodud vastavus käesoleva direktiivi ja ülevõtmismetmetega, ning need üldsusele kättesaadavaks tegema,
- ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:
- Artikkel 1*
- Direktiivi 2003/87/EÜ muudatused**
- Direktiivi 2003/87/EÜ muudetakse järgmiselt.
- 1) Artiklile 1 lisatakse järgmised lõigud:
- „Samuti näeb käesolev direktiiv ette tõsta kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamise taset, et aidata kaasa sellise vähendamise taseme saavutamisele, mis on teaduslikult vajalik tõsiste kliimamuutuste vältimiseks.
- Käesolev direktiiv sisaldab ka sätteid ühenduse rangema, 20 % ületava heitkoguste vähendamise kohustuse hindamiseks ja rakendamiseks, mida kohaldatakse pärast sellise rahvusvahelise kliimamuutuste lepingu heakskiitmist ühenduse poolt, mille tulemusel vähendatakse kasvuhoonegaaside heitkoguseid suuremal määral, kui on nõutud artiklis 9, vastavalt Euroopa Ülemkogu 2007. aasta märtsis toimunud kohtumisel toetatud 30 % kohustusele.”
- ⁽¹⁾ EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23.
- ⁽²⁾ Euroopa parlamendi ja nõukogu 27. oktoobri 2004. aasta direktiiv 2004/101/EÜ, millega muudetakse direktiivi 2003/87/EÜ, millega loodi ühenduses kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteem, võttes arvesse Kyoto protokollis projektmehanisme (ELT L 338, 13.11.2004, lk 18).
- ⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. novembri 2008. aasta direktiiv 2008/101/EÜ, millega muudetakse direktiivi 2003/87/EÜ, et lisada lennutegevus ühenduse kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteemi (ELT L 8, 13.1.2009, lk 3).
- ⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. märtsi 2009. aasta määrus (EÜ) nr 219/2009, millega kohandatakse teatavaid asutamislepingu artiklis 251 sätestatud menetluse kohaseid õigusakte otsusega 1999/468/EÜ kontrolliga regulatiivmenetluse osas – Kontrolliga regulatiivmenetlusega kohandamine – 2. osa (ELT L 87, 31.3.2009, lk 109).
- ⁽⁵⁾ ELT C 321, 31.12.2003, lk 1.

2) Artiklit 3 muudetakse järgmiselt:

a) punkt c asendatakse järgmisega:

„c) *kasvuhoonegaasid* – II lisas loetletud gaasid ning muud looduslikud ja inimtekkelised atmosfääri gaasilised koostisosad, mis neelavad ja kiirgavad infra-punast kiirgust;”

b) punkt h asendatakse järgmisega:

„h) uus osaleja:

— käitis, mis tegeleb ühe või mitme I lisas loetletud tegevusalaga ning mis on saanud kasvuhoonegaaside heitmeloade esimest korda pärast 30. juunit 2011;

— käitis, mis tegeleb artikli 24 lõike 1 või 2 kohaselt ühenduse süsteemi lisatud tegevusalaga esimest korda, või

— käitis, mis tegeleb ühe või mitme I lisas loetletud tegevusalaga või artikli 24 lõike 1 või 2 kohaselt ühenduse süsteemi lisatud tegevusalaga ning kus on toimunud märkimisväärne laiendamine pärast 30. juunit 2011, üksnes nimetatud laiendamise osas.”;

c) lisatakse järgmised punktid:

„t) *põletamine* – mis tahes kütuste oksüdeerimine olenevata nimetatud protsessi käigus saadava soojuste, elektri- või mehaanilise energia kasutamise viisist ja muud otseselt seotud tegevused, sh heitgaaside puhastamine;

u) *elektritootja* – käitis, mis 1. jaanuaril 2005 või pärast seda on tootnud elektrienergiat müügiks kolmandatele isikutele ja milles ei tegeleta ühegi teise I lisas loetletud tegevusalaga peale kütuse põletamise.”

3) Artikli 3c lõikes 2 asendatakse sõnad „Artikli 11 lõikes 2” sõnadega „Artikli 13 lõikes 1”.

4) Artiklis 3g asendatakse sõnad „vastavalt artikli 14 kohaselt vastu võetavatele suunistele” sõnadega „vastavalt artiklis 14 osutatud määrusele”.

5) Artikkel 4 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 4

Kasvuhoonegaaside heitmeloade

Liikmesriigid tagavad, et alates 1. jaanuarist 2005 ei tegutse ükski käitis I lisas loetletud tegevusalal, millega kaasnevad selle tegevusalaga seoses kindlaksmääratud kasvuhoonegaaside

heitkogused, välja arvatud juhul, kui käitajal on luba, mille pädev asutus on välja andnud kooskõlas artiklitega 5 ja 6, või käitis on vastavalt artiklile 27 ühenduse süsteemist välja arvatud. Sama kehtib ka artikli 24 kohaselt osalevate käitiste suhtes.”

6) Artikli 5 punkt d asendatakse järgmisega:

„d) meetmed, mille eesmärk on kontrollida heitkoguseid kooskõlas artiklis 14 osutatud määrusega ja nendest aru anda.”

7) Artiklit 6 muudetakse järgmiselt:

a) lõikele 1 lisatakse järgmine lõik:

„Pädev asutus kontrollib vähemalt iga viie aasta järel kasvuhoonegaaside heitmeloade ja teeb vajaduse korral selles muudatusi.”

b) lõike 2 punkt c asendatakse järgmisega:

„c) seirekava, mis vastab artiklis 14 osutatud määrusega kehtestatud nõuetele. Liikmesriigid võivad lubada käitajatel seirekavasid ajakohastada ilma luba muutmata. Käitajad esitavad kõik ajakohastatud seirekavad kinnitamiseks pädevale asutusele.”

8) Artikkel 7 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 7

Käitistega seotud muudatused

Käitaja teatab pädevale asutusele kõikidest käitise laadis või toimimisviisist kavandatavatest muudatustest või käitise laiendamisest või märkimisväärselt tootmisvõimsuse vähendamisest, mis võivad nõuda kasvuhoonegaaside heitmeloade ajakohastamist. Pädev asutus ajakohastab loa, kui see on asjakohane. Käitaja isiku muutumisel ajakohastab pädev asutus loa, lisades sinna uue käitaja nime ja aadressi.”

9) Artikkel 9 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 9

Ühenduse saastekvootide üldkogus

Alates 2013. aastast vähendatakse igal aastal eraldatavat ühenduse saastekvootide üldkogust lineaarselt, tehes arvutusi alates ajavahemiku 2008–2012 keskelt. Kogust vähendatakse lineaarse teguri 1,74 % võrra võrreldes saastekvootide keskmise aastase üldkogusega, mille liikmesriigid on eraldanud vastavalt komisjoni otsustele siseriiklike saastekvootide eraldamise kavade kohta ajavahemikuks 2008–2012.

30. juuniks 2010 avaldab komisjon aastaks 2013 ette nähtud ühenduse saastekvootide üldkoguse, mis põhineb liikmesriikide poolt vastavalt komisjoni otsustele siseriiklike saastekvootide eraldamise kavade kohta ajavahemikuks 2008–2012 eraldatud või eraldatavate saastekvootide üldkogustel.

Komisjon vaatab kõnealuse lineaarse teguri läbi ning vajaduse korral esitab Euroopa Parlamendile ja nõukogule ettepaneku alates 2020. aastast, eesmärgiga võtta otsus vastu 2025. aastaks."

10) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 9a

Ühenduse saastekvootide üldkoguse kohandamine

1. Käitiste puhul, mis on vastavalt artikli 24 lõikele 1 ajavahemikul 2008–2012 lisatud ühenduse süsteemi, kohandatakse alates 1. jaanuarist 2013 eraldatavate saastekvootide kogust nii, et see väljendaks kõnealustele käitistele ühenduse süsteemis osalemise ajavahemikul eraldatud saastekvootide aastast keskmist kogust, mida on kohandatud artiklis 9 osutatud lineaarse teguriga.

2. Käitiste puhul, mis tegutsevad I lisas loetletud tegevusaladel ning mis on ühenduse süsteemi lisatud alles 2013. aastast alates, tagavad liikmesriigid, et selliste käitiste käitajad esitavad asjakohasele pädevale asutusele nõuetekohaselt põhjendatud ja sõltumatult tõendatud andmed heitkoguste kohta, et neid saaks eraldatavate ühenduse saastekvootide üldkoguse kohandamisel arvesse võtta.

Kõnealused andmed esitatakse hiljemalt 30. aprilliks 2010 asjakohasele pädevale asutusele kooskõlas artikli 14 lõike 1 kohaselt vastu võetud sätetega.

Kui esitatud andmed on nõuetekohaselt põhjendatud, teavitab pädev asutus sellest komisjoni hiljemalt 30. juuniks 2010 ning eraldatavate saastekvootide kogust, mida on kohandatud artiklis 9 osutatud lineaarse teguriga, kohandatakse vastavalt. Käitiste puhul, mis tekitavad muid kasvuhoonegaase peale süsinikdioksiidi, võib pädev asutus teatada väiksemad heitkogused vastavalt käitiste heitkoguste vähendamise võimalustele.

3. Komisjon avaldab lõigetes 1 ja 2 osutatud kohandatud kogused 30. septembriks 2010.

4. Käitiste puhul, mis on artikli 27 kohaselt ühenduse süsteemist välja arvatud, kohandatakse alates 1. jaanuarist 2013 eraldatavate ühenduse saastekvootide üldkogust allapoole, et võtta arvesse nende käitiste keskmisi aastaseid tõendatud heitkoguseid ajavahemikul 2008–2010, mida on kohandatud artiklis 9 osutatud lineaarse teguriga."

11) Artikkel 10 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 10

Saastekvootide müük enampakkumisel

1. Alates 2013. aastast müüvad liikmesriigid enampakkumisel kõik saastekvoodid, mida kooskõlas artiklitega 10a ja 10c ei eraldata tasuta. Hiljemalt 31. detsembriks 2010 määrab komisjon kindlaks ja avaldab enampakkumisel müüdavate saastekvootide hinnangulise koguse.

2. Iga liikmesriigi poolt enampakkumisel müüdavate kvootide kogus koosneb järgmistest osadest:

- a) 88 % enampakkumisel müüdavate saastekvootide üldkogusest jaotatakse liikmesriikide vahel osadena, mis on võrdsed asjaomase liikmesriigi osaga tõendatud keskmistest heitkogustest ühenduse süsteemi raames 2005. aastal või 2005.–2007. aasta keskmise kogusega, lähtudes sellest, kumb on suurem;
- b) 10 % enampakkumisel müüdavate saastekvootide üldkogusest jaotatakse teatavate liikmesriikide vahel ühenduse solidaarsuse ja majanduskasvu eesmärgil, suurendades sel viisil kõnealuste liikmesriikide poolt punkti a kohaselt enampakkumisel müüdavate saastekvootide kogust IIa lisas täpsustatud protsendimäärade võrra, ja
- c) 2 % enampakkumisel müüdavast saastekvootide üldkogusest jaotatakse liikmesriikide vahel, kelle kasvuhoonegaaside heitkogused 2005. aastal olid vähemalt 20 % väiksemad nende heitkogustest algaastal, mis on kindlaks määratud Kyoto protokolliga. Selle protsendimäär jagunemine asjaomaste liikmesriikide vahel on sätestatud IIb lisas.

Punkti a kohaldamisel kasutatakse nende liikmesriikide osatähtsuse arvutamisel, kes ei osalenud ühenduse süsteemis 2005. aastal, tõendatud heitkoguseid ühenduse süsteemi raames 2007. aastal.

Vajaduse korral kohandatakse punktides b ja c osutatud protsendimäärasid proportsionaalselt, et jaotamise määr oleks 10 % ja 2 %.

3. Liikmesriigid otsustavad selle üle, kuidas kasutada saastekvootide enampakkumistest saadud tulu. Vähemalt 50 % lõikes 2 osutatud saastekvootide enampakkumistest saadud tulust, sealhulgas lõike 2 punktides b ja c osutatud enampakkumiste kogutulu, või selle tuluga samaväärne summa tuleks kasutada ühel või mitmel järgmistest eesmärkidest:

- a) kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamine, sealhulgas panus ülemaailmsesse energiatõhususe ja taastuvenergia fondi ning kohanemise fondi, mis võeti kasutusele ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni 14. osaliste konverentsi raames Poznanis (COP 14 ja COP/MOP 4),

kliimamuutuste mõjudega kohanemine ning heitkoguste vähendamise ja mõjudega kohanemise alase teadus- ja arendustegevuse ning näidisprojektide rahastamine, sealhulgas osalemine algatustes Euroopa energiatehnoloogiate strateegilise plaani ning Euroopa tehnoloogiaplattformide raames;

- b) taastuvenergiaallikate väljaarendamine, et saavutada ühenduse eesmärk suurendada taastuvenergia osatähtsust 2020. aastaks 20 %, samuti teiste tehnoloogiate väljaarendamine, mis aitavad kaasa üleminekule ohutule ja säästvale, vähem süsihappegaasiheitmeid tekitavale majandusele, ning kaasaaitamine ühenduse eesmärgile suurendada energiatõhusust 2020. aastaks 20 % võrra;
- c) meetmed raadamise vältimiseks ning metsastamise hoo- gustamiseks ja metsade ulatuslikumaks uuendamiseks arengumaades, mis on ratifitseerinud rahvusvahelise kliimamuutuste lepingu; tehnosiire ja kliimamuutuste kahjulike mõjudega kohanemise hõlbustamine nendes riikides;
- d) süsinikdioksiidi metsanduslik sidumine ühenduses;
- e) süsinikdioksiidi, eelkõige tahketel fossiilkütustel töötavatest elektrijaamadest ning tervest reast tööstussektori- test ja allsektoritest pärit süsinikdioksiidi keskkonnaohutu kogumine ja geoloogiline säilitamine, sealhulgas kolmandates riikides;
- f) vähe saastavatele transpordiliikidele ja ühistranspordile ülemineku ergutamine;
- g) energiatõhususe ja puhaste tehnoloogiate alase teadus- ja arendustegevuse rahastamine käesoleva direktiiviga hõl- matud sektorites;
- h) meetmed, mille eesmärk on energiatõhususe suurenda- mine ja parem isoleerimine, või rahalise toetuse andmi- ne, et lahendada sotsiaalprobleeme väiksema ja keskmise sissetulekuga leibkondades;
- i) ühenduse süsteemi juhtimise halduskulude katmine.

Loetakse, et liikmesriigid on täitnud käesoleva lõike sätet, kui nad kehtestavad esimeses lõigus loetletud eesmärkidel, sh eelkõige arengumaid hõlmava maksu- või rahalise toetuse poliitika või rahalisi toetusi mõjutava siseriikliku õigusloo- mepoliitika, mille maksumus on vähemalt 50 % lõikes 2 osu- tatud saastekvootide enampakkumistest saadud tulust, kaasa arvatud lõike 2 punktides b ja c osutatud enampakkumiste kogutulu, ning rakendavad neid.

Liikmesriigid teavitavad komisjoni tulude kasutamisest ja käesoleva lõike kohaselt võetud meetmetest otsuse nr 280/2004/EÜ kohaselt esitatavates aruannetes.

4. Komisjon võtab 30. juuniks 2010 vastu enampakku- mise ajastamist, haldamist ja muid aspekte käsitleva määru- se, tagamaks et enampakkumine toimub avatud, läbipaistval, ühtlustatud ja mittediskrimineerival viisil. Selleks peaks prot- sess olema prognoositav, eelkõige enampakkumiste ajastami- se ja järjestuse, samuti pakutavate saastekvootide hinnanguliste koguste osas.

Enampakkumised korraldatakse nii, et:

- a) käitajatel, eelkõige ühenduse süsteemiga hõlmatud väi- kestel ja keskmise suurusega ettevõtjatel on täielik, õig- lane ja võrdne juurdepääs;
- b) kõigil osalejatel on juurdepääs samale teabele samal ajal ning osalejad ei kahjusta enampakkumise toimimist;
- c) enampakkumiste korraldus ja neil osalemine on kulutõ- hus ja liigseid halduskulusid vältiv ning
- d) väikestele heitkoguste tekitajatele antakse juurdepääs saastekvootidele.

Kõnealune meede, mille eesmärk on muuta käesoleva direk- tiivi vähem olulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 23 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

Liikmesriigid esitavad iga enampakkumise osas aruande enampakkumise korraldamise eeskirjade nõuetekohase ra- kendamise kohta, eriti mis puudutab õiglast ja avatud juur- depääsu, läbipaistvust, hinnakujundust ning tehnilisi ja töökorralduslikke aspekte. Need aruanded esitatakse ühe kuu jooksul alates enampakkumise toimumisest ning avaldatakse komisjoni veebisaidil.

5. Komisjon jälgib Euroopa süsinikuturu toimimist. Kord aastas esitab komisjon Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande süsinikuturu toimimise, kaasa arvatud enampakku- miste rakendamise, likviidsuse ja kaubeldavate mahtude koh- ta. Vajaduse korral tagavad liikmesriigid, et asjakohane teave esitatakse komisjonile vähemalt kaks kuud enne aruande ko- misjoni poolt vastuvõtmist.”

12) Lisatakse järgmised artiklid:

„Artikkel 10a

Ühenduse üleminekueeskirjad saastekvootide tasuta eraldamiseks ühtlustatud viisil

1. Komisjon võtab 31. detsembriks 2010 vastu kogu ühenduses kohaldatavad ja täielikult ühtlustatud rakendus- meetmed lõigetes 4, 5, 7 ja 12 osutatud saastekvootide eral- damiseks, sealhulgas kõik vajalikud sätted lõike 19 ühtlustatud kohaldamiseks.

Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähem olulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 23 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

Kuivõrd see on võimalik, määratakse esimeses lõigus osutatud meetmetega kindlaks kogu ühendust hõlmavad eelnevad võrdlusalused, et tagada saastekvootide eraldamine sellisel viisil, et kõige tõhusamaid tehnoloogiaid, asendajaid, alternatiivseid tootmisviise, suure tõhususega koostootmist, tõhusat heitgaaside energia taaskasutamist, biomassi kasutamist ning süsinikdioksiidi kogumist ja säilitamist – kus sellised seadmed on olemas – arvesse võttes ergutatakse kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamist ja energia seisukohast kõige tõhusamate tehnoloogiate kasutamist ning ei ergutata heitkoguste suurendamist. Elektritootmise eest tasuta saastekvoote ei eraldata, välja arvatud artiklis 10c kirjeldatud juhtudel ning heitgaasidest toodetud elektrenergia puhul.

Iga sektori ja allsektori puhul arvutatakse võrdlusalus põhimõtteliselt pigem toote kui sisestatud energia alusel, et maksimeerida kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamist ja energiasäästu asjaomase sektori või allsektori igas tootmisprotsessis.

Konkreetsete sektorite ja allsektorite eelnevate võrdlusaluste määramise põhimõtete kindlaksmääramisel konsulteerib komisjon asjaomaste sidusrühmadega, kaasa arvatud asjaomaste sektorite ja allsektorite esindajatega.

Pärast seda kui ühendus on heaks kiitnud rahvusvahelise kliimamuutuste lepingu, mille tulemusel vähendatakse kohustuslikus korras kasvuhoonegaaside heitkoguseid ühendusega samaväärses ulatuses, vaatab komisjon kõnealused meetmed läbi, tagamaks et saastekvootide tasuta eraldamine toimub üksnes juhul, kui see on kõnealuse lepingu tõttu igati põhjendatud.

2. Konkreetsete sektorite või allsektorite eelnevate võrdlusaluste määramise põhimõtete kindlaksmääramisel on lähtepunktiks ühenduse sektori või allsektori 10 % kõige tõhusama käitise keskmised näitajad ajavahemikul 2007–2008. Komisjon konsulteerib asjaomaste sidusrühmadega, kaasa arvatud asjaomaste sektorite ja allsektorite esindajatega.

Artiklile 14 ja 15 kohaste määrustega nähakse ette tootmises tekkivate kasvuhoonegaaside heitkoguste seire, aruandluse ja tõendamise ühtlustatud eeskirjad, pidades silmas eelnevate võrdlusaluste kindlaksmääramist.

3. Kui lõigetest 4 ja 8 ei tulene teisiti, ning olenemata artiklist 10c, ei eraldata tasuta saastekvoote elektritootjatele, süsinikdioksiidi koguvatele käitistele, süsinikdioksiidi transportivatele torujuhtmetele ega süsinikdioksiidi säilitamiskohtadele.

4. Soojus- või jahutusenergia tootmise eest eraldatakse tasuta saastekvoote kaugküttele ning direktiivis 2004/8/EÜ määratletud suure tõhususega koostootmisele majanduslikult õigustatud nõudluse osas. Pärast 2013. aastat kohandatakse kõnealustele käitistele eraldatavaid saastekvoote kõnealuse soojuse tootmise eest igal aastal artiklis 9 osutatud lineaarse teguriga.

5. Saastekvootide aastane maksimumkogus, mille alusel arvutatakse sellistele käitistele eraldatavad saastekvoodid, mis ei ole hõlmatud lõikega 3 ja mis ei ole uued osalejad, ei ületa:

- a) ühenduse saastekvootide aastast üldkogust, mis on kindlaks määratud vastavalt artiklile 9 ning korrutatud heitkoguste osaga käitistest, mis ei ole hõlmatud lõikega 3, keskmisest tõendatud heitkoguste koguhulgast ajavahemikul 2005–2007 käitistest, mis on hõlmatud ühenduse süsteemiga ajavahemikul 2008–2012, ja
- b) keskmist tõendatud heitkoguste aastast üldkogust ajavahemikul 2005–2007, mis pärineb käitistest, mis on hõlmatud ühenduse süsteemiga alates 2013. aastast ning ei ole hõlmatud lõikega 3, ning mida on kohandatud artiklis 9 osutatud lineaarse teguriga.

Vajaduse korral kohaldatakse ühtset sektoriülest paranduskoefitsienti.

6. Liikmesriigid võivad samuti võtta vastu finantsmeetmeid selliste sektorite või allsektorite kasuks, mille puhul on kindlaks tehtud, et seal esineb märkimisväärne süsinikdioksiidi lekke oht kasvuhoonegaaside heitkogustest põhjustatud kulude elektrihindadesse suunamise tõttu, et hüvitada neid kulusid, ja kui need finantsmeetmed on kooskõlas selles valdkonnas kohaldatavate ja vastu võetavate riigiabinormidega.

Nimetatud meetmed põhinevad süsinikdioksiidi kaudsete heitkoguste eelnevatel võrdlusalustel toodanguühiku kohta. Eelnevad võrdlusalused arvutatakse konkreetse sektori või allsektori jaoks korrutisena kõige tõhusamale olemasolevale tehnoloogiale vastavast elektritarbimisest toodanguühiku kohta ja asjaomase Euroopa elektritootmise kombinatsiooni süsinikdioksiidi heitkogusest.

7. Viis protsenti ajavahemikul 2013–2020 vastavalt artiklitele 9 ja 9a kindlaks määratud ühenduse saastekvootide üldkogusest eraldatakse uutele osalistele kui suurim kogus, mille võib eraldada uutele osalistele käesoleva artikli lõike 1 kohaselt vastu võetud korras. Nimetatud ühenduse reservis olevad saastekvoodid, mida ei anta uutele osalejatele ega kasutata käesoleva artikli lõike 8, 9 või 10 kohaselt ajavahemikus 2013–2020, panevad liikmesriigid müüki enampakkumisel, võttes arvesse määra, mil liikmesriigi käitised on sellest reservist kasu saanud, kooskõlas artikli 10 lõikega 2 ning üksik- asjade ja ajastamise osas kooskõlas artikli 10 lõikega 4 ning asjakohaste rakendussätetega.

Saastekvoote kohandatakse artiklis 9 osutatud lineaarse teguriga.

Uutele osalejatele elektritootmisega seoses tasuta saastekvoote ei eraldata.

Komisjon võtab 31. detsembriks 2010 vastu ühtlustatud eeskirjad uue osaleja mõiste kohaldamise kohta, eelkõige seoses märkimisväärse laiendamise mõistega.

Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähem olulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 23 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

8. Kuni 31. detsembrini 2015 on uute osalejate reservist võimalik saada kuni 300 miljonit saastekvooti, et aidata stimuleerida kuni 12 kaubandusliku näidisprojekti ehitamist ja toimimist, mille eesmärk on süsinikdioksiidi keskkonnoahutu kogumine ja geoloogiline säilitamine, ning uuenduslikke taastuvenergiatehnoloogia näidisprojekte liidu territooriumil.

Saastekvoodid eraldatakse selliste näidisprojektide toetamiseks, mis tagavad mitmesuguste majanduslikult veel mittetasuvate süsinikdioksiidi kogumise ja säilitamise ning uuenduslike taastuvenergiatehnoloogiade arendamise geograafiliselt tasakaalustatud asukohtades. Saastekvootide eraldamine sõltub süsinikdioksiidi heitkoguste tõendatud vältimisest.

Projektid valitakse objektiivsete ja läbipaistvate kriteeriumide alusel, mis sisaldavad teadmiste jagamise nõudeid. Kõnealused kriteeriumid ja meetmed võetakse vastu vastavalt artikli 23 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele ja avalikustatakse.

Saastekvoodid reserveeritakse projektidele, mis vastavad kolmandas lõigus osutatud kriteeriumidele. Toetust nimetatud projektidele antakse liikmesriikide kaudu ning see eeldab olulist käitajapoolset kaasrahastamist. Samuti võiks projekte kaasrahastada asjaomane liikmesriik, ning kaasata võiks ka muud rahastamisallikad. Käesolevas lõikes nimetatud mehhanismi kaudu ei toetata projekte, mis ületavad 15 % selleks otstarbeks olemasolevate saastekvootide koguarvust. Nimetatud saastekvootide võetakse arvesse lõike 7 kohaselt.

9. Leedu, kes 2003. aasta ühinemisaktile lisatud protokolli nr 4 (Ignalina tuumaelektrijaama kohta Leedus) artikli 1 kohaselt kohustub 31. detsembriks 2009 sulgema Ignalina tuumaelektrijaama teise reaktori, võib nõuda saastekvootide uute osalejate reservist, et müüa need enampakkumisel kooskõlas artikli 10 lõikes 4 osutatud määrusega, kui Leedu tõendatud heitkogused ületavad ajavahemikul 2013–2015 ühenduse süsteemi raames summa, mis koosneb samal ajavahemikul Leedu käitistele elektritootmise heitkogusteks eraldatud tasuta saastekvootidest ning kolmest kaheksandikust Leedu poolt enampakkumisel müüdavatest saastekvootidest ajavahemikul 2013–2020. Suurim selliste saastekvootide kogus võrdub ülemääraste heitkogustega sel perioodil, kui ülemääraseid heitkoguseid põhjustavad elektri tootmisel suurenenud heitkogused, millest on maha arvatud kogused, mille võrra kõnealuse liikmesriigi saastekvoodid ajavahemikul 2008–2012 ületasid ühenduse süsteemis tõendatud heitkoguseid Leedus kõnealusel perioodil. Kõiki selliseid saastekvootide võetakse arvesse lõike 7 kohaselt.

10. Iga liikmesriik, mille elektrivõrk on ühendatud Leedu omaga ja mis 2007. aastal importis Leedust oma tarbeks rohkem kui 15 % siseriiklikult tarbitavast elektrenergia kogusest ning kus heitkogused on suurenenud investeeringute tõttu uue põlvkonna elektritootmisesse, võivad kohaldada lõiget 9 *mutatis mutandis* kõnealuses lõikes sätestatud tingimustel.

11. Kui artiklist 10b ei tulene teisiti, on käesoleva artikli lõigete 4–7 kohaselt tasuta eraldatavate saastekvootide kogus 2013. aastal 80 % lõikes 1 osutatud meetmete kohaselt kindlaks määratud kogusest. Seejärel vähendatakse tasuta saastekvootide igal aastal võrdse koguse võrra, nii et 2020. aastal on tasuta saastekvootide 30 %, kuni 2027. aastal enam tasuta saastekvootide ei eraldata.

12. Kui artiklist 10b ei tulene teisiti, eraldatakse 2013. aastal ja igal järgneval aastal kuni 2020. aastani lõike 1 kohaselt käitistele sektorites või allsektorites, mille puhul esineb märkimisväärne süsinikdioksiidi lekke oht, tasuta saastekvootide 100 % ulatuses lõikes 1 osutatud meetmete kohaselt kindlaks määratud kogusest.

13. Hiljemalt 31. detsembriks 2009 ja seejärel iga viie aasta tagant määrab komisjon kindlaks, pärast arutelu Euroopa Ülemkogul, lõikes 12 osutatud sektorite või allsektorite loetelu vastavalt lõigetes 14–17 osutatud kriteeriumidele.

Igal aastal võib komisjon omal algatusel või mõne liikmesriigi taotlusel lisada esimeses lõigus osutatud loetellu sektori või allsektori, kui analüüsis aruandes on võimalik tõestada, et muutuse järel, millel on oluline mõju nimetatud sektori või allsektori tegevustele, vastab see sektor või allsektor lõigetes 14–17 osutatud kriteeriumidele.

Käesoleva artikli rakendamisel konsulteerib komisjon liikmesriikide, asjaomaste sektorite või allsektorite ja muude asjaomaste sidusrühmadega.

Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähem olulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 23 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

14. Selleks et teha kindlaks lõikes 12 osutatud sektorid või allsektorid, hindab komisjon ühenduse tasandil, millises ulatuses on asjaomase jaotustaseme korral asjaomases sektoris või allsektoris võimalik nõutavate saastekvootidega seotud otseseid kulusid ja käesoleva direktiivi rakendamise tulemusena kõrgemast elektrenergia hinnast tulenevaid kaudseid kulusid edasi suunata tootehindadesse, ilma et see tooks kaasa märgatava turuosa loovutamise süsinikdioksiidi heidete seisukohast vähem tõhusatele ühendusevälistele käitistele. Nimetatud hindamised põhinevad keskmisel süsinikdioksiidihinnal vastavalt ELi kliimamuutuste ja taastuvenergia 2020. aasta eesmärkide rakendusmeetmete paketi lisatud komisjoni mõjuhinnangule ja iga sektori või allsektori kolme viimase aasta kaubandust, tootmist ja lisandväärtust käsitlevatel andmetel, kui need on kättesaadavad.

15. Süsinikdioksiidi lekke ohtu sektoris või allsektoris peetakse märkimisväärseks, kui:

- a) käesoleva direktiivi rakendamisest tingitud otsesed ja kaudsed lisakulud põhjustaksid tootmiskulude olulise suurenemise vähemalt 5 %, arvutatuna protsendina kogulisandväärtusest, ning
- b) kolmandate riikidega toimuva kaubavahetuse intensiivsus, väljendatuna kolmandatesse riikidesse suunatud ekspordi väärtuse ja kolmandatest riikidest pärineva impordi väärtuse summa ning ühenduse turu väärtuse (aastakäive pluss koguimport kolmandatest riikidest) suhtena, on suurem kui 10 %.

16. Olenemata lõikest 15 peetakse süsinikdioksiidi lekke ohtu sektoris või allsektoris märkimisväärseks ka siis, kui:

- a) käesoleva direktiivi rakendamisest tingitud otsesed ja kaudsed lisakulud põhjustaksid tootmiskulude olulise suurenemise vähemalt 30 % võrra, arvutatuna protsendina kogulisandväärtusest, või
- b) kolmandate riikidega toimuva kaubavahetuse intensiivsus, väljendatuna kolmandatesse riikidesse suunatud ekspordi väärtuse ja kolmandatest riikidest pärineva impordi väärtuse summa ning ühenduse turu väärtuse (aastakäive pluss koguimport kolmandatest riikidest) suhtena, on suurem kui 30 %.

17. Lõikes 13 osutatud loetelu võib täiendada pärast kvalitatiivse hinnangu koostamist, võttes asjakohaste andmete kättesaadavusel arvesse järgmisi kriteeriume:

- a) mil määral on kõnealuse sektori või allsektori üksikutele käitistele võimalik vähendada heitkoguste taset või elektrienergia tarbimist, sealhulgas vajaduse korral tootmiskulude suurenemist, mida selleks tehtud investeeringud võivad põhjustada, näiteks kõige tõhusamate tehniliste lahenduste abil;
- b) praegused ja prognoositavad turunäitajad, sealhulgas ka juhtumid, kui kaubanduse mõju või otseste ja kaudsete kulude suurenemise kiirus on lõikes 16 nimetatud ühe künnisväärtuse lähedal;
- c) kasumimarginaalid kui pikaajaliste investeerimis- või ümberpaiknemisotsuste võimalikud näitajad.

18. Lõikes 13 osutatud loetelu määratakse kindlaks, võttes asjakohaste andmete kättesaadavusel arvesse järgmist:

- a) millisel määral kolmandad riigid, kelle toodang moodustab määrava osa maailmatoodangust süsinikdioksiidi lekkest ohustatuks peetavates sektorites ja allsektorites, võtavad kindlaid kohustusi vähendada kasvuhoonegaaside heitkoguseid asjaomastes sektorites ühendusega võrreldavas ulatuses ja samas ajavahemikus, ja

- b) millisel määral on neis riikides asuvate käitiste tõhusus süsinikdioksiidi heitkoguste seisukohast võrreldav ühenduse omaga.

19. Tasuta saastekvoote ei anta käitisele, mis on lõpetanud tegevuse, välja arvatud juhul, kui käitaja tõendab pädevale asutusele, et nimetatud käitis taasalustab tootmist kindlaksmääratud ja mõistliku aja jooksul. Käitisi, mille kasvuhoonegaaside heitmeloade kehtivusaeg on lõppenud või see on kehtetuks tunnistatud, ning käitised, mille tegevus või tegevuse taasalustamine ei ole tehniliselt võimalik, käsitatakse tegevuse lõpetanuna.

20. Komisjon lisab lõike 1 alusel vastu võetud meetmete hulka meetmed selliste käitiste kindlakstegemiseks, mis oma tegevuse osaliselt lõpetavad või oma tootmisvõimsust märkimisväärselt vähendavad, ning vajaduse korral samuti meetmed neile tasuta antud saastekvootide määra vastavaks kohandamiseks.

Artikkel 10b

Meetmed teatavate energiamahukate tööstusharude toetamiseks süsinikdioksiidi lekke korral

1. Pidades silmas rahvusvaheliste läbirääkimiste tulemusi ja seda, mil määral aitavad kõnealused läbirääkimised saavutada ülemaailmset kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamist, ning pärast nõupidamist kõigi asjakohaste sotsiaalpartneritega, esitab komisjon hiljemalt 30. juuniks 2010 Euroopa Parlamendile ja nõukogule analüüsiva aruande, milles hinnatakse olukorda energiamahukates sektorites või allsektorites, mille puhul on tehtud kindlaks märkimisväärne süsinikdioksiidi lekke oht. Aruandele lisatakse asjakohased ettepanekud, mis võivad sisaldada järgmist:

- a) kõnealustele sektoritele või allsektoritele artikli 10a raames tasuta eraldatavate saastekvootide osatähtsuse kohandamine;
- b) vastavalt artiklile 10a kindlaks tehtud sektorite või allsektorite toodetavate toodete importijate kaasamine ühenduse süsteemi;
- c) hinnang süsinikdioksiidi lekke mõju kohta liikmesriikide energiavarustuskindlusele, eelkõige juhul, kui elektriühendus ülejäänud liiduga on ebapiisav ja kui on olemas elektriühendus kolmandate riikidega, ja asjakohased sellega seotud meetmed.

Asjakohaste meetmete üle otsustamisel võetakse samuti arvesse siduvaid sektorisiseseid kokkuleppeid, mille tulemusel vähendatakse üleilmseid kasvuhoonegaaside heitkoguseid määral, mis on vajalik kliimamuutuste tõhusaks ärahoidmiseks, ning mis on jälgitavad, tõendatavad ja mille kohustuslik täitmine on tagatud.

2. Komisjon hindab 31. märtsiks 2011, kas sektoritele või allsektoritele vastavalt lõikele 1 tasuta eraldatavate saastekvootide osatähtsuse kohta tehtud otsused, sealhulgas artikli 10a lõike 2 alusel eelnevate võrdlusaluste määramise tulemused, võivad märkimisväärselt mõjutada saastekvootide hulka, mida liikmesriigid vastavalt artikli 10 lõike 2 punktile b müüvad enampakkumisel, võrreldes kõiki sektoreid hõlmava täieliku enampakkumise võimalusega aastal 2020. Vajaduse korral esitab komisjon Euroopa Parlamendile ja nõukogule asjakohased ettepanekud, võttes arvesse nende jaotamissettepanekute võimalikke mõjusid.

Artikkel 10c

Võimalus eraldada üleminekuperioodil tasuta saastekvootide elektritootmise moderniseerimiseks

1. Erandina artikli 10a lõigetest 1–5 võivad liikmesriigid eraldada üleminekuperioodil tasuta saastekvootide 31. detsembril 2008 elektrienergiat tootvatele käitistele või nendele elektrienergiat tootvatele käitistele, millesse investeerimist alustati realselt samal kuupäeval, kui on täidetud üks järgmistest tingimustest:

- a) riigi elektrivõrk ei olnud 2007. aastal otseselt ega kaudselt ühendatud Elektrienergia Edastuse Koordineerimise Liidu hallatava süsteemiga ühendatud võrguga;
- b) riigi elektrivõrk oli 2007. aastal otseselt või kaudselt ühendatud Elektrienergia Edastuse Koordineerimise Liidu hallatava võrguga üksnes ühe alla 400 MW võimsusega liini kaudu või
- c) 2006. aastal toodeti üle 30 % elektrienergiast ühest fossiilkütusest ning sisemajanduse koguprodukt elaniku kohta turuhindades ei ületanud 50 % ühenduse keskmisest sisemajanduse koguproduktist elaniku kohta turuhindades.

Asjaomane liikmesriik esitab komisjonile riikliku kava, milles nähakse ette investeeringud infrastruktuuri moderniseerimise ja ajakohastamise ja puhastesse tehnoloogiatesse. Riiklik kava näeb ette ka energiakasutuse struktuuri ja tarneallikate mitmekesistamise summas, mis on võimalikult suurel määral võrdväärne tasuta eraldatud saastekvootide turuväärtuse ja kavandatavate investeeringute maksumusega, võttes samal ajal arvesse vajadust piirata võimalikult suurel määral otseselt kaasnevat hinnatõusu. Asjaomane liikmesriik esitab komisjonile igal aastal aruande infrastruktuuri ajakohastamise ja puhastesse tehnoloogiatesse tehtud investeeringute kohta. Sel eesmärgil võib arvesse võtta alates 25. juuni 2009 tehtud investeeringud.

2. Üleminekuperioodil tasuta eraldatud saastekvoodid arvatakse maha saastekvootide kogusest, mille asjaomane liikmesriik võiks muidu artikli 10 lõike 2 kohaselt enampakkumisele panna. Aastal 2013 ei ületa üleminekuperioodil tasuta eraldatavate saastekvootide üldkogus 70 % seliste elektritootjate tõendatud keskmistest heitkogustest ajavahemikul 2005–2007 koguse eest, mis vastab asjaomase

liikmesriigi summaarse energia lõpptarbimisele, ning pärast seda vähendatakse nende arvu järk-järgult kuni 2020. aastani, mil saastekvootide enam tasuta ei eraldata. Nende liikmesriikide osatähtsuse arvutamisel, kes ei osalenud ühenduse süsteemis 2005. aastal, kasutatakse nende riikide tõendatud heitkoguseid ühenduse süsteemi raames 2007. aastal.

Asjaomane liikmesriik võib kindlaks määrata, et käesoleva artikli kohaselt eraldatavaid saastekvootide võib kõnealuse käitise käitaja kasutada üksnes artikli 12 lõike 3 kohaste saastekvootide tagastamiseks sama käitise heitkoguste eest selle aasta jooksul, mille jaoks saastekvoodid eraldati.

3. Saastekvootide eraldamine käitajatele põhineb ajavahemiku 2005–2007 tõendatud heitkogustel või eelneval tõhususe võrdlusalusel, mis põhineb kõige kasvuhoonegaasitõhusamate ühenduse süsteemi kuuluvate elektritootjate heitkoguste tasemete kaalutud keskmisel eri kütuseid kasutavate käitiste puhul. Kaalukus võib peegeldada eri kütuste osakaalu kõnealuse liikmesriigi elektritoodangus. Komisjon koostab vastavalt artikli 23 lõikes 2 osutatud regulatiivkomitee menetlusele juhised tagamaks, et eraldamise meetodika väldib põhjendamatuid konkurentsimoonusi ja minimeerib negatiivse mõju heitkoguste vähendamise stiimulitele.

4. Käesolevat artiklit kohaldav liikmesriik nõuab kasu saatvatelt elektritootjatelt ja võrguettevõtjatelt iga 12 kuu järel aruannete esitamist riiklikus kavas osutatud investeeringute tegemise kohta. Liikmesriik esitab selle kohta aruande komisjonile ja avalikustab need aruanded.

5. Liikmesriik, kes kavatseb käesoleva artikli alusel eraldada saastekvootide, esitab 30. septembriks 2011 komisjonile taotluse, mis sisaldab kavandatava eraldamise meetodikat ja individuaalselt eraldatavaid saastekvootide. Taotlus sisaldab järgmist:

- a) tõendid selle kohta, et liikmesriik vastab vähemalt ühele lõikes 1 nimetatud tingimusele;
- b) taotlusega hõlmatud käitiste loetelu ja igale käitisele vastavalt lõikele 3 ja komisjoni juhistele eraldatavate saastekvootide kogus;
- c) riiklik kava, millele on osutatud lõike 1 teises lõigus;
- d) riikliku kava kohaselt kavandatavate investeeringute suhtes kohaldatavad järelevalve- ja õigusaktide täitmist tagavad sätted;
- e) teave selle kohta, et eraldatud saastekvoodid ei moonuta põhjendamatult konkurentsi.

6. Komisjon hindab taotlust lõikes 5 esitatud elemente arvesse võttes ja võib taotluse rahuldamata jätta kuue kuu jooksul alates asjakohase teabe saamisest.

7. Kaks aastat enne selle perioodi lõppu, mil liikmesriik võib eraldada ülemineku perioodil tasuta saastekvoote 31. detsembril 2008 elektrienergiat tootvatele käitistele, hindab komisjon riikliku kava rakendamisel tehtud edusamme. Kui komisjon leiab asjaomase liikmesriigi taotlusel, et nimetatud perioodi tuleks pikendada, võib komisjon esitada Euroopa Parlamendile ja nõukogule asjakohased ettepanekud, sealhulgas tingimused, mida nimetatud perioodi pikendamiseks tuleb täita.”

13) Artiklid 11 ja 11a asendatakse järgmisega:

„Artikkel 11

Riiklikud rakendusmeetmed

1. Iga liikmesriik avaldab ja esitab komisjonile 30. septembriks 2011 tema territooriumil asuvate käesoleva direktiiviga hõlmatud käitiste loetelu ja tema territooriumil asuvatele käitistele eraldatavad tasuta saastekvoodid, mis on arvutatud artikli 10a lõikes 1 ja artiklis 10c osutatud eeskirjade kohaselt.

2. Iga aasta 28. veebruariks annavad pädevad asutused välja asjaomaseks aastaks eraldatavad saastekvoodid, mis on arvutatud artiklite 10, 10a ja 10c kohaselt.

3. Liikmesriigid ei või lõike 2 alusel väljastada tasuta saastekvoote käitistele, mille lisamisest lõikes 1 osutatud loetellusse on komisjon keeldunud.

Artikkel 11a

Ühenduse süsteemi raames projektitegevusest saadud THVde ja HVÜde kasutamine enne rahvusvahelise kliimamuutuste lepingu jõustumist

1. Ilma et see piiraks artikli 28 lõigete 3 ja 4 kohaldamist, kohaldatakse käesoleva artikli lõikeid 2–7.

2. Sellises ulatuses, mille osas käitise või õhusõiduki käitajad ei ole ära kasutanud neile liikmesriikide poolt ajavahemikuks 2008–2012 antud THVsid ja HVÜsid või neile on antud ühikute kasutamise õigus lõike 8 alusel, võivad käitajad esitada pädevale asutusele taotluse, et THVde ja HVÜde eest, mis on omandatud heitkoguste vähendamise eest kuni aastani 2012 sellist tüüpi projektide käigus, mis olid ühenduse süsteemis kasutatavad ajavahemikul 2008–2012, eraldataks neile saastekvoote, mis kehtivad alates 2013. aastast.

Kuni 31. märtsini 2015 eraldab pädev asutus kõnealused vahetuseel põhinevad saastekvoodid taotluse korral.

3. Sellises ulatuses, mille osas käitise või õhusõiduki käitajad ei ole ära kasutanud neile liikmesriikide poolt ajavahemikuks 2008–2012 antud THVsid ja HVÜsid või neile on antud ühikute kasutamise õigus lõike 8 alusel, lubavad pädevad asutused käitajatel vahetada THVd ja HVÜd, mis on omandatud enne 2013. aastat registreeritud projektide käigus heitkoguste vähendamise eest alates 2013. aastast, alates 2013. aastast kehtivate saastekvootide vastu.

Esimest lõiku kohaldatakse THVde ja HVÜde suhtes kõikide projektitüüpide puhul, mis olid ühenduse süsteemis kasutatavad ajavahemikul 2008–2012.

4. Sellises ulatuses, mille osas käitise või õhusõiduki käitajad ei ole ära kasutanud neile liikmesriikide poolt ajavahemikuks 2008–2012 antud THVsid ja HVÜsid või neile on antud ühikute kasutamise õigus lõike 8 alusel, lubavad pädevad asutused käitajatel vahetada THVd, mis on omandatud alates 2013. aastast teostatud heitkoguste vähendamise eest, alates 2013. aastast vähim arenenud riikides käivitatud uute projektide eest saadavate saastekvootide vastu.

Esimest lõiku kohaldatakse THVde suhtes kõikide projektitüüpide puhul, mis olid ühenduse süsteemis kasutatavad ajavahemikul 2008–2012, seni kuni kõnealused riigid on ratifitseerinud asjakohase lepingu ühendusega või kuni aastani 2020, olenevalt sellest, kumb saabub varem.

5. Sellises ulatuses, mille osas käitise või õhusõiduki käitajad ei ole ära kasutanud neile liikmesriikide poolt ajavahemikuks 2008–2012 antud THVsid ja HVÜsid või neile on antud ühikute kasutamise õigus lõike 8 alusel, ja juhul kui rahvusvahelise kliimamuutuste lepingu läbirääkimisi ei viida lõpule 31. detsembriks 2009, võib projektidest või muust heitkoguseid vähendavast tegevusest saadud ühikuid kasutada ühenduse süsteemis vastavalt kolmandate riikidega sõlmitud lepingutele, sealjuures tuleb täpsustada kasutamise määra. Vastavalt kõnealustele lepingutele on käitajatel võimalik kasutada kõnealustes kolmandates riikides toimivatest projektidest saadud ühikuid oma kohustuste täitmiseks ühenduse süsteemi raames.

6. Lõikes 5 osutatud lepingutes sätestatakse ühikute kasutamine ühenduse süsteemis sellist tüüpi projektide kaudu, mis olid ühenduse süsteemi raames kasutatavad ajavahemikul 2008–2012, kaasa arvatud tehnosiiret ja säästvat arengut edendavad taastuvenergia- ja energiatõhusustehnoloogia projektid. Kõnealused lepingud võivad sätestada ka sellistest projektidest saadud ühikute kasutamise, mille puhul on võrdlustase madalam kui tasuta saastekvootide eraldamise määra artiklis 10a osutatud meetmete alusel või madalam kui ühenduse õigusaktidega nõutud tase.

7. Pärast rahvusvahelise kliimamuutuste lepingu sõlmimist tuleks alates 1. jaanuarist 2013 tunnustada ühenduse süsteemi raames kolmandates riikides toimivatest projektidest saadud ühikuid üksnes juhul, kui kõnealused riigid on rahvusvahelise lepingu ratifitseerinud.

8. Kõigil olemasolevatel käitajatel lubatakse ajavahemikul 2008–2020 kasutada ühikuid kuni koguseni, mida neil on lubatud kasutada ajavahemikul 2008–2012, või koguseni, mis vastab protsendimääradele, milleks ei sätestata alla 11 % neile ajavahemikul 2008–2012 eraldatud saastekvootidest, sõltuvalt sellest, kumb on suurem.

Käitajad võivad kasutada ühikuid üle esimeses lõigus sätestatud 11 % kuni koguseni, mille puhul nende kombineeritud tasuta eraldatavad saastekvoodid ajavahemikul 2008–2012 ja üldine õigus projektidest saadud ühikutele on võrdne teatud protsendimääraga nende tõendatud heitkogustest ajavahemikul 2005–2007.

Uued osalejad, kaasa arvatud uued osalejad ajavahemikul 2008–2012, kellele ei eraldatud tasuta saastekvoote ega antud õigust THVde ja HVÜde kasutamiseks ajavahemikul 2008–2012, ja uued sektorid võivad kasutada ühikuid kuni koguseni, mis vastab protsendimääradele, milleks ei sätestata alla 4,5 % nende tõendatud heitkogustest ajavahemikul 2013–2020. Õhusõiduki käitajad võivad kasutada ühikuid kuni koguseni, mis vastab protsendimääradele, milleks ei sätestata alla 1,5 % nende tõendatud heitkogustest ajavahemikul 2013–2020.

Võetakse vastu meetmed esimeses, teises ja kolmandas lõigus kohaldatavate täpsete protsendimäärade kindlaksmääramiseks. Vähemalt üks kolmandik lisakogusest, mis jaotatakse olemasolevatele käitajatele üle esimeses lõigus osutatud esimese protsendimäära, jaotatakse käitajatele, kellel oli ajavahemikul 2008–2012 tasuta eraldatud saastekvootide kombineeritud keskmise ja projektidest saadud ühikute kasutuse madalaim tase.

Kõnealuste meetmetega tagatakse, et lubatud ühikute üldine kasutus ei ületa 50 % ühenduse süsteemi kuuluvate majandusharude kogu ühendust hõlmavast heitkoguste vähendamisest alla 2005. aasta taseme ajavahemikus 2008–2020 ja 50 % uute majandusharude ning lennunduse kogu ühendust hõlmavast heitkoguste vähendamisest alla 2005. aasta taseme alates nende ühenduse süsteemi lisamise kuupäevast kuni 2020. aastani.

Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähem olulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 23 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

9. Alates 1. jaanuarist 2013 võidakse kohaldada meetmeid, millega piiratakse konkreetset tüüpi projektidest saadud ühikute kasutamist.

Kõnealuste meetmetega kehtestatakse ka kuupäev, millest alates toimub lõigete 1–4 kohaste ühikute kasutamine vastavalt nimetatud meetmetele. See kuupäev on kõige varem kuus kuud pärast meetmete vastuvõtmist ja kõige hiljem kolm aastat pärast nende vastuvõtmist.

Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähem olulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 23 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele. Liikmesriigi taotlusel kaalub komisjon komiteele võetavate meetmete kohta kavandi esitamist.”

14) Artikli 11b lõikele 1 lisatakse järgmine lõik:

„Ühendus ja selle liikmesriigid kiidavad heaks üksnes projektitegevused, mille puhul asub kõikide projektiosaliste peakontor riigis, mis on sõlminud selliseid projekte käsitleva rahvusvahelise lepingu, või riigis või osariigi või piirkonna taseme haldusüksuses, mis on seotud ühenduse süsteemiga vastavalt artiklile 25.”

15) Artiklit 12 muudetakse järgmiselt:

a) lisatakse järgmine lõige:

„1a. Komisjon kontrollib 31. detsembriks 2010, kas saastekvootide turg on piisavalt kaitstud siseringitehingute ja turuga manipuleerimise eest ning vajaduse korral esitab ettepanekud sellise kaitse tagamiseks. Kasutada võib Euroopa Parlamendi ja nõukogu 28. jaanuari 2003. aasta direktiivi 2003/6/EÜ (siseringitehingute ja turuga manipuleerimise (turu kuritarvitamise) kohta) (*) asjakohaseid sätteid koos mis tahes asjakohaste kohandustega nende kohaldamiseks toorainekaubanduse suhtes.

(*) ELT L 96, 12.4.2003, lk 16.”;

b) lisatakse järgmine lõige:

„3a. Saastekvootide tagastamise kohustust ei teki seoses heitkogustega, mis on tõendatult kogutud ja transportitud püsivaks säilitamiseks käitises, millel on selleks kehtiv luba vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2003. aasta direktiivile 2009/31/EÜ, mis käsitleb süsinikdioksiidi geoloogilist säilitamist (*).

(*) ELT L 140, 5.6.2009, lk 114”;

c) lisatakse järgmine lõige:

„5. Lõikeid 1 ja 2 kohaldatakse ilma et see piiraks artikli 10c kohaldamist.”

16) Artikkel 13 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 13

Saastekvootide kehtivusaeg

1. Alates 1. jaanuarist 2013 eraldatud saastekvoodid kehtivad kaheksa aasta jooksul alates 1. jaanuarist 2013 tekitatud heitkoguste suhtes.

2. Neli kuud pärast iga lõikes 1 osutatud ajavahemiku algust tunnistab pädev asutus kehtetuks saastekvoodid, mille kehtivusaeg on lõppenud ja mida ei ole tagastatud või kehtetuks tunnistatud kooskõlas artikliga 12.

Liikmesriigid annavad isikutele saastekvoote välja jooksvaks ajavahemikuks, et asendada neile kuuluvaid saastekvoote, mis tunnistatakse kehtetuks kooskõlas esimese lõiguga.”

17) Artikkel 14 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 14

Heitkoguste seire ja aruandlus

1. Komisjon võtab artikli 3e või 3f kohases taotluses nõutavate tonnakilomeetrite andmete seireks ja nendest aruandmiseks 31. detsembriks 2011 vastu I lisas loetletud tegevusaladel tekitatud heitkoguste ja vajaduse korral tegevusandmete seiret ja aruandlust käsitleva määruse, mis põhineb IV lisas esitatud seire- ja aruandluspõhimõtetel ning milles iga kasvuhoonegaasi seire- ja aruandlusnõuete puhul täpsustatakse asjaomase kasvuhoonegaasi osas globaalse soojenemise potentsiaal.

Kõnealune meede, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähem olulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 23 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

2. Lõikes 1 osutatud määrus võtab arvesse kõige täpsemad ja uuemad olemasolevad teaduslikud andmed, eelkõige valitsustevahelise kliimamuutuste rühma käsutuses olevad andmed, ning see võib sätestada käitajatele esitatava nõude anda aru heitkogustest, mida seostatakse rahvusvahelisest konkurentsist mõjutatud energiamahukate tööstusharude toodete tootmisega. Kõnealune määrus võib kehtestada nõude, et seda teavet tuleb sõltumatult tõendada.

Kõnealused nõuded võivad hõlmata aruandeid heitkoguste määra kohta ühenduse süsteemiga hõlmatud ja kõnealuste toodete tootmisega seotud elektritootmisest.

3. Liikmesriigid tagavad, et iga käitise või õhusõiduki käitaja teeb seiret ja annab pädevale asutusele sellest käitisest kõnealuse kalendriaasta jooksul või alates 1. jaanuarist 2010 tema poolt käitatavast õhusõidukist pärinevate heitkoguste kohta aru pärast iga aasta lõppu ja kooskõlas lõikes 1 osutatud määrusega.

4. Lõikes 1 osutatud määrus võib sisaldada nõudeid arvutisüsteemide ja andmete vahetamise vormide kasutamise kohta, et ühtlustada seirekava, heitkoguste iga-aastase aruande ja tõendamistegevusega seotud teabevahetust käitaja, tõendaja ja pädevate asutuste vahel.”

18) Artiklit 15 muudetakse järgmiselt:

a) pealkiri asendatakse järgmisega:

„Tõendamine ja akrediteerimine”;

b) lisatakse järgmised lõigud:

„Komisjon võtab 31. detsembriks 2011 vastu määruse, mis käsitleb heitkoguste aruannete tõendamist V lisas sätestatud põhimõtete alusel ning tõendavate asutuste akrediteerimist ja järelevalvet. Määrus täpsustab tõendavate asutuste akrediteerimise ja akrediteeringu kehtetuks tunnistamise, vastastikuse tunnustamise ja vajaduse korral vastastikuse hindamise tingimused.

Kõnealune meede, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähem olulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 23 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.”

19) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 15a

Teabe avalikustamine ja ametisaladus

Liikmesriigid ja komisjon tagavad, et kõik saastekvootide koguste ja eraldamisega ning heitkoguste seire, aruandluse ja kontrollimisega seotud otsused ja aruanded avalikustatakse viivitamatult korrapärasel viisil, mis tagab mittediskrimineeriva juurdepääsu.

Ametisaladuse alla kuuluvat teavet ei tohi avalikustada ühelegi teisele isikule ega asutusele, välja arvatud juhul, kui see on ette nähtud kehtivate õigus- ja haldusnormidega.”

20) Artikli 16 lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. Ülemääraste heitkoguste trahvi, mis on seotud alates 1. jaanuarist 2013 eraldatud saastekvootidega, suurendatakse vastavalt Euroopa tarbijahinnaindeksile.”

21) Artiklit 19 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Alates 1. jaanuarist 2012 eraldatud saastekvootide kohta peetakse ühenduse registrit liikmesriikides avatud kontode pidamisega seotud protsesside läbiviimiseks ning kvootide eraldamiseks, tagastamiseks ja kehtetuks tunnistamiseks lõikes 3 osutatud komisjoni määruse kohaselt.

Igal liikmesriigil on võimalik viia läbi ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni või Kyoto protokolli kohaselt lubatud tegevusi.”

b) lisatakse järgmine lõige:

„4. Lõikes 3 osutatud määrus sisaldab asjakohaseid üksikasju, mille kohaselt ühenduse register teeb tehinguid ja muid toiminguid, mis on vajalikud artikli 25 lõikes 1b osutatud korra rakendamiseks. Kõnealune määrus hõlmab ka ühenduse registri muutmise ja vahejuhtumite haldamise protsesse seoses käesoleva artikli lõikes 1 nimetatud küsimustega. See sisaldab asjakohaseid üksikasju, mille kohaselt tagatakse ühenduse registriga liikmesriikidele võimalus algatusteks, mis on seotud tõhususe suurendamise, halduskulude juhtimise ja kvaliteedikontrolli meetmetega.”.

22) Artiklit 21 muudetakse järgmiselt:

a) lõike 1 teine lause asendatakse järgmisega:

„Aruandes pööratakse erilist tähelepanu saastekvootide eraldamise korrale, registrite pidamisele, järelevalve ja aruandluse rakendusmeetmete kohaldamisele, tõendamisele ja akrediteerimisele ning käesoleva direktiivi täitmisega seotud küsimustele ja saastekvootide võimalikule maksukohtlemisele.”;

b) lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Komisjon korraldab liikmesriikide pädevate asutuste vahel teabevahetuse, milles käsitletakse saastekvootide väljaandmise, ühenduse süsteemis THVde ja HVÜde kasutamise, registrite pidamise, seire, aruandluse, tõendamise, akrediteerimise, infotehnoloogia ja käesoleva direktiivi järgimisega seotud küsimustega kaasnevat arengut.”.

23) Artikkel 22 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 22

Lisade muudatused

Käesoleva direktiivi lisasid võib muuta, välja arvatud I, IIa ja IIb lisa, võttes arvesse artiklis 21 sätestatud aruandeid ja käesoleva direktiivi rakendamisel saadud kogemusi. IV ja V lisa võib muuta heitkoguste seire, aruandluse ja tõendamise parandamiseks.

Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähemolulisi sätteid, muu hulgas täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 23 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.”

24) Artiklile 23 lisatakse järgmine lõige:

„4. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikleid 4 ja 7, võttes arvesse selle otsuse artikli 8 sätteid.”

25) Artikkel 24 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 24

Täiendavate tegevusalade ja gaaside ühepoolse lisamise kord

1. Liikmesriigid võivad käesolevale direktiivile vastavat saastekvootidega kauplemist kohaldada alates 2008. aastast I lisas loetlemata tegevusalade ja kasvuhoonegaaside suhtes, tingimusel et komisjon on, võttes arvesse kõiki asjaomaseid kriteeriume, eelkõige mõju siseturule, võimalikke konkurentsimoonutusi, ühenduse süsteemi keskkonnavalasid aspekte ja kavandatava järelevalve ning aruandluse süsteemi usaldusväärsust, selliste tegevusalade ja kasvuhoonegaaside lisamise heaks kiitnud:

a) vastavalt artikli 23 lõikes 2 osutatud regulatiivkomitee menetlusele, kui lisatakse I lisas loetlemata käitis, või

b) vastavalt artikli 23 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele, kui lisatakse tegevusala või kasvuhoonegaas, mis ei ole loetletud I lisas. Kõnealuste meetmete eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähem olulisi sätteid, täiendades seda.

2. Täiendavate tegevusalade ja gaaside lisamise heakskiitmisega samal ajal võib komisjon lubada välja anda täiendavaid saastekvootide ja lubada teistel liikmesriikidel lisada loetellu kõnealused täiendavad tegevusalad ja gaasid.

3. Komisjoni algatusel või mõne liikmesriigi taotlusel võib vastu võtta määruse, mis käsitleb I lisas kombinatsioonina loetlemata tegevusalade, käitiste ja kasvuhoonegaaside heitkoguste seiret ja aruandlust, kui kõnealust seiret ja aruandlust on võimalik teostada piisava täpsusega.

Kõnealune meede, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähem olulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 23 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.”

26) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 24a

Heitkoguste vähendamise projektide ühtlustatud eeskirjad

1. Lisaks artiklis 24 sätestatud lisamisele võib vastu võtta saastekvootide või ühikute eraldamist käsitlevad rakendusmeetmed liikmesriikide hallatavate projektide puhul, millega vähendatakse kasvuhoonegaaside heitkoguseid, mis ei ole ühenduse süsteemiga hõlmatud.

Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähem olulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 23 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

Sellised meetmed ei tohi kaasa tuua heitkoguste vähendamise toptarvestust ega takistada muude poliitiliste meetmete võtmist selliste heitkoguste vähendamiseks, mis ei ole hõlmatud ühenduse süsteemiga. Meetmed võetakse vastu üksnes juhul, kui artikli 24 kohane lisamine ei ole võimalik, ning ühenduse süsteemi järgmise läbivaatamise käigus kaalutakse kõnealuste heitkoguste hõlmamise ühtlustamist kogu ühenduses.

2. Vastu võib võtta rakendusmeetmeid, millega nähakse ette lõikes 1 osutatud ühenduse tasandi projektide raames ühikute omandamise üksikasjad.

Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähem olulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 23 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

3. Liikmesriik võib keelduda saastekvootide või ühikute väljaandmisest teatavat tüüpi projektide eest, millega vähendatakse kasvuhoonegaaside heitkoguseid tema enda territooriumil.

Sellised projektid viiakse ellu kokkuleppel liikmesriigiga, kus projekt aset leiab.”

27) Artiklile 25 lisatakse järgmised lõiked:

„1a. Võidakse sõlmida lepinguid, mis võimaldaksid vastastikku tunnustada ühenduse süsteemi saastekvoote ning saastekvoote muudes riikides või osariigi ja piirkonna tasandi haldusüksustes kehtestatud selle süsteemiga ühitatavate kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise kohustuslike süsteemide raames, millega seatakse piirangud koguheitmele.

1b. Kolmandate riikidega või osariigi või piirkonna tasandi haldusüksustega võib sõlmida mittesiduvaid kokkuleppeid, et sätestada saastekvootide haldusalane ja tehniline koostöölastamine ühenduse süsteemi või kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise teiste kohustuslike süsteemide raames, millega seatakse piirangud koguheitmele.”

28) Artiklid 27, 28 ja 29 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 27

Väikeste käitiste väljaarvamine samaväärsete meetmete alusel

1. Liikmesriigid võivad pärast käitajaga konsulteerimist arvata ühenduse süsteemist välja käitised, mille pädevale asutusele teatatud heitkogused kõigil kolmel punkti a kohasele teavitamisele eelnenud aastal on olnud väiksemad kui 25 000 tonni süsinikdioksiidi ekvivalenti ja, juhul kui nende

tegevusalaks on põletamine, on nende nimisoojusvõimsus alla 35 MW, välja arvatud biomassist saadud heitkogused, ning mille suhtes kohaldatakse meetmeid, millega saavutatakse samaväärne panus heitkoguste vähendamisse, kui asjaomane liikmesriik täidab järgmised tingimused:

- a) ta teavitab komisjoni igast sellisest käitisest, täpsustades selle käitise suhtes kohaldatavad meetmed, millega saavutatakse samaväärne panus heitkoguste vähendamisse, enne kui tuleb esitada artikli 11 lõike 1 kohane käitiste loetelu, ent hiljemalt siis, kui see loetelu esitatakse komisjonile;
- b) ta kinnitab, et on kehtestatud seirekord, mille abil hinnatakse, kas käitis tekitab mõnel kalendriaastal heitkoguseid rohkem kui 25 000 tonni süsinikdioksiidi ekvivalenti, välja arvatud biomassist saadud heitkogused; vastavalt artiklile 14 võivad liikmesriigid lubada lihtsustatud seire-, aruandlus- ja tõendamismeetmeid käitiste puhul, mille keskmised aastased tõendatud heitkogused ajavahemikul 2008–2010 on alla 5 000 tonni;
- c) ta kinnitab, et kui käitis tekitab mõnel kalendriaastal heitkoguseid rohkem kui 25 000 tonni süsinikdioksiidi ekvivalenti, välja arvatud biomassist saadud heitkogused, või meetmeid, millega saavutatakse samaväärne panus heitkoguste vähendamisse, enam ei kohaldata, lisatakse käitis uuesti ühenduse süsteemi;
- d) ta avaldab punktides a, b ja c osutatud teabe avalikuks aruteluks.

Välja võidakse arvata ka haiglad, kui need võtavad samaväärseid meetmeid.

2. Kui komisjon pärast kolme kuu möödumist teabe avalikuks aruteluks avaldamisest ei esita vastuväiteid veel kuue kuu jooksul, on väljaarvamine heaks kiidetud.

Pärast seda kui käitis on tagastanud saastekvoodid selle ajavahemiku eest, mille jooksul see oli hõlmatud ühenduse süsteemiga, arvatakse käitis ühenduse süsteemist välja ja liikmesriik ei eralda kõnealusele käitisele enam artikli 10a kohaselt tasuta saastekvoote.

3. Kui käitis lisatakse lõike 1 punkti c kohaselt uuesti ühenduse süsteemi, antakse talle kõik artikli 10a kohaselt välja antud saastekvoodid alates uuesti kauplemissüsteemi lisamise aastast. Nimetatud käitistele välja antud saastekvoodid arvatakse maha kogusest, millega liikmesriik, kus käitis asub, võib artikli 10 lõike 2 kohaselt enampakkumisel kaubelda.

Iga selline käitis jääb ühenduse süsteemi kuni kauplemisperioodi lõpuni.

4. Käitiste suhtes, mis ei ole ajavahemikul 2008–2012 hõlmatud ühenduse süsteemiga, võib kohaldada lihtsustatud seire-, aruandlus- ja töendamisnõudeid, et teha kindlaks heitkogused kolmel lõike 1 punkti a kohasele teavitamisele eelnenud aastal.

Artikkel 28

Kohandamine pärast rahvusvahelise kliimamuutuste lepingu heakskiitmist ühenduse poolt

1. Kolme kuu jooksul pärast seda, kui ühendus on allkirjastanud rahvusvahelise kliimamuutuste lepingu, mille tulemusel vähendatakse 2020. aastaks kasvuhoonegaaside heitkoguseid kohustuslikus korras üle 20 % võrreldes 1990. aasta tasemega, mida kajastab ka Euroopa Ülemkogu 2007. aasta märtsis heaks kiidetud 30 % heitkoguste vähendamise kohustus, esitab komisjon aruande, milles hinnatakse eelkõige järgmist:

- a) rahvusvaheliste läbirääkimiste raames kokkulepitud meetmete laad ning teiste arenenud riikide võetud kohustused ühendusega võrreldavate heitkoguste vähendamise osas ning majanduslikult rohkem arenenud arengumaade võetud kohustused anda piisav panus vastavalt oma kohustustele ja võimalustele;
- b) rahvusvahelise kliimamuutuste lepingu mõjud ning sellega seoses valikuvõimalused ühenduse tasandil, et liikuda ambitsioonikama, heitkoguste 30 % vähendamise eesmärgi suunas tasakaalustatud, läbipaistval ja õiglasel viisil, võttes arvesse Kyoto protokollil esimesel kohustusperioodil tehtud tööd;
- c) ühenduse töötleva tööstuse konkurentsivõime seoses süsinikdioksiidi lekke ohuga;
- d) rahvusvahelise kliimamuutuste lepingu mõju teistele ühenduse majandusharudele;
- e) mõju ühenduse põllumajandussektorile, sealhulgas süsinikdioksiidi lekke oht;
- f) asjakohane kord ühenduse maakasutuse, maakasutuse muutuse ja metsandusega seonduvate heitkoguste ja nende neeldajates sidumise lisamiseks;
- g) metsastamine, metsa uuendamine, raadamise vältimine ja metsade seisundi halvenemine kolmandates riikides seoses mis tahes rahvusvaheliselt tunnustatud kauplemissüsteemi loomisega;
- h) vajadus ühenduse täiendava poliitika ja meetmete järele, pidades silmas ühenduse ja liikmesriikide kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamise kohustust.

2. Lõikes 1 osutatud aruande alusel esitab komisjon Euroopa Parlamendile ja nõukogule vajaduse korral õigusakti ettepaneku käesoleva direktiivi muutmiseks vastavalt lõikele 1, pidades silmas muutva direktiivi jõustumist rahvusvahelise kliimamuutuste lepingu heakskiitmisel ühenduse poolt ning selle lepingu alusel rakendatavat ühenduse kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamise kohustust.

Ettepanek põhineb läbipaistvuse, majandusliku tasuvuse ja kulutõhususe ning õigluse ja solidaarsuse põhimõtetel liikmesriikide jõupingutuste jagunemise osas.

3. Ettepanek võimaldab vajaduse korral käitajatel kasutada lisaks käesolevas direktiivis sätestatud ühikutele ka THVsid, HVÜsid või muid heakskiidetud ühikuid kolmandatest riikidest, kes on ratifitseerinud rahvusvahelise kliimamuutuste lepingu.

4. Ettepanek sisaldab vajaduse korral ka muid meetmeid, mida vajatakse, et aidata saavutada kohustuslikku vähendamist vastavalt lõikele 1 tasakaalustatud, läbipaistval ja õiglasel viisil, ning eelkõige rakendusmeetmeid, et võimaldada ühenduse süsteemiga hõlmatud käitajatel kasutada täiendavaid projektidest saadud ühikute liike peale nende, millele on osutatud artikli 11a lõigetes 2–5, või vajaduse korral rahvusvahelise kliimamuutuste lepingu alusel loodud muid mehhanisme.

5. Ettepanek sisaldab asjakohaseid ülemineku- ja peatamismeetmeid kuni rahvusvahelise kliimamuutuste lepingu jõustumiseni.

Artikkel 29

Aruanne süsinikuturu parema toimimise tagamiseks

Kui komisjonil on artikli 10 lõikes 5 osutatud korrapärase aruannete alusel süsinikuturu kohta tõendeid, et süsinikuturg ei toimi nõuetekohaselt, esitab ta Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande, millega võivad vajaduse korral kaasneda ettepanekud süsinikuturu läbipaistvuse suurendamiseks ja mis käsitlevad selle toimimise parandamise meetmeid.”

29) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 29a

Meetmed ülemääraste hinnakõikumiste korral

1. Kui saastekvoodi hind Euroopa süsinikuturul ületab rohkem kui kuue järjestikuse kuu jooksul rohkem kui kolm korda saastekvootide keskmist hinda kahe eelneva aasta jooksul, kutsub komisjon koheselt kokku otsuse nr 280/2004/EÜ artikli 9 alusel loodud komitee koosoleku.

2. Kui lõikes 1 osutatud hindade muutus ei vasta põhiliste turunäitajate muutustele, võidakse võtta vastu üks järgmistest meetmetest, võttes arvesse hindade muutuse määra:

- a) meede, mis võimaldab liikmesriikidel korraldada osa enampakkumisel kauplemiseks ette nähtud koguse müügist enampakkumisel;
- b) meede, mis võimaldab liikmesriikidel panna enampakkumisele kuni 25 % uute osalejate reservis alles olevatest saastekvootidest.

Kõnealused meetmed võetakse vastu vastavalt artikli 23 lõikes 4 osutatud korralduskomitee menetlusele.

3. Iga meetme puhul võetakse võimalikult suurel määral arvesse komisjoni poolt artikli 29 kohaselt Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitatud aruandeid ning muud liikmesriikide esitatud asjakohast teavet.

4. Nimetatud sätete kohaldamise üksikasjad sätestatakse artikli 10 lõikes 4 osutatud määruses.”

30) I lisa asendatakse käesoleva direktiivi I lisas esitatud tekstiga.

31) Lisatakse käesoleva direktiivi II lisas esitatud IIa ja IIb lisa.

32) III lisa jäetakse välja.

Artikkel 2

Ülevõtmine

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid 31. detsembriks 2012.

Liikmesriigid jõustavad direktiivi 2003/87/EÜ artikli 9a lõike 2 (lisatud käesoleva direktiivi artikli 1 punktiga 10) ja direktiivi 2003/87/EÜ artikli 11 (muudetud käesoleva direktiivi artikli 1 punktiga 13) järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid siiski 31. detsembriks 2009.

Liikmesriigid kohaldavad esimeses lõigus nimetatud sätteid alates 1. jaanuarist 2013. Kui liikmesriigid esimeses ja teises lõigus osutatud sätteid vastu võtavad, lisavad nad nendesse või nende ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas vastu võetud põhiliste siseriiklike õigusnormide teksti. Komisjon teavitab sellest teisi liikmesriike.

Artikkel 3

Üleminekusäte

Direktiivi 2003/87/EÜ (muudetud direktiividega 2004/101/EÜ ja 2008/101/EÜ ning määrusega (EÜ) nr 219/2009) sätteid kohaldatakse jätkuvalt kuni 31. detsembrini 2012.

Artikkel 4

Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub kahekümndal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 5

Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Strasbourg, 23. aprill 2009

Euroopa Parlamendi nimel
president
H.-G. PÖTTERING

Nõukogu nimel
Eesistuja
P. NEČAS

I LISA

Direktiivi 2003/87/EÜ I lisa asendatakse järgmisega.

„I LISA

TEGEVUSALADE LIIGID, MILLE SUHTES KOHALDATAKSE KÄESOLEVAT DIREKTIIVI

1. Käesolev direktiiv ei hõlma käitisi ega nende osi, mida kasutatakse uute toodete ja protsesside uurimiseks, arendamiseks ja katsetamiseks, ega eranditult biomassi kasutavaid käitisi.
2. Allpool esitatud künnisväärtused on üldjuhul tootmisvõimsuse või toodangu väärtused. Kui samas käitis tegeldakse mitme samasse kategooriasse kuuluva tegevusalaga, siis nende tegevusalade võimsused liidetakse.
3. Kui selleks, et langetada otsus käitise ühenduse süsteemi lisamise kohta, arvutatakse tema summaarne nimisoojusvõimsus, liidetakse kõigi selle osaks olevate selliste tehniliste üksuste nimisoojusvõimsused käitise piires, kus põletatakse kütuseid. Nendeks üksusteks võivad muu hulgas olla igat tüüpi katlad, põletid, turbiinid, soojendid, sulatusahjud, jäätmepõletusahjud, särdamisahjud, ahjud, kuivatid, mootorid, kütuseelemendid, keemilise silmuspõletamise seadmed, pilupõletid ning termilise või katalüütilise järelpõletamise seadmed. Selle arvutuse juures ei võeta arvesse seadmeid nimisoojusvõimsusega alla 3 MW ja seadmeid, mis kasutavad üksnes biomassi. „Üksnes biomassi kasutavad seadmed” hõlmavad seadmeid, mis kasutavad fossiilkütuseid ainult seadme käivitamise või seiskamise ajal.
4. Kui üksust kasutatakse tegevusalal, mille jaoks künnisväärtus ei ole väljendatud summaarse nimisoojusvõimsusena, on selle tegevuse künnisväärtus ühenduse süsteemi lisamise otsuse jaoks ülimuslik.
5. Kui käitis leitakse olevat ületatud käesolevas lisas nimetatud tegevuse võimsuse künnisväärtus, võetakse kasvuhoonegaaside heitmeloas arvesse kõik üksused, kus põletatakse kütuseid, välja arvatud üksused, mis on ette nähtud ohtlike või olmejäätmete põletamiseks.
6. Alates 1. jaanuarist 2012 lisatakse reguleerimisalasse kõik lennud, mis saavad lennuväljale või lahkuvad lennuväljalt, mis asub selle liikmesriigi territooriumil, mille suhtes kohaldatakse asutamislepingut.

Tegevusalad	Kasvuhoonegaasid
Kütuste põletamine käitistes, mille summaarne nimisoojusvõimsus on üle 20 MW (v.a ohtlike või olmejäätmete põletamisega tegelevad käitised)	Süsinikdioksiid
Mineraalõli rafineerimine	Süsinikdioksiid
Koksi tootmine	Süsinikdioksiid
Metallimaakide (sh sulfidmaagid) särdamine või paagutamine, sh granuleerimine	Süsinikdioksiid
Käitised malmi või terase tootmiseks (esmane või teisene sulatamine), sealhulgas pidevaluks, tootmisvõimsusega üle 2,5 tonni tunnis	Süsinikdioksiid
Raudmetallide (sh ferrosulamite) tootmine või töötlemine, mille puhul käitatakse põletusseadmeid, mille summaarne nimisoojusvõimsus on üle 20 MW. Töötlemine hõlmab muu hulgas valtsimispinke, järelsoojendeid, lõõmutusahje, sepikodasid, valukodasid, pindamist ja dekapeerimist	Süsinikdioksiid
Alumiiniumi esmane tootmine	Süsinikdioksiid ja perfluorosüivesinikud
Alumiiniumi teisene tootmine, mille puhul käitatakse põletusseadmeid, mille summaarne nimisoojusvõimsus on üle 20 MW	Süsinikdioksiid
Värviliste metallide tootmine või töötlemine, sh sulamite tootmine, puhastamine, valamine jne, mille puhul kasutatakse põletusseadmeid, mille summaarne nimisoojusvõimsus on üle 20 MW (sh kütused redutseerijatenä)	Süsinikdioksiid

Tegevusalad	Kasvuhoonegaasid
Tsemendiklinkri tootmine pöördahjudes tootmisvõimsusega üle 500 tonni ööpäevas või muudes põletusahjudes tootmisvõimsusega üle 50 tonni ööpäevas	Süsinikdioksiid
Lubja tootmine või dolomiidi ja magnesiidi kaltsineerimine pöördahjudes või muudes põletusahjudes tootmisvõimsusega üle 50 tonni ööpäevas	Süsinikdioksiid
Klaasi, sh klaaskiu tootmine sulatusvõimsusega üle 20 tonni ööpäevas	Süsinikdioksiid
Keraamiliste toodete valmistamine põletamise teel, eelkõige katusekivide, telliste, tulekindlate telliste, kahhelkivide, keraamiliste materjalide või portselani põletamine tootmisvõimsusega üle 75 tonni ööpäevas	Süsinikdioksiid
Mineraalvilla tootmine isoleerimismaterjalina, kasutades klaasi, kivi või räbu, sulatusvõimsusega üle 20 tonni päevas	Süsinikdioksiid
Kipsi kuivatamine või kaltsineerimine või kipsplaatide ja muude kips-toodete tootmine, mille puhul kasutatakse põletusseadmeid, mille summaarne nimisoojusvõimsus on üle 20 MW	Süsinikdioksiid
Paberimassi tootmine puidust või muust kiulisest materjalist	Süsinikdioksiid
Paberi või papi tootmine tootmisvõimsusega üle 20 tonni ööpäevas	Süsinikdioksiid
Tahma tootmine, mis hõlmab orgaaniliste ainete, nt õlide, tõrvade, krakkimis- ja destilleerimisjääkide koksistamist ja mille puhul kasutatakse põletuskäitisi, mille summaarne nimisoojusvõimsus on üle 20 MW	Süsinikdioksiid
Lämmastikhappe tootmine	Süsinikdioksiid ja dilämmastikoksiid
Adipiinhappe tootmine	Süsinikdioksiid ja dilämmastikoksiid
Gliüksaali ja gliüksüülhappe tootmine	Süsinikdioksiid ja dilämmastikoksiid
Ammoniaagi tootmine	Süsinikdioksiid
Pakendamata orgaaniliste põhikemikaalide tootmine krakkimise, reformingu, täieliku või osalise oksüdeerimise või samalaadsete protsesside abil tootmisvõimsusega üle 100 tonni päevas	Süsinikdioksiid
Vesiniku (H ₂) ja sünteesgaasi tootmine reformingu või osalise oksüdeerimise teel, tootmisvõimsusega üle 25 tonni päevas	Süsinikdioksiid
Naatriumkarbonaadi (Na ₂ CO ₃) ja naatriumvesinikkarbonaadi (NaHCO ₃) tootmine	Süsinikdioksiid
Kasvuhoonegaaside kogumine käesoleva direktiiviga hõlmatud käitistest, et neid transportida ja geoloogiliselt säilitada direktiivi 2009/31/EÜ kohaselt lubatud säilitamiskohas	Süsinikdioksiid
Kasvuhoonegaaside transportimine torujuhtmete kaudu, et neid geoloogiliselt säilitada direktiivi 2009/31/EÜ kohaselt lubatud säilitamiskohas	Süsinikdioksiid
Kasvuhoonegaaside geoloogiline säilitamine direktiivi 2009/31/EÜ kohaselt lubatud säilitamiskohas	Süsinikdioksiid

Tegevusalad	Kasvuhoonegaasid
Lennundus Lennud, mis väljuvad lennuväljalt või saabuvad lennuväljale, mis asub selle liikmesriigi territooriumil, mille suhtes kohaldatakse asutamislepingut. Kõnealune tegevus ei hõlma: a) lende, mis sooritatakse eranditult muude riikide kui liikmesriikide lähetuses viibiva valitseva monarhi ja tema lähimate pereliikmete, riigipeade, valitsusjuhtide ja valitsuse ministrite transpordi eesmärgil, kui see on lennuplaanis tõendatud asjakohase staatusega; b) sõjalisi lende, mida sooritavad sõjalennukid, ning tolli ja politsei tegevusega seotud lende; c) otsingu- ja päästelende, tuletõrje-, humanitaarabi- ja kiirabilende asjaomase pädeva asutuse volitusel; d) lende, mis sooritatakse eranditult Chicago konventsiooni 2. lisas kindlaksmääratud visuaal-lennureeglite järgi; e) lende, mis lõpevad samal lennuväljal, kust õhusõiduk õhku tõusis ja mille jooksul ei tehtud vahemaandumisi; f) õppelende, mida sooritatakse eranditult lennukijuhi litsentsi omandamise või lennumeeskonna liikmete hindamise eesmärgil, kui see on tõendatud asjakohase märkusega lennuplaanis tingimusel, et lendu ei kasutata reisijate ja/või kauba transpordiks või õhusõidukite positsioneerimiseks või vedamiseks; g) lende, mida sooritatakse eranditult teadusuuringute eesmärgil või õhusõidukite või nii õhus kui ka maa peal kasutatavate seadmete kontrollimiseks, katsetamiseks või sertifitseerimiseks; h) lende, mida sooritavad õhusõidukid, mille maksimaalne stardimass on alla 5 700 kg; i) lende, mida sooritatakse seoses määrusega (EMÜ) nr 2408/92 ette nähtud avaliku teenuse osutamise kohustusega asutamislepingu artikli 299 lõikes 2 määratletud äärepoolseimate piirkondade lennuliinidel või sellistel lennuliinidel, mille maht ei ületa 30 000 is-tekohta aastas, ja j) lende, mis kuuluvad tegevusala alla vaid käesoleva punkti osas ja mida sooritab kommertslennuettevõtja: — kelle lendude arv kolmel järjestikusel neljakuulisel perioodil on vähem kui 243 lendu perioodi kohta või — kelle tekitatud iga-aastane heitkogus kokku on alla 10 000 tonni aastas. Lende, mis sooritatakse eranditult liikmesriikide lähetuses viibiva valitseva monarhi ja tema lähimate pereliikmete, riigipeade, valitsusjuhtide ja valitsuse ministrite transpordi eesmärgil, ei tohi käesoleva punkti alusel välja jätta.”	Süsinikdioksiid

II LISA

Direktiivile 2003/87/EÜ lisatakse IIa ja IIb lisa järgmiselt:

„IIa LISA

Protsendimäärad, mille võrra suurendatakse liikmesriikide poolt vastavalt artikli 10 lõike 2 punktile a enampakkumisel müüdavaid saastekvoote ühenduse solidaarsuse ja majanduskasvu eesmärgil, et vähendada heitkoguseid ja kohaneda kliimamuutuste mõjudega

	Liikmesriigi osa
Belgia	10 %
Bulgaaria	53 %
Tšehhi Vabariik	31 %
Eesti	42 %
Kreeka	17 %
Hispaania	13 %
Itaalia	2 %
Küpros	20 %
Läti	56 %
Leedu	46 %
Luksemburg	10 %
Ungari	28 %
Malta	23 %
Poola	39 %
Portugal	16 %
Rumeenia	53 %
Sloveenia	20 %
Slovakkia	41 %
Rootsi	10 %

IIb LISA

NENDE SAASTEKVOOTIDE JAGUNEMINE, MILLE LIIKMESRIIGID MÜÜVAD ENAMPAKKUMISEL ARTIKLI 10 LÕIKE 2 PUNKTI c ALUSEL, KAJASTADES OSA LIIKMESRIIKIDE VARAJASI JÕUPINGUTUSI SAAVUTADA KASVUHOONEGAASIDE HEITKOGUSTE VÄHENDAMINE 20 % VÕRRA

Liikmesriik	2 % jagunemine protsentides Kyoto protokolli alusel
Bulgaaria	15 %
Tšehhi Vabariik	4 %
Eesti	6 %
Ungari	5 %
Läti	4 %
Leedu	7 %
Poola	27 %
Rumeenia	29 %
Slovakkia	3 %

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV 2009/30/EÜ,

23. aprill 2009,

millega muudetakse direktiivi 98/70/EÜ seoses bensiini, diislikütuse ja gaasiõli spetsifikatsioonidega ja kehtestatakse kasvuhoonegaaside heitkoguste järelevalve ja vähendamise mehhanism ning millega muudetakse nõukogu direktiivi 1999/32/EÜ seoses siseveelaevades kasutatava kütuse spetsifikatsioonidega ning tunnistatakse kehtetuks direktiiv 93/12/EMÜ

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 95 ja artikli 175 lõiget 1 seoses käesoleva direktiivi artikli 1 lõikega 5 ja artikliga 2,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,

pärast konsulteerimist Regioonide Komiteega,

toimides asutamislepingu artiklis 251 sätestatud korras ⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

(1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. oktoobri 1998. aasta direktiivis 98/70/EÜ (bensini ja diislikütuse kvaliteedi kohta) ⁽³⁾ kehtestatakse maanteetranspordis ja väljaspool teid kasutatavates liikurmasinates kasutatava bensiini ja diislikütuse miinimumspetsifikatsioonid.

(2) Üks 22. juuli 2002. aasta otsusega nr 1600/2002/EÜ ⁽⁴⁾ loodud ühenduse kuuendas keskkonnavalas tegevusprogrammis püstitatud eesmärged on saavutada õhu kvaliteedi tase, mis ei suurendaks märkimisväärset negatiivset mõju või ohtu inimeste tervisele ja keskkonnale. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. mai 2008. aasta direktiivile 2008/50/EÜ (välisõhu kvaliteedi ja Euroopa õhu puhtamaks muutmise kohta) ⁽⁵⁾ lisatud avalduses tunnistatakse komisjon vajadust vähendada kahjulike õhusaasteainete heitkoguseid, kui soovitakse teha suuri edusamme ühenduse kuuendas keskkonnavalas tegevusprogrammis seatud eesmärkide saavutamiseks, ning nägi eelkõige ette uute õigusaktide ettepanekud, mis vähendaksid täiendavalt peamiste saasteainete liikmesriikide lubatud siseriiklike heitkoguseid, vähendaksid heitkoguseid bensiinimootoriga autode tankimisel teenindusjaamades ning käsitleksid kütuste, sh laevakütuste väävlisisaldust.

(3) Ühendus on Kyoto protokolli raames võtnud kasvuhoonegaaside heitkogustega seotud kohustused aastateks 2008–2012. Ühendus on võtnud ka kohustuse vähendada ülemaailmse kokkuleppe raames 2020. aastaks kasvuhoonegaaside heitkoguseid 30 % võrra ja ühepoolset 20 % võrra. Nende eesmärkide saavutamisele peavad kaasa aitama kõik sektorid.

(4) Transpordist pärinevate kasvuhoonegaaside ühte aspekti on põhjalikult käsitletud ühenduse poliitikas CO₂ ja sõidautode kohta. Märkimisväärne osa ühenduse kasvuhoonegaaside üldkogusest pärineb transpordis kasutatavast kütusest. Kütuse elutsükli jooksul tekkivate kasvuhoonegaaside heitkoguste järelevalve ja vähendamine aitab ühendusel saavutada kasvuhoonegaaside heitkoguse vähendamise eesmärged transpordis kasutatava kütuse süsinikusalduse vähendamise kaudu.

(5) Ühendus on vastu võtnud eeskirjad, mis piiravad kerg- ja raskeveokite saasteainete heitkoguseid. Kütusespetsifikatsioon on üks viis, millega lihtsustada nimetatud heidete piirnormide täitmist.

(6) Erandid bensiini maksimaalsest aururõhust suveperioodil peaksid piirduma nende liikmesriikidega, kus on madalad suvised õhutemperatuurid. Seega on asjakohane selgitada, millistes liikmesriikides tuleks erandit lubada. Need on põhimõtteliselt liikmesriigid, kus keskmine temperatuur enamikul nende territooriumist on alla 12 °C vähemalt kahe kuu jooksul kolmest, milleks on juuni, juuli ja august.

(7) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 1997. aasta direktiivis 97/68/EÜ (väljaspool teid kasutatavatele liikurmasinatele paigaldatavate sisepõlemismootorite heitgaaside ja tahkete heitmete vähendamise meetmeid käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta) ⁽⁶⁾ sätestatakse piirmäärad väljaspool teid kasutatavate liikurmasinate mootorite heitkogustele. Nimetatud liikurmasinate nõuetekohaseks töötamiseks on vaja nimetatud mootorite toimimiseks sobivat kütust.

(8) Maanteetranspordivahendite kütuse põlemine põhjustab umbes 20 % ühenduse kasvuhoonegaaside heidete üldkogusest. Ühe lähenemisviisina heitkoguste vähendamiseks nähakse ette vähendada nimetatud kütuste elutsükli jooksul tekkivate kasvuhoonegaaside heitkoguseid. Seda on

⁽¹⁾ ELT C 44, 16.2.2008, lk 53.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 17. detsembri 2008. aasta arvamus (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 6. aprilli 2009. aasta otsus.

⁽³⁾ EÜT L 350, 28.12.1998, lk 58.

⁽⁴⁾ EÜT L 242, 10.9.2002, lk 1.

⁽⁵⁾ ELT L 152, 11.6.2008, lk 43.

⁽⁶⁾ EÜT L 59, 27.2.1998, lk 1.

võimalik teha mitmel viisil. Arvestades ühenduse soovi vähendada veelgi kasvuhoonegaaside heitkoguseid ja maanteetranspordi märkimisväärset panust nendes heitkogustesse, on soovitatav kehtestada mehhanism, mille järgi kütusetarnijad teatavad tarnitava kütuse elutsükli jooksul tekkivate kasvuhoonegaaside heitkogused ja vähendavad neid alates 2011. aastast. Biokütuste elutsükli jooksul tekkivate kasvuhoonegaaside heitkoguste arvutamise metoodika peaks vastama Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2009. aasta direktiivi 2009/28/EÜ (taastuvatest energiaallikatest toodetud energia kasutamise edendamise kohta) alusel kehtestatud kasvuhoonegaaside heitkoguste mõju arvutamise metoodikale.

- (9) Tarnijad peaksid 31. detsembriks 2020 järk-järgult vähendada tarnitud kütuse või energia elutsükli jooksul tekkivaid kasvuhoonegaaside heitkoguseid energiaühiku kohta kuni 10 %. Nad peaksid saavutama vähemalt 6 % vähendamise 31. detsembriks 2020, võrreldes ELi keskmise tasemega fossiilkütuste elutsükli jooksul tekkivate kasvuhoonegaaside heitkoguste osas energiaühiku kohta 2010. aastal tänu biokütuste ja alternatiivsete kütuste kasutamisele ning tootmiskohtades tekkivate kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamisele. Olenevalt läbivaatamise tulemustest peaks see hõlmama täiendavat 2 % vähendamist süsinikdioksiidi kogumise ja säilitamise keskkonnanahutute tehnoloogiate ja elektrisõidukite kasutamise abil ning veel 2 % vähendamist heitkoguste vähendamise ühikute ostmisega Kyoto protokollis puhta arengu mehhanismi kaudu. Need täiendavad vähendamisid ei tohiks olla liikmesriikidele ja kütusetarnijatele käesoleva direktiivi jõustumisel siduvad. Läbivaatamisel tuleks käsitleda nende mitesiduvat iseloomu.

- (10) Biokütuse tootmine peaks olema säästev. Seepärast tuleks nõuda, et biokütused, mida kasutatakse kooskõlas käesolevas direktiivis sätestatud kasvuhoonegaaside vähendamise eesmärkidega, vastaksid säästlikkuse kriteeriumidele. Selleks et tagada energia- ja keskkonnapoliitikates ühtne lähenemine ning et vältida täiendavaid kulusid ettevõtjatele ja keskkonnanormide vastuolusid, mis tuleneksid ebapiisavast lähenemisest, on oluline sätestada samad biokütuste kasutamise säästlikkuse kriteeriumid ühelt poolt käesoleva direktiivi tähenduses ja teiselt poolt direktiivi 2009/28/EÜ tähenduses. Samadel põhjustel tuleks selles kontekstis vältida topeltaruandlust. Komisjon ja pädevad riiklikud asutused peaksid lisaks koordineerima oma tegevusi spetsiaalselt säästlikkuse aspektide eest vastutava komitee raames.

- (11) Kasvatav ülemaailmne nõudlus biokütuste järele ja käesolevas direktiivis biokütuste kasutamiseks sätestatud soodustused ei tohiks anda tõuget bioloogiliselt mitmekesise maa hävitamiseks. Selliseid taastumatuid ressursse, mis on mitmes rahvusvahelises dokumendis tunnustatud inimkonnale väärtuslikuks, tuleks säilitada. Ühenduse tarbijatele oleks lisaks sellele moraalselt vastuvõetamatu, et nendepoolne suurenev biokütuste kasutamine tooks kaasa bioloogiliselt mitmekesise maa hävitamise. Seepärast on vaja sätestada säästlikkuse kriteeriumid, millega tagatakse, et biokütuste suhtes saab kohaldada soodustusi üksnes juhul, kui on tagatud, et need ei pärine bioloogiliselt mitmekesiselt maa-aladelt või kui looduskaitsealadeks või haruldaste, ohustatud või väljasuremisohus ökosüsteemide või liikide kaitsmiseks määratud maa-alade puhul on asjakohane pädev asutus tõendanud, et asjaomase tooraine tootmine ei ole nimetatud eesmärkidega vastuolus. Säästlikkuse kriteeriumide puhul tuleks käsitleda metsa bioloogiliselt mitmekesisena, kui tegemist on ürgmetsaga, järgides määratlust, mida ÜRO Toidu- ja Põllumajandusorganisatsioon (FAO) kasutab oma ülemaailmses metsaressursside hindamises, mille alusel maailma riigid esitavad andmeid oma ürgmetsade ulatuse kohta, või kui see on siseriiklike õigusaktide alusel looduskaitse all. Siia hulka peaksid kuuluma ka maa-alad, kus leiab aset mittepuiduliste metsasaaduste korjamine, tingimusel et inimtegevuse mõju on väike. Teisi FAO poolt määratletud metsaliike, nagu inimtegevusest mõjutatud looduslikud metsad, poollooduslikud metsad ja istandused, ei tuleks käsitleda ürgmetsana. Lisaks sellele on teatavate parasvöötme ja troopiliste rohumaaade, sealhulgas suure bioloogilise mitmekesisusega savannide, steppide, võsaaide ja preeriade suurt bioloogilist mitmekesisust arvestades asjakohane, et sellistelt maa-aladelt pärit toorainest saadud biokütuste suhtes ei tohiks kohaldada käesolevas direktiivis sätestatud soodustusi. Komisjon peaks kehtestama asjakohased kriteeriumid ja geograafilise ulatuse, et määratleda sellised bioloogiliselt mitmekesised rohumaad vastavalt parimatele kättesaadavatele teaduslikele tõenditele ja vastavatele rahvusvahelistele standarditele.

- (12) Maakasutuse muutmisest tulenevate kasvuhoonegaaside heitkoguste mõju arvutamisel peaks ettevõtjatel olema võimalik kasutada tegelikke andmeid süsinikuvarude kohta, mis on seotud maa võrdluskasutusega ja maakasutusega pärast maakasutuse muutmist. Neil peaks olema võimalik kasutada ka standardväärtuseid. Valitsustevahelise kliimamuutuste rühma töö on nendele standardväärtustele asjakohaseks aluseks. Kõnealusel töö puudub praegu selline väljendusviis, mis oleks ettevõtjate poolt kohe kohaldatav. Komisjon peaks seega koostama juhendi, mis tugineb kõnealusele tööle ning moodustaks aluse süsinikuvaru muutuste arvutamisele käesoleva direktiivi tähenduses, sealhulgas seoses metsaaladega, mille võrde liitus on 10–30 %, savannidega, võsaaidega ja preeriatega.

- (13) Komisjonil on asjakohane töötada välja meetodid, et hinnata turbarabade kuivendamise mõju kasvuhoonegaaside heitkogustele.
- (14) Maad ei tohiks biokütuste tootmiseks kasutusele võtta, kui maakasutuse muutmise käigus toimuvat süsinikuvaru vähenemist ei saa kliimamuutustega võitlemise kiireloomulisust arvesse võttes mõistliku ajavahemiku jooksul kompenseerida biokütuste tootmisest tuleneva kasvuhoonegaasi vähenemisega. See väldiks ettevõtjate poolt tarbetute ja koormavate uuringute tegemist ning sellist suure süsinikusaldusega maakasutuse muutmist, mis osutuks biokütuste tooraine viljeluseks ebasobivaks. Ülemaailmse süsinikuvaru ülevaated osutavad, et sellesse kategooriasse tuleks lisada märgalad ja püsivalt metsaga kaetud alad, mille võrade liitus on üle 30 %. Lisada tuleks ka metsaga kaetud alad, mille võrade liitus on 10–30 %, välja arvatud juhul, kui on tõendatud, et nende süsinikuvaru on piisavalt madal, et õigustada nende alade kasutuse muutmist vastavalt käesolevas direktiivis sätestatud eeskirjadele. Märgalade osutamise puhul tuleks võtta arvesse 2. veebruaril 1971. aastal Ramsaris vastu võetud rahvusvahelise tähtsusega märgalade, eriti veelindude elupaikade konventsioonis sätestatud määratlust.
- (15) Käesolevas direktiivis sätestatud soodustused edendavad biokütuste suurenenud tootmist kogu maailmas. Kui biokütused valmistatakse ühenduses toodetud toorainest, peaksid need vastama ka ühenduse põllumajandusalastele keskkonnanõuetele, sealhulgas põhjavee ja pinnavee kvaliteedi tagamise nõuetele, ning sotsiaalsetele nõuetele. Samas tekitab muret asjaolu, et teatud kolmandates riikides võib biokütuste tootmine mitte vastata minimaalsetele keskkonna- või sotsiaalsetele nõuetele. Seetõttu on asjakohane julgustada olulisi keskkonna- ja sotsiaalseid kaalutlusi arvessevõtivate mitme- ja kahepoolsete kokkulepete ja vabatahtlike rahvusvaheliste või riiklike kavade väljatöötamist, et edendada biokütuste säästvat tootmist kogu maailmas. Selliste kokkulepete või kavade puudumisel peaksid liikmesriigid ettevõtjatel nõudma aruandeid nende teema kohta.
- (16) Säästlikkuse kriteeriumid on tõhusad üksnes siis, kui tänu neile muutub turuosaliste käitumine. Need muutused leiavad aset ainult juhul, kui nendele kriteeriumidele vastavaid biokütuseid müüakse kõrgema hinnaga kui kriteeriumidele mittevastavaid kütuseid. Kriteeriumidele vastavuse kontrollimisel kasutatava massibilansimeetodi kohaselt on olemas konkreetne seos säästlikkuse kriteeriumidele vastavate biokütuste tootmise ning biokütuste tarbimise vahel ühenduses, mis tagab asjakohase tasakaalu pakkumise ja nõudluse vahel ning kõrgema hinna, kui see on süsteemides, kus selline seos puudub. Säästlikkuse kriteeriumidele vastavate biokütuste kõrgema hinnaga müümise tagamiseks tuleks kriteeriumidele vastavuse kontrollimiseks seetõttu kasutada massibilansimeetodit. See peaks säilitama süsteemi terviklikkuse ja vältima samal ajal tarbetut koormust tööstusele. Tuleks läbi vaadata ka muud kontrollimeetodid.
- (17) Vajaduse korral peaks komisjon võtma nõuetekohaselt arvesse aastatuhande ökosüsteemi hinnangut, mis sisaldab kasulikke andmeid vähemalt niisuguste alade säilitamiseks, mis pakuvad kriitilistes olukordades peamisi ökosüsteemi teenuseid, näiteks valgalade kaitse ja kaitse erosiooni eest.
- (18) Kasvuhoonegaaside heitkoguste arvutamisel tuleks arvesse võtta kütuste tootmise ja kasutamise kaassaaduseid. Poliitika analüüsimisel on kohane kasutada asendusmeetodit, kuid üksikute ettevõtjate ja üksikute transpordis kasutatava kütuse saadetiste reguleerimisel ei ole asendusmeetodi kasutus kohane. Sellisel juhul on kõige asjakohasem energia jaotamise meetod, kuna seda on lihtne kohaldada, see on ajaliselt prognoositav ja see vähendab vastupidise mõjuga soodustusi ning annab tulemusi, mis on üldiselt võrreldavad asendusmeetodi abil saadud tulemustega. Poliitika analüüsimisel peaks komisjon esitama oma aruandes asendusmeetodi abil saadud tulemused.
- (19) Selleks et vältida ebaproportsionaalset halduskoormust, tuleks levinud biokütuse tootmisviiside jaoks sätestada vaikeväärtuste loetelu, mida tuleks täiendavate usaldusväärsete andmete kättesaadavaks muutmisel ajakohastada ja laiendada. Ettevõtjatel peaks alati olema õigus kasutada nimetatud loetelus kehtestatud biokütuste kasvuhoonegaaside vähendamise taset. Kui tootmisviisidest tuleneva kasvuhoonegaasi vähenemise vaikeväärtus on väiksem kui kasvuhoonegaasi vähendamise nõutav miinimumtase, peaksid tootjad, kes soovivad tõendada, et nad järgivad nimetatud miinimumtaset, näitama, et nende tootmisprotsessist tulenevad tegelikud heitkogused on vaikeväärtuste arvutustes eeldatustest väiksemad.
- (20) Nimetatud vaikeväärtused tuleb arvutada sõltumatutest teaduslikest ekspertallikatest pärinevate andmete alusel ja vajadusel tuleb neid andmeid ajakohastada, kui nimetatud allikad teevad oma töös edusamme. Komisjon peaks julgustama neid allikaid töö ajakohastamise käigus käsitlema viljelusest tulenevaid heitkoguseid, piirkondlike ja kliimatingimuste mõju, säästva põllumajanduse ja mahepõllumajanduslike meetoditega viljeluse mõju ning ühenduse ja kolmandate riikide tootjate ning kodanikuühiskonna teaduslikku panust.

- (21) Selleks et mitte soodustada biokütuste jaoks vajaliku tooraine viljelust kohtades, kus see tooks kaasa suure kasvuhoonegaasi heitkoguse, tuleks viljelusega seotud vaikeväärtusi kohaldada üksnes nende piirkondade suhtes, kus sellise mõju saab täielikult välistada. Ebaproportsionaalse halduskoormuse vältimiseks peaksid liikmesriigid siiski kehtestama viljelusest, sealhulgas väetiste kasutamisest tulenevate heitkoguste keskmised riiklikud või piirkondlikud tasemed.
- (22) Nõudlus põllumajandusliku tooraine järele kasvab kogu maailmas. Osaliselt rahuldatakse seda nõudlust põllumajandusmaa pindala suurendamise abil. Sellise tõsiselt rikutud või tugevalt saastunud maa taastamine, mida ei ole praeguses seisus võimalik põllumajanduslikel eesmärkidel kasutada, oleks üks võimalus viljelusmaa pindala suurendamiseks. Kuna biokütuste edendamine suurendab nõudlust põllumajandusliku tooraine järele, tuleks säästlikkuskavaga edendada taastatud rikutud maa kasutamist. Isegi kui biokütused ise on valmistatud toorainest, mis on kasvatatud juba põllumajanduslikult kasutataval maal, võib biokütuste edendamise tingitud teravilja nõudluse netosuurenemine põhjustada haritava maa netosuurenemise. See võib toimuda suure süsinikuvaruga maa-alal, millisel juhul toimuks kahjulik süsinikuvaru vähenemine. Nimetatud ohu leevendamiseks on asjakohane kehtestada kaasnevad meetmed, et julgustada juba põllumajanduslikult kasutatava maa tootlikkuse suurendamist, rikutud maa kasutamist ning selliste säästlikkuse nõuete kehtestamist, mis oleks võrreldavad käesolevas direktiivis ühenduse biokütuse kasutamise kohta sätestatud nõuetega, muudes biokütuseid tarvivate piirkondades. Komisjon peaks välja töötama konkreetseid meetodid, et vähendada miinimumini maakasutuse kaudsetest muutustest tingitud kasvuhoonegaaside heitkoguseid. Seda tehes peaks komisjon analüüsima parimate olemasolevate teaduslike tõendite põhjal muu hulgas eelkõige maakasutuse kaudsete muutuste teguri lisamist kasvuhoonegaaside heitkoguste arvutamisse ning vajadust stimuleerida säästlikke biokütuseid, mis vähendavad miinimumini maakasutuse muutuse mõju ja parandavad biokütuste säästlikkust seoses maakasutuse kaudse muutusega. Meetodite väljatöötamisel peaks komisjon muu hulgas käsitleda selliste biokütuste tootmisest tingitud maakasutuse kaudse muutuse võimalikku mõju, mis on toodetud toiduks mittekasutatavatest tselluloosmaterjalidest ja lignotselluloosist.
- (23) Kuna direktiivi 98/70/EÜ artiklites 7b kuni 7e sätestatud meetmed edendavad ka siseturu toimimist, ühtlustades säästlikkuse kriteeriume, millele biokütused peavad vastavalt kõnealuses direktiivis sätestatud eesmärkidele vastama, ja hõlbustades sellega vastavalt kõnealuse direktiivi artikli 7b lõikele 8 liikmesriikide vahelist kaubandust kõnealustele tingimustele vastavate biokütustega, põhinevad need asutamislepingu artiklil 95.
- (24) Jätkuv tehnika areng auto- ja kütusetehnoloogia alal ning jätkuv soov tagada keskkonna- ja tervisekaitse optimaalne tase on põhjustanud vajaduse vaadata kütuste spetsifikatsioonid perioodiliselt läbi, võttes aluseks uued uuringud ja analüüsid lisandite ja biokütuse koostisosade mõju kohta saasteainete heitkogustele. Seepärast tuleks transpordis kasutatavate kütuse süsinikusisalduse vähendamise hõlbustamise võimalustest korrapäraselt aru anda.
- (25) Detergentide kasutamine aitab hoida mootorid puhtana ja vähendada nii saasteainete heitkogust. Hetkel ei ole ühtegi rahuldavat meetodit kütuseproovide kontrollimiseks, millega saaks kindlaks määrata nende detergentide omadused. Seega vastutavad klientide teavitamise eest detergentidest ja nende kasutamise kasulikkusest kütuse- ja sõidukite tarnijad. Sellegipoolest peaks komisjon kontrollima, kas edasised arengud tooksid kaasa tõhusama lähenemisviisi detergentidest saadava kasu ja nende kasutamise optimeerimiseks.
- (26) Sätteid, mis on seotud etanooli lisamisega bensiini, tuleks direktiivi 98/70/EÜ kohaldamisest saadud kogemusi silmas pidades uuesti läbi vaadata. Läbi tuleks vaadata eelkõige sätteid, mis on seotud aururõhu piirväärtustega ja võimalikud alternatiivid, millega tagatakse, et etanoolisegude aururõhk ei ületa lubatud piirväärtusi.
- (27) Etanooli lisamine bensiini suurendab saadava kütuse aururõhku. Lisaks sellele tuleks bensiini aururõhku kontrollida, et piirata õhusaasteainete heitkoguseid.
- (28) Etanooli lisamisel bensiini muutub saadava kütusesegu aururõhk mittelineaarselt. On asjakohane võimaldada erandit selliste segude maksimaalsest aururõhust suveperioodil pärast seda, kui komisjon on läbi viinud asjakohase hindamise. Erandi tingimuseks peaks olema õhukvaliteeti ja õhureostust käsitlevate ühenduse õigusaktide täitmine. Selline erand peaks vastama aururõhu tegelikule suurenemisele, mis on tingitud teatava protsendi etanooli lisamisest bensiini.
- (29) Selleks et soodustada madala süsinikusisaldusega kütuste kasutamist, järgides samas õhusaastega seotud eesmarke, peaksid bensiinitöötledajad võimalusel tegema kättesaadavaks nõutava koguse madala aururõhuga bensiini. Kuna praegu see ei toimi, tuleks suurendada teatavatel tingimustel etanoolisegude aururõhu piirväärtust, et biokütuste turg saaks areneda.

- (30) Mõnedes vanemates sõidukites ei saa kõrge biokütusesisaldusega bensiini kasutada. Need sõidukid võivad liikuda ühest liikmesriigist teise. Seepärast on asjakohane tagada nendele vanematele sõidukitele sobiva bensiini jätkuv tarnimine üleminekuperioodil. Liikmesriigid peaksid sidusrühmadega konsulteerides tagama, et sellise kütuse müügiga oleks geograafiliselt kaetud kõik piirkonnad, kus seda vaja on. Bensiini märgistus, näiteks E5 või E10, peaks olema kooskõlas Euroopa Standardikomitee (CEN) kehtestatud vastava standardiga.
- (31) On asjakohane kohandada direktiivi 98/70/EÜ IV lisa, et võimaldada viia turule kõrgema biokütusesisaldusega („B-7”) diislikütuseid, kui on ette nähtud standardiga EN 590:2004 („B5”). Seda standardit tuleks vastavalt ajakohastada ja kehtestada piirmäärad tehnilistele parameetritele, mida selles lisas ei ole, nagu vastupidavus oksüdatsioonile, leekpunkt, koksiarv, tuhasus, veesisaldus, kogusaaste, vaseriba korrosioon, määrimisvõime, kinemaatiline viskoossus, hägustumispunkt, külmfiltrimismistumispunkt, fosforisisaldus, happearv, peroksiidid, happearvu muutumine, pihusti saastumine ja stabiliseerivad lisandid.
- (32) Et lihtsustada biokütuste tulemuslikku turustamist, ergutatakse CENi jätkama kiiresti sellise standardi väljatöötamist, mis võimaldaks segada diislikütusesse rohkem biokütust, ning eeskätt töötama välja standardi „B10” jaoks.
- (33) Tehnilistel põhjustel on vaja diislikütuses rasvhapete metüülestrite (FAME) sisalduse piirmäära. Biokütuste teiste komponentide jaoks, nagu biomassist Fischer Tropschi meetodil toodetud puhaste diislisarnaste süsivesinikud või hüdrogeenitud taimeõli, sellist piirmäära siiski vaja ei ole.
- (34) Liikmesriigid ja komisjon peaksid astuma asjakohaseid samme, et hõlbustada 10 ppm väävlisisaldusega gaasiõli turustamist enne 1. jaanuari 2011.
- (35) Spetsiifiliste metallilisandite, eriti metüülsüklopentadienüülmangaan trikarbonüüli (MMT) kasutamine võib suurendada riski inimeste tervisele ja kahjustada sõiduki mootorit ning heitekontrolliseadmeid. Paljud sõidukitootjad soovivad hoiduda metallilisandeid sisaldava kütuse kasutamisest ja selle kasutamine võib sõiduki garantii kehtetuks muuta. Seepärast on asjakohane jälgida pidevalt MMT kütuses kasutamise mõju ja konsulteerida seejuures huvirühmadega. Kuni täiendava läbivaatamiseni on vaja astuda samme, et piirata mis tahes võimaliku kahjuliku mõju ulatust. Seepärast on asjakohane kehtestada MMT kasutamisele kütuses ülempiir, tuginedes praegu olemasolevatele teaduslikele andmetele. Seda piirmäära saaks tõsta ainult siis, kui tõestatakse, et suuremad kogused ei too kaasa ebasoovitavat mõju. Et vältida olukorda, kus tarbijad teadmatusel muudavad oma sõiduki garantii kehtetuks, tuleb lisaks nõuda, et kõik metallilisandeid sisaldavad kütused oleksid vastavalt märgistatud.
- (36) Kooskõlas paremat õigusloomet käsitleva institutsioonidevahelise kokkuleppe⁽¹⁾ punktiga 34 julgustatakse liikmesriike koostama nende endi jaoks ja ühenduse huvides vastavustabeleid, kus on võimalikult suures ulatuses välja toodud vastavus käesoleva direktiivi ja ülevõtmismeetmete vahel, ning need üldsusele kättesaadavaks tegema.
- (37) Direktiivi 98/70/EÜ rakendamiseks vajalikud meetmed tuleks vastu võtta vastavalt nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsusele 1999/468/EÜ, millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlused⁽²⁾.
- (38) Komisjonile tuleks eelkõige anda volitus võtta vastu rakendusmeetmed kasvuhooonegaaside heitkoguste järelevalve ja vähendamise mehhanismi jaoks, kohandada meetoodilisi põhimõtteid ja väärtusi, mis on vajalikud hindamaks, kas säästlikkuse kriteeriumid on biokütuste puhul täidetud, kehtestada suure bioloogilise mitmekesisusega rohumaal kriteeriumid ja geograafiline ulatus, vaadata läbi kütuse MMT sisalduse piirmäär ning kohandada teaduse ja tehnika arenguga kütuse elutsükli jooksul tekkivate kasvuhooonegaaside heitkoguste arvutamise meetodeid, kütusespetsifikatsiooniga seotud lubatud analüütilisi meetodeid ja aururõhuga seotud lubatud erandit bioetanolis sisaldava bensiini puhul. Kuna need on üldmeetmed ja nende eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähemolulisi sätteid, kohandades meetoodilisi põhimõtteid ja väärtusi, tuleb need vastu võtta vastavalt otsuse 1999/468/EÜ artiklis 5a sätestatud kontrolliliga regulatiivmenetlusele.
- (39) Direktiivis 98/70/EÜ on mitu kütusespetsifikatsiooni, millest mõned on nüüdseks ülearused. Lisaks on selles sätestatud mitu erandit, mis on aegunud. Selguse huvides tuleks need sätted välja jätta.
- (40) Nõukogu 26. aprilli 1999. aasta direktiivis 1999/32/EÜ (mis käsitleb väävlisisalduse vähendamist teatavates vedelkütustes)⁽³⁾ sätestatakse siseveetranspordis kasutatava kütuse teatud aspektid. Nimetatud direktiivi ja direktiivi 98/70/EÜ vaheline piiritlemine vajab selgitamist. Mõlema direktiiviga kehtestatakse siseveelaevades kasutatava gaasiõli maksimaalse väävlisisalduse piirmäärad. Selguse ja õiguskindluse huvides oleks asjakohane neid direktiive kohandada, selleks et need piirmäärad oleksid sätestatud ainult ühes õigusaktis.

(1) ELT C 321, 31.12.2003, lk 1.

(2) EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23.

(3) EÜT L 121, 11.5.1999, lk 13.

- (41) Siseveelaevade jaoks on töötatud välja uued puhtamad mootoritehnoloogiad. Sellised mootorid töötavad üksnes väga madala väävლისaldusega kütusega. Siseveelaevade kütuste väävლისaldust tuleks võimalikult kiiresti vähendada.
- (42) Seepärast tuleks direktiive 98/70/EÜ ja 1999/32/EÜ vastavalt muuta.
- (43) Nõukogu 23. märtsi 1993. aasta direktiivi 93/12/EMÜ (teatud vedelkütuste väävლისalduse kohta) ⁽¹⁾ on palju muudetud, mistõttu ei oma see enam sisulist tähtsust. Seepärast tuleks see kehtetuks tunnistada.
- (44) Kuna käesoleva direktiivi eesmärke, nimelt maanteeõidukites ja väljaspool teid kasutatavates liikurmasinates kasutatava kütuse ühtse turu tagamist ning nimetatud masinate kütuse kasutamisel keskkonnakaitse miinimumtaseme järgimist ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada ning seetõttu on seda parem saavutada ühenduse tasandil, võib ühendus võtta meetmeid kooskõlas asutamislepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Direktiivi 98/70/EÜ muutmine

Käesolevaga muudetakse direktiivi 98/70/EÜ järgmiselt.

- 1) Artikkel 1 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 1

Reguleerimisala

Käesoleva direktiiviga kehtestatakse maanteeõidukitele ja väljaspool teid kasutatavatele liikurmasinatele (sealhulgas siseveelaevadele, kui need ei ole merel), põllu- ja metsamajanduslikele traktoritele ning väikelaevadele, kui need ei ole merel:

- a) tervise ja keskkonnaga seotud põhjustel otto- ja diiselmootorites kasutatavatele kütustele tehnilised spetsifikatsioonid, võttes sealjuures arvesse nimetatud mootorite tehnilisi nõudeid, ja
- b) kütuse elutsükli jooksul tekkivate kasvuhoonegaaside heitkoguse vähendamise eesmärk.”

⁽¹⁾ EÜT L 74, 27.3.1993, lk 81.

- 2) Artiklit 2 muudetakse järgmiselt.

- a) Esimeses lõigus:

- i) asendatakse punkt 3 järgmisega:

„3. „gaasiõli, mis on ette nähtud kasutamiseks väljaspool teid kasutatavates liikurmasinates (sealhulgas siseveelaevades), põllu- ja metsamajanduslikes traktorites ning väikelaevades” – toornaftast saadud vedelkütus, mis kuulub CN-koodide 2710 19 41 ja 2710 19 45 (*) alla ning on mõeldud kasutamiseks direktiivides 94/25/EÜ, (**) 97/68/EÜ (***) ja 2000/25/EÜ (****) osutatud diiselmootorites;

(*) CN-koodide numbrid vastavalt ühisele tollitariifikstile (EÜT L 256, 7.6.1987, lk 1).

(**) EÜT L 164, 30.6.1994, lk 15.

(***) EÜT L 59, 27.2.1998, lk 1.

(****) EÜT L 173, 12.7.2000, lk 1.”;

- ii) lisatakse järgmised punktid:

„5. „liikmesriigid, kus on madalad suvised õhutemperatuurid” – Eesti, Iirimaa, Leedu, Läti, Rootsi, Soome, Taani ja Ühendkuningriik;

6. „elutsükli jooksul tekkivad kasvuhoonegaaside heitkogused” – kõik kütusega (sealhulgas kütusesegudega) ning tarnitud energiaga seotud CO₂, CH₄ ja N₂O heidete netokogused. See hõlmab sõltumata heidete tekkimise kohast kõiki kaevandamise või maaviljeluse asjaomaseid etappe, sealhulgas maakasutuse muutusi, transpordi ja jaotamist, töötlemist ja põlemist;

7. „kasvuhoonegaaside heitkogused energiaühiku kohta” – kütusega või tarnitud energiaga seotud kasvuhoonegaaside heitkogustega võrdväärse CO₂ kogumass jagatuna kütuse või tarnitud energia kogu energiasisaldusega (kütuse puhul väljendatuna selle madala kütteväärtusena);

8. „tarnija” – üksus, mis vastutab selle eest, et kütus või energia läbib aktsiisimaksu punkti, või kui aktsiisi ei kehti, mis tahes muu liikmesriigi poolt määratud asjakohane üksus;

9. „biokütused” – sama tähendus nagu Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2009. aasta direktiivis 2009/28/EÜ taastuvatest energiaallikatest toodetud energia kasutamise edendamise kohta (*).

(*) ELT L 140, 5.6.2009, lk 16”.

- b) Teine lõik jäetakse välja.

3) Artiklit 3 muudetakse järgmiselt.

a) Lõiked 2 kuni 6 asendatakse järgmisega:

„2. Liikmesriigid tagavad, et bensiini tohib nende territooriumil turule viia ainult siis, kui see vastab I lisas sätestatud keskkonnanõuetele spetsifikatsioonidele.

Liikmesriigid võivad siiski äärepoolseimate piirkondade jaoks ette näha erisätteid sellise bensiini kasutuselevõtmiseks, mille maksimaalne väävlisisaldus on 10 mg/kg. Käesolevat sätet kohaldavad liikmesriigid teavitavad sellest komisjoni.

3. Liikmesriigid nõuavad tarnijatelt maksimaalselt 2,7 % hapnikusisaldusega ja maksimaalselt 5 % etanoolisisaldusega bensiini turuleviimist kuni aastani 2013 ja võivad nõuda sellise bensiini turuleviimist pikemaks ajavahemikuks, kui nad peavad seda vajalikuks. Nad tagavad asjakohase teabe andmise tarbijatele bensiini biokütusesisalduse ning eriti eri bensiinisegude sobiva kasutamise kohta.

4. Madala suvise õhutemperatuuriga liikmesriigid võivad lubada lõike 5 kohaselt suveperioodil viia turule bensiini, mille maksimaalne aururõhk on 70 kPa.

Liikmesriigid, kus ei kohaldata esimeses lõigus sätestatud erandit, võivad lõike 5 kohaselt lubada suveperioodil viia turule etanoolisisaldusega bensiini, mille maksimaalne aururõhk on 60 kPa, millele lisandub III lisas nimetatud lubatud aururõhu erand, tingimusel et kasutatud etanool on biokütus.

5. Kui liikmesriigid soovivad kohaldada ühte lõikes 4 sätestatud eranditest, teavitavad nad sellest komisjoni ja esitavad kogu asjakohase teabe. Komisjon hindab erandi soovitatavust ja kestust, võttes arvesse nii:

- a) tänu suuremale aururõhule välditavaid sotsiaalmajanduslikke probleeme, sealhulgas ajaliselt piiratud tehnilise kohandamise vajadust, kui ka
- b) suurema aururõhu tagajärgi keskkonnale ja tervisele ning eelkõige mõju kooskõlale õhukvaliteeti käsitlevate ühenduse õigusaktidega nii asjaomases liikmesriigis kui ka teistes liikmesriikides.

Kui komisjoni hinnangust nähtub, et erandi tõttu kaoks kooskõla õhukvaliteeti või õhureostust, sealhulgas asjakohaseid piirväärtusi ja õhusaasteainete ülemmäärasid

käsitlevate ühenduse õigusaktidega, lükatakse taotlus tagasi. Komisjon peaks arvestama ka asjakohaseid sihtväärtusi.

Kui komisjon ei ole kogu asjakohase teabe saamisest alates kuue kuu jooksul vastuväiteid esitanud, võib asjaomane liikmesriik taotletud erandit kohaldada.

6. Olenemata lõikest 1 võivad liikmesriigid jätkuvalt lubada turustada väikest kogust pliibensiini, mille pliisisaldus on kuni 0,15 g/l, maksimaalselt 0,03 % müügi kogumahust, et kasutada seda spetsiifiliste omadustega vanades sõidukites ja levitada erihuvirühmade kaudu.”

b) Lõige 7 jäetakse välja.

4) Artikkel 4 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 4

Diislikütus

1. Liikmesriigid tagavad, et diislikütust tohib nende territooriumil turustada ainult siis, kui see vastab II lisas sätestatud spetsifikatsioonidele.

Olenemata II lisa nõuetest võivad liikmesriigid lubada turustada diislikütust, mille rasvhappe metüülestri (FAME) sisaldus ületab 7 %.

Liikmesriigid tagavad asjakohase teabe andmise tarbijatele diislikütuse biokütusesisalduse, eelkõige FAME sisalduse kohta.

2. Liikmesriigid tagavad, et hiljemalt 1. jaanuarist 2008 võib gaasiõli, mis on ette nähtud kasutamiseks väljaspool teid kasutatavates liikurmasinates (sealhulgas siseveelaevades), põllu- ja metsamajanduslikes traktorites ning väikelaevades, turule viia nende territooriumil ainult sel juhul, kui selle väävlisisaldus ei ületa 1 000 mg/kg. Alates 1. jaanuarist 2011 on sellise gaasiõli maksimaalne lubatud väävlisisaldus 10 mg/kg. Liikmesriigid tagavad, et vedelkütuseid, mis ei ole selline gaasiõli, võib kasutada siseveelaevades ja väikelaevades ainult sel juhul, kui nende vedelkütuste väävlisisaldus ei ületa selle gaasiõli maksimaalset lubatud väävlisisaldust.

Liikmesriigid võivad siiski väheolulise reostuse arvessevõtmiseks tarneahelas alates 1. jaanuarist 2011 lubada, et gaasiõli, mis on ette nähtud kasutamiseks väljaspool teid kasutatavates liikurmasinates (sealhulgas siseveelaevades), põllu- ja metsamajanduslikes traktorites ning väikelaevades, võib sisaldada lõpp-punktis lõppkasutajatele turustamisel väävlit kuni 20 mg/kg. Liikmesriigid võivad ka lubada, et kuni 31. detsembrini 2011 võib raudteesõidukite ning põllu- ja metsamajanduslike traktorite jaoks jätkuvalt turule viia gaasiõli, mis sisaldab väävlit kuni 1 000 mg/kg, tingimusel et nad suudavad tagada, et sellega ei kahjustata heitekontrollisüsteemide nõuetekohast toimimist.

3. Liikmesriigid võivad äärepoolseimate piirkondade jaoks ette näha erisätted sellise diislikütuse ja gaasiõli kasutuselevõtmiseks, mille maksimaalne väävlisisaldus on 10 mg/kg. Seda sätet kohaldavad liikmesriigid teavitavad sellest komisjoni.

4. Karmide talvetingimustega liikmesriikides võib diislikütuse ja gaasiõlide maksimaalse destillatsioonipunkti 65 % 250 °C juures asendada maksimaalse destillatsioonipunktiga 10 % (vol/vol) 180 °C juures.”

5) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 7a

Kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamine

1. Liikmesriigid määravad tarnija või tarnijad, kes vastutavad tarnitud kütuse või energia elutsükli jooksul energiaühiku kohta tekkivate kasvuhoonegaaside heitkoguste järelevalve eest. Maanteeõidukites kasutatava elektri tarnijate puhul tagavad liikmesriigid, et sellised tarnijad võivad ühineda lõikes 2 sätestatud vähendamise kohustusega, kui nad suudavad näidata, et nad on võimelised nendes sõidukites kasutamiseks tarnitavat elektrit nõuetekohaselt mõõtma ja jälgima.

Alates 1. jaanuarist 2011 esitavad tarnijad igal aastal liikmesriigi poolt määratud asutusele liikmesriigis tarnitud kütuste ja energia kasvuhoonegaasi intensiivsuse kohta aruande, mis sisaldab vähemalt järgmist teavet:

- a) iga tarnitud kütuse- või energialiigi kogumaht koos ostukohta ja päritoluga ning
- b) kütuse elutsükli jooksul tekkivad kasvuhoonegaaside heitkogused energiaühiku kohta.

Liikmesriigid tagavad aruannete kontrollimise.

Komisjon kehtestab vajaduse korral suunised käesoleva lõike rakendamise kohta.

2. Liikmesriigid nõuavad, et tarnijad vähendaksid võimalikult sujuvalt elutsükli jooksul energiaühiku kohta tekkivate kasvuhoonegaaside heitkoguseid kuni 10 % 31. detsembriks 2020, võrreldes lõike 5 punktis b osutatud kütuse alusstandardiga. See vähendamine koosneb:

- a) 6 % vähendamisest 31. detsembriks 2020. Liikmesriigid võivad nõuda, et tarnijad täidaksid järgmisi vaheeesmärke: 2 % 31. detsembriks 2014 ja 4 % 31. detsembriks 2017;

b) täiendavast soovituslikust eesmärgist 2 % 31. detsembriks 2020 vastavalt artikli 9 lõike 1 punktile h, mis saavutatakse ühe või mõlema järgmise meetodiga:

- i) transpordiks mõeldud energia tarnimine kasutamiseks iga liiki maanteeõidukites, väljaspool teid kasutatavates liikurmasinates (sealhulgas siseveelaevad), põllu- ja metsamajanduslikes traktorites ning väikelaevades;

- ii) mis tahes tehnoloogia (sealhulgas süsinikdioksiidi kogumine ja säilitamine) kasutamine, millega saab vähendada tarnitud kütuse või energia elutsükli jooksul tekkivaid kasvuhoonegaaside heitkoguseid energiaühiku kohta;

c) täiendavast soovituslikust eesmärgist 2 % 31. detsembriks 2020 vastavalt artikli 9 lõike 1 punktile i, mis saavutatakse Kyoto protokolli puhta arengu mehhanismi kaudu ostetud heitkoguste vähendamise ühikute kasutamisega vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. oktoobri 2003. aasta direktiivi 2003/87/EÜ (millega luuakse ühenduses kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteem) (*) tingimustele.

3. Biokütuste elutsükli jooksul tekkivate kasvuhoonegaaside heitkogused arvutatakse artikli 7d kohaselt. Teiste kütuste ja muu energia elutsükli jooksul tekkivate kasvuhoonegaaside heitkogused arvutatakse käesoleva artikli lõike 5 alusel sätestatud meetodit kasutades.

4. Liikmesriigid tagavad, et tarnijate rühm võib täita lõikes 2 sätestatud vähendamise eesmärgi ühiselt. Sellisel juhul loetakse nad lõike 2 tähenduses üheks tarnijaks.

5. Käesoleva artikli rakendamiseks vajalikud meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähemolulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 11 lõikes 4 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele. Nende meetmete hulka kuuluvad eriti:

- a) muude kui biokütuste ja energia elutsükli jooksul tekkivate kasvuhoonegaaside heitkoguste arvutamise meetod;

- b) meetod, millega määratakse enne 1. jaanuari 2011 kütuste alusstandard, mis põhineb fossiilkütuste elutsükli jooksul tekkivate kasvuhoonegaaside heitkogustel energiaühiku kohta 2010. aastal lõike 2 tähenduses;

- c) kõik lõike 4 rakendamiseks vajalikud eeskirjad;

- d) meetod elektrimaanteeõidukite panuse arvutamiseks, mis on kooskõlas direktiivi 2009/28/EÜ artikli 3 lõikega 4.

(*) ELT L 275, 25.10.2003, lk 32.”

6) Lisatakse järgmised artiklid:

„Artikkel 7b

Biokütuste säästlikkuse kriteeriumid

1. Sõltumata sellest, kas tooraine on kasvatatud ühenduse territooriumil või väljaspool seda, võetakse biokütustest toodetud energiat arvesse artikli 7a eesmärkidel üksnes siis, kui need vastavad käesoleva artikli lõigetes 2 kuni 6 sätestatud säästlikkuse kriteeriumidele.

Jäätmetest ja jääkidest (välja arvatud põllumajanduslikust tootmisest, vesiviljelusest, kalandusest ja metsatööstusest pärit jääkidest) toodetud biokütused peavad siiski selleks, et neid Artiklis 7a osutatud eesmärkidel arvesse võetaks, vastama üksnes käesoleva artikli lõikes 2 sätestatud säästlikkuse kriteeriumidele.

2. Lõikes 1 osutatud eesmärkidel arvesse võetud kasvuhoonegaaside heitkoguste vähenemine tänu biokütuste kasutamisele on vähemalt 35 %.

Alates 1. jaanuarist 2017 on lõikes 1 osutatud eesmärkidel arvesse võetud kasvuhoonegaaside heitkoguste vähenemine tänu biokütuste kasutamisele vähemalt 50 %. Alates 1. jaanuarist 2018 on kõnealune kasvuhoonegaaside heitkoguste vähenemine vähemalt 60 % biokütuste osas, mis on toodetud käitistes, mis alustasid tootmist 1. jaanuaril 2017 või hiljem.

Biokütuste kasutamisest tulenevat kasvuhoonegaaside heitkoguste vähenemist arvutatakse vastavalt artikli 7d lõikele 1.

23. jaanuaril 2008 tegutsevates käitistes toodetud biokütuste puhul kohaldatakse esimest lõiku alates 1. aprill 2013.

3. Lõikes 1 osutatud eesmärkidel arvesse võetud biokütuseid ei valmistata toorainest, mis on saadud suure bioloogilise mitmekesisusega maa-alalt, see tähendab maa-alalt, mida 2008. aasta jaanuaris või pärast seda iseloomustas üks järgmistest seisunditest, olenemata sellest, kas seda maatükki iseloomustab see seisund ka praegu:

a) ürgmets ja muu metsamaa, st looduslike liikidega mets ja muu metsamaa, kus ei ole selgelt nähtavaid märke inimtegevusest ja kus ökoloogilised protsessid ei ole olulisel määral häiritud;

b) maa-alad, mis on määratud:

i) õigusaktide alusel või asjakohase pädeva asutuse poolt looduskaitsealadeks või

ii) haruldaste, ohustatud või väljasuremisohus ökosüsteemide või liikide kaitsealadeks, mida on tunnustatud rahvusvahelistes lepingutes või mis on kantud valitsusvaheliste organisatsioonide või Rahvusvahelise Loodusvarade ja Looduskaitse Ühingu poolt koostatud loeteludesse, tingimusel et neid tunnustatakse vastavalt artikli 7c lõike 4 teisele lõigule;

kui ei esitata tõendeid, et asjaomase tooraine tootmine ei olnud nende looduskaitse-eesmärkidega vastuolus;

c) suure bioloogilise mitmekesisusega rohumaad, mis on:

i) looduslik, st rohumaad, mis inimsekkumiseta jääks rohumaa ja mis säilitab loodusliku liigilise koostise ja ökoloogilised omadused ning protsessid, või

ii) mittelooduslik, st rohumaad, mis inimsekkumiseta ei jääks rohumaa ja mis on liigirikas ja rikkumata, välja arvatud juhul, kui on tõendatud, et tooraine kogumine on vajalik rohumaad seisundi säilimiseks.

Komisjon kehtestab kriteeriumid ja geograafilise ulatuse, et määrata kindlaks, milline rohumaad on kuulub esimese lõigu punkti c alla. Need meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähemolulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 11 lõikes 4 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

4. Lõikes 1 osutatud eesmärkidel arvesse võetud biokütuseid ei valmistata toorainest, mis on saadud suure süsinikuvahuga maa-alalt, see tähendab maa-alalt, mida 2008. aasta jaanuaris iseloomustas üks järgmistest seisunditest, kuid mida see seisund enam ei iseloomusta:

a) märgalad, see tähendab pidevalt või suurema osa aastast veega kaetud või veest küllastunud maa-alad;

b) püsivalt metsastatud alad, see tähendab üle ühe hektari suurused maa-alad, millel on üle viie meetri kõrgused puud, mille võrade liitus on üle 30 %, või mis suudavad *in situ* kõnealuste künnisteni jõuda;

c) üle ühe hektari suurused maa-alad, millel on üle viie meetri kõrgused puud võrade liitusega 10 kuni 30 %, või puud, mis suudavad *in situ* kõnealuste künnisteni jõuda, juhul kui ei esitata tõendeid selle kohta, et maa-ala süsivesinikuvaru enne ja pärast kasutuselevõttu on niisugune, et kui kasutada IV lisa C osas sätestatud meetodikat, on käesoleva artikli lõikes 2 sätestatud tingimused täidetud.

Käesoleva lõike sätteid ei kohaldata, kui tooraine hankimise ajal iseloomustas maa-ala sama seisund kui 2008. aasta jaanuaris.

5. Lõikes 1 osutatud eesmärkidel arvesse võetud biokütuseid ei valmistata toorainest, mis on saadud maa-alalt, mis oli 2008. aasta jaanuaris turbaraba, juhul kui ei esitata tõendeid selle kohta, et selle tooraine viljelus ja kogumine ei too kaasa varem kuivendamata pinnase kuivendamist.

6. Ühenduses kasvatatud põllumajanduslik tooraine, mida kasutatakse artiklis 7a osutatud eesmärkidel arvesse võetud biokütuste tootmiseks, saadakse vastavalt nõukogu 19. jaanuari 2009. aasta määruse (EÜ) nr 73/2009 (millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames põllumajandustootjate suhtes kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks) (*) II lisa punktis A pealkirja all „Keskkond” ja punktis 9 loetletud nõuetele ja standarditele ning vastavalt kõnealuse määruse artikli 6 lõike 1 kohaselt määratletud headede põllumajandus- ja keskkonnatingimuste miinimumnõuetele.

7. Komisjon esitab iga kahe aasta järel Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande nende kolmandate riikide ja liikmesriikide kohta, kes on ühenduses tarbitavate biokütuste või biokütuste tooraine oluliseks allikaks ja lõigetes 2 kuni 5 sätestatud säästlikkuse kriteeriumide täitmise ning pinnase, vee ja õhu kaitseks võetud riiklike meetmete kohta. Esimene aruanne esitatakse 2012. aastal.

Komisjon esitab iga kahe aasta järel Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande mõju kohta, mida kasvav nõudlus biokütuste järele avaldab sotsiaalsele säästlikkusele ühenduses ja kolmandates riikides, samuti ühenduse biokütusepoliitika mõju kohta toiduainete taskukohase hinnaga kättesaadavusele, eelkõige arengumaade elanikele, ning üldisemate arenguküsimuste kohta. Aruandes käsitletakse maakasutusõiguste järgimist. Aruandes esitatakse ühenduses tarbitava biokütuse tooraine oluliseks allikaks olevate nii kolmandate riikide kui ka liikmesriikide puhul andmed selle kohta, kas asjaomane riik on ratifitseerinud ja rakendanud kõik järgmised Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni (ILO) konventsioonid:

- sunniviisilise või kohustusliku töö konventsioon (nr 29);
- ühinemisvabaduse ja organiseerumisõiguse kaitse konventsioon (nr 87);
- organiseerumisõiguse ja kollektiivse läbirääkimisõiguse kaitse konventsioon (nr 98);
- konventsioon mees- ja naistöötajate võrdse tasustamise kohta võrdväärse töö eest (nr 100);
- sunniviisilise töö kaotamise konventsioon (nr 105);

— töö- ja kutsealast diskrimineerimist käsitlev konventsioon (nr 111);

— töölevõetava isiku vanuse alammäära konventsioon (nr 138);

— lapsele sobimatu töö ja muu talle sobimatu tegevuse viivitamatu keelustamise konventsioon (nr 182).

Aruandes esitatakse ühenduses tarbitava biokütuse tooraine oluliseks allikaks olevate nii kolmandate riikide kui ka liikmesriikide puhul andmed selle kohta, kas asjaomane riik on ratifitseerinud ja rakendanud:

— Cartagena bioohutuse protokoll;

— ohustatud looduslike looma- ja taimeliikidega rahvusvahelise kauplemise konventsiooni.

Esimene aruanne esitatakse 2012. aastal. Komisjon teeb vajadusel ettepanekuid parandusmeetmete kohta, eelkõige juhul, kui on olemas tõendid, et biokütuse tootmine avaldab olulist mõju toiduainete hindadele.

8. Liikmesriigid ei keeldu muudel säästlikkusega seotud põhjustel käesoleva artikli kohaselt saadud biokütuste arvessevõtmisest lõikes 1 osutatud eesmärkidel.

Artikkel 7c

Biokütuste säästlikkuse kriteeriumide järgimise kontrollimine

1. Kui biokütuseid tuleb arvesse võtta artiklis 7a osutatud eesmärkidel, nõuavad liikmesriigid ettevõtjalt artikli 7b lõigetes 2 kuni 5 sätestatud säästlikkuse kriteeriumide täitmise tõestamist. Sel põhjusel nõuavad nad, et ettevõtjad kasutaksid massibilansisüsteemi, mis:

- a) võimaldab omavahel segada saadetisi, mis sisaldavad erinevate säästlikkuse näitajatega toorainet või biokütust;
- b) nõuab, et seguga oleks seotud teave punktis a osutatud saadetise säästlikkuse näitajate ja suuruste kohta, ning
- c) näitab, et segust eemaldatud kõikide saadetiste summat kirjeldatakse nii, nagu sellel oleks samad säästlikkuse näitajad ja samad kogused kui segule lisatud kõikide saadetiste summal.

2. Komisjon esitab Euroopa Parlamendile ja nõukogule aastatel 2010 ja 2012 aruanded lõikes 1 kirjeldatud massibi-lansi kontrollimeetodi toimimise kohta ja mõne või kõigi uut tüüpi tooraine või biokütusega seotud muu kontrollimeetodi kasutuselevõtmise võimaluste kohta. Oma hinnangus käsitleb komisjon selliseid kontrollimeetodeid, mille puhul ei pea teave säästlikkuse näitajate kohta olema füüsiliselt seotud konkreetse saadetise või seguga. Hinnangus võetakse arvesse vajadust säilitada kontrollisüsteemi terviklikkus ja tõhusus ning vältida samal ajal tarbetut koormust tööstusharule. Aru-andele lisatakse vajaduse korral Euroopa Parlamendi ja nõu-kogu jaoks ettepanekud muude kontrollimeetodite kasutuselevõtmise kohta.

3. Liikmesriigid võtavad meetmeid, et tagada ettevõtjate poolt usaldusväärse teabe esitamine ning et teha liikmesriiki-de nõudmisel kättesaadavaks andmed, mida kasutati teabe koostamisel. Liikmesriigid nõuavad, et ettevõtjad tagaksid esi-tatava teabe asjakohasele standardile vastava sõltumatu audi-teerimise ning esitaksid tõendid selle teostamise kohta. Auditi käigus kontrollitakse, kas ettevõtjate kasutatavad süsteemid on täpsed, usaldusväärsed ja pettusekindlad. Samuti hinna-takse selle käigus proovivõtu tihedust ja metoodikat ning andmete stabiilsust.

Esimeses lõigus nimetatud teave sisaldab eelkõige teavet vas-tavuse kohta artikli 7b lõigetes 2 kuni 5 sätestatud säästlik-kuse kriteeriumidele, asjakohast ja piisavat teavet pinnase, vee ja õhu kaitseks, rikutud maa taastamiseks ja veepuuduse all kannatavates piirkondades liigse veetarbimise ärahoidmi-seks võetud meetmete kohta ning asjakohast ja piisavat tea-vet artikli 7b lõike 7 teises lõigus osutatud küsimuste arvessevõtmiseks võetud meetmete kohta.

Vastavalt artikli 11 lõikes 3 osutatud nõuandemenetlusele koostab komisjon nimekirja esimeses kahes lõigus nimetatud asjakohasest ja piisavast teabest. Komisjon tagab eelkõige, et nimetatud teabe esitamine ei tekitaks ülemäära halduskoor-must ettevõtjatele üldiselt või eelkõige väikemaapidajatele, tootjate organisatsioonidele ja kooperatiividele.

Käesolevas lõikes sätestatud kohustusi kohaldatakse nii ühen-duses toodetud kui imporditud biokütuste korral.

Liikmesriigid esitavad käesoleva lõike esimeses lõigus nime-tatud teabe kokkuvõtlikul kujul komisjonile. Komisjon aval-dab selle teabe kokkuvõtte direktiivi 2009/28/EÜ artiklis 24 osutatud läbipaistvusplatvormis, säilitades samal ajal tundli-ku äriteabe konfidentsiaalsuse.

4. Ühendus püüab sõlmida kolmandate riikidega kahe-või mitmepoolseid lepinguid, mis sisaldavad sätteid käesoleva direktiivi säästlikkuse kriteeriumidele vastavate säästlikkuse kriteeriumide kohta. Kui ühendus on sõlminud lepingud, mis sisaldavad sätteid artikli 7b lõigetes 2 kuni 5 sätestatud sääst-likkuse kriteeriumide kohta, võib komisjon otsustada, et ni-metatud lepingutega on tõestatud, et kõnealustes riikides kasvatatud toorainest toodetud biokütused vastavad kõne-alustele säästlikkuse kriteeriumidele. Nimetatud lepingute sõl-mimisel tuleb nõuetekohaselt arvesse võtta meetmeid niisuguste alade säilitamiseks, mis pakuvad kriitilistes olukor-dades peamisi ökosüsteemi teenuseid (näiteks valgalade kait-se ja kaitse erosiooni eest), meetmeid pinnase, vee ja õhu kaitseks, kaudseid maakasutuse muudatusi ja rikutud maa taastamist, veepuuduse all kannatavates piirkondades liigse veetarbimise ärahoidmist ning artikli 7b lõike 7 teises lõigus osutatud küsimusi.

Komisjon võib otsustada, et vabatahtlikud riiklikud või rah-vusvahelised kavad, millega kehtestatakse standardid biomas-sist toodete tootmisele, sisaldavad täpseid andmeid artikli 7b lõike 2 kohaldamise eesmärgil või et kõnealuste kavadega tõestatakse, et biomassi saadetised vastavad artikli 7b lõige-tes 3 kuni 5 sätestatud säästlikkuse kriteeriumidele. Komis-jon võib otsustada, et nimetatud kavad sisaldavad täpseid andmeid, mis annavad teavet meetmetest, mida on võetud niisuguste alade säilitamiseks, mis pakuvad kriitilistes olukor-dades peamisi ökosüsteemi teenuseid (näiteks valgalade kait-se ja kaitse erosiooni eest), pinnase, vee ja õhu kaitseks, rikutud maa taastamiseks ning veepuuduse all kannatavates piirkondades liigse veetarbimise ärahoidmiseks ja artikli 7b lõike 7 teises lõigus osutatud küsimuste kohta. Komisjon võib samuti tunnustada maa-alasid selliste haruldaste, ohu-sutatud või väljasuremisohus ökosüsteemide või liikide kaits-miseks, mida on tunnustatud rahvusvahelistes lepingutes või mis on kantud valitsusvaheliste organisatsioonide või Rah-vusvahelise Loodusvarade ja Looduskaitse Ühingu poolt koostatud loeteludesse artikli 7b lõike 3 punkti b alapunk-tis ii nimetatud eesmärkidel.

Komisjon võib otsustada, et vabatahtlikud riiklikud või rah-vusvahelised kavad, millega mõõdetakse kasvuhoonegaaside vähenemist, sisaldavad täpseid andmeid artikli 7b lõike 2 kohaldamiseks.

Komisjon võib otsustada, et maa, mis on hõlmatud tõsiselt ri-kutud või tugevalt saastunud maa parandamise riikliku või piirkondliku taastamisprogrammiga, vastab IV lisa C osa punktis 9 osutatud kriteeriumidele.

5. Komisjon võtab käesoleva artikli lõike 4 kohaseid ot-suseid vastu üksnes siis, kui asjaomane leping või kava vas-tab asjakohastele usaldusväärsuse, läbipaistvuse ja sõltumatu auditi standarditele. Kasvuhoonegaaside vähenemise mõõt-mise kavad peavad vastama ka IV lisa metodoloogilistele nõuetele. Artikli 7b lõike 3 punkti b alapunktis ii nimetatud

suure bioloogilise mitmekesisusega alade puhul peavad seliste alade nimekirjad vastama piisavatele objektiivsusstandarditele, olema kooskõlas rahvusvaheliselt tunnustatud standarditega ning nägema ette asjakohased edasikaebamismenetlused.

6. Lõike 4 kohased otsused võetakse vastu vastavalt artikli 11 lõikes 3 osutatud nõuandemenetlusele. Sellised otsused kehtivad kuni viis aastat.

7. Kui ettevõtja esitab tõendeid või andmeid, mis on saadud vastavalt lepingule või kavale, mille suhtes on tehtud lõike 4 kohane otsus (vastavalt kõnealuse otsuse ulatusele), ei nõua liikmesriik tarnijalt artikli 7b lõigetes 2 kuni 5 sätestatud säästlikkuse kriteeriumide järgimise tõendamiseks täiendavate tõendite ega käesoleva artikli lõike 3 teises lõigus nimetatud meetmete kohta teabe esitamist.

8. Komisjon uurib liikmesriigi taotlusel või omal algatusel artikli 7b kohaldamist seoses biokütuse allikaga ning otsustab kuue kuu jooksul alates taotluse kättesaamisest vastavalt artikli 11 lõikes 3 osutatud nõuandemenetlusele, kas asjaomane liikmesriik võib võtta kõnealusest allikast pärit biokütust arvesse artiklis 7a osutatud eesmärkidel.

9. Hiljemalt 31. detsembriks 2012 esitab komisjon Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande, mis käsitleb:

- a) säästlikkuse kriteeriumeid puudutava teabe esitamiseks loodud süsteemi tõhusust ning
- b) seda, kas õhu, pinnase ja vee ja kaitseks on võimalik ja asjakohane kehtestada kohustuslikke nõudeid, võttes arvesse uusimaid teaduslikke tõendeid ja ühenduse rahvusvahelisi kohustusi.

Komisjon teeb vajadusel ettepanekuid parandusmeetmete kohta.

Artikkel 7d

Biokütuste kasutamisest elutsükli jooksul tekkivate kasvuhoonegaaside heitkoguste arvutamine

1. Artikli 7a ja artikli 7b lõike 2 kohaldamisel arvutatakse biokütuste kasutamisest elutsükli jooksul tekkivate kasvuhoonegaaside heitkoguseid järgmiselt:

- a) kasutades biokütuste puhul, mille tootmisviisidest tuleneva kasvuhoonegaaside heitkoguse vähenemise vaikeväärtus on sätestatud IV lisa A või B osas ja mille IV lisa C osa punkti 7 kohaselt arvutatav e_i väärtus on võrdne nulliga või nullist väiksem, seda vaikeväärtust;
- b) kasutades IV lisa C osas sätestatud meetodika kohaselt arvutatud tegelikku väärtust või

- c) kasutades väärtust, mis on arvutatud IV lisa C osa punktis 1 osutatud valemi tegurite summana, milles mõnede tegurite jaoks võib kasutada IV lisa D või E osa summeerimata vaikeväärtusi, ning kõigi teiste tegurite jaoks IV lisa C osas sätestatud meetodika kohaselt arvutatud tegelikke väärtusi.

2. Liikmesriigid esitavad komisjonile hiljemalt 31. märtsiks 2010 aruande, mis sisaldab loetelu nende territooriumi alade kohta, mis Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. mai 2003. aasta määruse (EÜ) nr 1059/2003 (millega kehtestatakse ühine statistiliste territoriaalüksuste liigitus (NUTS)) (**) kohaselt liigitatakse statistiliste territoriaalüksuste liigituse (NUTS) 2. või madalamale tasandile, kus põllumajandusliku tooraine viljelusest tekkivad tüüpilised kasvuhoonegaaside heitkogused on eelduste kohaselt käesoleva direktiivi IV lisa D osas pealkirja all „Viljeluse summeerimata väärtused” esitatud heitkogustest väiksemad või nendega võrdsed, lisades aruandele meetodi kirjelduse ja kõnealuse loetelu koostamiseks kasutatud andmed. Nimetatud meetodi puhul võetakse arvesse pinnase omadusi, kliimat ning eeldatavat tooraine saagist.

3. Biokütuste jaoks IV lisa A osas sätestatud vaikeväärtusi ning biokütuste puhul IV lisa D osas sätestatud viljeluse summeerimata vaikeväärtusi kohaldatakse üksnes siis, kui tooraine on:

- a) viljeletud väljaspool ühendust;
- b) viljeletud ühenduses aladel, mis on lisatud lõikes 2 osutatud loeteludesse, või
- c) põllumajandusest, vesiviljelusest ja kalandusest pärit jääkidest erinevad jäätmed ja jäägid.

Biokütuste puhul, mis ei kuulu punktide a, b ega c alla, kasutatakse viljeluse tegelikke väärtusi.

4. Komisjon esitab Euroopa Parlamendile ja nõukogule hiljemalt 31. märtsiks 2010 aruande selliste kolmandates riikides asuvate alade loetelu koostamise teostatavuse kohta, kus põllumajandusliku tooraine viljelusest tekkivad tüüpilised kasvuhoonegaaside heitkogused on eelduste kohaselt IV lisa D osas pealkirja all „viljelus” registreeritud heitkogustest väiksemad või nendega võrdsed, ning lisab aruandele võimaluse korral sellise loetelu ning kõnealuse loetelu koostamiseks kasutatud meetodi kirjelduse ja andmed. Vajadusel lisatakse aruandele asjakohased ettepanekud.

5. Komisjon esitab hiljemalt 31. detsembriks 2012 ning pärast seda iga kahe aasta järel aruande IV lisa B ja E osa prognoositavate tüüpiliste ja vaikeväärtuste kohta, pöörates erilist tähelepanu transpordist ja töötlemisest tulenevatele heitkogustele ja võib vajadusel otsustada neid väärtusi korrigeerida. Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähemolulisi sätteid, võetakse vastu vastavalt artikli 11 lõikes 4 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

6. Komisjon esitab hiljemalt 31. detsembriks 2010 Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande, milles antakse ülevaade kaudsete maakasutuse muudatuste mõju kohta kasvuhoonegaasi heitkogustele ning käsitletakse nimetatud mõju vähendamise viise. Aruandele lisatakse vajaduse korral ettepanek, mis põhineb parimatel kättesaadavatel teaduslikel tõenditel, sisaldades konkreetseid meetodeid, et võtta arvesse kaudsetest maakasutuse muudatustest tingitud süsinikuvaru muudatustest tulenevaid heitkoguseid, tagades vastavuse käesoleva direktiiviga, eelkõige artikli 7b lõikega 2.

See ettepanek sisaldab vajalikke kaitsemeetmeid, et tagada kindlus enne kõnealuste meetodite kohaldamist tehtud investeeringutele. Nende käitiste osas, mis tootsid biokütust enne 2013. aasta lõppu, ei too esimeses lõigus osutatud meetmete kohaldamine enne 31. detsembrit 2017 kaasa seda, et nendes käitistes toodetud biokütuseid ei peeta käesolevas direktiivis sätestatud säästlikkuse nõuetele vastavaks, kui neid muidu oleks nõuetele vastavaks peetud, eeldusel et nende biokütuste abil saavutatakse kasvuhoonegaaside heitkoguste vähemalt 45 % vähendamine. Seda kohaldatakse biokütuste käitiste mahtudele 2012. aasta lõpust.

Euroopa Parlament ja nõukogu püüavad hiljemalt 31. detsembriks 2012 võtta vastu otsused selliste komisjoni esitatud ettepanekute kohta.

7. IV lisa võib kohandada tehnika ja teaduse arenguga, sealhulgas lisades sama või muu tooraine puhul täiendavate biokütuste tootmisviiside väärtused ning kohandades C osas sätestatud metoodikat. Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähemolulisi sätteid, muu hulgas täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 11 lõikes 4 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

Seoses IV lisas sätestatud vaikeväärtuste ja metoodikaga tuleks erilist tähelepanu pöörata:

- jäätmete ja jääkide arvestamise meetodile;
- kaassaaduste arvestamise meetodile;
- koostootmise arvestamise meetodile ning
- põllumajanduskultuuride jääkidele antud kaassaaduste seisundile.

Loomsete või taimsete õlide jäätmetest toodetud biodiisli vaikeväärtused vaadatakse läbi nii kiirelt kui võimalik.

Kõikide IV lisa vaikeväärtuste loetelus tehtavate kohanduste või muudatuste puhul peetakse kinni järgmisest:

- a) kui teguri panus üldisesse heitkogusesse on väike või kui muutus on piiratud või kui tegelike väärtuste kindlakstegemine on väga kulukas või keerukas, on vaikeväärtused tavapäraste tootmisprotsesside tüüpilised väärtused;

- b) kõikidel muudel juhtudel on vaikeväärtused tavapäraste tootmisprotsessidega võrreldes konservatiivsed.

8. Koostatakse üksikasjalikud määratlused, sealhulgas IV lisa C osa punktis 9 sätestatud kategooriate nõutavad tehnilised spetsifikatsioonid. Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähemolulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 11 lõikes 4 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

Artikkel 7e

Biokütuste säästlikkust käsitlevad rakenduseeskirjad ja aruanded

1. Artikli 7b lõike 3 teises lõigus, artikli 7c lõike 3 kolmandas lõigus, artikli 7c lõikes 6, artikli 7c lõikes 8, artikli 7d lõikes 5, artikli 7d lõike 7 esimeses lõigus ja artikli 7d lõikes 8 osutatud rakendusmeetmete puhul võetakse täiel määral arvesse ka direktiivi 2009/28/EÜ eesmärgi.

2. Artikli 7b lõikes 7, artikli 7c lõikes 2, artikli 7c lõikes 9, artikli 7d lõigetes 4 ja 5 ning artikli 7d lõike 6 esimeses lõigus osutatud komisjoni aruanded, mis esitatakse Euroopa Parlamendile ja nõukogule, ning artikli 7c lõike 3 esimese ja viienda lõigu ning artikli 7d lõike 2 kohaselt esitatavad aruanded ja teave koostatakse ja edastatakse nii käesolevat direktiivi kui ka direktiivi 2009/28/EÜ silmas pidades.

(*) ELT L 30, 31.1.2009, lk 16.

(**) ELT L 154, 21.6.2003, lk 1."

- 7) Artikli 8 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Liikmesriigid teostavad bensiini ja diislikütuse artiklite 3 ja 4 nõuetele vastavuse järelevalvet Euroopa standardites EN 228:2004 ja EN 590:2004 osutatud analüütiliste meetodite alusel.”

- 8) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 8a

Metallilisandid

1. Komisjon hindab metallilisandite kütustes kasutamise ohtu tervisele ja keskkonnale ja töötab selleks välja katsemetodi. Ta esitab oma järeldused Euroopa Parlamendile ja nõukogule 31. detsembriks 2012.

2. Kuni lõikes 1 osutatud katsemetodi väljatöötamiseni piiratakse metallilisandi metüültsüklopentadienülmangaan trikarbonüüli (MMT) kasutamist kütustes alates 1. jaanuarist 2011 kuni 6 mg mangaani liitri kohta. Alates 1. jaanuarist 2014 on nimetatud piirang 2 mg mangaani liitri kohta.

3. Lõikes 2 sätestatud MMT sisalduse piirang kütuses vaadatakse lõikes 1 osutatud katsemeetodiga teostatud hindamise tulemuste alusel läbi. Kui riskianalüüs seda õigustab, võib sisaldust vähendada nullini. Sisaldust ei või suurendada, välja arvatud juhul, kui riskianalüüs seda õigustab. Kõnealune meede, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähemolulisi sätteid, võetakse vastu vastavalt artikli 11 lõikes 4 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

4. Liikmesriigid tagavad, et märgistus kütuse metallilisandisalduse kohta paigaldatakse kõikidesse punktidesse, kus metallilisandiga kütus tarbijatele kättesaadavaks tehakse.

5. Märgistusel peab olema järgmine tekst: „Sisaldab metallilisandeid”.

6. Märgistus kinnitatakse selgelt nähtaval viisil kohta, kus on esitatud teave kütuseliigi kohta. Märgistus peab olema selgelt nähtava ja kergesti loetava suuruse ja kirjaga.”

9) Artikkel 9 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 9

Aruandlus

1. Komisjon esitab 31. detsembriks 2012 ja seejärel iga kolme aasta järel Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande, lisades sellele vajaduse korral ettepaneku käesoleva direktiivi muutmiseks. Selles aruandes võetakse eelkõige arvesse järgmist:

a) autotehnoloogia kasutamine ja areng, eelkõige bensiinis ja diislikütuses lubatud maksimaalse biokütusesisalduse suurendamise teostatavus ning vajadus üle vaadata artikli 3 lõikes 3 nimetatud kuupäev;

b) ühenduse poliitika maanteesõidukite CO₂ heidete kohta;

c) võimalus kohaldada II lisa nõudeid, eelkõige polütsükli- lise aromaatsete süsivesinike piirväärtusi väljaspool teid kasutatavate liikurmasinate (sealhulgas siseveelaevade), põllu- ja metsamajanduslike traktorite ning väikelaevade suhtes;

d) kütustes detergentide kasutamise suurendamine;

e) muude metallilisandite kui MMT kasutamine kütustes;

f) bensiinis ja diislikütuses kasutatavate komponentide üldkogus, võttes arvesse ühenduse keskkonnaalaseid õigusakte, sealhulgas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2000. aasta direktiivi 2000/60/EÜ (millega kehtestatakse ühenduse veepoliitika alane tegevusraamistik) (*) ja selle tüüridirektiivide eesmärke;

g) artikli 7a lõikes 2 sätestatud kasvuhoonegaaside vähendamise eesmärgi tagajärjed heitkogustega kauplemise süsteemile;

h) võimalik vajadus kohandada artikli 2 lõikeid 6 ja 7 ning artikli 7a lõike 2 punkti b, et hinnata võimalikke panuseid kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamise eesmärgi (kuni 10 % aastaks 2020) täitmisesse. Need kaalutlused peavad põhinema sellel, milline on ühenduses võimalus vähendada kütuste ja energia elutsükli jooksul tekkivate kasvuhoonegaaside heitkoguseid, võttes eelkõige arvesse süsinikdioksiidi kogumise ja säilitamise keskkonnaohutute tehnoloogiate ja elektriliste maanteesõidukite arengut ning heitkoguste vähendamise vahendite kulutasuvust, nagu on osutatud artikli 7a lõike 2 punktis b;

i) võimalus kehtestada lisameetmed tarnijatele, et nad vähendaksid kütuse elutsükli jooksul energiaühiku kohta tekkivate kasvuhoonegaaside heitkoguseid 2 % võrreldes artikli 7a lõike 5 punktis b osutatud kütuse alusstandardiga, kasutades selleks direktiivis 2003/87/EÜ sätestatud tingimustel Kyoto protokollu puhta arengu mehhanismi kaudu ostetud ühikuid, et hinnata edasist võimalikku panust kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamise eesmärgi (kuni 10 % aastaks 2020) saavutamisse, nagu on osutatud käesoleva direktiivi artikli 7a lõike 2 punktis c;

j) ajakohastatud kulude-tulude ja mõjuanalüüs maksimaalse lubatud aururõhu vähendamise kohta bensiinis suveperioodil alla 60 kPa.

2. Komisjon esitab hiljemalt 2014. aastal Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande, milles käsitletakse artiklis 7a osutatud kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamise eesmärgi saavutamist aastaks 2020, võttes arvesse vajadust kooskõla järele selle eesmärgi ja direktiivi 2009/28/EÜ artikli 3 lõikes 3 seoses taastuvenergia osakaaluga transpordis osutatud eesmärgi vahel, arvestades kõnealuse direktiivi artikli 23 lõikes 8 ja artikli 23 lõikes 9 osutatud aruandeid.

Komisjon lisab oma aruandele vajaduse korral ettepaneku eesmärgi muutmiseks.

(*) EÜT L 327, 22.12.2000, lk 1.”

10) Artikli 10 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Kui I või II lisa sätestatud lubatud analüütilisi meetodeid on vaja kohandada tehnika arenguga, võib muudatused, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähemolulisi sätteid, vastu võtta vastavalt artikli 11 lõikes 4 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele. Ka III lisa võib kohandada tehnika ja teaduse arenguga. Kõnealune meede, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähemolulisi sätteid, võetakse vastu vastavalt artikli 11 lõikes 4 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.”

11) Artikkel 11 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 11

Komiteemenetlus

1. Komisjoni abistab kütusekvaliteedi komitee, välja arvatud lõikes 2 osutatud juhtudel.

2. Biokütuste säästlikkusega seotud küsimustes artiklite 7b, 7c ja 7d alusel abistab komisjoni biokütuste ja vedelate biokütuste säästlikkuse komitee, millele osutatakse direktiivi 2009/28/EÜ artikli 25 lõikes 2.

3. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikleid 3 ja 7, võttes arvesse selle otsuse artikli 8 sätteid.

4. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikli 5a lõikeid 1 kuni 4 ja artiklit 7, võttes arvesse selle otsuse artikli 8 sätteid.”

12) Artikkel 14 jäetakse välja.

13) I, II, III ja IV lisa asendatakse käesoleva direktiivi lisa esitatud tekstiga.

Artikkel 2

Direktiivi 1999/32/EÜ muutmine

Käesolevaga muudetakse direktiivi 1999/32/EÜ järgmiselt.

1) Artiklit 2 muudetakse järgmiselt:

a) punkt 3 asendatakse järgmisega:

„3. „laevakütus” – igasugune laeval kasutamiseks ette nähtud ja/või laeval kasutatav toornaftast saadud vedelkütus, sealhulgas kütus, mis vastab ISO 8217 määratlusele. See hõlmab toornaftast saadud vedelkütust, mida kasutatakse siseveelaevadel või väike-laevadel, nagu on määratletud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 1997. aasta direktiivis 97/68/EÜ (väljaspool teid kasutatavatele liikurmasinatele paigaldatavate sisepõlemismootorite heitgaaside ja tahkete heitmete vähendamise meetmeid

käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta) (*) ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. juuni 1994. aasta direktiivis 94/25/EÜ (väikelaevu käsitlevate liikmesriikide õigus- ja haldusnormide ühtlustamise kohta), (**) kui need laevad on merel;

(*) EÜT L 59, 27.2.1998, lk 1.

(**) EÜT L 164, 30.6.1994, lk 15.”;

b) punkt 3j jäetakse välja.

2) Artiklit 4b muudetakse järgmiselt:

a) pealkiri asendatakse järgmisega: „Ühenduse sadamates kai ääres seisvate laevade kütuse maksimaalne väävlisisaldus”;

b) lõike 1 punkt a jäetakse välja;

c) lõike 2 punkt b jäetakse välja.

3) Artikli 6 lõike 1a kolmas lõik asendatakse järgmisega:

„Proovide võtmine algab ajast, mil jõustub asjaomane kütuse väävlisisalduse piirmäär. Proovide võtmine viiakse läbi piisavalt sageli ning piisaval hulgal ja sel viisil, et proovid oleks kontrollitava kütuse suhtes ning kütuse suhtes, mida kasutavad alused kõnealustes merepiirkondades ja sadamates, representatiivsed.”

Artikkel 3

Kehtetuks tunnistamine

Direktiiv 93/12/EMÜ tunnistatakse kehtetuks.

Artikkel 4

Ülevõtmine

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi järgmiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt 31. detsembriks 2010.

Liikmesriigid teatavad nendest viivitamata komisjonile.

Kui liikmesriigid need sätted vastu võtavad, lisavad nad nendes või nende ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas vastu võetud põhiliste siseriiklike õigusnormide teksti.

Artikkel 5

Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamise päeva Euroopa Liidu Teatajas.

*Artikkel 6***Adressaadid**

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Strasbourg, 23. aprill 2009

Euroopa Parlamendi nimel
president
H.-G. PÖTTERING

Nõukogu nimel
Eesistuja
P. NEČAS

LISA

„I LISA

**OTTOMOOTORIGA SÕIDUKITES KASUTAMISEKS TURUSTATAVATE KÜTUSTE
KESKKONNAKAITSELISED SPETSIFIKATSIOONID**

Liik: **Bensiin**

Parameeter ⁽¹⁾	Ühik	Piirväärtused ⁽²⁾	
		Minimaalne	Maksimaalne
Uurimismeetodil määratud oktaaniarv		95 ⁽³⁾	—
Mootorimeetodil määratud oktaaniarv		85	—
Küllastunud aururõhk suveperioodil ⁽⁴⁾	kPa	—	60,0 ⁽⁵⁾
Fraktsioonkoostis:			
— aurustunud 100 °C juures	% v/v	46,0	—
— aurustunud 150 °C juures	% v/v	75,0	—
Süüsesinike analüüs:			
— olefiinid	% v/v	—	18,0
— aromaatsed süüsesinikud	% v/v	—	35,0
— benseen	% v/v	—	1,0
Hapnikusisaldus	% m/m		3,7
Hapnikuühendid			
— metanool	% v/v		3,0
— etanool (stabilisaatorid võivad olla vajalikud)	% v/v		10,0
— isopropüülalkohol	% v/v	—	12,0
— tertbutüülalkohol	% v/v	—	15,0
— isobutüülalkohol	% v/v	—	15,0
— eetrid, mille molekulis on 5 või enam süsinikuaatomit	% v/v	—	22,0
— muud hapnikuühendid ⁽⁶⁾	% v/v	—	15,0
Väavlisisaldus	mg/kg	—	10,0
Pliisisaldus	g/l	—	0,005

⁽¹⁾ Kasutatakse standardis EN 228:2004 määratletud katsemeetodeid. Liikmesriigid võivad vastu võtta asendusstandardis EN 228:2004 määratletud analüütilise meetodi, kui on võimalik tõendada, et see tagab vähemalt sama mõõtetäpsuse ja sama täpsusetaseme kui asendatav analüütiline meetod.

⁽²⁾ Spetsifikatsioonis antud väärtused on tegelikud väärtused. Nende piirväärtuste kindlaksmääramisel on kasutatud dokumendis EN ISO 4259:2006 „Naftatooted – katsetusmeetodite täpsusandmete kindlaksmääramine ja kohaldamine” sisalduvaid tingimusi ning miinimumväärtuse kindlaksmääramisel on arvesse võetud 2R minimaalset erinevust üle nulli (R = korduvteostatavus). Üksikute mõõtmiste tulemusi tõlgendatakse standardis EN ISO 4259:2006 kirjeldatud kriteeriumide põhjal.

⁽³⁾ Liikmesriigid võivad otsustada jätkuvalt lubada viia turule tavalist pliivaba bensiini, mille minimaalne mootori oktaaniarv (MON) on 81 ja uurimismeetodil määratud oktaaniarv (RON) 91.

⁽⁴⁾ Suveperiood algab hiljemalt 1. mail ja kestab vähemalt 30. septembrini. Liikmesriikides, kus suvine õhutemperatuur on madal, algab suveperiood hiljemalt 1. juunil ja kestab vähemalt 31. augustini.

⁽⁵⁾ Liikmesriikides, kus suvine õhutemperatuur on madal ja kellele kehtib artikli 3 lõigetes 4 ja 5 nimetatud erand, on maksimaalne auru-rõhk 70 kPa. Liikmesriikides, kellele kehtib artikli 3 lõikes 4 nimetatud erand etanooli sisaldava bensiini kohta, on maksimaalne auru-rõhk 60 kPa, millele lisandub III lisas sätestatud aururõhu erand.

⁽⁶⁾ Muud monoalkoholid ja eetrid, mille lõplik keemispunkt ei ole kõrgem standardis EN 228:2004 määratletud keemispunktist.

II LISA

**DIISELMOOTORITEGA SÕIDUKITES KASUTAMISEKS TURUSTATAVATE KÜTUSTE
KESKKONNAKAITSELISED SPETSIFIKATSIOONID**

Liik: **Diislikütus**

Parameeter ⁽¹⁾	Ühik	Piirväärtused ⁽²⁾	
		Minimaalne	Maksimaalne
Tsetaaniarv		51,0	—
Tihedus 15 °C juures	Kg/m ⁽³⁾	—	845,0
Fraktsioonkoostis:			
— 95 % aurustub temperatuuril:	°C	—	360,0
Polütsüklilised aromaatsed süsivesinikud	% m/m	—	8,0
Väävlisisaldus	mg/kg	—	10,0
Rasvhappe metüülestrite sisaldus – EN 14078	% v/v	—	7,0 ⁽³⁾

⁽¹⁾ Kasutatakse standardis EN 590:2004 määratletud katsemeetodeid. Liikmesriigid võivad vastu võtta asendusstandardis EN 590:2004 määratletud analüütilise meetodi, kui on võimalik tõendada, et see tagab vähemalt sama mõõtetäpsuse ja sama täpsusetaseme kui asendatav analüütiline meetod.

⁽²⁾ Spetsifikatsioonis esitatud väärtused on tegelikud väärtused. Nende piirväärtuste kindlaksmääramisel on kasutatud dokumendis EN ISO 4259:2006 „Naftatooted – katsetusmeetodite täpsusandmete kindlaksmääramine ja kohaldamine” sisalduvaid tingimusi ning miinimumväärtuse kindlaksmääramisel on arvesse võetud 2R minimaalset erinevust üle nulli (R = korduvteostatavus). Üksikute mõõtmiste tulemusi tõlgendatakse standardis EN ISO 4259:2006 kirjeldatud kriteeriumide põhjal.

⁽³⁾ Rasvhappe metüülestrid vastavad standardile EN 14214.

III LISA

BIOETANOOLI SISALDAVA BENSIINI AURURÕHU LUBATUD ERAND

Bioetanooli sisaldus (%v/v)	Aururõhuga seotud lubatud erand (kPa)
0	0
1	3,65
2	5,95
3	7,20
4	7,80
5	8,0
6	8,0
7	7,94
8	7,88
9	7,82
10	7,76

Aururõhuga seotud lubatud erand tabelis loetletud väärtuste vahepeale jääva bioetanoolisisalduse kohta määratakse kindlaks lineaarse ekstrapoleerimise teel, kasutades vahepealsest väärtusest vahetult üles- ja allapoole jäävat bioetanooli sisaldust.

IV LISA

VALEMID BIOKÜTUSTE ELUTSÜKLI JOOKSUL TEKKIVATE KASVUHOONEGAASIDE ARVUTAMISEKS

A. Biokütuste tüüpilised ja vaikeväärtused, kui nende tootmisel ei teki maakasutuse muutumise tõttu süsiniku netoheiteid

Biokütuse tootmisviis	Kasvuhoonegaaside heitkoguste vähenemise tüüpiline väärtus	Kasvuhoonegaaside heitkoguste vähenemise vaikeväärtus
Suhkrupeedist toodetud etanool	61 %	52 %
Nisuetanool (tootmisprotsessis kasutatav kütus täpsustamata)	32 %	16 %
Nisust toodetud etanool (tootmisel soojuse ja elektri koostootmise käitises kasutatakse kütusena ligniiti)	32 %	16 %
Nisust toodetud etanool (tootmisel tavalises põletuskatlas kasutatakse kütusena maagaasi)	45 %	34 %
Nisust toodetud etanool (tootmisel soojuse ja elektri koostootmise käitises kasutatakse kütusena maagaasi)	53 %	47 %
Nisust toodetud etanool (põhk soojuse ja elektri koostootmise käitises tootmisprotsessis kasutatava kütusena)	69 %	69 %
Ühenduses maisist toodetud etanool (tootmisel soojuse ja elektri koostootmise käitises kasutatakse kütusena maagaasi)	56 %	49 %
Suhkruroost toodetud etanool	71 %	71 %
(etüül- <i>tert</i> -butüüleeter) taastuvatest energiaallikatest pärit osa (ETBE)	On võrdne etanooli puhul kasutatud tootmisviisi omaga	
(<i>tert</i> -amüül-etüüleeter) taastuvatest energiaallikatest pärit osa (TAEE)	On võrdne etanooli puhul kasutatud tootmisviisi omaga	
Rapsiseemnest toodetud biodiisel	45 %	38 %
Päevalilleseemnest toodetud biodiisel	58 %	51 %
Sojaoast toodetud biodiisel	40 %	31 %
Palmiõlist toodetud biodiisel (tootmisprotsess täpsustamata)	36 %	19 %
Palmiõlist toodetud biodiisel (tootmisprotsess metaani kogumise ja õlipressimise vahel)	62 %	56 %
Taimse või loomse (*) õli jääkidest toodetud biodiisel	88 %	83 %
Rapsiseemnest toodetud hüdrogeenitud taimeõli	51 %	47 %
Päevalilleseemnest toodetud hüdrogeenitud taimeõli	65 %	62 %
Palmiõlist toodetud hüdrogeenitud taimeõli (tootmisprotsess täpsustamata)	40 %	26 %
Palmiõlist toodetud hüdrogeenitud taimeõli (tootmisprotsess metaani kogumise ja õlipressimise vahel)	68 %	65 %
Rapsiseemnest toodetud puhas taimeõli	58 %	57 %
Orgaanilistest olmejäätmetest toodetud biogaas, mida kasutatakse kui surumaagaasi	80 %	73 %
Märjast sõnnikust toodetud biogaas, mida kasutatakse kui surumaagaasi	84 %	81 %
Kuivast sõnnikust toodetud biogaas, mida kasutatakse kui surumaagaasi	86 %	82 %

(*) Välja arvatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 3. oktoobri 2002. aasta määruses (EÜ) nr 1774/2002 (milles sätestatakse muuks otstarbeks kui inimeste tarbeks ettenähtud loomsete kõrvalsaaduste sanitaareeskirjad), (1) 3. kategooria materjaliks liigitatud loomsetest kõrvalsaadustest toodetav õli.

(1) EÜT L 273, 10.10.2002, lk 1.

- B. 2008. aasta jaanuaris turul mitteleidunud või turul üksnes tühistes kogustes leidunud uute biokütuste prognoositavad tüüpilised ja vaikeväärtused, kui nende tootmisel ei teki maakasutuse muutumise tõttu süsiniku netoheiteid

Biokütuse tootmisviis	Kasvuhoonegaaside heitkoguste vähenemise tüüpiline väärtus	Kasvuhoonegaaside heitkoguste vähenemise vaikeväärtus
Nisuõlgedest toodetud etanool	87 %	85 %
Puidujäätmetest toodetud etanool	80 %	74 %
Energiametsast saadud puidust toodetud etanool	76 %	70 %
Puidujäätmetest toodetud Fischer-Tropschi diisel	95 %	95 %
Energiametsast saadud puidust toodetud Fischer-Tropschi diisel	93 %	93 %
Puidujäätmetest toodetud DME (dimetüüleeter)	95 %	95 %
Energiametsast saadud puidust toodetud DME (dimetüüleeter)	92 %	92 %
Puidujäätmetest toodetud metanool	94 %	94 %
Energiametsast saadud puidust toodetud metanool	91 %	91 %
MTBE (metüül- <i>tert</i> -butüüleeter) taastuvatest energiaallikatest pärit osa	On võrdne metanooli puhul kasutatud tootmisviisi omaga	

C. Metoodika

1. Transpordis kasutatavate kütuste, biokütuste tootmisest ja kasutamisest tulenev kasvuhoonegaaside heitkoguste vähenemine arvutatakse järgmiselt:

$$E = e_{ec} + e_l + e_p + e_{td} + e_u - e_{sca} - e_{ccs} - e_{ccr} - e_{ee}$$

kus:

E = kütuse kasutamisest tulenev koguheide;

e_{ec} = tooraine kaevandamisel või viljelusel tekkinud heitkogus;

e_l = maakasutuse muudatusest tingitud süsinikuvaru muudatustest tulenev aastapõhine heitkogus;

e_p = töötlemisel tekkinud heitkogus;

e_{td} = jaotamise ja transpordi käigus tekkinud heitkogus;

e_u = kasutatavast kütusest tulenev heitkogus;

e_{sca} = põllumajanduse parema juhtimise abil süsiniku mulda kogunemisest tulenev heitkoguste vähenemine;

e_{ccs} = süsiniku kogumisest ja geoloogilisest säilitamisest tulenev heitkoguste vähenemine;

e_{ccr} = süsiniku kogumisest ja asendamisest tulenev heitkoguste vähenemine ning

e_{ee} = koostootmisel tekkinud elektri ülejäägi kasutamisest tulenev heitkoguste vähenemine.

Masinate ja seadmete tootmisel tekkinud heitkoguseid arvesse ei võeta.

2. Kütuse kasutamisest tulenevate kasvuhoonegaaside heitkogust (E) väljendatakse CO₂-ekvivalendi grammides kütuse megadžauli kohta (gCO_{2eq}/MJ).
3. Erandina punktist 2 võib transpordis kasutatavate kütuste puhul gCO_{2eq}/MJ arvutamisel väärtusi korrigeerida, et võtta arvesse kütuste erinevusi tehtud kasuliku töö ajal, väljendatuna km/MJ. Sellist korrigeerimist saab teha üksnes siis, kui tehtud kasuliku töö erinevused on tõestatud.
4. Biokütuste kasutamisest tulenev kasvuhoonegaaside heitkoguste vähenemine arvutatakse järgmiselt:

$$VÄHENEMINE = (E_F - E_B)/E_F$$

kus:

E_B = biokütuse koguheide ning

E_F = võrreldavatest fossiilkütustest tulenev heitkogus.

5. Punkti 1 kohaldamisel arvesse võetavad kasvuhoonegaasid on CO₂, N₂O and CH₄. CO₂-ga ekvivalentsuse arvutamiseks määratakse kõnealustele gaasidele järgmised väärtused:

CO₂: 1

N₂O: 296

CH₄: 23

6. Tooraine kaevandamisel või viljelusel tekkinud heide (e_{cc}) sisaldab heidet, mis on tekkinud kaevandamise või viljelusprotsessi käigus, tooraine kogumisel, jäätmetest ja leketest ning kaevandamisel või viljelusel kasutatud toodete või kemikaalide tootmisel. CO₂ kogumist toormaterjali viljeluse ajal ei võeta arvesse. Kõikjal maailmas õlitootmispaikades õli põletamisest tekkinud kasvuhoonegaaside heitkoguste sertifitseeritud vähenemine arvatakse maha. Viljelusest tuleneva heite prognoositava koguse võib tegelike andmete kasutamise alternatiivina tuletada sellistest keskmistest näitajatest, mida kasutati vaikeväärtuste arvutamiseks kasutatud geograafilistest aladest väiksemate alade puhul.

7. Maakasutuse muudatusest tingitud süsinikuvaru muudatustest tuleneva aastapõhise heite (e_l) arvutamiseks jagatakse koguheidet võrdselt 20 aasta peale. Kõnealuse heite arvutamiseks kasutatakse järgmist valemit:

$$e_l = (CS_R - CS_A) \times 3,664 \times 1/20 \times 1/P - e_B \text{ } ^{(1)},$$

kus:

e_l = maakasutuse muudatusest tingitud süsinikuvaru muudatustest tulenevate kasvuhoonegaaside aastapõhised heitkogused (mõõdetakse CO₂-ekvivalendi massina biokütuse energia ühiku kohta);

CS_R = süsinikuvaru ühiku pindala kohta seoses maa võrdluskasutusega (mõõdetakse süsiniku massina ühiku pindala kohta, sealhulgas pinnas ja taimestik). Maa võrdluskasutus on maakasutus, mis kehtis 2008. aasta jaanuaris või 20 aastat enne tooraine saamist, olenevalt sellest, kumb on hilisem;

CS_A = süsinikuvaru ühiku pindala kohta seoses tegeliku maakasutusega (mõõdetakse süsiniku massina ühiku pindala kohta, sealhulgas pinnas ja taimestik). Juhul kui süsinikuvaru koguneb rohkem kui ühe aasta jooksul, võrdub CS_A -le antav väärtus hinnatava varuga pindalaühiku kohta kahekümne aasta pärast või kultuuri koristusküpsuse saamisel olenevalt sellest, kumb on varem;

P = põllukultuuri produktiivsus (mõõdetakse biokütuse energiana maaühiku pindala kohta aastas) ja

e_B = toetus 29 gCO_{2eq}/MJ biokütuse korral, kui biomass saadakse rikutud maalt, mis on taastatud, punktis 8 sätestatud tingimustel.

8. Toetust 29 gCO_{2eq}/MJ kohaldatakse, kui on esitatud tõendid, et asjaomane maa:

a) ei olnud 2008. aasta jaanuaris kasutuses põllumajanduslikul ega mingil muul eesmärgil; ning

b) kuulub ühte järgmistest kategooriatest:

i) oluliselt rikutud maa, sealhulgas varem põllumajanduslikul eesmärgil kasutatud maa;

ii) tugevalt saastatud maa.

Toetust 29 gCO_{2eq}/MJ rakendatakse kuni 10 aastat alates maa kasutuselevõtust põllumajanduslikul otstarbel, tingimusel et kategooriasse i kuuluval maal tagatakse süsinikuvarude pidev kasv ja erosiooni märkimisväärne vähenemine ning et kategooriasse ii kuuluva maa saastust vähendatakse.

9. Punkti 8 alapunktis b osutatud kategooriad määratletakse järgmiselt:

a) „oluliselt rikutud maa” – maa, mis on pikemat aega olnud kas märkimisväärselt sooldunud või sisaldanud märkimisväärselt vähe orgaanilist ainet ja olnud tugevalt erodeerunud;

b) „tugevalt saastatud maa” – tähendab maad, mis ei ole pinnase saastuse tõttu sobiv toiduainete ega sööda kasvatamiseks.

Sellise maa hulka kuulub maa, mille puhul teeb komisjon artikli 7c lõike 4 neljanda lõigu kohase otsuse.

⁽¹⁾ Jagatis, mis on saadud CO₂ molekulmassi (44,010 g/mol) jagamisel süsiniku molekulmassiga (12,011 g/mol) on võrdne väärtusega 3,664.

10. Direktiivi 2009/28/EÜ V lisa C osa punkti 10 kohaselt vastu võetud maa süsinikuvaru arvutamise juhendit kasutatakse käesoleva direktiivi kohaldamisel maa süsinikuvarude arvutamiseks.

11. Töötlemisel tekkinud heide (e_p) sisaldab heidet, mis on tekkinud töötlemisprotsessi käigus, jäätmetest ja leketest ning töötlemisel kasutatud toodete või kemikaalide tootmisel.

Kui võetakse arvesse sellise elektri tarbimist, mis ei ole toodetud kütuse tootmise ettevõttes, eeldatakse, et kõnealuse elektri tootmisest ja jaotamisest tulenevate kasvuhoonegaaside heitkoguste intensiivsus on võrdne määratletud piirkonnas elektri tootmisest ja jaotamisest tuleneva heite keskmise intensiivsusega. Erandina kõnealusest eeskirjast võivad tootjad kasutada ühe elektrijaama keskmist väärtust kõnealuse elektrijaama poolt toodetud elektri puhul, kui see jaam ei ole elektrivõrguga ühendatud.

12. Transpordist ja jaotusest tulenev heide (e_{td}) sisaldab heidet, mis tuleneb tooraine ja pooltoodete transpordist ja ladustamisest ning valmistoodete ladustamisest ja jaotamisest. Käesolevat punkti ei kohaldata jaotamise ja transpordi käigus tekkinud heite suhtes, mida võetakse arvesse vastavalt punktile 6.

13. Kasutatavast kütusest tulenevat heidet (e_u) loetakse nulliks biokütuste puhul.

14. Süsiniku kogumisest ja geoloogilisest säilitamisest tulenev heitkoguste vähenemine (e_{cs}), mida ei ole juba arvesse võetud e_p väärtuses, piirduv heitega, mida välditakse kütuse kaevandamise, transpordi, töötlemise ja jaotusega otseselt seotud eraldunud CO₂ kogumise ja säilitamisega.

15. Süsiniku kogumisest ja asendamisest tulenev heitkoguste vähenemine (e_{ca}) piirduv CO₂ kogumise kaudu välditud heitega, mille puhul süsinik pärineb biomassist ning seda kasutatakse kaubatoodes ja -teenustes kasutatava fossiilse päritoluga CO₂ asendamiseks.

16. Koostootmisel tekkinud elektri ülejäägi kasutamisest tulenevat heitkoguste vähenemist (e_{ee}) võetakse arvesse seoses elektri ülejäägiga, mille puhul elekter on toodetud koostootmist kasutavate kütuse tootmise süsteemidega, välja arvatud juhul, kui koostootmiseks kasutatav kütus on muu kaassaadus kui põllumajanduskultuuri jääk. Kõnealuse elektri ülejäägi arvessevõtmisel eeldatakse, et koostootmisüksuse suurus on väiksem, mis on koostootmisüksuse jaoks vajalik, et tekitada kütuse tootmiseks vajalik kogus soojust. Kõnealuse elektri ülejäägiga seotud kasvuhoonegaaside heitkoguste vähenemist käsitatakse võrdsena kasvuhoonegaaside kogusega, mis oleks eraldunud, kui sama kogus elektrit oleks toodetud elektrijaamas, mis kasutab sama kütust kui koostootmisüksus.

17. Kui kütuse tootmise protsessi käigus toodetakse kombineerituna kütust, mille heitkogused arvutatakse välja, ning veel üht või mitut toodet lisaks („kaassaadused“), jagatakse kasvuhoonegaaside heitkogused kütuse või selle vahe- toote ja kaassaaduste vahel proportsionaalselt nende energiasaldusega (mis määratakse kindlaks väiksema kütte- väärtusega muude kaassaaduste puhul kui elekter).

18. Punktis 17 osutatud arvutuse tegemiseks on jagatavad heitkogused $e_{ec} + e_l$ + need fraktsioonid e_p , e_{td} ja e_{ee} -st, mis eralduvad kuni protsessi selle etapini (kaasa arvatud), mil kaassaadus toodetakse. Kui kaassaadustele jaotumine on leidnud aset olelustersükli varasemas protsessietapis, kasutatakse viimases sellises protsessietapis kütuse vahesaadusele omistatud heitkoguste fraktsiooni sel eesmärgil kõnealuste heitkoguste kogusumma asemel.

Biokütuste puhul võetakse selle arvutuse eesmärgil arvesse kõik kaassaadused, sealhulgas elekter, mis ei kuulu punkti 16 reguleerimisalasse, välja arvatud põllumajanduskultuuride jäägid, sealhulgas õled, suhkruroo pressimis- jäätmel, terakestad, maisitõlvikud ja pähklikoored. Negatiivse energiasaldusega kaassaaduste energiasalduse väärtus on arvutuse tegemise eesmärgil null.

Jäätmete, põllumajanduskultuuride jääkide, sealhulgas õlgede, suhkruroo pressimisjäätmel, terakestad, maisitõlvikute ja pähklikoorte ning töötlemisjääkide, sealhulgas toorglütseriini (rafineerimata glütseriin) olelustersükli kasvuhoonegaaside heitkogused võrduvad nulliga kuni kõnealuste materjalide kogumise protsessini.

Rafineerimistehastes toodetud kütuste puhul on rafineerimistehas punktis 17 osutatud arvutuse tegemise eesmärgil kasutatav analüüsiüksus.

19. Biokütuste puhul on punktis 4 osutatud arvutuse tegemisel võrreldav fossiilkütus E_f kõige hilisem teadaolev tegelik keskmine heitkogus, mis tuleneb ühenduses tarbitud fossiilsest bensiinist ja diislist, ning millest on teada antud vastavalt käesolevale direktiivile. Kui sellised andmed ei ole kättesaadavad, kasutatakse väärtust 83,8 gCO_{2eq}/MJ.

D. Biokütuste summeerimata väärtused

Viljeluse summeerimata väärtused: „ e_{ec} ” vastavalt käesoleva lisa C osas esitatud määratlusele

Biokütuse tootmisviis	Kasvuhoonegaaside heitkoguste tüüpilised väärtused (gCO _{2eq} /MJ)	Kasvuhoonegaaside heitkoguste vaikeväärtused (gCO _{2eq} /MJ)
Suhkrupreedist toodetud etanool	12	12
Nisust toodetud etanool	23	23
Ühenduses maisist toodetud etanool	20	20
Suhkruroost toodetud etanool	14	14
ETBE taastuvatest energiaallikatest pärit osa	On võrdne etanooli puhul kasutatud tootmisviisi omaga	
TAEK taastuvatest energiaallikatest pärit osa	On võrdne etanooli puhul kasutatud tootmisviisi omaga	
Rapsiseemnest toodetud biodiisel	29	29
Päevalilleseemnest toodetud biodiisel	18	18
Sojaoast toodetud biodiisel	19	19
Palmiõlist toodetud biodiisel	14	14
Taimse või loomse (*) õli jääkidest toodetud biodiisel	0	0
Rapsiseemnest toodetud hüdrogeenitud taimeõli	30	30
Päevalilleseemnest toodetud hüdrogeenitud taimeõli	18	18
Palmiõlist toodetud hüdrogeenitud taimeõli	15	15
Rapsiseemnest toodetud puhas taimeõli	30	30
Orgaanilistest olmejäätmetest toodetud biogaas, mida kasutatakse kui surumaagaasi	0	0
Märjast sõnnikust toodetud biogaas, mida kasutatakse kui surumaagaasi	0	0
Kuivast sõnnikust toodetud biogaas, mida kasutatakse kui surumaagaasi	0	0

(*) Välja arvatud kooskõlas määrusega (EÜ) nr 1774/2002 3. kategooria materjaliks klassifitseeritud loomsetest kõrvalsaadustest toodetud loomne õli.

Töötlemise (sealhulgas elektri ülejääk) summeerimata väärtused: „ $e_p - e_{ee}$ ” vastavalt käesoleva lisa C osas esitatud määratlusele

Biokütuse tootmisviis	Kasvuhoonegaaside heitkoguste tüüpilised väärtused (gCO _{2eq} /MJ)	Kasvuhoonegaaside heitkoguste vaikeväärtused (gCO _{2eq} /MJ)
Suhkrupreedist toodetud etanool	19	26
Nisust toodetud etanool (tootmisprotsessis kasutatav kütus täpsustamata)	32	45
Nisust toodetud etanool (tootmisel soojuse ja elektri koostootmise käitises kasutatakse kütusena ligniiti)	32	45
Nisust toodetud etanool (tootmisel tavalises põletuskatlas kasutatakse kütusena maagaasi)	21	30
Nisust toodetud etanool (tootmisel soojuse ja elektri koostootmise käitises kasutatakse kütusena maagaasi)	14	19
Nisust toodetud etanool (tootmisel soojuse ja elektri koostootmise käitises kasutatakse kütusena põhku)	1	1
Ühenduses maisist toodetud etanool (tootmisel soojuse ja elektri koostootmise käitises kasutatakse kütusena maagaasi)	15	21
Suhkruroost toodetud etanool	1	1

Biokütuse tootmisviis	Kasvuhoonegaaside heitkoguste tüüpilised väärtused (gCO _{2eq} /MJ)	Kasvuhoonegaaside heitkoguste vaikeväärtused (gCO _{2eq} /MJ)
ETBE taastuvatest energiaallikatest pärit osa	On võrdne etanooli puhul kasutatud tootmisviisi omaga	
TAEK taastuvatest energiaallikatest pärit osa	On võrdne etanooli puhul kasutatud tootmisviisi omaga	
Rapsiseemnest toodetud biodiisel	16	22
Päevalilleseemnest toodetud biodiisel	16	22
Sojaoast toodetud biodiisel	18	26
Palmiõlist toodetud biodiisel (tootmisprotsess täpsustamata)	35	49
Palmiõlist toodetud biodiisel (tootmisprotsess metaani kogumise ja õlipressimisettevõttes)	13	18
Taimse või loomse õli jääkidest toodetud biodiisel	9	13
Rapsiseemnest toodetud hüdrogeenitud taimeõli	10	13
Päevalilleseemnest toodetud hüdrogeenitud taimeõli	10	13
Palmiõlist toodetud hüdrogeenitud taimeõli (tootmisprotsess täpsustamata)	30	42
Palmiõlist toodetud hüdrogeenitud taimeõli (tootmisprotsess metaani kogumise ja õlipressimisettevõttes)	7	9
Rapsiseemnest toodetud puhas taimeõli	4	5
Orgaanilistest olmejäätmetest toodetud biogaas, mida kasutatakse kui surumaagaasi	14	20
Märjast sõnnikust toodetud biogaas, mida kasutatakse kui surumaagaasi	8	11
Kuivast sõnnikust toodetud biogaas, mida kasutatakse kui surumaagaasi	8	11

Transpordi ja jaotamise summeerimata väärtused: „ e_{td} ” vastavalt käesoleva lisa C osas esitatud määratlusele

Biokütuse tootmisviis	Kasvuhoonegaaside heitkoguste tüüpilised väärtused (gCO _{2eq} /MJ)	Kasvuhoonegaaside heitkoguste vaikeväärtused (gCO _{2eq} /MJ)
Suhkrupreedist toodetud etanool	2	2
Nisust toodetud etanool	2	2
Ühenduses maisist toodetud etanool	2	2
Suhkruroost toodetud etanool	9	9
ETBE taastuvatest energiaallikatest pärit osa	On võrdne etanooli puhul kasutatud tootmisviisi omaga	
TAEK taastuvatest energiaallikatest pärit osa	On võrdne etanooli puhul kasutatud tootmisviisi omaga	
Rapsiseemnest toodetud biodiisel	1	1
Päevalilleseemnest toodetud biodiisel	1	1
Sojaoast toodetud biodiisel	13	13
Palmiõlist toodetud biodiisel	5	5
Taimse või loomse õli jääkidest toodetud biodiisel	1	1
Rapsiseemnest toodetud hüdrogeenitud taimeõli	1	1
Päevalilleseemnest toodetud hüdrogeenitud taimeõli	1	1
Palmiõlist toodetud hüdrogeenitud taimeõli	5	5
Rapsiseemnest toodetud puhas taimeõli	1	1
Orgaanilistest olmejäätmetest toodetud biogaas, mida kasutatakse kui surumaagaasi	3	3
Märjast sõnnikust toodetud biogaas, mida kasutatakse kui surumaagaasi	5	5
Kuivast sõnnikust toodetud biogaas, mida kasutatakse kui surumaagaasi	4	4

Viljelus, töötlemine, transport ja jaotamine kokku

Biokütuse tootmisviis	Kasvuhoonegaaside heitkoguste tüüpilised väärtused (gCO _{2eq} /MJ)	Kasvuhoonegaaside heitkoguste vaikeväärtused (gCO _{2eq} /MJ)
Suhkrupreedist toodetud etanool	33	40
Nisust toodetud etanool (tootmisprotsessis kasutatav kütus täpsustamata)	57	70
Nisust toodetud etanool (tootmisel soojuse ja elektri koostootmise käitises kasutatakse kütusena ligniiti)	57	70
Nisust toodetud etanool (tootmisel tavalises põletuskatlas kasutatakse kütusena maagaasi)	46	55
Nisust toodetud etanool (tootmisel soojuse ja elektri koostootmise käitises kasutatakse kütusena maagaasi)	39	44
Nisust toodetud etanool (tootmisel soojuse ja elektri koostootmise käitises kasutatakse kütusena põhku)	26	26
Ühenduses maisist toodetud etanool (tootmisel soojuse ja elektri koostootmise käitises kasutatakse kütusena maagaasi)	37	43
Suhkruroost toodetud etanool	24	24
ETBE taastuvatest energiaallikatest pärit osa	On võrdne etanooli puhul kasutatud tootmisviisi omaga	
TAEK taastuvatest energiaallikatest pärit osa	On võrdne etanooli puhul kasutatud tootmisviisi omaga	
Rapsiseemnest toodetud biodiisel	46	52
Päevalilleseemnest toodetud biodiisel	35	41
Sojaoast toodetud biodiisel	50	58
Palmiõlist toodetud biodiisel (tootmisprotsess täpsustamata)	54	68
Palmiõlist toodetud biodiisel (tootmisprotsess metaani kogumise ja õlipressimise vahel)	32	37
Taimse või loomse õli jääkidest toodetud biodiisel	10	14
Rapsiseemnest toodetud hüdrogeenitud taimeõli	41	44
Päevalilleseemnest toodetud hüdrogeenitud taimeõli	29	32
Palmiõlist toodetud hüdrogeenitud taimeõli (tootmisprotsess täpsustamata)	50	62
Palmiõlist toodetud hüdrogeenitud taimeõli (tootmisprotsess metaani kogumise ja õlipressimise vahel)	27	29
Rapsiseemnest toodetud puhas taimeõli	35	36
Orgaanilistest olmejäätmetest toodetud biogaas, mida kasutatakse kui surumaagaasi	17	23
Märjast sõnnikust toodetud biogaas, mida kasutatakse kui surumaagaasi	13	16
Kuivast sõnnikust toodetud biogaas, mida kasutatakse kui surumaagaasi	12	15

E. 2008. aasta jaanuaris turul mitteleidunud või turul üksnes tühistes kogustes leidunud uute biokütuste prognoositavad summeerimata vaikeväärtused

Viljeluse summeerimata vaikeväärtused: „*e_{ec}*” vastavalt käesoleva lisa C osas esitatud määratlusele

Biokütuse tootmisviis	Kasvuhoonegaaside heitkoguste tüüpilised väärtused (gCO _{2eq} /MJ)	Kasvuhoonegaaside heitkoguste vaikeväärtused (gCO _{2eq} /MJ)
Nisuõlgedest toodetud etanool	3	3
Puidujäätmetest toodetud etanool	1	1
Energiametsast saadud puidust toodetud etanool	6	6
Puidujäätmetest toodetud Fischer-Tropschi diisel	1	1
Energiametsast saadud puidust toodetud Fischer-Tropschi diisel	4	4
Puidujäätmetest toodetud DME	1	1
Energiametsast saadud puidust toodetud DME	5	5
Puidujäätmetest toodetud metanool	1	1
Energiametsast saadud puidust toodetud metanool	5	5
MTBE taastuvatest energiaallikatest pärit osa	On võrdne metanooli puhul kasutatud tootmisviisi omaga	

Töötlemise (sealhulgas elektri ülejääk) summeerimata vaikeväärtused: „ $e_p - e_{ee}$ ” vastavalt käesoleva lisa C osas esitatud määratlusele

Biokütuse tootmisviis	Kasvuhoonegaaside heite tüüpiline väärtus (gCO _{2eq} /MJ)	Kasvuhoonegaaside heite vaikeväärtus (gCO _{2eq} /MJ)
Nisuõlgedest toodetud etanool	5	7
Puidust toodetud etanool	12	17
Puidust toodetud Fischer-Tropschi diisel	0	0
Puidust toodetud DME	0	0
Puidust toodetud metanool	0	0
MTBE taastuvatest energiaallikatest pärit osa	On võrdne metanooli puhul kasutatud tootmisviisi omaga	

Transportimise ja jaotamise summeerimata vaikeväärtused: „ e_{td} ” vastavalt käesoleva lisa C osas esitatud määratlusele

Biokütuse tootmisviis	Kasvuhoonegaaside heitkoguste tüüpilised väärtused (gCO _{2eq} /MJ)	Kasvuhoonegaaside heitkoguste vaikeväärtused (gCO _{2eq} /MJ)
Nisuõlgedest toodetud etanool	2	2
Puidujäätmetest toodetud etanool	4	4
Energiametsast saadud puidust toodetud etanool	2	2
Puidujäätmetest toodetud Fischer-Tropschi diisel	3	3
Energiametsast saadud puidust toodetud Fischer-Tropschi diisel	2	2
Puidujäätmetest toodetud DME	4	4
Energiametsast saadud puidust toodetud DME	2	2
Puidujäätmetest toodetud metanool	4	4
Energiametsast saadud puidust toodetud metanool	2	2
MTBE taastuvatest energiaallikatest pärit osa	On võrdne metanooli puhul kasutatud tootmisviisi omaga	

Viljelus, töötlemine, transport ja jaotamine kokku

Biokütuse tootmisviis	Kasvuhoonegaaside heitkoguste tüüpilised väärtused (gCO _{2eq} /MJ)	Kasvuhoonegaaside heitkoguste vaikeväärtused (gCO _{2eq} /MJ)
Nisuõlgedest toodetud etanool	11	13
Puidujäätmetest toodetud etanool	17	22
Energiametsast saadud puidust toodetud etanool	20	25
Puidujäätmetest toodetud Fischer-Tropschi diisel	4	4
Energiametsast saadud puidust toodetud Fischer-Tropschi diisel	6	6
Puidujäätmetest toodetud DME	5	5
Energiametsast saadud puidust toodetud DME	7	7
Puidujäätmetest toodetud metanool	5	5
Energiametsast saadud puidust toodetud metanool	7	7
MTBE taastuvatest energiaallikatest pärit osa	On võrdne metanooli puhul kasutatud tootmisviisi omaga	

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV 2009/31/EÜ,

23. aprill 2009,

milles käsitletakse süsinikdioksiidi geoloogilist säilitamist ning millega muudetakse nõukogu direktiivi 85/337/EMÜ ja direktiive 2000/60/EÜ, 2001/80/EÜ, 2004/35/EÜ, 2006/12/EÜ, 2008/1/EÜ ning määrust (EÜ) nr 1013/2006

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut ja eriti selle artikli 175 lõiget 1,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,

pärast konsulteerimist Regioonide Komiteega,

toimides asutamislepingu artiklis 251 sätestatud korras ⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Nõukogu 15. detsembri 1993. aasta otsusega 94/69/EÜ ⁽³⁾ heakskiidetud Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni kliimamuutuste raamkonventsiooni lõppeesmärk on stabiliseerida kasvuhoonegaaside kontsentratsioon atmosfääris tasemeni, mis võimaldaks vältida inimtegevusest tulenevaid ohtlikke kliimasüsteemi häireid.
- (2) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. juuli 2002. aasta otsusega nr 1600/2002/EÜ ⁽⁴⁾ kehtestatud ühenduse kuueaastasest keskkonnaalases tegevusprogrammis seatakse prioriteediks kliimamuutus. Kõnealusel programmis tõdeti, et aastatel 2008–2012 kohustub ühendus vähendama kasvuhoonegaaside heitkoguseid 1990. aasta tasemega võrreldes 8 % ja pikemas perspektiivis tuleb kasvuhoonegaaside heitkoguseid kõikjal maailmas vähendada 1990. aasta tasemega võrreldes ligikaudu 70 %.
- (3) Komisjoni 10. jaanuari 2007. aasta teatise „Ülemaailmse kliimamuutuse piiramine 2 Celsiuse kraadiga – Edasine tegevuskäik aastaks 2020 ja järgnevatel aastatel“ on selgitatud, et ülemaailmne kasvuhoonegaaside heitkoguste

vähendamine 2050. aastaks 50 % eeldab arenenud riikides kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamist 2020. aastaks 30 % ja 2050. aastaks 60–80 %, samuti et see vähendamine on tehniliselt võimalik ja selle tulud ületavad kaugelt kulusid, kuid et selle saavutamiseks tuleb rakendada kõiki võimalikke meetmeid.

- (4) Süsinikdioksiidi kogumine ja geoloogiline säilitamine on üleminekutehnoloogia, mis aitab kaasa kliimamuutuse mõju leevendamisele. See seisneb tööstusrajatiste tekitatava süsinikdioksiidi kogumises, selle transpordis säilitamiskohta ja selle juhtimises sobivasse maa-alusesse geoloogilisse formatsiooni püsiva säilitamise eesmärgil. Kõnealusel tehnoloogia ei peaks soodustama fossiilkütustel töötavate elektrijaamade osakaalu suurenemist. Sellise tehnoloogia arendamine ei tohiks vähendada jõupingutusi, mida tehakse energiasäästmispoliitika, taastuvate energiaallikate ning muude säästvate ja ohutute vähe süsinikdioksiidi eraldavate tehnoloogiate toetamiseks, seda nii teadusuuringute läbiviimise kui ka rahalise toetuse vormis.

- (5) Direktiivi mõju hindamisel antud esialgsed hinnangud, millele on viidatud komisjoni mõjuhindangus, näitavad, et 2020. aastaks on võimalik säilitada seitse miljonit tonni süsinikdioksiidi ning 2030. aastaks on võimalik säilitada kuni 160 miljonit tonni, võttes eelduseks kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamise 20 % võrra 2020. aastaks ning tingimusel, et süsinikdioksiidi kogumine ja geoloogiline säilitamine saab erasektori, riiklikku ja ühenduse toetust ning leiab tõendamist, et tegemist on keskkonnohutu tehnoloogiaga. Ärahoitud süsinikdioksiidi heitkogused võivad 2030. aastal moodustada umbes 15 % liidus vajaminevast vähendamisest.

- (6) Euroopa kliimamuutuse programmi teise etapi raames, mis kehtestati komisjoni 9. veebruari 2005. aasta teatisega „Kuidas võita lahing globaalse kliimamuutuse vastu?“, et valmistada ette ja uurida ühenduse tulevast kliimapolitiikat, loodi süsinikdioksiidi kogumise ja geoloogilise säilitamise töörühm. Töörühma ülesanne oli uurida süsinikdioksiidi kogumist ja geoloogilist säilitamist kui kliimamuutuse mõju vähendamise vahendit. Töörühm avaldas üksikasjaliku regulatsiooni käsitleva aruande, mis võeti vastu 2006. aasta juunis. Selles rõhutati vajadust nii süsinikdioksiidi kogumise ja geoloogilise säilitamise poliitika kui ka õigusraamistiku väljatöötamise järele ning ärgitati komisjoni seda teemat edasi uurima.

⁽¹⁾ ELT C 27, 3.2.2009, lk 75.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 17. detsembri 2008. aasta aramus (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata) ja nõukogu 6. aprilli 2009. aasta otsus.

⁽³⁾ EÜT L 33, 7.2.1994, lk 11.

⁽⁴⁾ EÜT L 242, 10.9.2002, lk 1.

- (7) Komisjoni 10. jaanuari 2007. aasta teatise „Säästev elektritootmine fossiilkütustest: nullilähedased söe põletamise heitkogused pärast 2020. aastat” korral, et on vaja süsinikdioksiidi lekke integreeritud riskihindamisele tuginevat õigusraamistikku, mis hõlmab kohaliku nõudeid, mille eesmärk on viia lekkeohut minimumini, säilitamise järelevalve ja aruandluse korda ning lekke esinemise korral võetavaid piisavaid heastamismeetmeid. Teatise visandati komisjoni tegevuskava selles valdkonnas 2007. aastaks, millega nähti ette tugeva haldusraamistiku loomine süsinikdioksiidi kogumiseks ja geoloogiliseks säilitamiseks, sealhulgas õigusraamistiku, stimuleerimisraamistiku ja tugiprogrammide väljatöötamine ning välis aspektide (näiteks tehnoloogiaalane koostöö oluliste riikidega süsinikdioksiidi kogumise ja geoloogilise säilitamise valdkonnas) käsitlemine.
- (8) Euroopa Ülemkogu 2007. aasta märtsi kohtumisel kutsuti samuti liikmesriike ja komisjoni üles töötama teadus- ja arendustegevuse tõhustamise ning vajaliku tehnilise, majandusliku ja õigusraamistiku loomise suunas, et kõrvaldada olemasolevad õiguslikud takistused ja võtta uutes fossiilkütustel töötavates elektrijaamades võimaluse korral 2020. aastaks kasutusele süsinikdioksiidi keskkonnohutu kogumise ja geoloogilise säilitamise tehnoloogia.
- (9) Euroopa Ülemkogu 2008. aasta märtsi kohtumisel tuletati meelde, et süsinikdioksiidi kogumise ja geoloogilise säilitamise õigusraamistiku kavandamise eesmärgiks on tagada, et see uudne tehnoloogia võetaks kasutusele keskkonnohutul viisil.
- (10) Euroopa Ülemkogu 2008. aasta juuni kohtumisel kutsuti komisjoni üles töötama võimalikult kiiresti välja mehhanism liikmesriikide ja erasektori investeeringute stimuleerimiseks, et tagada 2015. aastaks kuni 12 süsinikdioksiidi kogumise ja geoloogilise säilitamise näidisjaama ehitamine ja käitamine.
- (11) Süsinikdioksiidi kogumise ja geoloogilise säilitamise iga komponendi (nimelt kogumise, transpordi ja säilitamise) suhtes on läbi viidud katseprojektid, mille maht on väiksem nende nõutavast tööstuslikust kasutusest. Nimetatud komponendid tuleb veel integreerida süsinikdioksiidi kogumise ja geoloogilise säilitamise tervikprotsessiks, tehnoloogilisi kulusid tuleb vähendada ning koguda tuleb rohkem ja parema kvaliteediga teaduslikke andmeid. Seetõttu on oluline, et ühendus teeks võimalikult kiiresti integreeritud poliitilises raamistikus jõupingutusi süsinikdioksiidi kogumise ja geoloogilise säilitamise tutvustamiseks, mis hõlmab eelkõige õigusraamistikku süsinikdioksiidi keskkonnohutuks säilitamiseks, stiimuleid täiendavaks teadus- ja arendustegevuseks, tutvustamisprojekte ning meetmeid üldsuse teadlikkuse suurendamiseks.
- (12) Rahvusvahelisel tasandil on õiguslikud takistused süsinikdioksiidi geoloogilisele säilitamisele merepõhjaalustes geoloogilistes formatsioonides kõrvaldatud vastavate riskijuhtimisraamistike vastuvõtmisega jätmete ja muude ainete kaadamisega põhjustatava merereostuse vältimise 1972. aasta konventsiooni 1996. aasta Londoni protokolli (1996. aasta Londoni protokoll) ning ka Kirde-Atlandi merekeskkonna kaitse konventsiooni (OSPARi konventsioon) raames.
- (13) 1996. aasta Londoni protokollil osalised võtsid 2006. aastal vastu protokollil muudatused. Need muudatused võimaldavad ja reguleerivad süsinikdioksiidi kogumisprotsessis tekkiva süsinikdioksiidi voolu säilitamist merepõhjaalustes geoloogilistes formatsioonides.
- (14) OSPARi konventsiooni osalised võtsid 2007. aastal vastu konventsiooni lisade muudatused, et võimaldada süsinikdioksiidi säilitamist merepõhjaalustes geoloogilistes formatsioonides, otsuse tagada süsinikdioksiidi voolu keskkonnohutu säilitamine geoloogilistes formatsioonides ja OSPARi suunised sellise tegevusega kaasnevate riskide hindamiseks ja juhtimiseks. Nad võtsid vastu ka otsuse keelata süsinikdioksiidi säilitamine mere veesambas ja merepõhjal selle võimaliku negatiivse mõju tõttu.
- (15) Ühenduse tasandil on juba kehtestatud mitu õigusakti teatavate süsinikdioksiidi kogumise ja geoloogilise säilitamisega seotud keskkonnohutu ohjamiseks, eelkõige seoses süsinikdioksiidi kogumise ja transpordiga, ning neid tuleks võimaluse korral kasutada.
- (16) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. jaanuari 2008. aasta direktiiv 2008/1/EÜ saastuse kompleksse vältimise ja kontrolli kohta ⁽¹⁾ on sobiv reguleerima teatavate tööstuslike tegevusalade korral süsinikdioksiidi kogumisega keskkonnale ja inimeste tervisele kaasnevad ohtu ja seetõttu tuleks seda kohaldada kõnealuse direktiivi kohaldamisalasse kuuluvates käitistes tekkiva süsinikdioksiidi voolu kogumisele geoloogilise säilitamise eesmärgil.
- (17) Nõukogu 27. juuni 1985. aasta direktiivi 85/337/EMÜ teatavate riiklike ja eraprojektide keskkonnamõju hindamise kohta ⁽²⁾ tuleks kohaldada süsinikdioksiidi voolu kogumisele ja transpordile geoloogilise säilitamise eesmärgil. Seda tuleks kohaldada ka käesoleva direktiivi kohaste säilitamiskohtade suhtes.
- (18) Käesolevat direktiivi tuleks kohaldada süsinikdioksiidi geoloogilisele säilitamisele liikmesriikide territooriumil, nende majandusvööndites ja nende mandrilavadel. Direktiivi ei tuleks kohaldada projektide suhtes, mille kavandatav säilitamise kogumaht on väiksem kui 100 kilotonni ja mida viiakse läbi teadusuuringute, arendustegevuse või uute toodete ja protsesside katsetamise eesmärgil. See alampiir tundub olevat sobiv ka teiste asjakohaste ühenduse õigusaktide kohaldamisel. Süsinikdioksiidi säilitamine säilitamiskompleksides, mis jäävad väljapoole käesoleva direktiivi territoriaalset kohaldamisala, ja süsinikdioksiidi säilitamine veesambas ei tohiks olla lubatud.

⁽¹⁾ ELT L 24, 29.1.2008, lk 8.⁽²⁾ EÜT L 175, 5.7.1985, lk 40.

- (19) Liikmesriikidele peaks jääma õigus määrata need piirkonnad oma territooriumil, kuhu võib rajada säilitamiskohad. See hõlmab liikmesriigi õigust mitte lubada mis tahes säilitamist kogu oma territooriumil või selle teatud osades või eelistada maa-aluse geoloogilise formatsiooni muid kasutusviise, näiteks süsivesinike uurimist, tootmist ja säilitamist või põhjaveekihtide geotermilist kasutamist. Sellega seoses peaksid liikmesriigid eelkõige pöörama erilist tähelepanu võimaliku säilitamiskoha teistele energiaga seotud kasutusvõimalustele, sealhulgas strateegilistele võimalustele seoses liikmesriigi energiavarustuse kindlusega või seoses taastuvate energiaallikate arendamisega. Sobiva säilitamiskoha valik on otsustava tähtsusega, et tagada säilitatava süsinikdioksiidi täielik ja püsiv ladestamine. Liikmesriigid peaksid säilitamiskohtade valikul võtma kõige objektiivsemal ja tõhusamal viisil arvesse enda geograafilist eripära, näiteks seismilisust. Koht tuleks seetõttu valida säilitamiskohaks vaid juhul, kui puudub oluline lekkeoht ja kui olulise keskkonna- või tervisemõju ilmnenemine on igal juhul ebatõenäoline. See otsus peaks põhinema võimaliku säilitamiskompleksi kirjeldamisel ja hindamisel vastavate nõuete kohaselt.
- (20) Süsivesinike täiustatud tootmise all mõeldakse süsivesinike tootmist lisaks neile süsivesinikele, mida eraldatakse vee sissejuhtimise teel või teiste moodustega. Süsivesinike täiustatud tootmine ei kuulu otseselt käesoleva direktiivi reguleerimisalasse. Juhtudel, mil süsivesinike täiustatud tootmine toimub koos süsinikdioksiidi geoloogilise säilitamisega, tuleks siiski kohaldada käesoleva direktiivi sätteid, mis käsitlevad süsinikdioksiidi keskkonnohutatut säilitamist. Sellisel juhul ei kohaldata käesoleva direktiivi leket käsitlevaid sätteid nende süsinikdioksiidi koguste suhtes, mis eralduvad maapealsetest rajatistest, mis ei ületa süsivesinike tootmiseks vajalikku tavakogust ning mis ei sea ohtu geoloogilise säilitamise ohutust ega avalda ümbritsevale keskkonnale kahjulikku mõju. Kõnealune eraldumine on sätestatud säilitamiskohtade lisamise kaudu Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. oktoobri 2003. aasta direktiivis 2003/87/EÜ (millega luuakse ühenduses kasvuhoonetega side saastekvootidega kauplemise süsteem), (¹) millega on ette nähtud saastekvootide tagastamine heite lekkimise korral.
- (21) Liikmesriigid peaksid tegema üldsusele kättesaadavaks keskkonnavalase teabe, mis on seotud süsinikdioksiidi geoloogilise säilitamisega, kooskõlas kohaldatavate ühenduse õigusaktidega.
- (22) Liikmesriigid, kes kavatsevad lubada oma territooriumil süsinikdioksiidi
- geoloogilist säilitamist, peaksid hindama nende territooriumil olemasolevat säilitamisvõimsust. Komisjon peaks korraldama kõnealuste liikmesriikide vahel teabe ja parimate tavade vahetamist, tehes seda käesoleva direktiiviga sätestatud teabevahetuse raames.
- (23) Liikmesriigid peaksid otsustama, millal tuleb korraldada uuringuid, et saada kohalikuks vajalikku teavet. Uuringute, st maa-aluste tegevuste suhtes tuleks kohaldada loa taotlemise nõuet. Liikmesriigid ei pea uuringulubade taotlemise menetluse osas vastuvõtutingimusi kehtestama, kuid juhul kui nad seda teevad, peaksid nad vähemalt tagama, et uuringulubade taotlemise menetlus on avatud kõigile nõutava võimsusega üksustele. Liikmesriigid peaksid samuti tagama, et lubasid antakse objektiivsetel, avalikustatud ja mittediskrimineerivatel tingimustel. Uuringutesse tehtavate investeeringute kaitsmiseks ja soodustamiseks tuleks uuringulube anda piiratud maa-alale ja mahule ning piiratud ajaks, mille jooksul peaks loaomanikul olema ainuõigus uurida võimalikku süsinikdioksiidi säilitamiskompleksi. Liikmesriigid peaksid tagama, et selle aja jooksul ei ole lubatud asjaomase kompleksi konkureeriv kasutus. Kui mõistliku aja jooksul ei viida läbi ühtegi uuringut, peaksid liikmesriigid tagama, et uuringuluba tühistatakse ning et seda saab anda teistele üksustele.
- (24) Säilitamiskohti ei tohiks käsitleda ilma säilitamisloata. Säilitamisloa peaks olema peamine vahend, mis tagab käesoleva direktiivi oluliste nõuete täitmise ja seega keskkonnohutu geoloogilise säilitamise. Säilitamisloa andmisel tuleks konkurentidele eelistada uuringuloa omanikku, kuna viimane on üldjuhul teinud märkimisväärsed investeeringuid.
- (25) Selleks, et tagada käesoleva direktiivi nõuete ühtne rakendamine kogu ühenduses, tuleks käesoleva direktiivi rakendamise varases etapis esitada komisjonile kõik säilitamisloa taotlused pärast nende kättesaamist. Säilitamisloa otsuste kavandid tuleks edastada komisjonile, et komisjon saaks esitada oma arvamuse otsuste kavandite kohta nelja kuu jooksul pärast kavandite kättesaamist. Liikmesriigi ametiasutus peaks seda arvamust arvestama, kui ta teeb loa kohta otsuse, ja esitama põhjenduse, juhul kui tema otsus on komisjoni arvamusest erinev. Ühenduse tasandil toimuv läbivaatamine peaks samuti aitama suurendada üldsuse usaldust süsinikdioksiidi kogumise ja geoloogilise säilitamise vastu.

(¹) ELT L 275, 25.10.2003, lk 32.

- (26) Pädev asutus peaks säilitamisloa läbi vaatama ja vajaduse korral seda ajakohastama või selle tühistama, muu hulgas juhul, kui talle on teatatud lekkest või olulisest eeskirjade eiramisest, kui käitajate esitatud aruannetest või tehtud kontrolli käigus ilmneb loatingimuste rikkumine või kui talle on teatatud käitajapoolsest muust loatingimuste rikkumisest. Pädev asutus peaks pärast loa tühistamist andma välja uue loa või säilitamiskoha sulgema. Seniks peaks pädev asutus võtma üle vastutuse säilitamiskoha eest, kaasa arvatud konkreetsed õiguslikud kohustused. Tekkivad kulud tuleks sisse nõuda endiselt käitajalt.
- (27) Ohu tõttu, et saastamine võib mõjutada transpordi- ja säilitamisvõrgu ohutust ja julgeolekut ning keskkonda ja inimeste tervist, tuleb süsinikdioksiidi voolu koostisele kehtestada piirangud, mis on kooskõlas geoloogilise säilitamise põhieesmärgiga, nimelt isoleerida süsinikdioksiidi heited atmosfäärist. Seetõttu tuleks süsinikdioksiidi voolu koostist kontrollida enne selle maa alla juhtimist ja säilitamist. Süsinikdioksiidi voolu koostis tuleneb protsessidest, mis toimuvad süsinikdioksiidi koguvates käitistes. Pärast süsinikdioksiidi koguvate käitiste lisamist direktiivi 85/337/EMÜ reguleerimisalasse tuleb kogumisloa taotlemismenetluse käigus teostada keskkonnamõju hindamine. Süsinikdioksiidi koguvate käitiste lisamine direktiivi 2008/1/EÜ reguleerimisalasse tagab täiendavalt, et süsinikdioksiidi voolu koostise parandamiseks töötatakse välja parim võimalik tehnika ning et seda kasutatakse. Lisaks peaks säilitamiskoha käitaja vastavalt käesolevale direktiivile aksepteerima ja juhtima sisse üksnes sellist süsinikdioksiidi voolu, mille osas (sealhulgas söövitavate ainete osas) on teostatud koostise analüüs ning riskihindamine, ja üksnes juhul, kui viimane on näidanud, et süsinikdioksiidi voolu saastatuse tase on kooskõlas käesolevas direktiivis osutatud koostise kriteeriumitega.
- (28) Seire on oluline, et hinnata, kas juhitud süsinikdioksiidid käitub eelduste kohaselt, kas esineb mis tahes liikumist või leket ja kas kindlakstehtud leke kahjustab keskkonda või inimeste tervist. Liikmesriigid peaksid seetõttu tagama, et käitaja kontrollib käitamisetapil säilitamiskompleksi ja süsinikdioksiidi sissejuhtimisseadmeid vastavalt konkreetsetele seirenõuetele koostatud seirekava alusel. Kava tuleks esitada pädevale asutusele, kes selle heaks kiidab. Juhul kui süsinikdioksiidi säilitatakse merepõhjaalustes geoloogilistes formatsioonides, tuleks seiret täiendavalt kohandada vastavalt merekeskkonnas süsinikdioksiidi kogumise ja geoloogilise säilitamise haldamise eritingimustele.
- (29) Käitaja peaks pädevale asutusele esitama muu hulgas vähemalt korra aastas ka seiretulemused. Lisaks sellele peaksid liikmesriigid kehtestama ka kontrollimisüsteemi, et tagada säilitamiskohtade käitamine vastavalt käesoleva direktiivi nõuetele.
- (30) Sätestada tuleb õigusnormid kohaliku keskkonna- ja kliimakahjustuse tekitamisega seotud vastutuse kohta, kui kahjustuse põhjustab süsinikdioksiidi püsiva ladestamise ebaõnnestumine. Keskkonnakahjustusega (kaitsealuste liikide ja looduslike elupaikade, veevarude ja pinnase kahjustamine) seotud vastutust reguleeritakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. aprilli 2004. aasta direktiiviga 2004/35/EÜ keskkonnavastutusest keskkonnakahjustuste ärahoidmise ja parandamise kohta, ⁽¹⁾ mida tuleks kohaldada käesoleva direktiivi kohasele säilitamiskohtade käitamisele. Lekke tagajärjel tekkinud kliimakahjustusega seotud vastutus tugineb säilitamiskohtade lisamisele direktiivi 2003/87/EÜ, millega on ette nähtud aastekvootide tagastamine heite lekkimise korral. Lisaks sellele tuleks käesoleva direktiiviga kohustada säilitamiskoha käitajat kohaldama lekke või olulise eeskirjade eiramise korral parandusmeetmeid sellise parandusmeetmete kava alusel, mis esitatakse liikmesriigi pädevale asutusele ja mille viimane heaks kiidab. Kui käitaja ei rakenda vajalikke parandusmeetmeid, peaks neid meetmeid rakendama pädev asutus, kes peaks tekkinud kulud käitajalt sisse nõudma.
- (31) Kui asjakohased loas nimetatud tingimused on täidetud, tuleks säilitamiskoht käitaja taotlusel sulgeda pärast pädevalt asutuselt loa saamist või kui pädev asutus otsustab nii pärast säilitamisloa tühistamist.
- (32) Käitaja peaks pärast säilitamiskoha sulgemist jääma vastutavaks hoolduse, seire ja kontrolli, aruandluse ja parandusmeetmete eest vastavalt käesoleva direktiivi nõuetele sulgemisjärgse kava alusel, mis esitatakse pädevale asutusele ja mille viimane heaks kiidab, ning kõigi muude asjakohaste ühenduse õigusaktide kohaste kohustuste eest, kuni vastutus säilitamiskoha eest antakse üle pädevale asutusele.
- (33) Vastutus säilitamiskoha, kaasa arvatud konkreetsete õiguslike kohustuste eest tuleks anda üle pädevale asutusele, kui kõik kättesaadavad tõendid osutavad sellele, et säilitatud süsinikdioksiid ladestatakse täielikult ja püsivalt. Käitaja peaks selleks esitama pädevale asutusele aruande üleandmise heakskiitmiseks. Selleks, et tagada käesoleva direktiivi nõuete ühtne rakendamine kogu ühenduses, tuleks käesoleva direktiivi rakendamise varases etapis esitada komisjonile kõik aruanded pärast nende kättesaamist. Heakskiitvate otsuste kavandid tuleks edastada komisjonile, et komisjon saaks esitada oma arvamuse heakskiitvate otsuste kavandite kohta nelja kuu jooksul pärast kavandite kättesaamist. Liikmesriigi ametiasutus peaks seda arvamust arvestama, kui ta teeb heakskiitva otsuse, ja esitama põhjenduse, juhul kui tema otsus on komisjoni arvamusest erinev. Nagu säilitamislubade kavandite läbivaatamine ühenduse tasandil, peaks ka heakskiitvate otsuste kavandite läbivaatamine aitama suurendada üldsuse usaldust süsinikdioksiidi kogumise ja geoloogilise säilitamise vastu.

⁽¹⁾ ELT L 143, 30.4.2004, lk 56.

- (34) Riigi tasandil tuleks käsitleda käesoleva direktiivi ning direktiividega 2003/87/EÜ ja 2004/35/EÜ mittehõlmatud vastutust, eelkõige sissejuhtimisetapi, säilitamiskoha sulgemise ja pädevale asutusele õiguslike kohustuste üleandmisele järgneva perioodiga seotud vastutust.
- (35) Pärast vastutuse üleandmist tuleks seiret vähendada tasemeni, mis võimaldab kindlaks teha lekkeid või olulist eeskirjade eiramist, kuid seda tuleks uuesti suurendada, kui tehakse kindlaks leke või oluline eeskirjade eiramine. Pärast vastutuse üleandmist ei tohiks pädeva asutuse kantud kulusid nõuda sisse endiselt käitajalt, välja arvatud juhtudel, mis on seotud käitajapoolse süüga enne säilitamiskoha vastutuse üleandmist.
- (36) Tuleks ette näha rahalised vahendid, et tagada sulgemis- ja sulgemisjärgsete kohustuste, direktiivi 2003/87/EÜ kohaldamisalasse lisamisest tulenevate kohustuste ja lekke või olulise eeskirjade eiramise korral käesoleva direktiivi kohaste parandusmeetmete võtmise kohustuste täitmine. Liikmesriigid peaksid tagama, et võimalik käitaja esitab rahalise või muu samaväärse tagatise, mis on kehtiv enne sissejuhtimise alustamist.
- (37) Liikmesriikide asutustel võib pärast vastutuse üleandmist tekkida kohustus kanda süsinikdioksiidi säilitamisega seonduvad kulud, näiteks seirekulud. Sel eesmärgil peaks käitaja tegema enne vastutuse üleandmist pädevale asutusele rahalise makse, tehes seda vastavalt liikmesriikide poolt kindlaks määratavale korrale. Kõnealune rahaline makse peaks katma vähemalt eeldatavad seirekulud 30 aasta jooksul. Rahalise makse määr tuleks kindlaks määrata vastavalt juhiste, mille komisjon vastu võtab, et aidata tagada käesoleva direktiivi nõuete ühtne rakendamine kogu ühenduses.
- (38) Juurdepääs süsinikdioksiidi transpordivõrkudele ja säilitamiskohtadele, sõltumata võimalike kasutajate geograafilisest asukohast liidus, võiks olla elektri- ja soojusenergia siseturule sisenemise või sellel turul konkurentsivõimelise toimimise tingimuseks, olenevalt süsiniku ning süsinikdioksiidi kogumise ja geoloogilise säilitamise suhtelistest hindadest. Seetõttu on asjakohane kehtestada kõnealuse juurdepääsu saamise kord võimalikele kasutajatele. Seda tuleks teha iga liikmesriigi kindlaksmääratud viisil, kohaldades õiglase, avatud ja mittediskrimineeriva juurdepääsu eesmarke ning võttes muu hulgas arvesse transpordi- ja säilitamisvõimsust, mida on võimalik kasutada või mida saab realselt saavutada, samuti rahvusvaheliste ja ühenduse õigusaktide kohaste süsinikdioksiidi vähendamise kohustuste seda osa, mida kavatakse täita süsinikdioksiidi kogumise ja geoloogilise säilitamise kaudu. Süsinikdioksiidi transpordil kasutatavad torujuhtmed peaksid võimaluse korral olema kavandatud selliselt, et lihtsustada juurdepääsu sellisele süsinikdioksiidi voolule, mille koostis vastab mõistlikele miinimumtasemetele. Liikmesriigid peaksid kehtestama ka vaidluste lahendamise mehhanismid, et võimaldada transpordivõrkudele ja säilitamiskohtadele juurdepääsuga seotud vaidluste kiiret lahendamist.
- (39) Tuleb sätestada õigusnormid, millega tagatakse, et süsinikdioksiidi piiriülese transpordi, piiriüleste säilitamiskohtade või piiriüleste säilitamiskomplekside korral täidavad liikmesriikide pädevad asutused ühiselt käesoleva direktiivi ja kõigi teiste ühenduse õigusaktide nõudeid.
- (40) Pädev asutus peaks looma kõigi välja antud säilitamislubade, suletud säilitamiskohtade ja neid ümbritsevate säilitamiskomplekside registri, mis sisaldaks kaarte nende territoriaalse ulatuse kohta, ja seda registrit haldama, kusjuures liikmesriikide pädevad asutused peavad asjakohastes planeerimis- ja loamenetlustes kõnealust registrit arvesse võtma. Registrit tuleks teatada ka komisjonile.
- (41) Liikmesriigid peaksid esitama aruanded käesoleva direktiivi rakendamise kohta küsimustike alusel, mille komisjon koostab vastavalt nõukogu 23. detsembri 1991. aasta direktiivile 91/692/EMÜ teatavate keskkonnanalaste direktiivide rakendamise aruannete ühtlustamise ja ratsionaliseerimise kohta ⁽¹⁾.
- (42) Liikmesriigid peaksid kehtestama eeskirjad käesoleva direktiivi kohaselt vastu võetud siseriiklike õigusnormide rikkumise korral kohaldatavate karistuste kohta. Need karistused peaksid olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad.
- (43) Käesoleva direktiivi rakendamiseks vajalikud meetmed tuleks vastu võtta vastavalt nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsusele 1999/468/EÜ, millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlused ⁽²⁾.
- (44) Komisjonile tuleks eelkõige anda volitus muuta lisasid. Kuna need on üldmeetmed ja nende eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähemolulisi sätteid, tuleb need vastu võtta vastavalt otsuse 1999/468/EÜ artiklis 5a sätestatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.
- (45) Direktiivi 85/337/EMÜ tuleks muuta, et see hõlmaks käesoleva direktiivi kohast süsinikdioksiidi voolu kogumist ja transpordi geoloogilise säilitamise eesmärgil ning säilitamiskohti. Direktiivi 2004/35/EÜ tuleks muuta, et see hõlmaks käesoleva direktiivi kohast säilitamiskohtade käitamist. Direktiivi 2008/1/EÜ tuleks muuta, et see hõlmaks kõnealuse direktiivi kohaldamisalasse kuuluvatest käitistest lähtuva süsinikdioksiidi voolu kogumist geoloogilise säilitamise eesmärgil.

(1) EÜT L 377, 31.12.1991, lk 48.

(2) EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23.

- (46) Käesoleva direktiivi vastuvõtmine peaks tagama keskkonna ja inimeste tervise kõrgetasemelise kaitse süsinikdioksiidi geoloogilise säilitamise põhjustatud ohtude eest. Seetõttu tuleks Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. aprilli 2006. aasta direktiivi 2006/12/EÜ jäätmete kohta ⁽¹⁾ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2006. aasta määrust (EÜ) nr 1013/2006 jäätmesaadetiste kohta ⁽²⁾ muuta, et jätta nende õigusaktide kohaldamisalast välja geoloogilise säilitamise eesmärgil kogutud ja transporditud süsinikdioksiid. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2000. aasta direktiivi 2000/60/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse veepoliitika alane tegevusraamistik, ⁽³⁾ tuleks samuti muuta, et võimaldada süsinikdioksiidi juhtimist soolastes põhjaveekihtides geoloogilise säilitamise eesmärgil. Kõigi selliste süsinikdioksiidi juhtimiste suhtes tuleb kohaldada põhjavee kaitset käsitlevate ühenduse õigusaktide sätteid ning need peavad olema kooskõlas direktiivi 2000/60/EÜ artikli 4 lõike 1 punktiga b ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2006. aasta direktiiviga 2006/118/EÜ, mis käsitleb põhjavee kaitset reostuse ja seisundi halvenemise eest ⁽⁴⁾.
- (47) Üleminek madala süsinikusisaldusega energiatootmisele eeldab, et fossiilkütustel põhineva energiatootmise puhul tehakse uusi investeeringuid viisil, mis soodustab heidete olulist vähenemist. Seetõttu tuleks muuta Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2001. aasta direktiivi 2001/80/EÜ teatavate suurtest põletusseadmetest õhku eralduvate saasteainete piiramise kohta ⁽⁵⁾ ja näha ette, et kõigil ettenähtud võimsusega põletusseadmetel, millele on pärast käesoleva direktiivi jõustumist antud esmane ehitusluba või esmane käitamisluba, peab olema rajatise asukohas piisavalt ruumi süsinikdioksiidi kogumiseks ja kompressiooniks vajalike seadmete jaoks, juhul kui sobivad säilitamiskohad on olemas ning kui süsinikdioksiidi transport ja süsinikdioksiidi kogumise eesmärgil tehtav moderniseerimine on tehniliselt ja majanduslikult teostatav. Transpordi ja moderniseerimise majanduslikku teostatavust tuleks hinnata, võttes moderniseerimise puhul arvesse välditava süsinikdioksiidi eeldatavaid kulusid seoses kohalike konkreetsete tingimustega ning ühenduse saastekvootidega seotud süsinikdioksiidi eeldatavaid kulusid. Prognoosid peaksid tuginema viimastele andmetele; samuti tuleks läbi vaadata tehnilised võimalused ja teostada analüüs seoses määramatuse allikatega hinnangumenetlustes. Pädev asutus peaks kõnealuste nõuete täitmise kindlaks tegema, võttes aluseks käitaja koostatud hinnangu ja muu kättesaadava teabe, eelkõige keskkonna ja inimeste tervise kaitse kohta.
- (48) Komisjon peaks käesoleva direktiivi 30. juuniks 2015 läbi vaatama, võttes arvesse kogemusi, mis on saadud selle rakendamise varases etapis ning tegema vajaduse korral ettepanekuid selle muutmiseks.
- (49) Kuna käesoleva direktiivi eesmärki, nimelt õigusraamistiku loomist süsinikdioksiidi keskkonnoaohutuks säilitamiseks, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada ning selle ulatuse ja toime tõttu on seda parem saavutada ühenduse tasandil, võib ühendus võtta meetmeid kooskõlas asutamislepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (50) Kooskõlas paremat õigusloomet käsitleva institutsioonidevahelise kokkuleppe ⁽⁶⁾ punktiga 34 julgustatakse liikmesriike koostama nende endi jaoks ja ühenduse huvides vastavustabeleid, kus on võimalikult suures ulatuses välja toodud vastavus käesoleva direktiivi ja ülevõtmismeeetmete vahel, ning tegema need üldsusele kättesaadavaks.
- (51) Käesoleva direktiivi kohaldamine ei piira asutamislepingu artiklite 87 ja 88 kohaldamist,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

1. PEATÜKK

SISU, REGULEERIMISALA JA MÕISTED

Artikkel 1

Sisu ja eesmärk

1. Käesoleva direktiiviga luuakse õiguslik raamistik süsinikdioksiidi keskkonnoaohutuks geoloogiliseks säilitamiseks, eesmärgiga toetada võitlust kliimamuutuse vastu.

2. Süsinikdioksiidi keskkonnoaohutu geoloogilise säilitamise eesmärk on süsinikdioksiidi püsiv ladestamine viisil, millega välditakse ning juhul, kui see ei ole võimalik, kõrvaldatakse võimalikult suurel määral negatiivset mõju ning mis tahes ohtu keskkonnale ja inimeste tervisele.

Artikkel 2

Reguleerimisala ja keelud

1. Käesolevat direktiivi kohaldatakse süsinikdioksiidi geoloogilise säilitamisele liikmesriikide territooriumil, nende majandusvööndites ja nende mandrilavadel Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni mereõiguse konventsiooni (UNCLOS) tähenduses.

⁽¹⁾ ELT L 114, 27.4.2006, lk 9. Direktiiv 2006/12/EÜ on tunnistatud kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. novembri 2008. aasta direktiiviga 2008/98/EÜ, mis käsitleb jäätmeid ja millega tunnistatakse kehtetuks teatud direktiivid (ELT L 312, 22.11.2008, lk 3) alates 12. detsembrist 2010.

⁽²⁾ ELT L 190, 12.7.2006, lk 1.

⁽³⁾ EÜT L 327, 22.12.2000, lk 1.

⁽⁴⁾ ELT L 372, 27.12.2006, lk 19.

⁽⁵⁾ EÜT L 309, 27.11.2001, lk 1.

⁽⁶⁾ ELT C 321, 31.12.2003, lk 1.

2. Käesolevat direktiivi ei kohaldata süsinikdioksiidi sellise geoloogilise säilitamise suhtes, mille kavandatav säilitamise kogumaht on väiksem kui 100 kilotonni ja mis toimub teadusuuringute ja arendustegevuse raames või uute toodete ja protsesside katsetamise eesmärgil.

3. Süsinikdioksiidi säilitamine säilitamiskompleksiga säilitamiskohas, mis ulatub väljapoole lõikes 1 osutatud ala, on keelatud.

4. Süsinikdioksiidi säilitamine veesambas on keelatud.

Artikkel 3

Mõisted

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

- 1) „süsinikdioksiidi geoloogiline säilitamine” – süsinikdioksiidi voolu juhtimine maa-alustesse geoloogilistesse formatsioonidesse, millega kaasneb selle säilitamine;
- 2) „veesammas” – veepinnast veekogu põhjaseteteni ulatuv vertikaalselt katkematu veemass;
- 3) „säilitamiskoht” – geoloogilises formatsioonis kindlaksmääratud mahuga ala, mida kasutatakse süsinikdioksiidi geoloogiliseks säilitamiseks, ning selle alaga seonduvad maapealsed rajatised ja sissejuhtimisseadmed;
- 4) „geoloogiline formatsioon” – litostratigraafiline üksus, mille sees võib leida ja kaardistada eristuvaid kivimikihte;
- 5) „leke” – säilitamiskompleksist lähtuv süsinikdioksiidi eraldumine;
- 6) „säilitamiskompleks” – säilitamiskoht ja seda ümbritsev geoloogiline ala, mis võib avaldada mõju üldisele säilitamis-kindlusele ja turvalisusele (s.t sekundaarsed ladestamisformatsioonid);
- 7) „hüdrauliline üksus” – hüdrauliliselt ühendatud poorne ala, kus rõhkude vastastikust toimet on võimalik tehniliste vahenditega mõõta ja mida piiravad voolamistõkked (nt katkestused, stalagmiidid, litoloogilised piirid), formatsiooni kiildumine või eendumine;
- 8) „uuring” – süsinikdioksiidi geoloogilise säilitamise eesmärgil võimalike säilitamiskomplekside hindamine maa-aluste tegevuste abil, nagu näiteks puurimine geoloogilise teabe saamiseks võimalikus säilitamiskompleksis olemasolevate kihtide kohta ning vajaduse korral sissejuhtimiskatsete läbiviimine, et saada andmeid säilitamiskoha kohta;
- 9) „uuringuluba” – kirjalik ja põhjendatud otsus, millega lubatakse läbi viia uuring ja täpsustatakse selle läbiviimise tingimusi ning mille teeb pädev asutus käesoleva direktiivi nõuete kohaselt;
- 10) „käitaja” – füüsiline või juriidiline, avalik-õiguslik või eraisik, kes käitab või kontrollib säilitamiskohta või kellele on sise-riiklike õigusaktide kohaselt antud majanduslik otsustusõigus säilitamiskoha tehnilise toimimise üle;
- 11) „säilitamisluba” – kirjalik ja põhjendatud otsus või otsused, millega lubatakse käitajal teostada süsinikdioksiidi geoloogilist säilitamist säilitamiskohas ja täpsustatakse selle tingimusi ning mille teeb pädev asutus käesoleva direktiivi nõuete kohaselt;
- 12) „oluline muutus” – muutus võrreldes säilitamisloas sätestatuga, mis võib avaldada keskkonnale või inimeste tervisele olulist mõju;
- 13) „süsinikdioksiidi vool” – süsinikdioksiidi kogumisprotsessidest lähtuv ainevool;
- 14) „jäätmед” – direktiivi 2006/12/EÜ artikli 1 lõike 1 punktis a jäätmetena määratletud ained;
- 15) „süsinikdioksiidi voog” – hajuva süsinikdioksiidi ruumala geoloogilises formatsioonis;
- 16) „liikumine” – süsinikdioksiidi liikumine säilitamiskompleksis;
- 17) „oluline eeskirjade eiramine” – eeskirjade eiramine sissejuhtimis- või säilitamistoimingute tegemisel või säilitamiskompleksi seisundi muutusega, millega kaasneb lekkeoht või oht keskkonnale või inimeste tervisele;
- 18) „oluline oht” – kahju tekkimise tõenäosus koos kahju suurusga, mida ei saa jätta arvesse võtmata, ilma et kahjustataks käesoleva direktiivi eesmärki asjaomase säilitamiskoha osas;
- 19) „parandusmeetmed” – meetmed, mis võetakse olulise eeskirjade eiramise kõrvaldamiseks või lekke peatamiseks, et takistada või lõpetada süsinikdioksiidi eraldumist säilitamiskompleksist;
- 20) „säilitamiskoha sulgemine” – asjaomasesse säilitamiskohta süsinikdioksiidi juhtimise lõpetamine;
- 21) „sulgemisjärgne periood” – säilitamiskoha sulgemisele järgnev periood, kaasa arvatud periood pärast vastutuse üleandmist pädevale asutusele;
- 22) „transpordivõrk” – süsinikdioksiidi säilitamiskohta transportimiseks ette nähtud torujuhtmentik, kaasa arvatud sellega seotud pumbajaamad.

2. PEATÜKK

SÄILITAMISKOHTADE VALIMINE JA UURINGULUBA*Artikkel 4***Säilitamiskohtade valimine**

1. Liikmesriikidele jääb õigus määrata piirkonnad, mille hulgast võib käesoleva direktiivi nõuete kohaselt valida säilitamiskohad. See hõlmab liikmesriigi õigust keelduda säilitamisest kas kogu oma territooriumil või selle osades.

2. Liikmesriigid, kes kavatsevad lubada oma territooriumil süsinikdioksiidi geoloogilist säilitamist, hindavad kogu oma territooriumi või territooriumi osade säilitamisvõimsust, sealhulgas lubades läbi viia uuringuid artikli 5 kohaselt. Komisjon võib kõnealuste liikmesriikide vahel korraldada teabe ja parimate tavade vahetamist, tehes seda artiklis 27 sätestatud teabevahetuse raames.

3. Geoloogilise formatsiooni sobivus säilitamiskohaks otsustatakse võimaliku säilitamiskompleksi ja seda ümbritseva ala kirjeldamise ja hindamise kaudu vastavalt I lisas täpsustatud kriteeriumitele.

4. Geoloogiline formatsioon valitakse säilitamiskohaks ainult juhul, kui kavandatud kasutustingimustest kinni pidades puudub oluline lekkeoht ning kui ei esine olulist ohtu keskkonnale või tervisele.

*Artikkel 5***Uuringuluba**

1. Kui liikmesriigid leiavad, et vastavalt artiklile 4 tuleb säilitamiskoha valimiseks vajaliku teabe kogumiseks teostada uuringuid, tagavad nad, et sellised uuringud ei toimu ilma uuringuloata.

Vajaduse korral võidakse uuringuloas ette näha sissejuhtimiskatsede järelevalve.

2. Liikmesriigid tagavad, et uuringuloa taotlemise menetlus on avatud kõigile vajalikku võimsust omavatele üksustele ja et luba antakse välja või sellest keeldutakse objektiivsete, avalikustatud ja mittediskrimineerivate tingimuste alusel.

3. Loa kehtivusaeg ei või olla pikem kui loaga hõlmatud uuringute läbiviimiseks vajalik ajavahemik. Liikmesriigid võivad siiski loa kehtivust pikendada, kui kindlaksmääratud kehtivusajast ei piisa asjaomaste uuringute lõpetamiseks ja kui uuringuid on teostatud kooskõlas loaga. Uuringuluba antakse piiratud maa-alale ja mahule.

4. Uuringuloa omanikul on ainuõigus uurida võimalikku süsinikdioksiidi säilitamiskompleksi. Liikmesriigid tagavad, et loa kehtivusajal ei ole lubatud asjaomase kompleksi konkureeriv kasutus.

3. PEATÜKK

SÄILITAMISLUBA*Artikkel 6***Säilitamisluba**

1. Liikmesriigid tagavad, et säilitamiskohti ei käitata ilma säilitamisloata, et igas säilitamiskohas tegutseb vaid üks käitaja ning et konkureeriv kasutus ei ole säilitamiskohal lubatud.

2. Liikmesriigid tagavad, et säilitamisloa taotlemise menetlus on avatud kõigile vajalikku võimsust omavatele üksustele ja et luba antakse välja objektiivsete, avalikustatud ja läbipaistvate tingimuste alusel.

3. Ilma et see piiraks käesoleva direktiivi nõuete täitmist, antakse konkreetse säilitamiskoha osas säilitamisloa taotlemisel eelisõigus kõnealuse säilitamiskoha uuringuloa omanikule, tingimusel et selle säilitamiskoha uuringud on lõpule viidud, kõik uuringuloas ette nähtud tingimused on täidetud ning säilitamisloa taotlus on tehtud uuringuloa kehtivuse ajal. Liikmesriigid tagavad, et säilitamisloa taotlemise menetluse ajal ei ole lubatud asjaomase kompleksi konkureeriv kasutus.

*Artikkel 7***Säilitamisloa taotlemine**

Taotlus, mis esitatakse pädevale asutusele säilitamisloa saamiseks, sisaldab vähemalt järgmist teavet:

- 1) võimaliku käitaja nimi ja aadress;
- 2) võimaliku käitaja tehnilist pädevust tõendav dokument;
- 3) säilitamiskoha ja säilitamiskompleksi kirjeldus ja eeldatava säilitamise turvalisuse hinnang vastavalt artikli 4 lõigetele 3 ja 4;
- 4) sissejuhitava ja säilitatava süsinikdioksiidi üldkogus, süsinikdioksiidi eeldatavad allikad ja transpordimeetodid, süsinikdioksiidi voolu koostis, sissejuhtimise määrad ja rõhk ning sissejuhtimisseadmete asukoht;
- 5) olulise eeskirjade eiramise vältimiseks kasutatavate meetmete kirjeldus;
- 6) artikli 13 lõike 2 kohane kavandatud seirekava;

- 7) artikli 16 lõike 2 kohane kavandatud parandusmeetmete kava;
- 8) artikli 17 lõike 3 kohane kavandatud esialgne sulgemisjärgne kava;
- 9) direktiivi 85/337/EMÜ artikli 5 kohaselt esitatav teave;
- 10) tõendid selle kohta, et artikliga 19 ette nähtud rahaline või muu samaväärne tagatis on kehtiv enne sissejuhtimise alustamist.
- 4) nõuded süsinikdioksiidi voolu koostisele ja süsinikdioksiidi voolu nõuetele vastavuse tagamise kord vastavalt artiklile 12 ning vajaduse korral süsinikdioksiidi sissejuhtimisele ja säilitamisele esitatavad lisanõuded, mille eesmärgiks on eelkõige ära hoida eeskirjade olulist eiramist;
- 5) heakskiidetud seirekava, kava rakendamise kohustus ja kava ajakohastamise nõuded vastavalt artiklile 13 ning aruandlusnõuded vastavalt artiklile 14;
- 6) nõue teavitada pädevat asutust lekkest või olulisest eeskirjade eiramisest, heakskiidetud parandusmeetmete kava ja kohustus rakendada parandusmeetmete kava lekke või olulise eeskirjade eiramise korral vastavalt artiklile 16;

Artikkel 8

Säilitamisloa andmise tingimused

Pädev asutus annab säilitamisloa välja ainult juhul, kui on täidetud järgmised tingimused:

- 1) pädev asutus on artikli 7 kohaselt esitatud taotluse ja muu asjakohase teabe põhjal veendunud järgmises:
 - a) kõik käesoleva direktiivi ja muude asjakohaste ühenduse õigusaktide asjakohased nõuded on täidetud;
 - b) käitaja on finantsiliselt usaldusväärne ning säilitamiskoha käitamiseks ja kontrollimiseks tehniliselt pädev ja usaldusväärne ning tagatud on käitaja ja kõigi töötajate kutsealane ja tehniline areng ning koolitus;
 - c) juhul kui ühes hüdraulilises üksuses on rohkem kui üks säilitamiskoht, on võimalik rõhkude vastastikune toime selline, et mõlemad säilitamiskohad täidavad üheaegselt käesoleva direktiivi nõudeid;
- 2) pädev asutus on võtnud arvesse vastavalt artiklile 10 esitatud komisjoni arvamust loa kavandi kohta.
- 7) artiklis 17 osutatud sulgemistingimused ja heakskiidetud esialgne sulgemisjärgne kava;
- 8) nõuded säilitamisloa muutmise, läbivaatamise, ajakohastamise ja tühistamise kohta vastavalt artiklile 11;
- 9) rahalise või muu samaväärse tagatise saamise ja olemasolu nõue vastavalt artiklile 19.

Artikkel 10

Säilitamislubade kavandite läbivaatamine komisjonis

1. Liikmesriigid esitavad komisjonile säilitamisloa taotlused ühe kuu jooksul nende kättesaamisest. Samuti esitavad nad muud seonduvad asjaolud, mida pädev asutus võtab arvesse, kui ta teeb otsuse säilitamisloa andmise kohta. Liikmesriigid teavitavad komisjoni kõigist säilitamisloa kavanditest ja muudest asjaoludest, mida võetakse arvesse otsuse kavandi vastuvõtmisel. Komisjon võib esitada oma mittesiduva arvamuse säilitamisloa kavandi kohta nelja kuu jooksul pärast selle kättesaamist. Kui komisjon otsustab arvamust mitte esitada, teavitab ta liikmesriiki ühe kuu jooksul pärast loa kavandi esitamist komisjonile ning põhjendab oma otsust.

2. Pädev asutus teavitab komisjon lõplikust otsusest, esitades põhjenduse juhul, kui tema otsus on komisjoni arvamusest erinev.

Artikkel 9

Säilitamisloa sisu

Säilitamisluba sisaldab vähemalt järgmist teavet:

- 1) käitaja nimi ja aadress;
- 2) säilitamiskoha ja säilitamiskompleksi täpne asukoht ja piirid ning hüdraulilist üksust käsitlev teave;
- 3) säilitamiskoha käitamisele esitatavad nõuded, geoloogilisele säilitamisele kuuluva süsinikdioksiidi lubatud üldkogus, reservuaari maksimaalne rõhk ning maksimaalsed sissejuhtimise määrad ja rõhk;

Artikkel 11

Säilitamisloa muutmine, läbivaatamine, ajakohastamine ja tühistamine

1. Käitaja teavitab pädevat asutust kõigist säilitamiskoha käitamises kavandatud muudatustest, sealhulgas käitajaga seotud muudatustest. Pädev asutus ajakohastab vajaduse korral säilitamisluba või loatingimusi.

2. Liikmesriigid tagavad, et olulisi muudatusi ei rakendata ilma uue või ajakohastatud säilitamisloata, mis on välja antud vastavalt käesolevale direktiivile. Sellisel juhul kohaldatakse direktiivi 85/337/EMÜ II lisa punkti 13 esimest taanet.

3. Pädev asutus vaatab säilitamisloa läbi ja vajaduse korral ajakohastab seda või viimase võimalusena tühistab selle järgmistel juhtudel:

- a) kui teda on artikli 16 lõike 1 kohaselt teavitatud või talle on teada antud lekkest või olulisest eeskirjade eiramisest;
- b) kui artikli 14 kohaselt esitatud aruannetest või artikli 15 kohaselt teostatud keskkonnajärelevalest ilmneb loatingimuste rikkumine või lekke oht või oluline eeskirjade eiramine;
- c) kui ta on teadlik muust käitajapoolsest loatingimuste rikkumisest;
- d) kui see tundub kõige uuemate teadustulemuste ja tehnoloogia arengu põhjal vajalik või
- e) ilma et see piiraks punktide a–d kohaldamist, kui on möödunud viis aastat säilitamisloa andmisest ning seejärel iga kümne aasta järel.

4. Pärast loa tühistamist vastavalt lõikele 3 annab pädev asutus välja uue säilitamisloa või sulgeb säilitamiskoha vastavalt artikli 17 lõike 1 punktile c. Kuni uue säilitamisloa väljaandmise ni võtab pädev asutus ajutiselt üle kõik õiguslikud kohustused, mis on seotud nõuetekohasuse (juhul kui pädev asutus otsustab jätkata süsinikdioksiidi sissejuhtimist) ning seire ja parandusmeetmetega vastavalt käesoleva direktiivi nõuetele, saastekvootide tagastamisega lekke korral vastavalt direktiivile 2003/87/EÜ ning ennetus- ja parandusmeetmetega vastavalt direktiivi 2004/35/EÜ artikli 5 lõikele 1 ja artikli 6 lõikele 1. Pädev asutus nõuab kõik tekkinud kulud sisse endiselt käitajalt, kasutades sealhulgas artiklis 19 osutatud rahalist tagatist. Artikli 17 lõike 1 punkti c kohase säilitamiskoha sulgemise korral kohaldatakse artikli 17 lõiget 4.

4. PEATÜKK

KÄITAMINE, SULGEMINE JA SULGEMISJÄRGSED KOHUSTUSED

Artikkel 12

Nõuded süsinikdioksiidi voolu kohta ja nõuetele vastavuse tagamise kord

1. Süsinikdioksiidi vool koosneb valdavalt süsinikdioksiidist. Seetõttu ei tohi sellesse lisada mingeid jäätmeid ega muid aineid eesmärgiga need jäätmed või muud ained kõrvaldada. Süsinikdioksiidi vool võib siiski sisaldada allika-, kogumis- või juhtimisprotsessiga juhuslikult kaasnevaid aineid ning seireaineid, mis on lisatud, et teostada seiret ja kontrolli süsinikdioksiidi liikumise

üle. Kõigi juhuslike ja lisatud ainete kontsentratsioon jääb allapoole taset, mis:

- a) rikuks säilitamiskoha või asjakohase transpordiinfrastruktuuri terviklikkust;
- b) ohustaks oluliselt keskkonda või inimeste tervist või
- c) rikuks kohaldatavate ühenduse õigusaktide nõudeid.

2. Komisjon kehtestab vajadusel suunised, millega aidatakse määrata juhtumipõhiselt kohaldatavad tingimused lõikes 1 sätestatud nõuete järgimiseks.

3. Liikmesriigid tagavad, et käitaja:

- a) aktsepteerib ja juhib sisse üksnes sellist süsinikdioksiidi voolu, mille kohta on teostatud koostise analüüs, sealhulgas söövitavate ainete osas, ning riskihindamine, ja üksnes juhul, kui viimane on näidanud, et saastatuse tase on kooskõlas lõikes 1 osutatud tingimustega;
- b) peab registrit tarnitud ja sisse juhitud süsinikdioksiidi voolu koguste ja omaduste kohta, sealhulgas kõnealuse voolu koostise kohta.

Artikkel 13

Seire

1. Liikmesriigid tagavad, et käitaja teostab süsinikdioksiidi sissejuhtimisseadmete, säilitamiskompleksi (kaasa arvatud võimaluse korral süsinikdioksiidi voo) ja vajaduse korral ümbritseva keskkonna seiret järgmistel põhjustel:

- a) võrdlemaks süsinikdioksiidi ja geoloogilise formatsiooni vee tegelikku ja modelleeritud käitumist säilitamiskohas;
- b) tuvastamiseks eeskirjade olulist eiramist;
- c) avastamiseks süsinikdioksiidi liikumist;
- d) avastamiseks süsinikdioksiidi leket;
- e) avastamiseks ümbritsevale keskkonnale (sealhulgas eelkõige joogiveele), elanikkonnale või ümbritseva biosfääri kasutajatele avalduvat märkimisväärt kahjulikku mõju;
- f) hindamiseks artikli 16 kohaselt võetud parandusmeetmete tõhusust;
- g) ajakohastamiseks säilitamiskompleksi lühi- ja pikaajalise turvalisuse ja terviklikkuse hindamist, mis hõlmab selle hindamist, kas säilitatav süsinikdioksiid on täielikult ja püsivalt ladestatud.

2. Seire põhineb seirekaval, mille käitaja koostab II lisas sätestatud nõuete kohaselt ning mis sisaldab seire üksikasju vastavalt juhiste, mis on kehtestatud vastavalt direktiivi 2003/87/EÜ artiklile 14 ja artikli 23 lõikele 2; seirekava esitatakse käesoleva direktiivi artikli 7 punkti 6 kohaselt pädevale asutusele ja pädev asutus kiidab selle heaks artikli 9 punkti 5 kohaselt. Kava ajakohastatakse II lisas sätestatud nõuete kohaselt ja igal juhul iga viie aasta järel, et võtta arvesse muutusi lekkeohu hindamises, muutusi keskkonna ja inimeste tervise seotud riskihinnangus, uusi teaduslikke andmeid ning täiendusi, mida on tehtud parimasse olemasolevasse tehnoloogiasse. Ajakohastatud kavad esitatakse uuesti heakskiitmiseks pädevale asutusele.

Artikkel 14

Käitaja aruandlus

Käitaja esitab pädevale asutusele viimase kindlaksmääratud sagedusega, kuid igal juhul vähemalt kord aastas:

1. kõik aruandeperioodil artikli 13 kohaselt teostatud seire tulemused, sealhulgas teabe kasutatud seiretehnoloogia kohta;
2. teabe aruandeperioodil tarnitud ja sissejuhitud süsinikdioksiidi voolu koguse ja omaduste, sealhulgas kõnealuse voolu koostise kohta, mis on registreeritud artikli 12 lõike 3 punkti b kohaselt;
3. artikli 19 ja artikli 9 punkti 9 kohase rahalise tagatise määramist ja olemasolu tõendava dokumendi;
4. kõik muud andmed, mida pädev asutus peab oluliseks, et hinnata säilitamisloa tingimuste täitmist ja täiendada teadmisi süsinikdioksiidi käitumisest säilitamiskohas.

Artikkel 15

Kontroll

1. Liikmesriigid tagavad, et pädevad asutused loovad kõiki käesoleva direktiivi reguleerimisalasse kuuluvaid säilitamiskomplekse hõlmava korraliste ja erakorraliste kontrollide süsteemi, et kontrollida ja edendada käesoleva direktiivi nõuete järgimist ja teostada järelevalvet keskkonnale ja inimeste tervisele avalduva mõju üle.
2. Kontroll peaks hõlmama selliseid tegevusi nagu kontrollkäigud maapealsetesse rajatistesse, kaasa arvatud süsinikdioksiidi sissejuhtimiseadmete juurde, käitaja teostatud sissejuhtimis- ja seiretoimingute hindamine ja kõigi asjakohaste, käitaja valduses olevate dokumentide kontrollimine.
3. Korralist kontrolli teostatakse vähemalt kord aastas, kuni sulgemisest on möödunud kolm aastat, ning seejärel iga viie aasta järel, kuni vastutus on üle läinud pädevale asutusele. See hõlmab

asjakohaseid sissejuhtimis- ja seireseadmeid ning kõiki olulisi, säilitamiskompleksist tingitud mõjusid keskkonnale ja inimeste tervisele.

4. Erakorralist kontrolli teostatakse:

- a) kui pädevat asutust on artikli 16 lõike 1 kohaselt teavitatud või talle on teada antud lekkest või olulisest eeskirjade eiramisest;
- b) kui artikli 14 kohaselt koostatud aruannetest on ilmnenud loatingimuste ebapiisav täitmine;
- c) et uurida tõsiseid kaebusi, mis seonduvad mõjuga keskkonnale või inimeste tervisele;
- d) muul juhul, kui pädev asutus peab seda asjakohaseks.

5. Pädev asutus koostab pärast iga kontrolli aruande selle tulemuste kohta. Aruandes hinnatakse käesoleva direktiivi nõuete täitmist ja otsustatakse, kas on vaja võtta edasisi meetmeid. Aruande edastatakse asjaomasele käitajale ja avalikustatakse kooskõlas ühenduse asjakohaste õigusaktidega kahe kuu jooksul pärast kontrolli.

Artikkel 16

Lekke või olulise eeskirjade eiramise korral kohaldatavad meetmed

1. Liikmesriigid tagavad, et lekke või olulise eeskirjade eiramise korral teavitab käitaja kohe pädevat asutust ja võtab vajalikud parandusmeetmed, sealhulgas meetmed, mis seonduvad inimeste tervise kaitsega. Lekke või olulise eeskirjade eiramise, millega kaasneb lekkeoht, korral teavitab käitaja samuti direktiivi 2003/87/EÜ kohast pädevat asutust.
2. Lõikes 1 osutatud parandusmeetmete kohaldamisel tugineakse vähemalt parandusmeetmete kavale, mis esitatakse artikli 7 punkti 7 kohaselt pädevale asutusele ja mille pädev asutus kiidab heaks artikli 9 punkti 6 kohaselt.
3. Pädev asutus võib igal ajal nõuda, et käitaja võtaks vajalikud parandusmeetmed ning meetmed, mis seonduvad inimeste tervise kaitsega. Kõnealused meetmed võivad täiendada parandusmeetmete kavas sätestatud parandusmeetmeid või neist erineda. Samuti võib pädev asutus igal ajal ise parandusmeetmeid kohaldada.
4. Kui käitaja ei kohalda vajalikke parandusmeetmeid, kohaldab pädev asutus vajalikke parandusmeetmeid ise.
5. Pädev asutus nõuab käitajalt sisse kulud, mis on tekkinud seoses lõigetes 3 ja 4 osutatud meetmetega, kasutades sealhulgas artikli 19 kohast rahalist tagatist.

Artikkel 17

Sulgemine ja sulgemisjärgsed kohustused

1. Säilitamiskoht suletakse:
 - a) kui on täidetud loas sätestatud asjakohased tingimused;
 - b) käitaja põhjendatud taotlusel pärast pädevalt asutuselt loa saamist või
 - c) kui pädev asutus otsustab nii pärast artikli 11 lõike 3 kohast säilitamisloa tühistamist.
2. Pärast säilitamiskoha sulgemist lõike 1 punkti a või b kohaselt jääb käitaja vastutavaks seire, aruandluse ja parandusmeetmete võtmise eest vastavalt käesoleva direktiivi nõuetele ning vastutavaks kõigi kohustuste täitmise eest, mis on seotud saastekvootide tagastamisega lekke korral vastavalt direktiivile 2003/87/EÜ ning ennetus- ja parandusmeetmete võtmise eest vastavalt direktiivi 2004/35/EÜ artiklitele 5–8, kuni vastutus säilitamiskoha eest on käesoleva direktiivi artikli 18 lõigete 1–5 kohaselt üle antud pädevale asutusele. Käitaja vastutab ka säilitamiskoha hermetiseerimise ja süsinikdioksiidi sissejuhtimisseadmete eemaldamise eest.
3. Lõikes 2 osutatud kohustuste täitmisel tuginetakse sulgemisjärgsele kavale, mille käitaja koostab parimate tavade alusel ja vastavalt II lisas sätestatud nõuetele. Esialgne sulgemisjärgne kava esitatakse artikli 7 punkti 8 kohaselt pädevale asutusele ja pädev asutus kiidab artikli 9 punkti 7 kohaselt selle heaks. Enne käesoleva artikli lõike 1 punkti a või b kohast säilitamiskoha sulgemist:
 - a) ajakohastatakse vajaduse korral sulgemisjärgset kava, võttes arvesse riskianalüüsi, parimaid tavasid ja tehnoloogია arengut;
 - b) esitatakse sulgemisjärgne kava heakskiitmiseks pädevale asutusele ja
 - c) pädev asutus kiidab selle heaks lõpliku sulgemisjärgse kavana.
4. Pärast säilitamiskoha sulgemist lõike 1 punkti c kohaselt vastutab pädev asutus seire ja parandusmeetmete võtmise eest vastavalt käesoleva direktiivi nõuetele ning kõigi kohustuste täitmise eest, mis on seotud saastekvootide tagastamisega lekke korral vastavalt direktiivile 2003/87/EÜ, ning ennetus- ja parandusmeetmete võtmise eest vastavalt direktiivi 2004/35/EÜ artikli 5 lõikele 1 ja artikli 6 lõikele 1. Pädev asutus järgib käesoleva direktiivi kohaseid sulgemisjärgseid nõudeid esialgse sulgemisjärgse kava alusel, millele on osutatud käesoleva artikli lõikes 3 ning mida vajaduse korral ajakohastatakse.
5. Pädev asutus nõuab käitajalt sisse kulud, mis on tekkinud seoses lõikes 4 osutatud meetmetega, kasutades sealhulgas artikli 19 kohast rahalist tagatist.

Artikkel 18

Vastutuse üleandmine

1. Kui säilitamiskoht on artikli 17 lõike 1 punkti a või b kohaselt suletud, antakse kõik õiguslikud kohustused, mis on seotud seire ja parandusmeetmetega vastavalt käesoleva direktiivi nõuetele, saastekvootide tagastamisega lekke korral vastavalt direktiivile 2003/87/EÜ ning ennetus- ja parandusmeetmetega vastavalt direktiivi 2004/35/EÜ artikli 5 lõikele 1 ja artikli 6 lõikele 1, üle pädevale asutusele kas viimase algatusel või käitaja taotluse alusel, kui on täidetud järgmised tingimused:
 - a) kõigist olemasolevatest tõenditest ilmneb, et säilitatav süsinikdioksiid ladestatakse täielikult ja püsivalt;
 - b) möödunud on minimaalne ajavahemik, mille määrab kindlaks pädev asutus. Kõnealuse minimaalse ajavahemiku keskus on vähemalt 20 aastat, välja arvatud siis, kui pädev asutus on veendunud, et punktis a osutatud kriteerium on täidetud enne kõnealuse ajavahemiku lõppu;
 - c) artiklis 20 osutatud rahalised kohustused on täidetud;
 - d) säilitamiskoht on hermetiseeritud ja süsinikdioksiidi sissejuhtimisseadmed on eemaldatud.
2. Käitaja koostab aruande, milles tõendab lõike 1 punktis a osutatud tingimuse täitmist, ning esitab selle pädevale asutusele vastutuse üleandmise heakskiitmiseks. See aruanne sisaldab vähemalt järgmist teavet:
 - a) sissejuhitud süsinikdioksiidi tegeliku käitumise vastavus modelleeritud käitumisega;
 - b) mis tahes tuvastatava lekke puudumine;
 - c) tõendus selle kohta, et säilitamiskohaga seotud arengud toovad kaasa pikaajalise stabiilsuse.

Komisjon võib kehtestada suunised esimese lõigu punktides a, b ja c osutatud asjaolude hindamiseks, rõhutades suunistes kogu mõju tehnilistele kriteeriumitele, mis on oluline, et kindlaks määrata lõike 1 punktis b osutatud minimaalsed ajavahemikud.

3. Kui pädev asutus otsustab, et lõike 1 punktides a ja b osutatud tingimused on täidetud, koostab ta otsuse kavandi vastutuse üleandmise heakskiitmise kohta. Otsuse kavandis täpsustatakse meetod, mille abil määratakse kindlaks lõike 1 punktis d osutatud tingimuste täitmine ning täpsustatakse säilitamiskoha hermetiseerimise ja süsinikdioksiidi sissejuhtimisseadmete eemaldamise ajakohastatud nõuded.

Kui pädev asutus otsustab, et lõike 1 punktides a ja b osutatud tingimused ei ole täidetud, teavitab ta käitajat oma otsuse aluseks olevatest põhjustest.

4. Liikmesriigid teevad lõikes 2 osutatud aruanded komisjonile kättesaadavaks ühe kuu jooksul alates nende kättesaamisest. Samuti teevad nad kättesaadavaks muud seonduvad asjaolud, mida pädev asutus võtab arvesse otsuse kavandi koostamisel vastutuse üleandmise heakskiitmise kohta. Liikmesriigid teavitavad komisjoni kõigist heakskiitvate otsuste kavanditest, mille pädev asutus koostab lõike 3 kohaselt, kaasa arvatud muudest asjaoludest, mida võetakse otsust tehes arvesse. Komisjon võib esitada oma mittemidusa arvamuse heakskiitvate otsuste kavandite kohta nelja kuu jooksul pärast nende kättesaamist. Kui komisjon otsustab arvamust mitte esitada, teavitab ta liikmesriiki ühe kuu jooksul pärast heakskiitva otsuse kavandi esitamist komisjonile ning põhjendab oma otsust.

5. Kui pädev asutus otsustab, et lõike 1 punktides a–d osutatud tingimused on täidetud, võtab ta vastu lõpliku otsuse ning teavitab käitajat oma otsusest. Pädev asutus teavitab samuti komisjoni lõplikust otsusest, esitades põhjenduse juhul, kui otsus on komisjoni arvamusest erinev.

6. Pärast vastutuse üleandmist lõpetatakse artikli 15 lõikes 3 ette nähtud korraline kontroll ja seire taset võib vähendada tasemeni, mis võimaldab kindlaks teha lekkeid või olulist eeskirjade eiramist. Kui tehakse kindlaks leke või oluline eeskirjade eiramine, muudetakse seiret intensiivsemaks, et hinnata probleemi ulatust ja parandusmeetmete tõhusust.

7. Käitaja süü korral, sealhulgas puudulike andmete esitamise, asjakohase teabe varjamise, hooletuse, teadliku pettuse või nõuetekohase hoolsuse täitmatajätmise korral, nõuab pädev asutus pärast vastutuse üleandmist tekkinud kulud sisse endiselt käitajalt. Ilma et see piiraks artikli 20 kohaldamist, ei nõuta pärast vastutuse üleandmist sisse mingeid muid kulusid.

8. Kui säilitamiskoht on suletud artikli 17 lõike 1 punkti c kohaselt, loetakse vastutuse üleandmine toimunuks, kui olemasolevatest tõenditest ilmneb, et säilitatav süsinikdioksiid ladestatakse täielikult ja püsivalt, ning pärast säilitamiskoha hermetiseerimist ja süsinikdioksiidi sissejuhtimisseadmete eemaldamist.

Artikkel 19

Rahaline tagatis

1. Liikmesriigid tagavad, et võimalik käitaja esitab liikmesriikide kehtestatud korra alusel tõendid rahalise või muu samaväärse tagatise olemasolu kohta osana säilitamisloa taotluse esitamisest. Selle eesmärgiks on tagada kõigi käesoleva direktiivi kohaselt väljaantud loast tulenevate kohustuste, kaasa arvatud sulgemise ja sulgemisjärgsete nõuete ning säilitamiskoha direktiivi 2003/87/EÜ kohaldamisalasse lisamisest tulenevate kõigi kohustuste täitmine. Kõnealune rahaline tagatis peab olema kehtiv enne sissejuhtimise alustamist.

2. Rahalist tagatist kohandatakse korrapäraselt, et võtta arvesse muutusi lekkeohu hindamises ja hinnangulisi kulusid, mis tulenevad kõigist käesoleva direktiivi kohaselt väljaantud loast tulenevatest kohustustest ning kõigist säilitamiskoha direktiivi 2003/87/EÜ kohaldamisalasse lisamisest tulenevatest kohustustest.

3. Lõikes 1 nimetatud rahaline või muu samaväärne tagatis on jätkuvalt kehtiv pärast seda, kui:

- a) säilitamiskoht on artikli 17 lõike 1 punkti a või b kohaselt suletud, kuni vastutus säilitamiskoha eest on artikli 18 lõigete 1–5 kohaselt üle antud pädevale asutusele;
- b) säilitamisluba on artikli 11 lõike 3 kohaselt tühistatud:
 - i) kuni on välja antud uus säilitamisluba;
 - ii) kui säilitamiskoht on suletud artikli 17 lõike 1 punkti c kohaselt, kuni vastutus on artikli 18 lõike 8 kohaselt üle antud, tingimusel et artiklis 20 osutatud rahalised kohustused on täidetud.

Artikkel 20

Finantsmehhanism

1. Liikmesriigid tagavad, et käitaja teeb vastavalt liikmesriikide kehtestatud korrale enne artikli 18 kohast vastutuse üleandmist pädevale asutusele rahalise makse. Käitaja rahalise makse korral võetakse arvesse I lisas osutatud kriteeriume ning asjaolusid süsinikdioksiidi eelneva säilitamise kohta, mille abil saab kindlaks teha kohustused pärast vastutuse üleandmist, ning see rahaline makse katab vähemalt eeldatavad seirekulud 30 aasta jooksul. Rahalist makset võidakse kasutada selliste kulude katmiseks, mida pädev asutus on kandnud pärast vastutuse üleandmist, et tagada süsinikdioksiidi täielik ja püsiv ladestamine geoloogilistes säilitamiskohtades pärast vastutuse üleandmist.

2. Komisjon võib kehtestada suunised lõikes 1 osutatud kulude hindamiseks; need suunised töötatakse välja koostöös liikmesriikidega, et tagada käitajatele läbipaistvus ja prognoositavus.

5. PEATÜKK

KOLMANDATE ISIKUTE JUURDEPÄÄS

Artikkel 21

Juurdepääs transpordivõrgule ja säilitamiskohtadele

1. Liikmesriigid võtavad asjakohased meetmed tagamaks, et võimalikel kasutajatel on vastavalt lõigetele 2, 3 ja 4 juurdepääs transpordivõrkudele ja säilitamiskohtadele toodetud ja kogutud süsinikdioksiidi geoloogilise säilitamise eesmärgil.

2. Lõikes 1 osutatud juurdepääs tagatakse liikmesriigi poolt kindlaksmääratud korras, mis on läbipaistev ja mittediskrimineeriv. Liikmesriik kohaldab õiglase ja avatud juurdepääsu eesmärke, võttes arvesse:

- a) olemasolevat või reaalset saavutatavat säilitamisvõimsust artikli 4 alusel kindlaksmääratud piirkondades ning olemasolevat ja reaalset saavutatavat transpordijõudlust;
- b) oma osa rahvusvaheliste õigusaktide ja ühenduse õigusaktide kohastest süsinikdioksiidiheite vähendamise kohustustest, mida ta kavatseb täita süsinikdioksiidi kogumise ja geoloogilise säilitamise kaudu;
- c) vajadust keelata juurdepääs, kui tehnilisi nõudeid ei ole võimalik mõistlikul viisil täita;
- d) vajadust arvestada säilitamiskoha või transpordivõrgu omaniku või käitaja nõuetekohaselt põhjendatud mõistlike vajadustega ja kõigi teiste säilitamiskoha või võrgu või sellega seotud töötus- või käitlusrajatiste kasutajate huvidega, keda see võib mõjutada.

3. Transpordivõrgu käitajad ja säilitamiskohtade käitajad võivad juurdepääsust keelduda, kui neil puudub vajalik võimsus. Sellist keeldumist tuleb nõuetekohaselt põhjendada.

4. Liikmesriigid võtavad asjakohased meetmed tagamaks, et käitaja, kes on võimsuse või ühenduse puudumise tõttu juurdepääsust keeldunud, teeb vajalikud parandused, kui need on majanduslikult otstarbekad või kui potentsiaalne tarbija on nõus nende eest tasuma, tingimusel et see ei avalda kahjulikku mõju süsinikdioksiidi transpordi ja geoloogilise säilitamise keskkonnaohutusele.

Artikkel 22

Vaidluste lahendamine

1. Liikmesriigid kehtestavad vaidluste lahendamise korra ja tagavad osapooltest sõltumatu asutuse olemasolu, kellel on juurdepääs asjakohasele teabele, et võimaldada transpordivõrkudele ja säilitamiskohtadele juurdepääsuga seotud vaidluste kiiret lahendamist, võttes arvesse artikli 21 lõikes 2 osutatud kriteeriume ja nende isikute arvu, kes võivad olla seotud läbirääkimistega sellise juurdepääsu tingimuste üle.

2. Piiriülelised vaidlused lahendatakse selles liikmesriigis kehtiva vaidluste lahendamise korra alusel, kelle jurisdiktsiooni alla kuulub transpordivõrk või säilitamiskoht, millele ei võimaldata juurdepääsu. Kui piiriüleste vaidluste korral kuulub asjaomane transpordivõrk või säilitamiskoht mitme liikmesriigi alluvusse, konsulteerivad need liikmesriigid omavahel, et tagada käesoleva direktiivi järjekindel kohaldamine.

6. PEATÜKK

ÜLDSÄTTED

Artikkel 23

Pädev asutus

Liikmesriigid asutavad või määravad pädeva asutuse või pädevad asutused, kes vastutavad käesoleva direktiiviga kehtestatud kohustuste täitmise eest. Mitme pädeva asutuse määramise korral kehtestavad liikmesriigid korra, mille alusel koordineeritakse kõnealuste asutuste poolt käesoleva direktiivi kohaselt tehtavat tööd.

Artikkel 24

Piiriülene koostöö

Süsinikdioksiidi piiriülese transpordi, piiriüleste säilitamiskohtade või piiriüleste säilitamiskomplekside korral täidavad asjaomaste liikmesriikide pädevad asutused käesoleva direktiivi ja muude asjaomaste ühenduse õigusaktide nõudeid ühiselt.

Artikkel 25

Registrid

1. Pädev asutus loob ja haldab järgmisi registreid:

- a) välja antud säilitamislubade register ning
- b) kõigi suletud säilitamiskohtade ja neid ümbritsevate säilitamiskomplekside alaline register, mis sisaldab kaarte nende territoriaalse ulatuse kohta ning kättesaadavat teavet, mille alusel on võimalik hinnata, kas säilitatav süsinikdioksiid lastatakse täielikult ja püsivalt.

2. Liikmesriikide pädevad asutused võtavad lõikes 1 osutatud registreid arvesse asjaomases planeerimistegevuses ja lubades mis tahes tegevust, mis võib mõjutada süsinikdioksiidi geoloogilist säilitamist registreeritud säilitamiskohtades või mida selline säilitamine võib mõjutada.

Artikkel 26

Üldsuse teavitamine

Liikmesriigid teevad üldsusele kättesaadavaks keskkonnavalase teabe, mis seondub süsinikdioksiidi geoloogilise säilitamisega, kooskõlas kohaldatavate ühenduse õigusaktidega.

Artikkel 27

Liikmesriikide aruandlus

1. Liikmesriigid esitavad iga kolme aasta järel komisjonile aruande käesoleva direktiivi rakendamise kohta, sealhulgas artikli 25 lõike 1 punktis b osutatud registri kohta. Esimene aruanne esitatakse komisjonile 30. juuniks 2011. Aruanne koostatakse küsimustiku või vormi alusel, mille komisjon koostab vastavalt direktiivi 91/692/EMÜ artiklis 6 osutatud menetlusele. Küsimustik või vorm saadetakse liikmesriikidele vähemalt kuus kuud enne aruande esitamise tähtaega.

2. Komisjon korraldab liikmesriikide pädevate asutuste vahelise teabevahetuse käesoleva direktiivi rakendamise kohta.

Artikkel 28

Karistused

Liikmesriigid kehtestavad eeskirjad karistuste kohta, mida kohaldatakse käesoleva direktiivi kohaselt vastuvõetud liikmesriigi õigusnormide rikkumise korral, ning võtavad kõik vajalikud meetmed nende rakendamise tagamiseks. Ettenähtud karistused peavad olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad. Liikmesriigid teavitavad komisjoni nendest sätetest hiljemalt 25. juuni 2011 ja annavad viivitamata teada kõikidest nende hilisematest muudatustest.

Artikkel 29

Lisade muutmine

Lisade muutmiseks võidakse vastu võtta meetmeid. Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähemolulisi sätteid, võetakse vastu vastavalt artikli 30 lõikes 2 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

Artikkel 30

Komiteemenetlus

1. Komisjoni abistab kliimamuutuste komitee.
2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikli 5a lõikeid 1–4 ja artiklit 7, võttes arvesse selle otsuse artikli 8 sätteid.

7. PEATÜKK

MUUDATUSED

Artikkel 31

Direktiivi 85/337/EMÜ muutmine

Direktiivi 85/337/EMÜ muudetakse järgmiselt.

- 1) I lisa muudetakse järgmiselt:
 - a) punkt 16 asendatakse järgmisega:

„16. Torujuhtmed läbimõõduga üle 800 mm ja pikkusega üle 40 km:

 - gaasi, nafta või kemikaalide edastamiseks ning
 - geoloogilise säilitamise eesmärgil süsinikdioksiidi voolu edastamiseks, kaasa arvatud nendega seotud pumbajaamad.”;
 - b) lisatakse järgmised punktid:

„23. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2009. aasta direktiivi 2009/31/EÜ (milles käsitletakse süsinikdioksiidi (*) geoloogilist säilitamist) kohased säilitamiskohad.

24. Rajatised käesoleva lisa kohaldamisalasle kuuluva test rajatistest lähtuva süsinikdioksiidi voolu kogumiseks geoloogilise säilitamise eesmärgil vastavalt direktiivile 2009/31/EÜ või kui süsinikdioksiidi kogumise aastane kogumaht on vähemalt 1,5 megatonni.

(*) ELT L 140, 5.6.2009 lk 114.”.

- 2) II lisa muudetakse järgmiselt:
 - a) punkti 3 lisatakse järgmine alapunkt:
 - i) rajatised käesoleva direktiivi I lisa kohaldamisalasle mittekuuluvatest rajatistest lähtuva süsinikdioksiidi voolu kogumiseks geoloogilise säilitamise eesmärgil vastavalt direktiivile 2009/31/EÜ.”;
 - b) punkti 10 alapunkt i asendatakse järgmisega:
 - i) Nafta- ja gaasitorujuhtmetega seotud rajatised ning geoloogilise säilitamise eesmärgil süsinikdioksiidi voolu edastamiseks mõeldud torujuhtmed (I lisaga hõlmamata tööd).”

Artikkel 32

Direktiivi 2000/60/EÜ muutmine

Direktiivi 2000/60/EÜ artikli 11 lõike 3 punkti j kolmanda taande järele lisatakse järgmine taane:

„— süsinikdioksiidi voolu juhtimine säilitamise eesmärgil geoloogilistesse formatsioonidesse, mis loomulikel põhjustel on jäädavalt ebasobivad muuks eesmärgiks, kui selline juhtimine on kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2009. aasta direktiiviga 2009/31/EÜ, milles käsitletakse süsinikdioksiidi (*) geoloogilist säilitamist, või kõnealuse direktiivi reguleerimisalast välja jäetud vastavalt selle artikli 2 lõikele 2;

(*) ELT L 140, 5.6.2009 lk 114.”.

Artikkel 33

Direktiivi 2001/80/EÜ muutmine

Direktiivi 2001/80/EÜ lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 9a

1. Liikmesriigid tagavad, et käitajad, kes käitavad vähemalt 300 megavattise elektrilise nimivõimsusega põletusseadmeid, millele on pärast Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2009. aasta direktiivi 2009/31/EÜ (milles käsitletakse süsinikdioksiidi (*) geoloogilist säilitamist) jõustumist antud esmane ehitusluba või, sellise menetluse puudumisel, esmane tegevusluba, on hinnanud, kas järgmised tingimused on täidetud:

— sobivad säilitamiskohad on kättesaadavad;

- transpordivahendite kasutamine on tehniliselt ja majanduslikult võimalik;
- süsinikdioksiidi kogumise moderniseerimine on tehniliselt ja majanduslikult võimalik.

2. Kui lõikes 1 esitatud tingimused on täidetud, tagab pädev asutus, et käitise asukohas on piisavalt ruumi süsinikdioksiidi kogumiseks ja kompressiooniks vajalike seadmete jaoks. Pädev asutus otsustab, kas tingimused on täidetud, võttes aluseks lõikes 1 osutatud hinnangu ja muu kättesaadava teabe, eelkõige keskkonnana ja inimeste tervise kaitset käsitleva teabe.

(*) ELT L 140, 5.6.2009 lk 114".

Artikkel 34

Direktiivi 2004/35/EÜ muutmine

Direktiivi 2004/35/EÜ III lisasse lisatakse järgmine punkt:

„14. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2009. aasta direktiivi 2009/31/EÜ (milles käsitletakse süsinikdioksiidi (*) geoloogilist säilitamist) kohane säilitamiskohtade käitamine;

(*) ELT L 140, 5.6.2009 lk 114".

Artikkel 35

Direktiivi 2006/12/EÜ muutmine

Direktiivi 2006/12/EÜ artikli 2 lõike 1 punkt a asendatakse järgmisega:

„a) välisõhku paisatavad gaasilised heited ning geoloogilise säilitamise eesmärgil kogutud ja transporditud ning geoloogiliselt säilitatav süsinikdioksiid (*) vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2009. aasta direktiivile 2009/31/EÜ, milles käsitletakse süsinikdioksiidi geoloogilist säilitamist, või mis on kõnealuse direktiivi reguleerimisalast välja jäetud vastavalt selle artikli 2 lõikele 2;

(*) ELT L 140, 5.6.2009 lk 114".

Artikkel 36

Määruse (EÜ) nr 1013/2006 muutmine

Määruse (EÜ) nr 1013/2006 artikli 1 lõikesse 3 lisatakse järgmine punkt:

„h) süsinikdioksiidi saadetised geoloogilise säilitamise eesmärgil vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2009. aasta direktiivile 2009/31/EÜ, milles käsitletakse süsinikdioksiidi (*) geoloogilist säilitamist;

(*) ELT L 140, 5.6.2009 lk 114".

Artikkel 37

Direktiivi 2008/1/EÜ muutmine

Direktiivi 2008/1/EÜ I lisasse lisatakse järgmine punkt:

„6.9. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2009. aasta direktiivi 2009/31/EÜ (milles käsitletakse süsinikdioksiidi

geoloogilist säilitamist) kohane käesoleva direktiivi reguleerimisalasse kuuluvatest käitistest lähtuva süsinikdioksiidi (*) voolu kogumine geoloogilise säilitamise eesmärgil.

(*) ELT L 140, 5.6.2009 lk 114".

8. PEATÜKK

LÖPPSÄTTED

Artikkel 38

Läbivaatamine

1. Komisjon edastab Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande käesoleva direktiivi rakendamise kohta üheksa kuu jooksul pärast artiklis 27 osutatud aruannete saamist.

2. Hiljemalt 31. märtsiks 2015 edastatavas aruandes, mille koostamisel võetakse arvesse käesoleva direktiivi rakendamise ning süsinikdioksiidi kogumise ja geoloogilise säilitamise käigus saadud kogemusi ning tehnilist arengut ja kõige uuemaid teaduslikke andmeid, hindab komisjon eelkõige järgmist:

- kas piisavalt on tõendatud süsinikdioksiidi püsiv ladestamine viisil, millega välditakse või võimaluste piires vähendatakse negatiivset mõju keskkonnale ja mis tahes ohtu inimeste tervisele ning kas on piisavalt tõendatud süsinikdioksiidi kogumise ja geoloogilise säilitamise ohutus keskkonnale ja inimeste tervisele;
- kas on endiselt vaja kasutada menetlust, mida kasutatakse komisjonis säilitamislubade kavandite läbivaatamisel, millele on osutatud artiklis 10, ja vastutuse üleandmist käsitlevate otsuste kavandite läbivaatamisel, millele on osutatud artiklis 18;
- kogemusi, mida on omandatud artiklis 12 osutatud süsinikdioksiidi voolule kehtestatud nõuete ja neile vastavuse tagamise korda käsitlevate sätete kohaldamisel;
- kogemusi, mida on omandatud artiklites 21 ja 22 osutatud kolmandate isikute juurdepääsu käsitlevate sätete kohaldamisel ning artiklis 24 osutatud piiriülest koostööd käsitlevate sätete kohaldamisel;
- sätteid, mida kohaldatakse direktiivi 2001/80/EÜ artiklis 9a osutatud põletusseadmete suhtes, mille elektriline nimivõimsus on vähemalt 300 megavatti;
- süsinikdioksiidi geoloogilise säilitamise võimalusi kolmandates riikides;

— I ja II lisas osutatud kriteeriumide edasiarendamist ja ajakohastamist;

- kogemusi, mis on saadud seoses stiimulitega süsinikdioksiidi kogumise ja geoloogilise säilitamise kohaldamiseks biomassi põletavates kütistes;
- vajadust täiendavalt reguleerida süsinikdioksiidi transpordiga seonduvaid keskkonnoahote,

ning esitab vajaduse korral ettepaneku käesoleva direktiivi muutmiseks.

3. Kui on piisavalt tõendatud süsinikdioksiidi püsiv ladestamine viisil, millega välditakse ning, kui see ei ole võimalik, kõrvaldatakse võimalikult suurel määral negatiivset mõju ja mis tahes ohtu keskkonnale ja inimeste tervisele, samuti süsinikdioksiidi kogumise ja geoloogilise säilitamise ohutus keskkonnale ja inimeste tervisele ning selle majanduslik teostatavus, uuritakse läbivaatamise käigus, kas on vajalik ja otstarbekas kehtestada direktiivi 2001/80/EÜ artikli 9a kohaselt uute elektrijaamade, mis kasutavad suuri põletusseadmeid, suhtes kohustuslikud nõuded heidete standardkoguste kohta.

Artikkel 39

Ülevõtmine ja üleminekumeetmed

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt 25. juuni 2011. Liikmesriigid edastavad kõnealuste õigusnormide teksti viivitamata komisjonile.

Kui liikmesriigid need sätted vastu võtavad, lisavad nad nendesse või nende ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastu võetud põhiliste siseriiklike õigusnormide teksti.

3. Liikmesriigid tagavad, et järgmisi käesoleva direktiivi reguleerimislasse kuuluvaid säilitamiskohti käsitatakse käesoleva direktiivi nõuete kohaselt hiljemalt 25. juuni 2012:

- a) säilitamiskohad, mida kasutatakse kooskõlas õigusaktidega, mis kehtivad 25. juuni 2009;
- b) säilitamiskohad, mille kohta on enne 25. juuni 2009 või sellel kuupäeval välja antud luba kooskõlas nimetatud õigusaktidega, tingimusel et säilitamiskohti ei kasutata kauem kui ühe aasta jooksul pärast kõnealust kuupäeva.

Kõnealustel juhtudel ei kohaldata artikleid 4 ja 5, artikli 7 punkti 3, artikli 8 punkti 2 ja artiklit 10.

Artikkel 40

Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 41

Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Strasbourg, 23. aprill 2009

Euroopa Parlamendi nimel
president
H.-G. PÖTTERING

Nõukogu nimel
Eesistuja
P. NEČAS

I LISA

ARTIKLI 4 LÕIKES 3 OSUTATUD VÕIMALIKU SÄILITAMISKOMPLEKSI JA SEDA ÜMBRITSEVA ALA KIRJELDAMIS- JA HINDAMISKRITEERIUMID

Artikli 4 lõikes 3 osutatud võimaliku säilitamiskompleksi ja seda ümbritseva ala kirjeldamine ja hindamine viiakse läbi kolmes etapis, võttes aluseks hindamise ajal teadaolevad parimad tavad ja järgnevad kriteeriumid. Pädev asutus võib lubada kõrvale kalduda ühest või mitmest kõnealusest kriteeriumist, kui käitaja on tõendanud, et see ei mõjuta suutlikkust teha kirjeldamise ja hindamise abil artikli 4 kohaseid otsuseid.

1. etapp: Andmete kogumine

Tuleb koguda piisavalt andmeid, et konstrueerida säilitamiskoha ja säilitamiskompleksi, sealhulgas lasumi ning ümbritseva piirkonna, sealhulgas hüdrauliliselt seotud alade staatiline kolmemõõtmeline (3-D) geoloogiline mudel. Andmed peaksid hõlmama vähemalt järgmisi säilitamiskompleksi olulisi omadusi:

- a) reservuaari geoloogia ja geofüüsika;
- b) hüdroteoloogia (eelkõige tarbimiseks ette nähtud põhjavee olemasolu);
- c) reservuaari tehnilised andmed (kaasa arvatud reservuaari poorsuse mahuarvutused süsinikdioksiidi geoloogilisse formatsiooni juhtimise ja seal lõpliku säilitamise jõudluse jaoks);
- d) geokeemia (lahustuvus, mineraliseerumine);
- e) geomehaanika (läbilaskvus, purunemisrõhk);
- f) seismilisus;
- g) potentsiaalsete looduslike ja tehnilike, sealhulgas kaevud ja puuraugud, lekketeede olemasolu ja nende seisund.

Kaardistada tuleb järgmised kompleksi ümbruse omadused:

- h) säilitamiskompleksi ümbritsevad alad, mida võib mõjutada süsinikdioksiidi säilitamine säilitamiskohas;
- i) säilitamiskoha kohal asuva piirkonna elanikkonna jaotumine;
- j) kaugus väärtuslikest loodusvaradest (sh eelkõige nõukogu 2. aprilli 1979. aasta direktiivi 79/409/EMÜ (loodusliku linnustiku kaitse kohta) ⁽¹⁾ ja nõukogu 21. mai 1992. aasta direktiivi 92/43/EMÜ (looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse kohta) ⁽²⁾ kohastest Natura 2000 aladest, joogikõlblikust põhjaveest ja süsivesinikest);
- k) tegevused säilitamiskompleksi ümbruses ja võimalik kokkupuude nende tegevustega (nt süsivesinike uurimine, tootmine ja säilitamine, põhjaveekihtide geotermiline kasutamine ja maa-aluste veevarude kasutamine);
- l) kaugus võimalikust süsinikdioksiidi allikast või allikatest (kaasa arvatud säilitamiseks ökonoomselt kättesaadava süsinikdioksiidi potentsiaalne hinnanguline üldmass) ja sobivatest transpordivõrkudest.

2. etapp: Kolmemõõtmelise staatilise geoloogilise mudeli konstrueerimine

Kasutades 1. etapil kogutud andmeid, tuleb digitaalset reservuaarimudeleid kasutades konstrueerida võimaliku säilitamiskompleksi, kaasa arvatud lasumi ja hüdrauliliselt seotud alade ja vedelike kolmemõõtmeline staatiline geoloogiline mudel või mitu sellist mudelit. Staatilises geoloogilises mudelis kasutatakse kompleksi kirjeldamiseks järgmisi näitajaid:

- a) füüsilise püüdu geoloogiline struktuur;
- b) reservuaari geomehaanilised ja geokeemilised ja voolu omadused, katend (lasum, hermeetilised kihid, poorsed ja läbilaskvad kihid) ning ümbruses asuvad formatsioonid;

⁽¹⁾ EÜT L 103, 25.4.1979, lk 1.

⁽²⁾ EÜT L 206, 22.7.1992, lk 7.

- c) lõhede süsteemi kirjeldus ja tehislise lekketeede olemasolu;
- d) säilitamiskompleksi horisontaalne ja vertikaalne ulatus;
- e) poorse ala maht (kaasa arvatud poorsuse jaotus);
- f) vedelike baasjaotus;
- g) kõik muud olulised omadused.

Mudeli konstrueerimiseks kasutatud parameetritega seotud määramatust tuleb hinnata, töötades iga parameetri jaoks välja mitu stsenaariumi ja arvutades asjakohased usalduspiirid. Mudeli endaga seotud määramatust tuleb samuti hinnata.

3. etapp: Säilitamise dünaamika kirjeldamine, tundlikkuse kirjeldamine, riskihindamine

Kirjeldamine ja hindamine põhinevad dünaamilisel modelleerimisel, hõlmates süsinikdioksiidi säilitamiskohta juhtimise mitmesuguseid ajalisi matkeid, kasutades kolmemõõtmelist staatilist geoloogilist mudelit 2. etapi raames konstrueeritud digitaalses säilitamiskompleksi mudelis.

3.1. etapp: Säilitamise dünaamika kirjeldamine

Arvestada tuleb vähemalt järgmisi tegureid:

- a) võimalik süsinikdioksiidi sissejuhtimise kiirus ja süsinikdioksiidi voolu omadused;
- b) ühendatud protsesside tõhususe modelleerimine (st viis, kuidas mitmesugused üksikud mõjud mudeli(te)s vastastikku toimivad);
- c) reageerimisprotsessid (st formatsiooni juhitud süsinikdioksiidi reageerimisest kohapealsete mineraalidega saadud tagasiside mudelis);
- d) kasutatud reservuaarimudel (teatavate järelduste kinnitamiseks tuleb võibolla kasutada mitut modelleerimist);
- e) lühi- ja pikaajalised modelleerimised (et teha kindlaks süsinikdioksiidi saatus ja käitumine aastakümnete ja aastatuhandete jooksul, kaasa arvatud süsinikdioksiidi vees lahustumise kiirus).

Dünaamiline modelleerimine peab andma järgmised andmed:

- f) säilitamisformatsiooni rõhk ja temperatuur, mis on sissejuhtimise kiiruse ja aja jooksul sissejuhitava koguse funktsioon;
- g) süsinikdioksiidi horisontaalne ja vertikaalne ulatus vs. aeg;
- h) süsinikdioksiidi voolamise olemus reservuaaris, kaasa arvatud faasiline käitumine;
- i) süsinikdioksiidi püüdumise mehhanismid ja määrad (kaasa arvatud lekked kohad ning nende lateraalne ja vertikaalne sulgemine);
- j) sekundaarse ladestamise süsteemid üldises säilitamiskompleksis;
- k) säilitamiskoha mahutavus ja rõhu gradiendid;
- l) säilitamisformatsiooni(de) ja lasumi murdumise oht;
- m) süsinikdioksiidi lasumisse sisenemise oht;
- n) lekke oht säilitamiskohast (nt mahajäetud või nõuetele mittevastavalt suletud puuraukude kaudu);
- o) liikumiskiirus (avatud reservuaaride korral);
- p) lõhede sulgemise kiirus;

- q) muutused formatsiooni(de) hüdrokeemias ja hilisemad reaktsioonid (nt pH-taseme muutus, mineraalide moodustumine) ja reaktsioonide modelleerimise kasutamine mõju hindamiseks;
- r) formatsiooni vedelike teisaldamine;
- s) suurem seismilisus ja maapealne pinnase kõrgendamine.

3.2. etapp: Tundlikkuse kirjeldamine

Tuleb korraldada mitu modelleerimist, et teha kindlaks hindamise tundlikkus konkreetsete parameetrite kohta tehtud eelduste suhtes. Simulatsioonid peavad põhinema parameetrite muutmisel staatilises geoloogilises mudelis ning määrade ja eelduste muutmisel dünaamilisel modelleerimisel. Suurt tundlikkust tuleb võtta arvesse riskihindamise läbiviimisel.

3.3. etapp: Riskihindamine

Riskihindamine hõlmab muu hulgas järgmist:

3.3.1. Ohtude kirjeldamine

Ohtude kirjeldamisel tuleb kirjeldada säilitamiskompleksist lekkimise võimalikkust, mis tehakse kindlaks eespool kirjeldatud dünaamilise modelleerimise ja turvalisuse kirjeldamise kaudu. Muu hulgas tuleb arvesse võtta järgmist:

- a) võimalikud lekketeed;
- b) lekete võimalik suurus kindlakstehtud lekketeede kohta (voolukiirused);
- c) võimalikku lekkimist mõjutavad olulised parameetrid (nt reservuaari maksimaalne rõhk, süsinikdioksiidi sissejuhtimise maksimaalne kiirus, temperatuur, tundlikkus staatilises geoloogilises mudelis kasutatud mitmesuguste eelduste suhtes);
- d) süsinikdioksiidi säilitamise teisejärguline mõju, kaasa arvatud formatsioonist teisaldatud vedelikud ja süsinikdioksiidi säilitamisega tekitatud uued ained;
- e) muud tegurid, mis võivad ohustada inimeste tervist või keskkonda (nt projektiga seotud füüsilised struktuurid).

Ohtude kirjeldamine peab hõlmama kõiki võimalikke käitumistingimusi, et katsetada säilitamiskompleksi turvalisust.

3.3.2. Kokkupuute hindamine – põhineb säilitamiskompleksi kohal asuva keskkonna iseärasustel ja elanikkonna jaotumisel ja tegevusel ning etapis 3.3.1 kindlakstehtud võimalike lekketeede kaudu lekkiva süsinikdioksiidi võimalikul käitumisel ja saatusel.

3.3.3. Mõju hindamine – põhineb konkreetsete liikide, kogukondade või elupaikade tundlikkusel etapi 3.3.1 raames kindlakstehtud võimalike lekkejuhtude suhtes. Vajaduse korral tuleb hinnata mõju, mis tuleneb kokkupuutest süsinikdioksiidi suurenenud kontsentratsiooniga biosfääris (sh mullas, meresetetes ja põhjavees (lämbumine; hüperkapnia)) ja vähenenud pH-tasemest neis keskkondades lekkiva süsinikdioksiidi tagajärjel. Tuleb hinnata ka muude, lekkiva süsinikdioksiidi voolus esineda võivate ainete mõju (kas lisandid, mis esinevad formatsiooni juhitud voolus või süsinikdioksiidi säilitamise tõttu tekkinud uued ained). Seda mõju tuleb hinnata erinevate aja- ja ruumiskaalade alusel ning siduda mitmesuguse suurusega lekkejuhtudega.

3.3.4. Riskikirjeldus – see hõlmab säilitamiskoha turvalisuse ja terviklikkuse lühi- ja pikaajalist hindamist, kaasa arvatud lekkeohu hindamist kavandatud kasutustingimuste alusel ning keskkonnale ja tervisele avalduva mõju hindamist halvimal võimalikul juhul. Riskikirjeldus peab põhinema ohtude, kokkupuute ja mõju hindamisel. See peab sisaldama ka hinnangut määramatuse allikate kohta, mis on kindlaks tehtud säilitamiskoha kirjeldamise ja hindamise etappide käigus, ning võimaluse korral ka määramatuse vähendamise võimaluste kirjeldust.

II LISA

**ARTIKLI 13 LÕIKES 2 OSUTATUD SEIREKAVA KEHTESTAMISE JA AJAKOHASTAMISE NING
SULGEMISJÄRGSE SEIRE KRITEERIUMID****1. Seirekava koostamine ja ajakohastamine**

Artikli 13 lõikes 2 osutatud seirekava koostatakse vastavalt I lisa 3. etapi kohaselt läbiviidud riskihindamise analüüsile ning ajakohastatakse artikli 13 lõikes 1 sätestatud seire nõuete järgimiseks järgnevate kriteeriumite alusel.

1.1. Kava koostamine

Seirekavas kirjeldatakse üksikasjalikult projekti põhietappidel teostatavat seiret, kaasa arvatud baasseiret, püsiseiret ja sulgemisjärgset seiret. Iga etapi kohta esitatakse järgmised andmed:

- a) seiratavad parameetrid;
- b) kasutatav seiretehnoloogia ja tehnoloogia valiku põhjendus;
- c) seirekohad ja kohtade valiku põhjendus;
- d) seire sagedus ja sageduse valiku põhjendus.

Seiratavate parameetrite valimisel lähtutakse seire eesmärkide täitmisest. Kava hõlmab siiski igal juhul järgmiste parameetrite pidevat või perioodilist seiret:

- e) süsinikdioksiidi sissejuhtimisseadmest lenduvad süsinikdioksiidi heitkogused;
- f) süsinikdioksiidi vooluhulk süsinikdioksiidi formatsiooni juhtimiseks kasutatava puuraugu suudme sulge- ja regulaarseadmetes;
- g) süsinikdioksiidi rõhk ja temperatuur süsinikdioksiidi formatsiooni juhtimiseks kasutatava puuraugu suudme sulge- ja regulaarseadmetes (et määrata kindlaks voolu hulka);
- h) formatsiooni juhitud materjali keemiline analüüs;
- i) reservuaari temperatuur ja rõhk (et määrata kindlaks süsinikdioksiidi faasiline käitumine ja olukord).

Seiretehnoloogia valik peab põhinema kavandamise ajal olemasoleval parimal taval. Vajaduse korral kaalutakse ja kasutatakse järgmisi võimalusi:

- j) tehnoloogia, mille abil on võimalik avastada süsinikdioksiidi olemasolu, asukohta ning maaaluseid ja maapealseid liikumiseid;
- k) tehnoloogia, mille abil on võimalik saada teavet süsinikdioksiidi voo rõhu-mahu kõvera ja horisontaalse/vertikaalse jaotuse kohta, et täpsustada kolmemõõtmelist arvumodelit artikli 4 ja I lisa kohaselt kindlaks tehtud säilitamisformatsiooni kolmemõõtmeliste geoloogilistele mudelitele;
- l) tehnoloogia, millega on võimalik hõlmata laialdast maa-ala, et saada teavet varem avastamata võimalike lekke- teede kohta kogu säilitamiskompleksi piires ja sellest väljaspool juhul, kui esineb olulisi eeskirjade eiramisi või süsinikdioksiidi liikumist väljapoole säilitamiskompleksi.

1.2. Kava ajakohastamine

Seire käigus kogutud andmeid võrreldakse ja tõlgendatakse. Tulemusi võrreldakse käitumisega, mida prognoositi artikli 4 ja I lisa 3. etapi kohase turvalisuse kirjeldamise raames läbiviidud kolmemõõtmelises rõhu-mahu ja küllastumuse dünaamilises matke modelleerimises.

Kui mõõdetud ja prognoositud käitumine on väga erinev, kalibreeritakse kolmemõõtmeline mudel ümber nii, et see kajastaks mõõdetud käitumist. Ümberkalibreerimine põhineb seirekava andmeuuringutel ja vajaduse korral tuleb saada lisaandmeid, kui see on oluline, et tagada usaldus ümberkalibreerimise eelduste vastu.

I lisa 2. ja 3. etappi korratakse, kasutades ümberkalibreeritud kolmemõõtmelist mudelit, et luua uued ohustsenaariumid ja voolumäärad ning muuta ja ajakohastada riskihindamist.

Kui olemasolevate andmete võrdlemise ja mudeli ümberkalibreerimise tulemusel tehakse kindlaks uued süsinikdioksiidi allikad, lekketeed ja voolukiirused või tuvastatakse märkimisväärne kõrvalekalle eelmistest riskihindamistest, ajakohastatakse seirekava vastavalt.

2. Sulgemisjärgne seire

Sulgemisjärgne seire põhineb artikli 13 lõikes 2 ja käesoleva lisa punktis 1.2 osutatud seirekava rakendamise ajal kogutud ja modelleeritud andmetel. See annab eelkõige teavet, mis on vajalik artikli 18 lõike 1 kohase otsuse tegemiseks.

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU ÜHISELT VASTU VÕETUD OTSUSED

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU OTSUS nr 406/2009/EÜ,

23. aprill 2009,

milles käsitletakse liikmesriikide jõupingutusi kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamiseks, et täita ühenduse kohustust vähendada kasvuhoonegaaside heitkoguseid aastaks 2020

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikli 175 lõiget 1,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,

pärast konsulteerimist Regioonide Komiteega,

toimides asutamislepingu artiklis 251 sätestatud korras ⁽²⁾,

ning arvestades järgmist:

(1) Euroopa Ühenduse poolt nõukogu otsusega 94/69/EÜ ⁽³⁾ heakskiidetud Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni kliimamuutuste raamkonventsiooni lõppeesmärk on saavutada kasvuhoonegaaside kontsentratsiooni stabiliseerumine atmosfääris tasemeni, mis väldiks inimtegevusest tulenevaid ohtlikke häireid kliimasüsteemis.

(2) Ühendus on seisukohal, mida hiljuti väljendas eelkõige Euroopa Ülemkogu 2007. aasta märtsis, et kõnealuse eesmärgi saavutamiseks ei tohiks maailma maapinna aastase

keskmise temperatuuri tõus võrreldes industriaalse ajajärgu eelse temperatuuriga ületada 2 °C, mis tähendab, et ülemaailmseid kasvuhoonegaaside heitkoguseid tuleks aastaks 2050 vähendada vähemalt 50 % võrra alla 1990. aasta taseme. Kõnealuse otsusega hõlmatud ühenduse kasvuhoo- negaaside heitkogused peaksid ka pärast 2020. aastat jätkuvalt vähenema osana ühenduse jõupingutustest aidata saavutada kõnealust ülemaailmset heitkoguste vähendamise eesmärki. Arenenud riigid, sealhulgas ELi liikmesriigid, peaksid jätkuvalt näitama eeskujut, võttes ühiselt kohustuse vähendada kasvuhoonegaaside heitkoguseid 2020. aastaks suurusjärgus 30 % võrreldes 1990. aastaga. Samamoodi tuleks toimida, et vähendada ühiselt 2050. aastaks heitkoguseid 60–80 % võrreldes 1990. aastaga. Kõik majandusharud, kaasa arvatud rahvusvaheline mere- transport ja lennundus, peaksid heitkoguste vähendamisele kaasa aitama. Lennundus aitab kõnealusele vähendamisele kaasa, liitudes ühenduse kasvuhoonegaasi- de saastekvootidega kauplemise süsteemiga (edaspidi „ühenduse kauplemissüsteem“). Kui 31. detsembriks 2011 ei ole liikmesriigid heaks kiitnud rahvusvahelist lepingut, mis kaasaks rahvusvahelisest meretranspordist tekkivad heitkogused lepingu heitkoguste vähendamise eesmärki- desse Rahvusvahelise Mereorganisatsiooni raames, või kui ühendus ei ole ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni raames sellist lepingut heaks kiitnud, peaks komisjon tege- ma ettepaneku kaasata rahvusvahelisest meretranspordist tekkivad heitkogused ühenduse heitkoguste vähendamise kohustusse, et ettepanekus sisalduv õigusakt jõustuks 2013. aastaks. Selline ettepanek peaks piirama mis tahes kahjulikku mõju ühenduse konkurentsivõimele, võttes samas arvesse võimalikku kasu keskkonnale.

(3) Et saavutada kõnealune eesmärk, kinnitas Euroopa Ülem- kogu 2007. aasta märtsis ühenduse eesmärgi vähendada kasvuhoonegaaside heitkoguseid 2020. aastaks 30 % võr- ra võrreldes 1990. aastaga, mis on ELi panus 2012. aasta järgset perioodi käsitlevasse ülemaailmsesse ja laiaulatus- likku kokkuleppesse, eeldusel et teised arenenud riigid võ- tavad endale võrreldavaid heitkoguste vähendamise kohustusi ning majanduslikult enamarenenud arengumaad panustavad piisavalt vastavalt oma kohustustele ja võimalustele.

⁽¹⁾ ELT C 27, 3.2.2009, lk 71.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 17. detsembri 2008. aasta arvamus (*Euroopa Lii- du Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 6. aprilli 2009. aasta otsus.

⁽³⁾ EÜT L 33, 7.2.1994, lk 11.

- (4) Euroopa Ülemkogu rõhutas 2007. aasta märtsis ühenduse otsustavust muuta Euroopa äärmiselt energiatõhusaks ja väikeste kasvuhoonegaaside heitkogustega majanduseks, ning otsustas, et kuni 2012. aasta järgset perioodi käsitleva ülemaailmse ja laialtlevinud kokkuleppe sõlmimiseni ja ilma, et see muudaks ühenduse positsiooni rahvusvahelistel läbirääkimistel, kohustub ühendus kindlalt ja sõltumatult vähendama 2020. aastaks kasvuhoonegaaside heitkoguseid vähemalt 20 % võrra võrreldes 1990. aastaga.
- (5) Energiatõhususe parandamine on liikmesriikide jaoks otsustava tähtsusega, et täita käesoleva otsuse kohaseid nõudeid. Seetõttu peaks komisjon tähelepanelikult jälgima edusamme, mida tehakse eesmärgi – vähendada energiatarbimist 2020. aastaks 20 % võrra – saavutamiseks, ning tegema ettepanekuid lisameetmete võtmiseks, kui edusammud ei ole piisavad.
- (6) Direktiiviga 2003/87/EÜ⁽¹⁾ loodi ühenduses kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteem, mis hõlmab teatavaid majandusharusid. Selleks et saavutada kulutõhusalt eesmärk vähendada 2020. aastaks kasvuhoonegaaside heitkoguseid 20 % võrra võrreldes 1990. aastaga, peaksid kõik majandusharud heitkoguste vähendamisele kaasa aitama. Liikmesriigid peaksid rakendama täiendavaid poliitika- ja võtma lisameetmeid, et piirata kasvuhoonegaaside heitkoguseid, mille tekkeallikaid direktiiv 2003/87/EÜ ei hõlma.
- (7) Tuleks kindlaks määrata iga liikmesriigi jõupingutused seoses riigi selliste kasvuhoonegaaside heitkoguste tasemega 2005. aastal, mida hõlmab käesolev otsus, ja mida on kohandatud, et arvata välja heitkogused, mis pärinevad käitistest, mis olid olemas 2005. aastal, kuid mis kaasati ühenduse kauplemissüsteemi ajavahemikul 2006–2012. Aastane saastekvoot, väljendatuna süsinikdioksiidi ekvivalendina tonnides, aastateks 2013–2020 tuleks määrata kindlaks läbivaadatud ja tõendatud andmete alusel.
- (8) Liikmesriikide jõupingutused heitkoguste vähendamiseks peaksid põhinema liikmesriikidevahelise solidaarsuse põhimõttel ja vajadusel kogu ühendust hõlmava säästva majanduskasvu järele, võttes arvesse liikmesriikide suhtelist SKPd elaniku kohta. Liikmesriikidel, kellel on praegu suhteliselt madal SKP elaniku kohta ja seega kõrged ootused SKP kasvu suhtes, tuleks lubada suurendada kasvuhoonegaaside heitkoguseid võrreldes 2005. aastaga, kuid nad peaksid kõnealust kasvuhoonegaaside heitkoguste kasvu piirama, et aidata kaasa ühenduse sõltumatule kohustusele kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamisel. Liikmesriigid, kellel on praegu suhteliselt kõrge SKP elaniku kohta, peaksid vähendama kasvuhoonegaaside heitkoguseid võrreldes 2005. aastaga.
- (9) Selleks et tagada jõupingutuste õiglane jaotus liikmesriikide vahel ühenduse sõltumatu kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamise kohustuse täitmisele kaasaaitamisel, ei
- tohi üheltki liikmesriigilt nõuda kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamist 2020. aastaks rohkem kui 20 % võrreldes 2005. aasta tasemega ning ühelgi liikmesriigil ei tohiks lubada suurendada kasvuhoonegaaside heitkoguseid 2020. aastal rohkem kui 20 % võrreldes 2005. aasta tasemega. Kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamine peaks toimuma ajavahemikul 2013–2020. Liikmesriigil peaks olema õigus kanda järgmisest aastast üle kogus, mis vastab kuni 5 % tema aastast saastekvoodist. Kui liikmesriigi heitkogused jäävad alla osutatud aastast saastekvooti, peaks liikmesriik saama kanda oma piirmäära ületavad heitkoguste vähendamised üle järgmistesse aastatesse.
- (10) Vahendina erinevuste ühtlustamiseks heitkoguste vähendamisel liikmesriikidele tekkivates kuludes – võimaldades suuremat geograafilist paindlikkust, ja suurendamaks samal ajal ühenduse kogupanuse üldist kulutõhusust, peaks liikmesriikidel olema võimalik osa neile eraldatud aastast saastekvootidest üle kanda teistele liikmesriikidele. Selliste ülekannete läbipaistvus tagatakse komisjoni teavitamisega ja iga ülekande registreerimisega mõlema asjaomase liikmesriigi registris. Neid ülekandeid võib teostada viisil, mis on mõlemale poolele sobiv, sealhulgas enampakkumine, agendilepingu alusel tegutsevate turuvahendajate kasutamine või kahepoolsed kokkulepped.
- (11) Liidus tuleks kasvuhoonegaaside heitkoguseid märkimisväärselt vähendada. Projektitegevusest saadud heitkoguste vähendamise ühikute kasutamist tuleks piirata nii, et see täiendaks siseriiklikke meetmeid. Liit on endiselt pühendunud puhta arengu mehhanismi jätkuvalle täiustamisele, püüdes seda teha asjakohaste rahvusvaheliste protsesside kaudu. Oluline on, et projektitegevusest saadud heitkoguste vähendamise ühikud, mida liikmesriigid kasutavad, kajastaksid tegelikku, tõendatud, täiendavat ja püsivat heitkoguste vähendamist ning oleksid selgelt kasulikud säästva arengu mõttes ega omaks märkimisväärselt kahjulikku keskkonna- või sotsiaalset mõju. Liikmesriigid peaksid andma aru ka kvaliteedikriteeriumidest, mida nad kohaldavad kõnealuste heitkoguste vähendamise ühikute kasutamiseks.
- (12) Selleks et võimaldada liikmesriikidel oma kohustusi paindlikult täita ning et edendada säästvat arengut kolmandates riikides, eelkõige arengumaades, ning pakkuda investoritele kindlustunnet, peaks ühendus jätkuvalt tunnustama teatavat hulka kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamise projektidest kolmandates riikides saadud heitkoguste vähendamise ühikuid enne tulevase rahvusvahelise kliimamuutuste lepingu sõlmimist (edaspidi „rahvusvaheline kliimamuutuste leping“). Liikmesriigid peaksid tagama, et nende poliitika kõnealuste ühikute ostmisel soodustaks projektide õiglast geograafilist jaotust, eelkõige vähim arenenud riikidest ja arenevatest väikestest saareriikidest ostatevate tõendatud heitkoguste vähendamise ühikute (THVd) osakaalu suurendamise abil, ja aitaks kaasa rahvusvahelise kliimamuutuste lepingu sõlmimisele.

(1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. oktoobri 2003. aasta direktiiv 2003/87/EÜ, millega luuakse ühenduses kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteem (ELT L 275, 25.10.2003, lk 32).

- (13) Liikmesriigid peaksid seega saama kasutada kasvuhooonegaaside heitkoguste vähendamise ühikuid, mis on antud ajavahemikul 2008–2012 vähendatud heitkoguste eest ning mis on kõnealusel ajavahemikul ühenduse kauplemissüsteemis kasutatavad. Samuti peaksid liikmesriigid saama kasutada kasvuhooonegaaside heitkoguste vähendamise ühikuid, mis antakse pärast ajavahemikku 2008–2012 vähendatavate heitkoguste eest ja mis tulenevad ajavahemikul 2008–2012 registreeritud projektidest ning olid ühenduse kauplemissüsteemis sel ajavahemikul kasutatavad.
- (14) Vähim arenenud riikides on puhta arengu mehhanismi projekte väga vähe ellu viidud. Võttes arvesse, et ühendus toetab puhta arengu mehhanismi projektide õiglast jaotust, sealhulgas komisjoni ülemaailmse kliimamuutuste liidu kaudu, nagu on täpsustatud komisjoni 18. septembri 2007. aasta teatises „Ülemaailmse kliimamuutuste liidu loomine Euroopa Liidu ja kliimamuutustest enim mõjutatud vaeste arengumaade vahel”, on asjakohane anda selgust selliste heitkoguste vähendamise ühikute vastuvõetavuse suhtes, mis on saadud vähim arenenud riikides pärast ajavahemikku 2008–2012 alustatud projektidest ja mis tulenevad ühenduse kauplemissüsteemis ajavahemikul 2008–2012 kasutatavatest projektitüüpidest. Seda tuleks lubada kuni 2020. aastani või kuni ühendusega asjakohase lepingu sõlmimiseni, sõltuvalt kumb neist on varasem.
- (15) Selleks et suurendada liikmesriikide jaoks paindlikkust ja edendada säästvat arengut arengumaades, peaks liikmesriikidel olema võimalik, tuginedes ühenduse ja kolmandate riikide vahel sõlmitud lepingutele, kasutada projektidest saadavaid täiendavaid heitkoguste vähendamise ühikuid. Ilma rahvusvahelise kliimamuutuste lepinguta, mis sätestaks arenenud riikidele määratava koguse, ei saa ühisraken-dusprojekte pärast 2012. aastat jätkata. Sellistest projektidest tulenevaid kasvuhooonegaaside heitkoguste vähendamise ühikuid tuleks siiski jätkuvalt tunnustada kolmandate riikidega sõlmitud lepingute alusel.
- (16) On oluline, et liikmesriigid saaksid puhta arengu mehhanismi projektidest saadud heitkoguste vähendamise ühikuid jätkuvalt kasutada, et kindlustada kõnealustele ühikutele turg pärast 2012. aastat. Selleks et aidata kindlustada kõnealust turgu ning tagada ühenduses kasvuhooonegaaside heitkoguste edasine vähendamine ja seega hõlbustada selliste ühenduse eesmärkide saavutamist, mis on seotud taastuvenergia, energiatõhususe, energia varustuskindluse, innovatsiooni ja konkurentsivõimega, tehakse ettepanek lubada kuni rahvusvahelise kliimamuutuste lepingu sõlmimiseni liikmesriikidel kasutada kasvuhooonegaaside heitkoguste vähendamise projektitegevustest kolmandates riikides või teistes liikmesriikides saadud heitkoguste vähendamise ühikuid igal aastal kuni 3 % ulatuses iga liikmesriigi 2005. aasta kasvuhooonegaaside heitkogustest, mida direktiiv 2003/87/EÜ ei hõlma. Liikmesriikidel peaks olema lubatud kanda kõnealuse koguse kasutamata osa üle teistele liikmesriikidele. Teatud liikmesriikidel, kellel on vastavalt käesolevale otsusele kuni 5 % suurune heitkoguste negatiivne või positiivne
- piirmäär, peaks olema lisaks eespool osutatud ühikutele igal aastal lubatud kasutada lisaühikuid vähim arenenud riikide ja arenevate väikeste saareriikide projektidest kuni 1 % ulatuses nende 2005. aasta kontrollitud heitkogustest, kui nad täidavad ühe käesolevas otsuses sätestatud neljast tingimusest.
- (17) Käesolev otsus ei tohiks piirata rangemate siseriiklike eesmärkide püstitamist. Kui liikmesriigid piiravad käesoleva otsusega hõlmatud kasvuhooonegaaside heitkoguseid suuremas ulatuses, kui on ette nähtud käesolevas otsuses, et täita rangemat eesmärki, ei tuleks käesolevas otsuses kasvuhooonegaaside heitkoguste vähendamise ühikute kasutamisele kehtestatud piirangut kohaldada täiendava heitkoguste vähendamise suhtes, mis on vajalik siseriikliku eesmärgi saavutamiseks.
- (18) Siseriiklike eesmärkide saavutamise kulutõhususe suurendamiseks, eelkõige ambitsioonikate eesmärkidega liikmesriikide puhul, võivad liikmesriigid kasutada heitkoguste vähendamise ühikuid, mis on saadud direktiivi 2003/87/EÜ artiklis 24a määratletud ühenduse tasandi projektidest.
- (19) Pärast rahvusvahelise kliimamuutuste lepingu sõlmimist peaksid liikmesriigid heitkoguste vähendamise ühikuid vastu võtma üksnes riikidelt, kes on kõnealuse lepingu ratifitseerinud, järgides sealjuures ühist lähenemisviisi.
- (20) Asjaolu, et mõnes käesoleva otsuse sättes viidatakse rahvusvahelise kliimamuutuste lepingu heakskiitmisele ühenduse poolt, ei piira nimetatud lepingu sõlmimist ka liikmesriikide poolt.
- (21) Pärast rahvusvahelise kliimamuutuste lepingu heakskiitmist 2012. aastale järgnevas ajavahemikuks ning kõnealuses lepingus sätestatu kohaselt peaksid ühendus ja selle liikmesriigid osalema lepingu ratifitseerinud arengumaade kasvuhooonegaaside heitkoguste vähendamise selliste meetmete rahastamises, mis on mõõdetavad, avalikustatavad, kontrollitavad ja riiklikult asjakohased, eesmärgiga piirata maailma maapinna aastase keskmise temperatuuri tõusu 2 °C-ni võrreldes industriaalse ajajärgu eelse tasemega.
- (22) Pärast rahvusvahelise kliimamuutuste lepingu heakskiitmist 2012. aastale järgnevas ajavahemikuks ning kõnealuses lepingus sätestatu kohaselt peaksid ühendus ja selle liikmesriigid osalema sellise abi rahastamises, mida antakse lepingu ratifitseerinud arengumaadele, eelkõige kogukondadele ja riikidele, keda kliimamuutused kõige rohkem ohustavad, eesmärgiga toetada neid muutustega kohanemisel ja ohu vähendamise strateegiates.

- (23) Kui ühendus ei ole rahvusvahelist kliimamuutuste lepingut 31. detsembriks 2010 heaks kiitnud, peaks komisjon tege-
ma ettepaneku maakasutuse, maakasutuse muutuse ja met-
sandusega seonduvate kasvuhoonegaaside heitkoguste ja
nende neeldajates sidumise lisamise kohta ühenduse heit-
koguste vähendamise kohustuse hulka, kooskõlas ühtlus-
tatud korraga, tuginedes seejuures ÜRO kliimamuutuste
raamkonventsiooni raames tehtud tööle, ja tagama maaka-
sutuse, maakasutuse muutuse ja metsanduse panuse osas
järjepidevuse ning keskkonnaalase terviklikkuse, samuti
nõuetekohase seire ja täpse arvestuse, eesmärgiga jõustada
ettepanekus sisalduv õigusakt 2013. aastast. Komisjon
peaks hindama, kas jõupingutuste jagunemist üksikute liik-
mesriikide vahel tuleks sellele vastavalt kohandada.
- (24) Käesoleva otsuse kohaste kohustuste täitmise edusamme
tuleks igal aastal hinnata Euroopa Parlamendi ja nõukogu
11. veebruari 2004. aasta otsuse nr 280/2004/EÜ (ühen-
duse kasvuhoonegaaside heitmete järelevalve ja Kyoto pro-
tokolli rakendamise süsteemi kohta) ⁽¹⁾ kohaselt esitatud
aruannete alusel. Iga kahe aasta tagant tuleks hinnata ka-
vandatud edusamme ning 2016. aastal tuleks läbi viia käes-
oleva otsuse rakendamise täielik hindamine.
- (25) Direktiivi 2003/87/EÜ reguleerimisala muutmisel tuleks
vastavalt muuta ka käesoleva otsusega hõlmatud kasvu-
hoonegaaside heitkoguste maksimumkoguseid.
- (26) Pärast seda, kui ühendus on rahvusvahelise kliimamuutus-
te lepingu heaks kiitnud, tuleks liikmesriikide heitkoguste
piiranguid kohandada, et täita kõnealuses lepingus sätesta-
tud ühenduse kohustust kasvuhoonegaaside heitkoguste
vähendamiseks, võttes arvesse liikmesriikidevahelise soli-
daarsuse põhimõtet ja vajadust kogu ühendust hõlmava
säästva majanduskasvu järele. Kasvuhoonegaaside heitko-
guste vähendamise projektidest kolmandates riikides saa-
dud heitkoguste vähendamise ühikuid, mida iga liikmesriik
saab kasutada, tuleks suurendada kuni poole võrra käes-
oleva otsuse kohasest heitkoguste täiendavast
vähendamisest.
- (27) Otsusega nr 280/2004/EÜ ette nähtud registre ja direk-
tiiviga 2003/87/EÜ määratud põhihaldaja ülesanne peaks
olema kõigi käesoleva otsuse rakendamiseks vajalike tehni-
gute täpse töötlemise ning arvestuse tagamine.
- (28) Kuna ühenduse võetud heitkoguste vähendamise kohustus
pane ülesandeid liikmesriikide keskvalitsuste kõrval ka
liikmesriikide kohalikele ja piirkondlikele omavalitsustele
ning muudele kohalikele ja piirkondlikele toetusfoorumi-
tele ja organisatsioonidele, peaksid liikmesriigid tagama
- oma keskasutuste ja eri tasandi kohalike ametiasutuste
koostöö.
- (29) Lisaks üksikutele liikmesriikidele, keskvalitsustele ning
kohalikele ja piirkondlikele organisatsioonidele ja ameti-
asutustele tuleks ühenduse võetud heitkoguste vähendami-
se kohustuse täitmisele kaasaaitamise kaasata ka
turuosalised (koos kodumajapidamiste ja üksiktarbijatega),
sõltumata neile omistatavast kasvuhoonegaaside heitko-
guste määra.
- (30) Liikmesriigid peaksid tagama uute uuenduslike tehnolo-
ogiate kasutamise rahastamise, et võimaldada tööstusette-
võtjatel luua uusi töökohti, tõstes seega konkurentsivõimet
ja edendades Lissaboni strateegias sõnastatud eesmärkide
saavutamist.
- (31) Kuna taastuenergiaallikatest saadava energia tootmise
kasv on kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamisel
ülilooline, peaksid liikmesriigid püüdma seda teha Euroo-
pa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2009. aasta direktiivi
2009/28/EÜ (taastuvatest energiaallikatest toodetud ener-
gia kasutamise edendamise kohta) ⁽²⁾ raames.
- (32) Käesoleva otsuse rakendamiseks vajalikud meetmed tuleks
vastu võtta vastavalt nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsu-
sele 1999/468/EÜ, millega kehtestatakse komisjoni raken-
dusvolituste kasutamise menetlused ⁽³⁾.
- (33) Komisjonile tuleks eelkõige anda volitus määrata kindlaks
aastased saastekvoodid ajavahemikuks 2013–2020 (väljen-
datuna süsinikdioksiidi ekvivalendina tonnides), määrata
kindlaks üksikasjad, mis lihtsustaks liikmesriikide saaste-
kvootide ülekandeid ja suurendaks kõnealuste ülekannete
läbipaistvust, ning võtta vastu meetmed registre ja põhi-
haldajaga seonduvate sätete rakendamiseks. Kuna need on
üldmeetmed ja nende eesmärk on muuta käesoleva otsuse
vähemolulisi sätteid, täiendades seda uute vähemoluliste
sätetega, tuleb need vastu võtta vastavalt otsuse
1999/468/EÜ artiklis 5a sätestatud kontrolliga
regulatiivmenetlusele.
- (34) Kuna käesoleva otsuse eesmärgi ei suuda liikmesriigid pii-
savaltsaavutada ning otsuse ulatuse ja toime tõttu on seda
parem saavutada ühenduse tasandil, võib ühendus võtta
meetmeid kooskõlas asutamislepingu artiklis 5 sätestatud
subsidiarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud
proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev ot-
sus nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust
kaugemale,

⁽¹⁾ ELT L 49, 19.2.2004, lk 1.

⁽²⁾ Vt käesoleva Euroopa Liidu Teataja lk 16.

⁽³⁾ EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23.

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Sisu

Käesoleva otsusega sätestatakse liikmesriikide minimaalne panus ühenduse kohustuse täitmisse kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamisel ajavahemikuks 2013–2020 käesoleva otsusega hõlmatud kasvuhoonegaaside heitkoguste puhul, samuti kõnealuste panuste täitmise ja hindamise eeskirjad.

Käesoleva otsusega kehtestatakse ka sätted ühenduse rangema, 20 % ületava heitkoguste vähendamise kohustuse täitmiseks ja hindamiseks, mida kohaldatakse pärast rahvusvahelise kliimamuutuste lepingu heakskiitmist ühenduse poolt, mille tulemusel vähendatakse heitkoguseid suuremal määral kui on nõutud artiklis 3, mis vastab Euroopa Ülemkogu 2007. aasta märtsis toimunud kohtumisel toetatud 30 % heitkoguste vähendamise kohustusele.

Artikkel 2

Mõisted

Käesolevas otsuses kasutatakse järgmisi mõisteid:

- 1) „kasvuhoonegaaside heitkogused” – süsinikdioksiidi (CO₂), metaani (CH₄), dilaammastikoksiidi (N₂O), fluorosüsivesinike (HFC), perfluorosüsivesinike (PFC) ja väävelheksafluoriidi (SF₆) heitkogused, mis pärinevad I lisas loetletud kategooriatest, väljendatuna süsinikdioksiidi ekvivalendina tonnides, mis on kindlaks määratud vastavalt otsusele nr 280/2004/EÜ, välja arvatud kasvuhoonegaaside heitkogused, mis on hõlmatud direktiiviga 2003/87/EÜ;
- 2) „aastane saastekvoot” – aastane maksimaalne lubatud kasvuhoonegaaside heitkogus aastatel 2013–2020 vastavalt artikli 3 lõikele 2.

Artikkel 3

Heitetasemed ajavahemikuks 2013–2020

1. Iga liikmesriik piirab võrreldes oma 2005. aasta heitkogustega kasvuhoonegaaside heitkoguseid 2020. aastaks vähemalt määral, mis on sätestatud kõnealuse liikmesriigi jaoks käesoleva otsuse II lisas.

2. Kui käesoleva artikli lõigetest 3, 4 ja 5 ning artiklist 5 ei tulene teisiti, tagab liikmesriik, kellel on vastavalt II lisale negatiivne piirmäär, kasutades seejuures ka käesoleva otsusega võimaldatud paindlikkust, et kasvuhoonegaaside heitkogused liikmesriigis ei ületaks 2013. aastal tema keskmisi aastasi kasvuhoonegaaside heitkoguseid aastatel 2008, 2009 ja 2010, nagu on aruandluses esitatud ning tõendatud vastavalt direktiivile 2003/87/EÜ ja otsusele nr 280/2004/EÜ.

Kui käesoleva artikli lõigetest 3, 4 ja 5 ning artiklist 5 ei tulene teisiti, tagab liikmesriik, kellel on vastavalt II lisale positiivne piirmäär, kasutades seejuures ka käesoleva otsusega võimaldatud paindlikkust, et tema kasvuhoonegaaside heitkogused ei ületaks 2013. aastal taset, mis on kindlaks määratud lineaarse vähendamiskavaga, mis algab 2009. aastal tema keskmiste aastaste kasvuhoonegaaside heitkogustega aastatel 2008, 2009 ja 2010, nagu on aruandluses esitatud ning tõendatud vastavalt direktiivile 2003/87/EÜ ja otsusele nr 280/2004/EÜ, ning lõpeb 2020. aastal II lisas asjaomase liikmesriigi jaoks sätestatud piirmääraga.

Kui käesoleva artikli lõigetest 3, 4 ja 5 ning artiklist 5 ei tulene teisiti, piirab liikmesriik igal aastal lineaarselt oma kasvuhoonegaaside heitkoguseid, kasutades seejuures ka käesoleva otsusega võimaldatud paindlikkust, tagamaks, et tema heitkogused ei ületaks tema jaoks II lisas sätestatud 2020. aasta piirmäära.

Kui on olemas asjakohased läbivaadatud ja tõendatud andmed heitkoguste kohta, võetakse kuue kuu jooksul vastu meetmed, et määrata kindlaks aastased saastekvoodid ajavahemikuks 2013–2020, väljendatuna süsinikdioksiidi ekvivalendina tonnides.

Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva otsuse vähemolulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 13 lõikes 2 osutatud kontrollliga regulatiivmenetlusele.

3. Ajavahemikul 2013–2019 lubatakse igal liikmesriigil kanda järgmisest aastast üle kogus, mis vastab kuni 5 % tema aastast saastekvoodist. Juhul kui liikmesriigi kasvuhoonegaaside heitkogused jäävad alla tema aastast saastekvooti, võttes arvesse paindlikkuse kasutamist käesoleva lõike ning lõigete 4 ja 5 kohaselt, võib asjaomane liikmesriik kanda selle osa kõnealuse aasta aastast saastekvoodist, mis ületab tema kasvuhoonegaaside heitkoguseid sellel aastal, üle järgmistesse aastatesse kuni 2020. aastani.

Liikmesriik võib taotleda 5 % suuremat ülekandekogust aastatel 2013 ja 2014, kui ekstreemsed ilmastikuolud on nendel aastatel põhjustanud märkimisväärselt suurema kasvuhoonegaaside heitkoguse tekke võrreldes tavapärase ilmastikuoludega aastatega. Liikmesriik esitab komisjonile taotlust põhjendava aruande. Komisjon otsustab suurema koguse ülekandmise lubamise kolme kuu jooksul.

4. Liikmesriik võib kanda kuni 5 % oma teatud aasta aastast saastekvoodist üle teistele liikmesriikidele. Vastuvõttev liikmesriik võib seda kogust kasutada oma käesolevast artiklist tulenevate kohustuste täitmiseks antud aastal või mis tahes järgneval aastal kuni 2020. aastani. Liikmesriik ei või oma aastase saastekvoodi osa üle kanda, kui ta ei järgi ülekandmise ajal käesoleva otsuse nõudeid.

5. Liikmesriik võib, võttes arvesse paindlikkuse kasutamist käesoleva artikli lõigete 3 ja 4 kohaselt, kanda osa oma aastases aastekvoodist, mis ületab tema selle aasta kasvuhoonegaaside heitkoguseid, üle teistele liikmesriikidele. Vastuvõttev liikmesriik võib seda kogust kasutada käesolevast artiklist tulenevate kohustuste täitmiseks samal aastal või mis tahes järgneval aastal kuni 2020. aastani. Liikmesriik ei või oma aastase aastekvoodi osa üle kanda, kui ta ei järgi ülekandmise ajal käesoleva otsuse nõudeid.

6. Lõigetes 4 ja 5 osutatud ülekannete hõlbustamiseks ja nende läbipaistvuse suurendamiseks võetakse vastu meetmed, millele kehtestatakse ülekannete teostamise üksikasjad.

Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva otsuse vähemolulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 13 lõikes 2 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

Artikkel 4

Energiatõhusus

1. Hiljemalt 2012. aastal esitab komisjon hinnangu ja aruande edusammude kohta, mida ühendus ja selle liikmesriigid on teinud energiatarbimise vähendamise saavutamiseks 20 % võrra 2020. aastaks võrreldes 2020. aastaks tehtud prognoosidega, nagu on esitatud komisjoni 19. oktoobri 2006. aasta teatises sisalduvas energiatõhususe tegevuskavas.

2. Vajaduse korral, eelkõige eesmärgiga aidata liikmesriikidel panustada ühenduse kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamise kohustuste täitmisse, teeb komisjon hiljemalt 31. detsembriks 2012 ettepanekud rangemate või uute meetmete kohta energiatõhususe parandamise kiirendamiseks.

Artikkel 5

Projektitegevusest saadud heitkoguste vähendamise ühikute kasutamine

1. Liikmesriigid võivad kasutada järgmisi kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamise ühikuid oma artikli 3 kohaste kohustuste täitmiseks:

- a) tõendatud heitkoguste vähendamise ühikud (THV) ja heitkoguste vähendamise ühikud (HVÜ), vastavalt direktiivis 2003/87/EÜ sätestatule, mis on väljastatud kuni 31. detsembrini 2012 toimunud heitkoguste vähendamise eest ning mis olid ühenduse kauplemissüsteemis kasutatavad ajavahemikus 2008–2012;
- b) THVd ja HVÜd, mis väljastatakse alates 1. jaanuarist 2013 toimunud heitkoguste vähendamise eest, mis tulenevad enne 2013. aastat registreeritud projektidest ning mis olid ühenduse kauplemissüsteemis kasutatavad ajavahemikus 2008–2012;
- c) THVd, mis on väljastatud vähim arenenud riikides teostatud heitkoguste vähendamise projektide eest ja mis olid ühenduse kauplemissüsteemis kasutatavad ajavahemikus 2008–2012, seni kuni kõnealused riigid on ratifitseerinud ühendusega asjakohase lepingu, või aastani 2020, sõltuvalt kumb neist on varasem;

d) ajutised THVd (aTHVd) või pikaajalised THVd (pTHVd), mis on saadud metsastamise ja metsade uuendamise projektidest eeldusel, et kui liikmesriik on kasutanud aTHVsid või pTHVsid oma kohustuste täitmiseks nõukogu otsuse 2002/358/EÜ⁽¹⁾ raames ajavahemikus 2008–2012, kohustub liikmesriik jätkama kõnealuste ühikute asendamist aTHVde, pTHVde või muude Kyoto protokollis raames kehtivate ühikutega, enne aTHVde või pTHVde kehtivusaja lõppemist; samuti kohustub liikmesriik jätkama käesoleva otsuse raames kasutatavate aTHVde ja pTHVde asendamist aTHVde, pTHVde või muude ühikutega, mis on kasutatavad kõnealuste kohustuste täitmiseks enne aTHVde või pTHVde kehtivusaja lõppemist. Kui asendamine toimub aTHVde või pTHVde kasutamise teel, asendavad liikmesriigid jätkuvalt ka kõnealused aTHVd või pTHVd enne nende aegumistähtaega, kuni need asendatakse piiramatult kehtivusajaga ühikutega.

Liikmesriigid peaksid tagama, et nende poliitika kõnealuste ühikute ostmisel suurendab projektide õiglast geograafilist jaotust ja aitab kaasa rahvusvahelise kliimamuutuste lepingu sõlmimisele.

2. Lisaks lõikele 1 ning juhul, kui läbirääkimised rahvusvahelise kliimamuutuste lepingu üle ei ole 31. detsembriks 2009 lõpule viidud, võivad liikmesriigid artikli 3 kohaste kohustuste täitmiseks kasutada täiendavaid kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamise ühikuid, mis tulenevad projektidest või muudest heitkoguste vähendamisega seotud tegevustest kooskõlas direktiivi 2003/87/EÜ artikli 11a lõikes 5 osutatud lepingutega.

3. Kui artiklis 1 osutatud rahvusvaheline kliimamuutuste leping on sõlmitud, võivad liikmesriigid alates 1. jaanuarist 2013 kasutada üksnes selliseid ühikuid, mis on saadud projektidest kolmandates riikides, kes on kõnealuse lepingu ratifitseerinud.

4. Iga liikmesriik võib lõigete 1, 2 ja 3 kohaseid heitkoguste vähendamise ühikuid kasutada aastas määral, mis ei ületa 3 % kõnealuse liikmesriigi 2005. aasta kasvuhoonegaaside heitkogustest, millele lisatakse vastavalt lõikele 6 ülekantud kogused.

5. III lisas loetletud liikmesriikidel, kellel on vastavalt II lisale kuni 5 % suurune heitkoguste negatiivne või positiivne piirmäär, on lisaks lõike 4 kohaselt kasutatud ühikutele igal aastal lubatud kasutada lisäühikuid vähim arenenud riikide ja arenevate väikeste saareriikide projektidest kuni 1 % ulatuses nende 2005. aasta tõendatud heitkogustest, kui nad vastavad ühele järgmisest neljast tingimusest:

- a) kogu paketi otsesed kulud ületavad ELi kliimamuutuste ja taastuvenergia 2020. aasta eesmärkide rakendusmeetmete paketi lisatud komisjoni mõjuhindangu kohaselt 0,7 % SKPst;

⁽¹⁾ Nõukogu 25. aprilli 2002. aasta otsus 2002/358/EÜ, mis käsitleb Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni kliimamuutuste raamkonventsiooni Kyoto protokoll heakskiitmist Euroopa Ühenduse nimel ja sellega võetavate ühiste kohustuste täitmist (EÜT L 130, 15.5.2002, lk 1).

- b) asjaomase liikmesriigi jaoks tegelikult seatud eesmärki on suurendatud punktis a osutatud komisjoni mõjuhinnangu kohase kulutõhusa stsenaariumiga võrreldes vähemalt 0,1 % SKTst;
- c) rohkem kui 50 % asjaomase liikmesriigi käesolevas otsuses käsitletavast koguheitest on transpordiga seotud heitkogused;
- d) asjaomase liikmesriigi taastuvenergia eesmärk aastaks 2020 on suurem kui direktiivis 2009/28/EÜ sätestatud 30 %.

6. Iga liikmesriik võib igal aastal kanda lõikes 4 sätestatud 3 % võrduva iga-aastase koguse kasutamata osa üle teisele liikmesriigile. Kui liikmesriigi aastane ühikute kasutus ei saavuta lõikes 4 osutatud kogust, võib liikmesriik kanda kõnealuse koguse kasutamata osa üle järgmistesse aastatesse.

7. Lisaks saavad liikmesriigid kasutada ühenduse tasandi projektidest saadud ühikuid, mis on eraldatud direktiivi 2003/87/EÜ artikli 24a alusel, oma heitkoguste vähendamise kohustuste täitmiseks ilma koguseliste piiranguteta.

Artikkel 6

Aruandlus, edusammude hindamine, muudatused ja läbivaatamine

1. Liikmesriikide aruanded, mis on esitatud otsuse nr 280/2004/EÜ artikli 3 kohaselt, sisaldavad järgmist:

- a) andmed oma aastaste kasvuhoonegaaside heitkoguste kohta, mis tulenevad artikli 3 rakendamisest;
- b) andmed vastavalt artiklile 5 kasutatavate heitkoguste vähendamise ühikute kasutamise, geograafilise jaotuse ja liikide ning nende suhtes kohaldatavate kvaliteedikriteeriumide kohta;
- c) andmed kavandatud edusammude kohta oma kohustuste täitmisel käesoleva otsuse raames, sealhulgas teave riikliku poliitika ja meetmete ning riigisiseste prognooside kohta;
- d) teave kavandatud täiendava riikliku poliitika ja meetmete kohta, et piirata kasvuhoonegaaside heitkoguseid käesoleva otsuse raames kehtestatud kohustustest suuremas ulatuses ja pidades silmas artiklis 8 osutatud rahvusvahelise kliimamuutuste lepingu rakendamist.

2. Juhul kui liikmesriik kasutab ühikuid, mis on saadud projektitüüpidest, mida ettevõtjad ei saa ühenduse kauplemissüsteemis kasutada, esitab kõnealune liikmesriik üksikasjaliku põhjenduse selliste ühikute kasutamiseks.

3. Komisjon hindab vastavalt otsuse nr 280/2004/EÜ artikli 5 lõigetele 1 ja 2 esitatud aruannetes, kas liikmesriikide edusammud on nende käesoleva otsuse kohaste kohustuste täitmiseks piisavad.

Hindamisel võetakse arvesse edusamme ühenduse poliitika ja meetmete rakendamisel ning liikmesriikide esitatud teavet kooskõlas otsuse nr 280/2004/EÜ artiklitega 3 ja 5.

Iga kahe aasta tagant alates 2013. aasta kasvuhoonegaaside heitkoguste kohta esitatud teabest hõlmab hindamine kavandatud edusamme ühenduse poolt endale võetud kohustuste ja liikmesriikide poolt käesoleva otsuse kohaste kohustuste täitmisel.

4. Lõikes 3 osutatud aruandes hindab komisjon käesoleva otsuse üldist rakendamist, sealhulgas puhta arengu mehhanismi projektidest saadud heitkoguste vähendamise ühikute kasutamist ja kvaliteeti ning vajadust täiendavate ühiste ja kooskõlastatud poliitikate ja meetmete järele ühenduse tasandil käesoleva otsusega hõlmatud sektorites, et aidata liikmesriike nende käesoleva otsuse kohaste kohustuste täitmisel, ning teeb vajaduse korral ettepanekuid.

5. Käesoleva otsuse rakendamiseks esitab komisjon vajaduse korral ettepanekud otsuse nr 280/2004/EÜ muutmiseks ja võtab vastu komisjoni otsuse 2005/166/EÜ⁽¹⁾ muudatused, pidades silmas muutvate õigusaktide kohaldamist alates 1. jaanuarist 2013, et tagada eelkõige:

- a) kiirem, tõhus, läbipaistev ja kulutõhus kasvuhoonegaaside heitkoguste järelevalve, aruandlus ja tõendamine;
- b) riiklike prognooside väljatöötamine kasvuhoonegaaside heitkoguste kohta pärast 2020. aastat.

Artikkel 7

Parandusmeetmed

1. Kui liikmesriigi kasvuhoonegaaside heitkogused, võttes arvesse artiklite 3 ja 5 kohaselt kasutatavat paindlikkust, ületavad artikli 3 lõike 2 kohaselt kehtestatud aastast saastekvooti, kohaldatakse järgmisi meetmeid:

- a) liikmesriigi järgmist aastast saastekvooti vähendatakse koguse võrra, mis saadakse ülemääraste heitkoguste (süsinikdioksiidi ekvivalendina tonnides) korrutamisel lisateguriga 1,08;
- b) koostatakse parandusmeetmete kava vastavalt käesoleva artikli lõikele 2;
- c) peatatakse ajutiselt liikmesriigi õigus kanda üle osa oma saastekvoodist ja ühisrakenduse/puhta arengu mehhanismi õigused teisele liikmesriigile, kuni liikmesriik hakkab täitma artikli 3 lõike 2 nõudeid.

⁽¹⁾ Komisjoni 10. veebruari 2005. aasta otsus 2005/166/EÜ, millega kehtestatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsuse 280/2004/EÜ (ühenduse kasvuhoonegaaside heitmete järelevalve ja Kyoto protokolli rakendamise süsteemi kohta) rakenduseeskirjad (ELT L 55, 1.3.2005, lk 57).

2. Lõikega 1 hõlmatud liikmesriik esitab kolme kuu jooksul komisjonile hinnangu ja parandusmeetmete kava, mis sisaldab järgmist:

- a) meetmeid, mida liikmesriik rakendab oma artikli 3 lõike 2 kohaste konkreetsete kohustuste täitmiseks, pidades esmatähtsaks riigi poliitikat ja meetmeid ning ühenduse meetmete rakendamist;
- b) ajakava kõnealuste meetmete rakendamiseks, mis võimaldab hinnata rakendamisel tehtud iga-aastaseid edusamme.

Komisjon võib esitada arvamuse kõnealuse liikmesriigi parandusmeetmete kava kohta.

Enne arvamuse esitamist võib komisjon esitada parandusmeetmete kava artikli 13 lõikes 1 viidatud kliimamuutuste komiteele arvamuse avaldamiseks.

Artikkel 8

Kohandamine pärast rahvusvahelise kliimamuutuste lepingu heakskiitmist ühenduse poolt

1. Kolme kuu jooksul pärast seda, kui ühendus on allkirjastanud rahvusvahelise kliimamuutuste lepingu, mille tulemusel vähendatakse 2020. aastaks kasvuhoonegaaside heitkoguseid kohustuslikus korras üle 20 % võrreldes 1990. aasta tasemega, mida kajastab ka Euroopa Ülemkogu 2007. aasta märtsis heakskiidetud 30 % heitkoguste vähendamise kohustus, esitab komisjon aruande, milles hinnatakse eelkõige järgmist:

- a) rahvusvaheliste läbirääkimiste käigus kokku lepitud meetmete laad ning teiste arenenud riikide võetud kohustused ühendusega võrreldava heitkoguste vähendamise suhtes ning majanduslikult rohkem arenenud arengumaade võetud kohustused anda piisav panus vastavalt oma kohustustele ja võimalustele;
- b) rahvusvahelise kliimamuutuste lepingu mõju ning sellest lähtuvad valikuvõimalused ühenduse tasandil, et liikuda heitkoguste 30 % vähendamise eesmärgi suunas tasakaalustatud, läbipaistval ja õiglasel viisil, võttes arvesse Kyoto protokolli esimesel kohustusperioodil tehtud tööd;
- c) ühenduse töötleva tööstuse konkurentsivõime seoses süsinikdioksiidi lekke ohuga;
- d) rahvusvahelise kliimamuutuste lepingu mõju teistele ühenduse majandusharudele;
- e) mõju ühenduse põllumajandussektorile, sealhulgas süsinikdioksiidi lekke oht;

f) asjakohased üksikasjad ühenduse maakasutuse, maakasutuse muutuse ja metsandusega seonduvate heitkoguste ja nende neeldajates sidumise lisamiseks;

- g) metsastamine, metsa uuendamine, raadamise vältimine ja metsade seisundi halvenemine kolmandates riikides seoses mis tahes rahvusvaheliselt tunnustatud süsteemi loomisega;
- h) vajadus ühenduse täiendava poliitika ja meetmete järele, pidades silmas ühenduse ja liikmesriikide kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamise kohustust.

2. Lõikes 1 osutatud aruande alusel esitab komisjon vajaduse korral Euroopa Parlamendile ja nõukogule õigusakti ettepaneku käesoleva otsuse muutmiseks vastavalt lõikele 1, pidades silmas muutva õigusakti jõustumist pärast rahvusvahelise kliimamuutuste lepingu heakskiitmist ühenduse poolt ning selle lepingu alusel rakendatavat kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamise kohustust.

Kõnealune ettepanek põhineb läbipaistvuse, majandusliku tasuvuse ja kulutõhususe ning õigluse ja solidaarsuse põhimõtetel liikmesriikide jõupingutuste jagunemise osas.

3. Ettepanek võimaldab vajaduse korral liikmesriikidel kasutada lisaks käesolevas otsuses sätestatud ühikutele ka THVsid, HVÜsid või muid heakskiidetud ühikuid, mis on saadud projektidest kolmandates riikides, kes on ratifitseerinud rahvusvahelise kliimamuutuste lepingu.

4. Ettepanek sisaldab vajaduse korral ka meetmeid, mis võimaldavad liikmesriikidel kasutada lõikes 3 osutatud täiendavalt kasutatava koguse kasutamata osa järgnevatel aastatel või kanda kõnealuse koguse kasutamata osa üle teisele liikmesriigile.

5. Ettepanek sisaldab vajaduse korral ka muid vajalikke meetmeid, et aidata saavutada heitkoguste kohustuslikku vähendamist vastavalt lõikele 1 tasakaalustatud, läbipaistval ja õiglasel viisil, ning eelkõige rakendusmeetmeid, et võimaldada liikmesriikidel kasutada täiendavaid projektidest saadud ühikute liike või vajaduse korral rahvusvahelise kliimamuutuste lepingu alusel loodud muid mehhanisme.

6. Tuginedes reeglitele, mis lepatakse kokku rahvusvahelise kliimamuutuste lepingu raames, esitab komisjon ettepaneku lisada vajaduse korral ühenduse heitkoguste vähendamise kohustuse maakasutuse, maakasutuse muutuse ja metsandusega seonduvad heitkogused ja nende sidumine neeldajates, vastavalt ühtlustatud korrale, millega tagatakse maakasutuse, maakasutuse muutuse ja metsanduse panuse järjepidevus ning keskkonnavaline terviklikkus ning samuti nõuetekohane seire ja täpne arvestus. Komisjon hindab, kas üksikute liikmesriikide jõupingutuste jagunemist tuleks vastavalt kohandada.

7. Ettepanek sisaldab asjakohaseid ülemineku- ja peatamis-meetmeid kuni rahvusvahelise kliimamuutuste lepingu jõustumiseni.

Artikkel 9

Maakasutuse, maakasutuse muutuse ja metsandusega seotud menetlus juhul, kui rahvusvahelist kliimamuutuste lepingut ei sõlmita

Juhul, kui ühendus ei kiida 31. detsembriks 2010 heaks rahvusvahelist kliimamuutuste lepingut, võivad liikmesriigid täpsustada oma kavatsusi seoses maakasutuse, maakasutuse muutuse ja metsanduse lisamisega ühenduse heitkoguste vähendamise kohustuse, võttes arvesse ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni alusel tehtud töös kasutatud metoodikat. Komisjon, võttes arvesse liikmesriikide täpsustusi, hindab 30. juuniks 2011 ühenduse heitkoguste vähendamise kohustusse maakasutuse, maakasutuse muutuse ja metsandusega seonduvate heitkoguste ja nende neeldajates sidumise lisamise üksikasju, tagades maakasutuse, maakasutuse muutuse ja metsanduse panuse järjepidevuse ja keskkonnavalase terviklikkuse ning samuti nõuetekohase seire ja täpse arvestuse, ning teeb vastavalt vajadusele ettepaneku eesmärgiga jõustada ettepanekus sisalduv õigusakt 2013. aastast. Komisjoni hinnangus kaalutakse, kas üksikute liikmesriikide jõupingutuste jaotust tuleks sellele vastavalt kohandada.

Artikkel 10

Direktiivi 2003/87/EÜ reguleerimisala muutmine ja selle artikli 24a kohaldamine

Iga liikmesriigi käesoleva otsuse artikli 3 kohaste heitkoguste maksimumkoguseid kohandatakse vastavalt järgmisele:

- a) direktiivi 2003/87/EÜ artikli 11 alusel välja antud kasvuhoonegaaside heitkoguste saastekvootide kogusele, mis tuleneb kõnealuse direktiiviga hõlmatud heitkoguste tekkeallikate muutmistest pärast seda, kui komisjon on lõplikult heaks kiitnud riiklikud saastekvootide eraldamise kavad ajavahemikuks 2008–2012 vastavalt direktiivile 2003/87/EÜ;
- b) direktiivi 2003/87/EÜ artikli 24 ja 24a alusel välja antud kasvuhoonegaaside heitkoguste saastekvootide või heitkoguste vähendamise ühikute kogusele liikmesriikide käesoleva otsusega hõlmatud heitkoguste vähendamise suhtes;
- c) kasvuhoonegaaside heitkoguste saastekvootide kogusele, mis on pärit ühenduse kauplemissüsteemist vastavalt direktiivi 2003/87/EÜ artiklile 27 välja arvatud käitistest ajal, mil nad on süsteemist välja arvatud.

Komisjon avaldab kõnealusest kohandamisest tulenevaid arvandmed.

Artikkel 11

Registrid ja põhihaldaja

1. Otsuse nr 280/2004/EÜ artikli 6 alusel asutatud ühenduse ja selle liikmesriikide registrid tagavad käesoleva otsuse alusel sooritatavate tehingute täpse arvestuse. See teave on üldsusele kättesaadav.

2. Direktiivi 2003/87/EÜ artikli 20 alusel määratud põhihaldaja kontrollib sõltumatu tehingute registri abil iga käesoleva otsuse alusel tehtud tehingut automaatselt ja blokeerib vajaduse korral tehingu tagamaks, et eeskirju ei rikuta. See teave on üldsusele kättesaadav.

3. Komisjon võtab vastu lõigete 1 ja 2 rakendamiseks vajalikud meetmed.

Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva otsuse vähemolulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 13 lõikes 2 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

Artikkel 12

Määruse (EÜ) nr 994/2008 muudatused

Käesoleva otsuse rakendamiseks võtab komisjon vastu komisjoni 8. oktoobri 2008. aasta määruse (EÜ) nr 994/2008 (registrite standarditud ja turvatud süsteemi kohta vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivile 2003/87/EÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsusele nr 280/2004/EÜ) ⁽¹⁾ muudatused.

Artikkel 13

Komiteemenetlus

1. Komisjoni abistab otsuse nr 280/2004/EÜ artikli 9 alusel loodud kliimamuutuste komitee.

2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikli 5a lõikeid 1–4 ja artiklit 7, võttes arvesse selle otsuse artikli 8 sätteid.

Artikkel 14

Aruanne

Komisjon koostab aruande, milles hinnatakse käesoleva otsuse rakendamist. Aruandes hinnatakse ka seda, kuidas käesoleva otsuse rakendamine on mõjutanud konkurentsi siseriiklikul, ühenduse ja rahvusvahelisel tasandil. Komisjon esitab kõnealuse aruande Euroopa Parlamendile ja nõukogule 31. oktoobriks 2016 ning lisab sellele vajaduse korral ettepanekud, eelkõige selle kohta, kas liikmesriikide eesmärkide diferentseerimine 2020. aasta järgseks ajaks on asjakohane.

⁽¹⁾ ELT L 271, 11.10.2008, lk 3.

*Artikkel 15***Jõustumine**

Käesolev otsus jõustub kahekümnenendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

*Artikkel 16***Adressaadid**

Käesolev otsus on adresseeritud liikmesriikidele.

Strasbourg, 23. aprill 2009

Euroopa Parlamendi nimel
president
H.-G. PÖTTERING

Nõukogu nimel
eesistuja
P. NEČAS

*I LISA***KÄESOLEVA OTSUSE ARTIKLI 2 LÕIKES 1 OSUTATUD KATEGOORIAD, MIDA ON TÄIENDAVALT
TÄPSUSTATUD OTSUSE 2005/166/EÜ I LISA KATEGOORIATES 1–4 JA 6**

Energia

— Kütuste põletamine

— Kütustest pärinevad lenduvad heitmed

Tööstuslikud protsessid

Lahustite ja teiste toodete kasutamine

Põllumajandus

Jäätmed

II LISA

LIIKMESRIIGI KASVUHOONEGAASIDE HEITKOGUSTE PIIRMÄÄRAD VASTAVALT ARTIKLILE 3

	Liikmesriigi kasvuhoonegaaside heitkoguste piirmäärad 2020. aastal võrreldes 2005. aasta kasvuhoonegaaside heidete tasemega
Belgia	– 15 %
Bulgaaria	20 %
Tšehhi Vabariik	9 %
Taani	– 20 %
Saksamaa	– 14 %
Eesti	11 %
Iirimaa	– 20 %
Kreeka	– 4 %
Hispaania	– 10 %
Prantsusmaa	– 14 %
Itaalia	– 13 %
Küpros	– 5 %
Läti	17 %
Leedu	15 %
Luksemburg	– 20 %
Ungari	10 %
Malta	5 %
Madalmaad	– 16 %
Austria	– 16 %
Poola	14 %
Portugal	1 %
Rumeenia	19 %
Sloveenia	4 %
Slovakkia	13 %
Soome	– 16 %
Rootsi	– 17 %
Ühendkuningriik	– 16 %

*III LISA***ARTIKLI 5 LÕIKES 5 OSUTATUD LIIKMESRIIGID**

Belgia

Taani

Iirimaa

Hispaania

Itaalia

Küpros

Luksemburg

Austria

Portugal

Sloveenia

Soome

Rootsi

Tellimishinnad aastal 2009 (ilma käibemaksuta, sisaldavad tavalise saatmise kulusid)

<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L- ja C-seeria väljaanne ainult paberkandjal	ELI 22 ametlikus keeles	1 000 eurot aastas (*)
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L- ja C-seeria väljaanne ainult paberkandjal	ELI 22 ametlikus keeles	100 eurot kuus (*)
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L- ja C-seeria paberkandjal + CD-ROMil aastane väljaanne	ELI 22 ametlikus keeles	1 200 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L-seeria väljaanne ainult paberkandjal	ELI 22 ametlikus keeles	700 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L-seeria väljaanne ainult paberkandjal	ELI 22 ametlikus keeles	70 eurot kuus
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> C-seeria väljaanne ainult paberkandjal	ELI 22 ametlikus keeles	400 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> C-seeria väljaanne ainult paberkandjal	ELI 22 ametlikus keeles	40 eurot kuus
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L- ja C-seeria igakuiselt ja kumulatiivselt CD-ROMil	ELI 22 ametlikus keeles	500 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> lisa (S-seeria – avalikud hanked ja pakkumismenetlused) CD-ROMil, kaks väljaannet nädalas	mitmekeelne: ELI 23 ametlikus keeles	360 eurot aastas (s.o 30 eurot kuus)
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> C-seeria – värbamiskonkurss	konkursi keel(ed)	50 eurot aastas

(*) Üksiknumbri müük: kuni 32 lehekülge: 6 eurot
33–64 lehekülge: 12 eurot
alates 64 leheküljest: hind määratakse iga väljaande puhul eraldi

Euroopa Liidu Teatajat saab tellida Euroopa Liidu 22 ametlikus keeles. Teataja on jaotatud L-seeriaks (õigusaktid) ja C-seeriaks (teave ja teatised).

Iga keeleversioon tuleb tellida eraldi.

Vastavalt nõukogu määrusele (EÜ) nr 920/2005, mis avaldati ELTs L 156 18. juunil 2005 ja milles sätestatakse, et Euroopa Liidu institutsioonid ei ole ajutiselt kohustatud koostama ja avaldama kõiki õigusakte iiri keeles, müüakse ELT iirikeelseid väljaandeid eraldi.

Euroopa Liidu Teataja lisa (S-seeria – avalikud hanked ja pakkumismenetlused) tellimus sisaldab kõiki 23 keeleversiooni ühel mitmekeelsel CD-ROMil.

Soovi korral saab koos *Euroopa Liidu Teataja* tellimusega mitmesuguseid *Euroopa Liidu Teataja* kaasandeid. Kaasannete ilmumisest teavitatakse tellijaid teadaande vahendusel, mis avaldatakse *Euroopa Liidu Teatajas*.

Müük ja tellimused

Väljaannete talituse avaldatud tasulisi väljaandeid saab osta meie trükiste edasimüüjatelt. Edasimüüjate nimekiri on kättesaadav järgmisel veebilehel:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_et.htm

EUR-Lexi (<http://eur-lex.europa.eu>) kaudu pakutakse otsest ja tasuta juurdepääsu Euroopa Liidu õigusaktidele. Nimetatud veebilehel saab tutvuda *Euroopa Liidu Teatajaga* ning ka lepingute, õigusaktide, kohtupraktika ja ettevalmistatavate õigusaktidega.

Lisateavet Euroopa Liidu kohta saab veebilehelt <http://europa.eu>

